

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย • พฤศจิกายน 2013

เลย์เอาต์

คำปราศรัยใน
การประชุมใหญ่สามัญ

สมาชิกภาพของศาสนจักร
มีจำนวนถึง 15 ล้านคน

ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา
เพิ่มจำนวนแบบก้าวกระโดด
จนมีมากกว่า 80,000 คน

เรื่องโดยศิลปินประติมากรรมชาวอเมริกัน

ยารักษาแห่งกิเลอาด, โดย แอนนี เฮนรี

“ไม่มียารักษาในกิเลอาดหรือ?” (เยเรมีย์ 8:22) ... ความรักคือยาที่นำการรักษามาสู่จิตวิญญาณ... พระบุตร แม่พระเจ้าพระเยซูคริสต์ ทรงสละพระชนม์ชีพเพื่อเราจะได้มีชีวิตนิรันดร์ ความรักที่พระองค์ทรงมีต่อพระบิดาและต่อเรานั้นใหญ่หลวงยิ่งนัก”

(โรมัส เอส. มอนตัน, “A Doorway Called Love,” Ensign, พ.ย. 1987, 66)

ภาคเช้าวันเสาร์

- 4 ขอต้อนรับสู่การประชุมใหญ่
ประธาน โรมัส เอส. มอนสัน
- 6 การประชุมใหญ่สามัญ: เสริมสร้างศรัทธา
และประสิทธิภาพ
เอ็ลเดอร์ โรเบิร์ต ดี. เฮลส์
- 9 จงมีความอ่อนโยนและใจนอบน้อม
เอ็ลเดอร์ อูลิสเสส ซวาเรส
- 12 เราไม่รู้ไหมว่าเราทำอะไร?
แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์
- 15 จงมองไปข้างหน้าและเชื่อ
เอ็ลเดอร์ เอ็ดเวิร์ด ดูเบ
- 17 หน้าต่างในฟ้าสวรรค์
เอ็ลเดอร์ เดวิด เอ. เบคนาร์
- 21 เชิญมาร่วมกับเรา
ประธาน ดีเทอริโอ เอฟ. อุทท์คอร์ท

ภาคบ่ายวันเสาร์

- 25 การสนับสนุนเจ้าหน้าที่ศาสนจักร
ประธาน เฮนรี บี. อายริงก์
- 26 ภาวะเสี่ยงการคุ้มครองทางวิญญาณ
ประธาน บอยด์ เค. แพคเกอร์
- 29 พลังศีลธรรมของสตรี
เอ็ลเดอร์ ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน
- 33 เร่งกลยุทธ์ของพระเจ้า!
เอ็ลเดอร์ เอส. กิฟฟอร์ด นีลเซน
- 35 เรื่องเล็กและเรียบง่าย
เอ็ลเดอร์ อาร์นูล์ โฟ วาเลนซูเอลา
- 37 ท่านอยากจะเป็นปกติหรือเปล่า?
เอ็ลเดอร์ ทีโมธี เจ. ไคคส์
- 40 เหมือนภาษาชนเผ่า
เอ็ลเดอร์ เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
- 43 จงวางใจในพระเจ้า
เอ็ลเดอร์ เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด

ภาคฐานะปุโรหิต

- 46 หลักคำสอนและหลักธรรมที่มีอยู่ใน
หลักแห่งความเชื่อ
เอ็ลเดอร์ อัล. ทอม เพอร์รี่
- 49 พวกท่านจึงไม่ใช่คนนอกอีกต่อไป
อริการ เทรลด์ คอสเซ
- 52 ได้รับการเรียกจากพระองค์ให้ประกาศ
พระวาทะของพระองค์
เอ็ลเดอร์ แรนดี ดี. ฟิงก์
- 55 ท่านสามารถทำได้!
ประธาน ดีเทอริโอ เอฟ. อุทท์คอร์ท
- 58 เอาผ้ามาพันให้
ประธาน เฮนรี บี. อายริงก์
- 61 เมฆบาลแท้
ประธาน โรมัส เอส. มอนสัน

ภาคเช้าวันอาทิตย์

- 69 ถึงหลา... ของข้าพเจ้า
ประธาน เฮนรี บี. อายริงก์
- 72 ห้ามมีพระผู้เป็นเจ้าอื่น
เอ็ลเดอร์ ดีลลิน เอช. โอ๊คส์
- 76 จงเปลี่ยนใจเลื่อมใส
บอนนี่ แอล. ออสการ์สัน
- 79 พลังเพื่ออดทน
เอ็ลเดอร์ ริชาร์ด เจ. เมนส์
- 82 ความเข้มแข็งส่วนบุคคลผ่านการขัดใช้
ของพระเยซูคริสต์
เอ็ลเดอร์ ริชาร์ด จี. สก็อตต์
- 85 “เราจะไม่ละเลยหรือทอดทิ้งเจ้า”
ประธาน โรมัส เอส. มอนสัน

ภาคบ่ายวันอาทิตย์

- 88 เพลงคร่ำครวญของเยเรมีห์:
จงระวังการเป็นทาส
เอ็ลเดอร์ เควนทิน แอล. กุก
- 92 พลังอำนาจในฐานะปุโรหิต
เอ็ลเดอร์ นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น
- 96 การสอนโดยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจ
ของพระผู้เป็นเจ้า
เดวิด เอ็ม. แมคคอกกี
- 99 จงยึดไว้แน่นตลอดเวลา
เอ็ลเดอร์ เควิน เอส. แฮมิลตัน
- 102 จงยกหน้า
เอ็ลเดอร์ เอเดรียน โอชา
- 104 เข้าใกล้พระผู้เป็นเจ้ามากขึ้น
เอ็ลเดอร์ เทเรนซ์ เอ็ม. วินสัน
- 106 การตัดสินใจเพื่อนิรันดร
เอ็ลเดอร์ รัสเซล เอ็ม. เนลสัน
- 110 จนกว่าเราจะพบกันอีก
ประธาน โรมัส เอส. มอนสัน

การประชุมสมาคมสงเคราะห์ สามัญ

- 111 พลังอำนาจ ปิติ และความรักจากการ
รักษาพันธสัญญา
ลินดา เค. เบอร์ดัน
- 115 เรามีเหตุผลสำคัญที่จะชื่นชมยินดี
แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์
- 118 จงมารับพรแห่งพันธสัญญาของท่าน
ลินดา เอส. ริฟส์
- 121 เราไม่มีวันเดินตามลำพัง
ประธาน โรมัส เอส. มอนสัน
- 64 เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
- 124 ฝ่ายประธานองค์การช่วยสามัญ
- 125 ดันนี่เรื่องเล่าในการประชุมใหญ่
- 126 ชาวศาสนจักร

สรุปการประชุมใหญ่สามัญประจำปี

ครั้งที่ 183

เข้านวันเสาร์ 5 ตุลาคม 2013 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์เคนท์ เอฟ. ริชาร์ดส์
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: แมททิว ไอ. ริชาร์ดสัน ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอรันาคิล; แมค วิลเบิร์ต และไรอัน เมอร์ฟี, ผู้อำนวยเพลง; แอนดรูว์ อันสเวิร์ธ และเคลย์ คริสเตียนเซ็น, ผู้เล่นออร์แกน: “งานพระผู้เป็นเจ้ายิ่งใหญ่,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 135; “จงมาร่ำเร่ใจยินดี,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 3; “อิสเรล อิสเรล พระเป็นเจ้าเรียก,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 6, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์; “มีแสงสว่างในใจข้าวันนี้,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 120; “รักษาพระบัญญัติ,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 68, เรียบเรียงโดย เมอร์ฟี, ไม่ตีพิมพ์; “เชิญพระเจ้าผู้รักคุณ,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 40, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ตีพิมพ์โดย ออกซฟอร์ด

บ่ายวันเสาร์ 5 ตุลาคม 2013 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์พอล วี. จอห์นสัน
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: แครอล เอฟ. แมคคองกี ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงครอบครัวจากสเคตโนรอย, เคนสวิลล์, ซูเปอร์, และเวสต์เฮเวน รัฐยูทาห์; เจน เฟลด์สเต็ด, ผู้อำนวยเพลง; ลินดา มาร์เก็ตต์, ผู้เล่นออร์แกน: “On This Day of Joy and Gladness,” *Hymns*, บทเพลงที่ 64, เรียบเรียงโดย เฟลด์สเต็ด/มาร์เก็ตต์, ไม่ตีพิมพ์; “ฉันรู้พระเจ้าผู้ช่วยทรงรักฉัน,” การนำเสนอการประชุมศีลระลึกของเด็ก 2010, โดย เบลล์และครีเมอร์, เรียบเรียงโดย เฟลด์สเต็ด/มาร์เก็ตต์, ไม่ตีพิมพ์; “ริบรูตลิติน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 32; “รักที่บ้าน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 144, เรียบเรียงโดยเฟลด์ สเต็ด/มาร์เก็ตต์, ไม่ตีพิมพ์

ค่ำวันเสาร์ 5 ตุลาคม 2013 ภาคฐานะปุโรหิต

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เอ็ดเดอร์พอล อี. โคลลิเคอร์
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์วอลเตอร์ เอฟ. กอนซาเลส ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงฐานะปุโรหิตแห่งอารินจากสเคตโนรอย รัฐยูทาห์; เคลลีย์ เดอฮาน, ผู้อำนวยเพลง; ริชาร์ด เอลเลียตต์, ผู้เล่นออร์แกน: “Sing Praise to Him,” *Hymns*, บทเพลงที่ 70, เรียบเรียงโดย เคมป์ตัน, ไม่ตีพิมพ์; “Like Ten Thousand Legions Marching,” *Hymns*, บทเพลงที่ 253, เรียบเรียงโดย เอลเลียตต์, ไม่ตีพิมพ์; “ทำแต่ความดี,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 117; “พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของบรรพบุรุษพวกเรา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 31, เรียบเรียงโดย ฮัฟฟ์, ไม่ตีพิมพ์

วันอาทิตย์ 6 ตุลาคม 2013 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เซอริล เอ. เอสพลิน
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์ฟรานซิสโก เจ. วินญัส ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอรันาคิล; แมค วิลเบิร์ต, ผู้อำนวยเพลง; เคลย์ คริสเตียนเซ็น และริชาร์ด เอลเลียตต์, ผู้เล่นออร์แกน: “แสนหวานงานเลิศ,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 71; “จงยินดีพระเจ้าทรงเป็นราชัน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 27; “อาจารย์พายุกำลังโหมหนัก,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 46, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์; “มาช่วยให้ไหล่หนุนลือเดิน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 130; “O Divine Redeemer,” โดย ฌูโน; “เราขอบพระทัยสำหรับศาสนา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 10, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์

บ่ายวันอาทิตย์ 6 ตุลาคม 2013 ภาคทั่วไป

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: เดวิด แอล. เบค
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: เอ็ดเดอร์คลอดิโอ อาร์. เอ็ม. คอสตา ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอรันาคิล; แมค วิลเบิร์ต และไรอัน เมอร์ฟี, ผู้อำนวยเพลง: บอนนี่ กู๊ดลิปฟ์, ผู้เล่นออร์แกน: “They, the Builders of the Nation,” *Hymns*, บทเพลงที่ 36, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน; “คราพระเสด็จมา,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 46-47, เรียบเรียงโดย เมอร์ฟี, ไม่ตีพิมพ์; “ถูกเรียกให้รับใช้,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 126; “สถิตกับข้าสายัณห์วันนี้,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 75, เรียบเรียงโดย วิลเบิร์ต, ไม่ตีพิมพ์

ค่ำวันเสาร์ 28 กันยายน 2013 การประชุมสมาคมสงเคราะห์สามัญ

ผู้ควบคุมการประชุม: ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
ผู้ดำเนินการประชุม: ลินดา เค. เบอร์ตัน
ผู้สวดอ้อนวอนเปิด: ลาริน สเวนสัน
ผู้สวดอ้อนวอนปิด: แอนนา ดี อากอสตินี ดนตรีโดยคณะนักร้องประสานเสียงสมาคมสงเคราะห์จากศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาโพรวัว; เอมิลีย์ วอดลีย์, ผู้อำนวยเพลง; บอนนี่ กู๊ดลิปฟ์, ผู้เล่นออร์แกน: “พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่อิสราเอล,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 5; “ออกไปด้วยศรัทธา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 134; “ตั้งพื้นองในไซอัน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 156, เรียบเรียงโดย แชลลีย์ ดีฟอร์ด, ไม่ตีพิมพ์; “ข้าจะไปที่พระองค์ บัญชา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 136, เดสคานต์เรียบเรียงโดย วอดลีย์, ไม่ตีพิมพ์; “เพิ่มความศักดิ์สิทธิ์ให้ฉัน,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 56, เรียบเรียงโดย ลียง, ตีพิมพ์โดย แจ็คแมน

คำปราศรัยการประชุมใหญ่ในสื่อต่าง ๆ

เข้าไปใช้งานคำปราศรัยการประชุมใหญ่ทางอินเทอร์เน็ตได้หลายภาษาที่ conference.lds.org จากนั้นเลือกภาษา โดยปกติภายในสองเดือนหลังการประชุมใหญ่ ไฟล์บันทึกเสียงจะมีจำหน่ายที่ ศูนย์หนังสือเช่นกัน

ข่าวสารสำหรับการสอนประจำบ้านและ

ข่าวเยี่ยมสอน

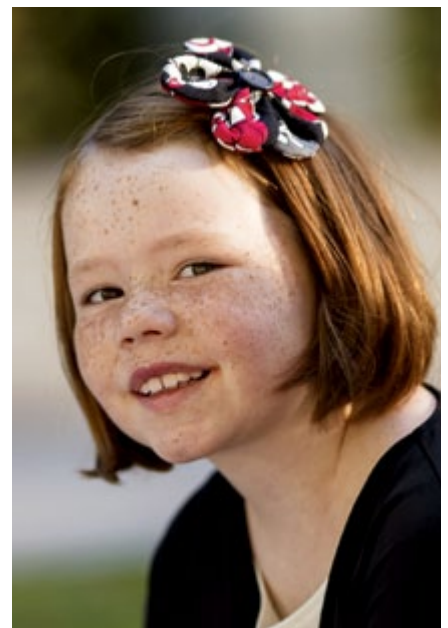
โปรดเลือกคำปราศรัยหนึ่งเรื่องซึ่งตอบรับความต้องการของผู้ที่ทำงานเยี่ยมไม้ได้ดีที่สุดสำหรับข่าวสารการสอนประจำบ้านและข่าวเยี่ยมสอน

ภาพปก

ปกหน้า: ภาพถ่ายโดย โคดี้ เบลล์
ปกหลัง: ภาพถ่ายโดย โคดี้ เบลล์

ภาพการประชุมใหญ่

ภาพถ่ายการประชุมใหญ่สามัญในซอลท์เลคซิตี โดย เวลเดน ซี. แอนเดอร์เซ็น, โคดี้ เบลล์, แรนดี้ โคลิเออร์, เวสตัน โคลตัน, สก็อตต์ เดวิส, เครก ไดมอนด์, ลอยด์ เอลเดร็ดจ, คอลลิน คิงก์, จอห์น ลูค, เลสลีย์ นิลส์สัน, แมททิว โรเจอร์, คริสตินา สมิธ, และไบรอน วอร์เนอร์; ในอาร์โรซาน ปานามาโดย ไฮเชเว เปนญา; ในบราซิลโดย บราซิลโดย โดมเม ซี-เกย์รา; ในกาเวเต ฟิลิปปีนส์โดย ดานิโล ซิลเวตา; ในคอลลีวิลล์ เทกซัส สหรัฐอเมริกาโดย มาร์ก มาบราย; ในฟุกุโอกะบราซิลโดย ลินคอล์น ปาร์เมชัน เด เมโล; ในกัวเตมาลาซิตี กัวเตมาลา โดย ดอน เซิร์ล; ในลิมา เปรูโดย สเตฟานี นาวา-เรตต์; ในลอนดอน อังกฤษโดย เพรสตัน จูดี; ในลียง ฝรั่งเศสโดย แคโรลีน คาร์เตอร์; ในปานามาซิตี ปานามาโดย ไฮเชเว เปนญา; ในโรม อิตาลี โดย มัสซิโม คริสโซเน; ในซานเตียโก ชิลีโดย คริสเตียน เอฟ. คาลโทร มาริน

พฤศจิกายน 2013 ปีที่ 19 เล่มที่ 11
เลขที่ 10971 - 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุทท์ดอร์ฟ

โคออร์ดิเนเตอร์อาวุโส: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, คัลลิส เอช. โอ๊คส์, เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบตนาร์, เควนติน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: เคจ เอ. คาร์ตัน
ที่ปรึกษา: มาร์วิน บี. อาร์โนลด์, เซย์น เอ็ม. โบเวน, สแตนลีย์ จี. เอลเลียต, คริสทอฟเฟอร์ โกลเด็น

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ที. วอร์เนอร์
ผู้อำนวยการฝ่ายดำเนินการ: วินเซนซ์ อี. วอห์น
ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก
ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน
ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์
งานเขียนและงานบรรณาธิการ: ซูซาน บาร์เรตต์, บริทานา ปีตตี, เดวิด ดิกสัน, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟิตซจิม, มินดี โรย ฟริแมน, ลอร์รี ฟูลเลอร์, การ์เร็ตต์ เอช. การ์ฟ, ลาร์วิน พอร์เตอร์ กอนดี, เจนนิเฟอร์ กูซ โจนส์, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, รัสเซล จอห์นสัน โอดีเคิร์ก, โจเซฟ เอ. เพอร์รี่, แจน พินโบโรห์, ริชาร์ด เอ็ม. รอมนี, พอล แวนเดนเบิร์ก, มาร์ธา วิดัลสัน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คุนเดียน
ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตตี อาร์. ทีเทอร์สัน
งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูวส์, เฟย์ พี. แอนดรูวส์, ซี. คิมบัลด์ บอดด์, โธมัส ไชลด์, เนต ไกนส์, คอลลิน อิงคัลบี้, เอเวอริตตี. จอห์นสัน, ซูซาน ลอฟเกรน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, มาร์ค ดับเบิลยู. โรบินสัน, แบรด เทียร์, เค. นิคอล วอลสตันฮอว์ลด์

ผู้ประสานงานทรัพยากรปัญหา: โคลเลตต์ แมกเบอรี อูนิ
ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์สัน
งานผลิต: เควิน ซี. แบงส์, คอบบี้ โบว์ธอร์ป บิวรี, จูลี เบอร์เบตต์, โบรอัน ดับเบิลยู. กีกี, เค็นดี เคอร์บี, จินนี่ เอ. นิลสัน, กายส์ เทต แรฟเฟอร์ที่
งานคอมพิวเตอร์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เคจ เค. เซดจ์วิก
ผู้อำนวยการจัดจำหน่าย: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น
งานแปล: ศศิธร กฤษณะโหม

เลขที่ (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัดราคาสมาชิกในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่านตัวแทนนิตยสารเลขที่ของออร์ดิเนตัสหรือส่งไปรษณีย์ไปที่: ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถ. เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณีเปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งต้นฉบับและข้อคิดเห็นของท่านทางออนไลน์ที่ lds.org; ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

เลขที่ (คำศัพท์ในพระคัมภีร์โรมัน หมายถึง "เซมิติก" หรือ "เครื่องใช้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาอแลเบเนีย อาร์เมเนีย บัลแกเรีย กัมพูชา ญูจีน (ฉบับย่อ) ไครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น ติวาลู ภาษาสโลวี สโลวีเนีย มาลาเกซี มาร์แชล มองโกเลีย นอร์เวย์ นอร์เวย์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สเปน สวาฮีลี สวีเดน ตากาล็อก คาซัคสถาน ไทย ตองกา ตุรกี อุรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2013 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน *เสียง* ไปใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: November 2013 Vol. 19 No. 11. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

รายชื่อผู้ติดตามลำดับอักษร

คริสทอฟเฟอร์สัน, ดี. ทอดด์, 29
คอลลี, เรจาลด์, 49
คูก, เควนติน แอล., 88
ชาวเรส, อุลิสเสส, 9
คูเป, เอ็ดเวิร์ด, 15
โคคส์, ทิมมี่ เจ., 37
นีลสัน, เอส. กิฟฟอร์ด, 33
เนลสัน, รัสเซล เอ็ม., 106
บัลลาร์ด, เอ็ม. รัสเซล, 43
เบตนาร์, เดวิด เอ., 17
เบอร์ตัน, ลินดา เค., 111
เพอร์รี่, แอล. ทอม, 46
แพคเกอร์, บอยด์ เค., 26
ฟังก์, แรนดี้ ดี., 52
มอนสัน, โธมัส เอส., 4, 61, 85, 110, 121
เมนส์, ริชาร์ด เจ., 79
แมคคอกกี, เดวิด เอ็ม., 96
วีฟส์, ลินดา เอส., 118
วาเลนซูเอลา, อาร์นูลโฟ, 35
วินสัน, เทเรนซ์ เอ็ม., 104
สก็อตต์, ริชาร์ด ซี., 82
สตีเฟนส์, แคโรล เอ็ม., 12, 115
ฮอลแลนด์, บอนนี่ แอล., 76
อายริงก์, เฮนรี่ บี., 25, 58, 69
อุทท์ดอร์ฟ, ดีเทอร์ เอฟ., 21, 55
แอนเดอร์สัน, นีล แอล., 92
โอ๊คส์, คัลลิส เอช., 72
โอซาวา, เอเดรียน, 102
ฮอลแลนด์, เจฟฟรีย์ อาร์., 40
เฮลล์, โรเบิร์ต ดี., 6
แฮมิลตัน, เควิน เอส., 99

ดัชนีหัวข้อ
กตัญญู (ความ), 85
กลีบใบ (การ), 26, 52, 55, 82, 118
การชดใช้ของพระเยซูคริสต์, 52, 55, 69, 82, 118
การเติบโตของศาสนจักร, 4
การประชุมศาสนจักร, 15, 99
การผูกมัดใหญ่สามัญ, 6, 110
การผูกมัด, 49
การเรียกในศาสนจักร, 15, 69
การอุทิศตน, 40
ครอบครัว, 29, 69, 72, 88, 106
ควบคุมตนเอง (การ), 9
ความอบอุ่น, 9
ความเป็นทาส, 88
ความสุข, 69, 85
ความอดทน, 40, 79, 85, 99
งานเผยแผ่ศาสนา, 4, 33, 35, 43, 52
จิตกุศล, 58
โจเซฟ สมิธ, 102
ซอบรรรม (ความ), 79
เชื้อสายแห่งอิสราเอล, 88
ฐานปุโรหิต, 46, 58, 92, 115
จิตใจ (การ), 6, 58
เตรียม (การ), 102
แต่งงาน (การ), 72, 106
ทำให้แข็งขัน (การ), 12, 21, 35
บริสุทธิ์ทางเพศ (ความ), 29, 72
ประจักษ์พยาน, 76, 79, 102
ปาฏิหาริย์, 43
เป็นส่วนหนึ่ง, 21
เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 76
ผู้นำศาสนจักร, 25
ผู้สอนศาสนา, 33
แผนแห่งความรอด, 72
พร, 17
พระคัมภีร์, 26
พระคัมภีร์มอรมอน, 82

พระบัญญัติ, 72
พระบิดานสวรรค์, 69
พระเยซูคริสต์, 9, 15, 37, 82, 102, 111
พระวิญญาณบริสุทธิ์, 96
พระวิหาร, 17, 115, 118
พลังอำนาจ, 96
พันธสัญญา, 12, 82, 99, 111, 115, 118
มารดา (ความเป็น), 29, 72
ยากลำบาก (ความ), 40, 55, 79, 85, 104, 118, 121
รัก (ความ), 12, 35, 43, 49, 69, 104, 111, 121, 121
รักษา (การ), 37
รับใช้ (การ), 12, 58, 61, 82, 96, 111
ร่างกายมรตัย, 106
โรคซึมเศร้า, 40
วันเวลาสุดท้าย, 26
ศรัทธา, 15, 21, 43, 104
ศาสนพยากรณ์, 6
ศาสนพิธี, 92, 115
ศีลระลึก, 99, 118
ศึกษาพระคัมภีร์ (การ), 46, 96, 121
สตรี, 29
สวดอธิษฐาน (การ), 121
สันติ, 17
สอน (การ), 96
สอนประจำบ้าน (การ), 61
สะบาโต, 99
สันติสุข, 26
สิทธิเสรี, 106
สื่อ, 102
เสรีภาพทางศาสนา, 88
เสียสละ (การ), 76
หลักแห่งความเชื่อ, 46
ให้อภัย (การ), 37
เอกภาพ, 15, 49

โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน

ขอต้อนรับสู่ การประชุมใหญ่

คำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าคือขอให้เราเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณพระเจ้า
ขณะฟังและเรียนรู้

ช่วงดีเหลือเกิน พี่น้องที่รักทั้งหลาย ที่ได้พบกันอีกครั้ง กว่า 183 ปีล่วงมาแล้วนับตั้งแต่ศาสนพยากรณ์โจเซฟ สมิธจัดตั้งศาสนจักรภายใต้การกำกับดูแลของพระเจ้า ณ การประชุมในวันเมื่อวันที่ 6 เมษายน ปี 1830 มีสมาชิกศาสนจักรอยู่ที่นั่นหกคน¹

ข้าพเจ้ามีความสุขที่จะประกาศว่าสองสัปดาห์ก่อน สมาชิกภาพของศาสนจักรมีจำนวนถึง 15 ล้านคนแล้ว ศาสนจักรเติบโตอย่างต่อเนื่อง เปลี่ยนชีวิตผู้คนมากขึ้นเรื่อยๆ ทุกปี และกำลังแผ่ขยายไปทั่วโลกขณะกองกำลังผู้สอนศาสนาเสาะหาคนเหล่านั้นผู้กำลังแสวงหาความจริง

ผ่านมาแล้วปีเศษนับตั้งแต่ข้าพเจ้าประกาศลดอายุผู้ต้องการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา นับแต่นั้นเป็นต้นมา จำนวนผู้สอนศาสนาเต็มเวลาที่รับใช้เพิ่มจาก 58,500 คนในเดือนตุลาคม ปี 2012 เป็น 80,333 คนในปัจจุบัน นับเป็นการตอบรับอันมหาดลและน่าประทับใจที่เราได้เห็น!

พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ไม่มีถ้อยแถลงใดเกี่ยวข้อง ไม่มีความรับผิดชอบใดผูกมัด ไม่มีคำ

แนะนำใดตรงประเด็นมากไปกว่าโอวาทที่พระเจ้าผู้ฟื้นคืนพระชนม์ประทานให้ขณะทรงปรากฏต่อสานุศิษย์สิบเอ็ดคนในกาลิลี พระองค์ตรัสว่า “เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงออกไปและนำชนทุกชาติมาเป็นสาวกของเรา จงบัพติศมาพวกเขาในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญูญาณบริสุทธิ์”² ศาสนพยากรณ์โจเซฟ สมิธประกาศว่า “จากทั้งหมดที่กล่าวมา หน้าที่ซึ่งยิ่งใหญ่ที่สุดและสำคัญที่สุดคือสั่งสอนพระกิตติคุณ”³ บางท่านที่นี่ในวันนี้ยังคงจำถ้อยคำของประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ได้ ท่านกล่าวประโยคคุ้นหูว่า “สมาชิกทุกคนเป็นผู้สอนศาสนา!”⁴

ข้าพเจ้าขอเสริมคำพูดของท่านเหล่านั้นว่า บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่สมาชิกและผู้สอนศาสนาจะพร้อมใจลงแรงทำงานด้วยกันในสวนองุ่นของพระเจ้าเพื่อนำจิตวิญญาณมาหาพระองค์ พระองค์ทรงเตรียมหนทางให้เราแบ่งปันพระกิตติคุณมากมายหลายวิธี และพระองค์จะทรงช่วยเราในการลงแรงนั้นถ้าเราจะกระทำด้วยศรัทธาเพื่อให้งานของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผล

เพื่อช่วยประดับประคองกองกำลังผู้สอน

ศาสนาที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ที่ผ่านมาข้าพเจ้าได้ขอให้สมาชิกบริจาคตามกำลังความสามารถเข้ากองทุนผู้สอนศาสนาออร์ดหรือกองทุนผู้สอนศาสนาทั่วไปของศาสนจักร การตอบรับคำขอนั้นน่าพอใจอย่างยิ่งและได้ช่วยสนับสนุนผู้สอนศาสนาหลายพันคนที่สภากาชาดไม่เอื้ออำนวยให้พวกเขาสนับสนุน

ตนเอง ข้าพเจ้าขอขอบคุณการบริจาคอย่าง
เอื้อเฟื้อของท่าน เรายังต้องการความช่วยเหลือ
เหลือต่อไป เพื่อช่วยผู้ที่ปรารถนาจะรับใช้
อย่างมากแต่ไม่มีหนทางทำเช่นนั้นด้วยตนเอง
บัดนี้ พี่น้องชายหญิงทั้งหลาย เรามาที่นี่
เพื่อรับคำสอนและการดลใจ ข้าวสารมากมาย
ครอบคลุมหัวข้อพระกิตติคุณหลากหลายจะ

มีให้ในช่วงสองวันนี้ บุรุษและสตรีที่จะพูด
กับท่านได้ทูลขอความช่วยเหลือจากสวรรค์
เกี่ยวกับข่าวสารที่พวกเขาจะให้

คำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าคือขอให้เรา
เปี่ยมด้วยพระวิญญาณพระเจ้าขณะฟังและ
เรียนรู้ ในพระนามของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา
เรา พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. แม้จะมีผู้คนมากถึงสี่สิบสามสิบคนในวันก่อตั้ง
ศาสนจักร แต่มีสมาชิกเพียงหกคนอยู่ในรายชื่อ
อย่างเป็นทางการ
2. มัทธิว 28:19.
3. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท
(2007), 356.
4. เดวิด โอ, แมคเคย์, ใน Conference Report,
เม.ย. 1959, 122.

โดย เอ็ลเคอร์ โรเบิร์ต ซี. โฮล์ม
แห่งโคเวรัมมอัครสาวกสิบสอง

การประชุมใหญ่สามัญ: เสริมสร้างศรัทธาและ ประจักษ์พยาน

โอ เราต้องการการประชุมใหญ่สามัญอย่างยิ่ง โดยผ่านการประชุมใหญ่
ศรัทธาของเราจะแข็งแกร่งและประจักษ์พยานของเราจะลึกซึ้ง

ขอบคุณครับ ประธานมอนสัน สำหรับการสอนพร้อมกับแบบอย่างของท่าน ในการรับใช้ดังเช่นพระคริสต์และคำแนะนำของท่านให้เราทุกคนเป็นผู้สอนศาสนา เราสวดอ้อนวอนให้ท่านเสมอ

ในสมัยการประทานของเรา พระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ทรงอ้างถึงการมารวมกันของวิสุทธิชนว่าเป็น “การประชุมใหญ่สามัญของเรา”¹

ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหนในโลกนี้ เราก็จะได้รับชมการถ่ายทอดการประชุมใหญ่สามัญนี้ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเรามารวมกันในการประชุมใหญ่ *ของพระองค์* ข้าพเจ้าขอเป็นพยานด้วยว่าเราจะได้ยินพระคำของพระองค์ เพราะพระองค์ตรัสว่า “ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน”²

การประชุมใหญ่เป็นส่วนหนึ่งของศาสนจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์เสมอ อาดัมรวบรวมลูกหลานของท่านและพยากรณ์ถึงสิ่งที่จะมาถึง โมนัสรวบรวมลูกหลานอิสราเอลและสอนพระบัญญัติที่ท่านได้รับแก่พวกเขา พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนฝูงชนที่มารวมกันทั้งในแผ่นดิน

ศักดิ์สิทธิ์และในทวีปอเมริกา เปโตรรวมผู้ที่เชื่อในเยรูซาเล็ม การประชุมใหญ่สามัญครั้งแรกในวันเวลาสุดท้ายเหล่านี้จัดขึ้นสองเดือนหลังจากศาสนจักรได้รับการจัดตั้งและการประชุมใหญ่ดำเนินอยู่จนถึงทุกวันนี้

การประชุมใหญ่อยู่ภายใต้การนำของพระเจ้าเสมอโดยการทรงนำของพระวิญญาณของพระองค์ เราไม่ได้รับมอบหมายหัวข้อเฉพาะหลายสัปดาห์หลายเดือนและบ่อยครั้งที่ไม่นอนเพื่อรอคอยพระเจ้า โดยผ่านการอดอาหาร สวดอ้อนวอน ศึกษา และไตร่ตรอง เราเรียนรู้ข่าวสารที่ *พระองค์* ประทานให้เรา

บางคนอาจถามว่า “ทำไมการตัดสินใจจึงไม่มาง่ายๆ และรวดเร็ว?” พระเจ้าทรงสอน ออลิวอร์ คาวเดอริว่า “เจ้าต้องศึกษาไตร่ตรองในความคิดของเจ้า; จากนั้นเจ้าต้องถามเราว่ามันถูกต้องหรือไม่”⁴ ข่าวสารการประชุมใหญ่มาถึงเราผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์หลังจากการเตรียมที่เต็มไปด้วยการสวดอ้อนวอน

หลักธรรมนี้เป็นความจริงต่อสมาชิกทุกคนของศาสนจักรขณะที่เราเตรียมเข้าร่วมการประชุมในวอร์ด สแตคและการประชุมใหญ่สามัญ เราศึกษาในความคิดของเราว่าเรา

ต้องการและปรารถนาอะไรจากพระบิดาบนสวรรค์ และเราสวดอ้อนวอนเพื่อที่จะเข้าใจและนำคำสอนที่ได้รับไปใช้ เมื่อช่วงเวลากการประชุมใหญ่มาถึง เราเสียสละกิจกรรมอื่นๆ “ละทิ้งสิ่งต่างๆ ของโลกนี้, [เพื่อ] แสวงหาสิ่งต่างๆ ของโลกที่ดีกว่า”⁵ แล้วเราก็รวมครอบครัวเข้าด้วยกันเพื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า ดังเช่นผู้คนของกษัตริย์เบ็นจามินทำ⁶

เด็กและเยาวชนขอมีส่วนร่วม เราทำผิดพลาดอย่างร้ายแรงหากเราที่กักเอวว่าการประชุมใหญ่อยู่เหนือระดับสติปัญญาและวิญญาณของพวกเขา ถึงสมาชิกผู้เยาว์วัยของศาสนจักร ข้าพเจ้าให้สัญญาว่าหากท่านจะฟัง ท่านจะสัมผัสถึงพระวิญญาณภายในท่าน พระเจ้าจะทรงบอกให้ท่านรู้ว่าพระองค์ต้องการให้ท่านทำอะไรกับชีวิตของท่าน

ในการประชุมใหญ่เราสามารถได้รับพระวจนะของพระเจ้าที่มีความหมายสำหรับเรา โดยเฉพาะ สมาชิกท่านหนึ่งเป็นพยานว่า “ขณะผมฟังคำพูดของท่าน ผมประหลาดใจมาก... คำพูดของท่านเป็นการเปิดเผยส่วนตัวโดยตรงจากพระเจ้าต่อครอบครัวผม ผมไม่เคยได้รับการแสดงให้ประจักษ์ของพระวิญญาณที่ทรงพลังอย่างนี้มาก่อนในชีวิตดังเช่นในช่วงเวลาที่นั่นเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสกับผมโดยตรง”

อีกท่านหนึ่งพูดว่า “ผมไม่เคยรู้สึกลึกซึ้งอย่างนี้มาก่อนว่าคำปราศรัยนั้นกำลังพูดกับผม”

สิ่งนี้เป็นไปได้เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์นำพระวจนะของพระเจ้าเข้าสู่จิตใจของเราในความหมายที่เราเข้าใจได้ เมื่อข้าพเจ้าจัดบันทึกการประชุมใหญ่ ข้าพเจ้าไม่ได้จดทุกคำพูดของผู้พูดเสมอ แต่บันทึกการทรงนำส่วนตัวที่พระวิญญาณประทานให้ข้าพเจ้า

สิ่งที่ *พูด* ไม่สำคัญเท่าสิ่งที่เรา *ได้ยิน* และ *รู้สึก*⁸ นั่นเป็นเหตุที่เราพยายามทำให้ประสบการณ์การประชุมใหญ่เป็นที่ซึ่งเสียงสงบแห่งความสมบูรณ์ของพระวิญญาณสามารถได้ยิน รู้สึกและเข้าใจได้อย่างชัดเจน

โอ เราต้องการการประชุมใหญ่สามัญอย่างยิ่ง โดยผ่านการประชุมใหญ่ศรัทธาของเราจะแข็งแกร่งและประจักษ์พยานของเราจะลึกซึ้ง และเมื่อเราได้รับการเปลี่ยนใจเลื่อมใส เราจะเสริมสร้างซึ่งกันและกันเพื่อยืนหยัดต่อต้านลูกศรเพลิงของวันเวลาสุดท้ายนี้⁹

ในทศวรรษที่ผ่านมาศาสนจักรหลุดรอดจากความเข้าใจผิดอันเลวร้ายและการข่มเหง

ที่บรรดาวิสุทธิชนในยุคเริ่มแรกต้องเผชิญ มันจะไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไป โลกเคลื่อนห่างออกจากพระเจ้าเร็วขึ้นอย่างไม่เคยมีมาก่อน ปฏิบัติถูกปลดปล่อยบนแผ่นดินโลก เราเฝ้าดูได้ยืน ได้อ่าน ศึกษาและแบ่งปันถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ที่เตือนและปกป้องเราล่วงหน้า ตัวอย่างเช่น “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” มอบให้ไว้ล่วงหน้าก่อนที่เราจะเผชิญการทำหายที่ครอบครัวเผชิญอยู่ขณะนี้ “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์พยานของอัครสาวก” เตรียมไว้ล่วงหน้าเมื่อเราต้องการมากที่สุดขณะนี้

เราอาจไม่ทราบเหตุผลทั้งหมดว่าเหตุใดศาสดาพยากรณ์และผู้พูดในการประชุมใหญ่จึงพูดหัวข้อนั้นๆ กับเราในการประชุมใหญ่ แต่พระเจ้าทรงทราบ ประธานฮาโรลด์ บี. ลีสอนว่า “ความปลอดภัยเพียงอย่างเดียวที่เรามีในฐานะสมาชิกของศาสนจักรนี้ คือ ... เอาใจใส่พระคำและพระบัญญัติที่พระเจ้าจะประทานผ่านศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ ... มีบางสิ่งที่ต้องอาศัยความอดทนและศรัทธาท่านอาจจะไม่ชอบสิ่งที่มาจากเจ้าหน้าที่ของศาสนจักร ซึ่งอาจตรงข้ามกับความคิดเห็น [ส่วนตัว] ของท่าน ความคิดเห็นทางสังคมของท่าน และขัดกับชีวิตทางสังคมของท่าน แต่หากท่านฟังสิ่งเหล่านี้ รวบรวมมาจากปากของพระเจ้าพระองค์เอง ด้วยความอดทนและศรัทธา คำสัญญาคือ ‘ประดุจแห่งนรกจะเอาชนะท่านไม่ได้; ... และพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าจะทรงทำให้พลังแห่งความมืดกระจายไปต่อหน้าเจ้า, และทำให้ฟ้าสวรรค์สิ้นสะเทือนเพื่อความดีของเจ้า, และรัศมีภาพของพระนามของพระองค์’ (คพ. 21:6)”¹⁰

ประธาน ลี ทราบได้อย่างไรว่าเรากำลังเผชิญอะไรอยู่ในปัจจุบัน? ท่านรู้เพราะท่านเป็นศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย และถ้าเราฟังและเชื่อฟังศาสดาพยากรณ์ขณะนี้ รวมถึงผู้ที่พูดกับเราในการประชุมใหญ่นี้ เราจะได้รับเสริมสร้างและปกป้อง

พรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของการประชุมใหญ่สามัญมาถึงเราเมื่อการประชุมใหญ่เสร็จสิ้นไปแล้ว จงระลึกถึงรูปแบบที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์อยู่บ่อยครั้ง: เรามารวมกันเพื่อฟังพระวจนะของพระเจ้าและเรากลับไปบ้านเพื่อดำเนินชีวิตตามนั้น

หลังจากกษัตริย์เป็นจามีนสอนผู้คนของ ท่าน “ท่านให้ฝูงชนแยกย้ายกันไป, และพวก

เขากลับไป, ทุกคน, ตามครอบครัวของตน, สูบ้านของตน”¹¹ กษัตริย์ลิ้มโฮกก็ทำเช่นเดียวกันในวันเวลาของท่าน¹² หลังจากทรงสอนและปฏิบัติศาสนกิจแก่ผู้คนที่พระวิหารในแผ่นดินอุดมมั่งคั่ง พระผู้ช่วยให้รอดทรงขอผู้คนที่ “เจ้าจงไปบ้านของเจ้า, และไตร่ตรองเรื่องที่เราพูด, และทูลถามพระบิดา, ในนามของเรา, เพื่อจะได้เข้าใจ, และจงเตรียมจิตใจไว้สำหรับวันพรุ่ง, และเราจะมาหาเจ้าอีก.”¹³

เรายอมรับคำเชื้อเชิญของพระผู้ช่วยให้รอดเมื่อเราไตร่ตรองและสวดอ้อนวอนเพื่อจะเข้าใจในสิ่งที่เราได้รับการสอนและจากนั้นไปทำตามพระประสงค์ของพระองค์ จงระลึกถึงคำพูดของประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ “ข้าพเจ้าตัดสินใจเมื่อกลับไปบ้านจากการประชุมใหญ่ [สามัญ] นี้ ... มีหลายเรื่องหลายด้านเหลือเกินที่ข้าพเจ้าสามารถทำให้ตนเองดีพร้อมได้ ข้าพเจ้าจัดรายการไว้ในความคิดและคาดหวังว่าจะไปทำให้ได้เร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้”¹⁴ ประธานมอนสันกล่าวเมื่อไม่นานมานี้ว่า “ขอให้ท่านอ่านคำปราศรัย... และไตร่ตรองข่าวสารในนั้น ข้าพเจ้าพบในชีวิตตนเองว่าข้าพเจ้าได้รับประโยชน์จากโอวาทที่ได้รับการดูแลเหล่านี้น่ามากกว่าเดิมเมื่อศึกษาให้ลึกซึ้งมากขึ้น”¹⁵

นอกเหนือจากเชื้อเชิญให้เรามีการศึกษาพระคัมภีร์ส่วนตัวและครอบครัวแล้ว พระบิดาบนสวรรค์ที่ทรงต้องการให้เราศึกษาและประยุกต์

ใช้สิ่งที่เราเรียนรู้จากการประชุมใหญ่เป็นประจำ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าผู้ที่วางใจในพระเจ้าและเชื่อฟังคำแนะนำเหล่านี้ในศรัทธาจะมีผลกำลังเพิ่มขึ้นมหาศาลเพื่อเป็นพรต่อตัวเขาเอง และครอบครัวหลายชั่วอายุที่จะมาถึง

พระบิดาบนสวรรค์ที่ทรงเตรียมทาง ในการประชุมใหญ่ครั้งนี้ 97 เปอร์เซนต์ของศาสนจักรสามารถได้ยินข่าวสารนี้ในภาษาของตนเอง สมาชิกหลายล้านคนใน 197 ประเทศจะเฝ้าชมการประชุมใหญ่นี้ใน 95 ภาษา และอีกสองสามวันข่าวสารภาษาอังกฤษจะปรากฏอยู่ใน LDS.org และภายในหนึ่งสัปดาห์ก็จะเริ่มมีในภาษาต่างๆ อีก 52 ภาษา ปัจจุบันเราได้รับวารสารที่ตีพิมพ์การประชุมใหญ่สามัญนี้ของศาสนจักรภายในสามสัปดาห์ เราไม่จำเป็นต้องรอคำปราศรัยที่จะส่งทางจดหมายเป็นเดือนๆ อีกต่อไป ในคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ หรือเครื่องรับอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เราสามารถอ่าน ฟัง ชม และแบ่งปันคำสอนของศาสดาพยากรณ์ เราสามารถเพิ่มความรู้ เสริมสร้างศรัทธาและประจักษ์พยาน ปกป้องครอบครัวของเรา และนำพวกเขากลับบ้านอย่างปลอดภัยเวลาใดก็ได้ ที่ไหนก็ได้

ข่าวสารในการประชุมใหญ่นี้จะนำไปรวมไว้ในหลักสูตรออนไลน์ของเยาวชนด้วย ท่านผู้ปกครอง ท่านสามารถเข้าไปในบทเรียนเยาวชนด้วยตัวท่านเองใน LDS.org ดูว่าลูกของท่านกำลังเรียนอะไรและใช้เป็นหัวข้อที่

ท่านจะศึกษาเอง ในการสนทนาของครอบครัว การสังสรรค์ในครอบครัว สมาคมครอบครัว และการสัมภาษณ์ส่วนตัวกับลูกแต่ละคนของท่าน เกี่ยวกับสิ่งที่เขาจำเป็นต้องได้รับการสอนเป็นการส่วนตัว

ข้าพเจ้าขอให้สมาชิกทุกคนใช้แหล่งข้อมูลต่างๆ บนเว็บไซต์และโมบายแอปพลิเคชันของศาสนจักร สิ่งนี้ได้รับการปรับปรุงอยู่ตลอดเวลาเพื่อจะให้ได้ง่ายขึ้นและเหมาะสมกับการดำเนินชีวิตของเรา ใน LDS.org ท่านจะพบแหล่งข้อมูลที่จะช่วยท่านศึกษาพระกิตติคุณ เสริมสร้างบ้านและครอบครัวของท่าน และสนับสนุนการเรียกของท่าน ท่านสามารถค้นหาบรรพชนของท่านผู้ต้องการศาสนพิธีพระวิหาร และเป็นแหล่งช่วยสนับสนุนท่านในงานแห่งความรอด รวมทั้งการแบ่งปันพระกิตติคุณ ผู้ปกครองสามารถนำไปสู่การเตรียมลูกรับบัพติศมา ฐานะปุโรหิต รับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลา และพระวิหาร สิ่งนี้จะช่วยเราเดินในทางคืบแคบและแคบของศาสนพิธีและพันธสัญญาพระวิหารและให้มีคุณสมบัติรับพรแห่งชีวิตนิรันดร์

ในการประชุมใหญ่เดือนเมษายนที่ผ่านมา ในการประชุมฐานะปุโรหิตสามัญ ข้าพเจ้าเล่าเรื่องคุณพ่อของข้าพเจ้าว่าครอบครัวอัครทูตในสี่อกระเพื่อสอนข้าพเจ้าเกี่ยวกับการสวมยุทธภัณฑ์ทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้าและการปกป้องทางวิญญาณที่มาด้วยกัน

หลังจากการประชุมวาระนั้นเสร็จสิ้น คุณพ่อท่านหนึ่งรายงานว่าครอบครัวของเขาได้รับการสอนเป็นส่วนตัว ลูกชายคนเล็กเจสันได้รับการดูแลให้ค้น LDS.org เพื่อฟังข่าวสารด้วยตัวเขาเอง สองสามวันต่อมาเขามาสังสรรค์ในครอบครัวเพื่อแบ่งปันบทเรียนให้กับพี่ๆ ของเขา นี่คือการเจสัน

ข่าวสารการประชุมใหญ่ที่เรียบง่าย ซึ่งได้รับการดูแลจากพระเจ้าถึงเด็กชายคนหนึ่ง ได้นำไปสอนแก่ครอบครัวเป็นส่วนตัวในวิธีที่ทรงพลัง ข้าพเจ้าขอบพระคุณแห่งความชอบธรรมของเขา ข้าพเจ้าขอบใจแห่งศรัทธาที่สั่นไหวของลูกศรเพลิงของปฏิบัติของเขา นี่คือการประชุมใหญ่

พี่น้องของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอเป็นพยานพิเศษว่าพระเจ้าพระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์อยู่และทรงยืนเป็นประมุขของศาสนจักรนี้ นี่คือการประชุมใหญ่สามัญ *ของพระองค์*

เจสันในชุด "ยุทธภัณฑ์ทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้า"

ข้าพเจ้าสัญญาท่านในพระนามของพระองค์ว่าหากท่านสวดอ้อนวอนด้วยความปรารถนาอย่างจริงใจเพื่อจะฟังพระสุรเสียงของพระบิดาบนสวรรค์ในข่าวสารของการประชุมใหญ่นี้ ท่านจะพบว่าพระองค์ตรัสกับท่านเพื่อช่วยท่าน เสริมสร้างท่าน และนำท่านกลับบ้านสู่ที่ประทับของพระองค์ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 124:88; เน้นตัวเอน.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:38.
3. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 46:2.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 9:8.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 25:10.
6. ดู โมไซยาห์ 2:5.
7. ดู 2 นีไฟ 33:1.
8. ดู สเปนเซอร์ คัมเบลยู. คิมบัลล์ ในรายงานการประชุมใหญ่, การประชุมใหญ่ภาค ตองกา 1976, 27.
9. ดู ลูกา 22:31-32.
10. คำสอนของประธานศาสนจักร: ฮาร์โรลด์ บี. ลี (2000), 79.
11. โมไซยาห์ 6:3.
12. ดู โมไซยาห์ 8:4.
13. 3 นีไฟ 17:3.
14. สเปนเซอร์ คัมเบลยู. คิมบัลล์ "Spoken from Their Hearts," *Ensign*, Nov. 1975, 111.
15. โทมัส เอส. มอนตัน "ขอพระเจ้าอยู่ด้วยจนเจอกันอีก" *เดือนไฮมา* พ.ศ. 2012, หน้า 110.

โดย เจ็ลเคอร์อูลีสเตส ชาวเรส
แห่งฝ่ายประธานโคออร์ดิเนตอวส์

จงมีความอ่อนโยน และใจนอบน้อม

การเป็นคนอ่อนโยนไม่ได้หมายความว่าอ่อนแอ แต่หมายถึงความประพฤติ
ที่ประกอบด้วยความดีและความกรุณา

มอริมอนสอนว่า มนุษย์ “จะมีความ
หวังและศรัทธาไม่ได้, นอกจากเขา
จะมีความอ่อนโยน, และใจนอบน้อม”¹
ท่านเสริมว่าปราศจากคุณลักษณะเช่นนั้น
“ศรัทธาและความหวังของเขาเปล่าประโยชน์,
เพราะไม่มีใครจะเป็นที่ยอมรับต่อพระพักตร์
พระผู้เป็นเจ้า, นอกจากผู้ที่มีความอ่อนโยน
และใจนอบน้อม”²

ความอ่อนโยนเป็นคุณสมบัติของผู้ที่
“เกรงกลัวพระเจ้า, ซอบธรรม, ถ่อมตน, สอน
ได้, และอดทนภายใต้ความทุกข์ทรมาน”³ ผู้
ที่มีคุณลักษณะนี้ยินดีทำตามพระเยซูคริสต์
และพวกเขามีอารมณ์สงบ เชื้อพึง อดทน
และว่าง่าย

อัครสาวกเปาโลสอนว่าความอ่อนโยน
เป็นผลของพระวิญญาณ⁴ ดังนั้นเราจะมี
คุณสมบัตินี้ได้ง่ายที่สุดถ้าเรา “มีชีวิตอยู่โดย
พระวิญญาณ”⁵ และการมีชีวิตอยู่โดยพระ
วิญญาณนั้น ชีวิตเราต้องสะท้อนความซอบ
ธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า

เมื่อเรารับพระนามของพระคริสต์ เราต้อง
พยายามสุดความสามารถที่จะเลียนแบบ
พระคุณลักษณะของพระองค์และเปลี่ยนแปลง
อุปนิสัยของเราให้เป็นเหมือนพระองค์มาก
ขึ้นในแต่ละวัน พระผู้ช่วยให้รอดทรงเตือน

สานุศิษย์ของพระองค์ดังนี้ “เพราะฉะนั้น
พวกท่านจงเป็นคนดีพร้อม เหมือนอย่าง
ที่พระบิดาของท่าน ผู้สถิตในสวรรค์ทรงดี
พร้อม”⁶ ถ้าเรา “มาหาพระคริสต์... ปฏิเสธ
(ตัวเรา) จากความไม่เป็นเหมือนพระผู้เป็น
เจ้าทุกอย่าง... และรักพระผู้เป็นเจ้า,” โดย
พระคุณของพระคริสต์ วันนั้นจะมาถึงเมื่อ
เราจะดีพร้อมในพระองค์⁷

“คุณลักษณะเหมือนอย่างพระคริสต์เป็น
ของประทานจากพระผู้เป็นเจ้า [คุณลักษณะ
เหล่านี้] เกิดขึ้นเมื่อ [เรา] ใช้สิทธิ์เสรี [ของ
เรา] อย่างซอบธรรม... [เราต้อง] ยอมรับ
ความอ่อนแอ [ของเรา] เต็มใจและเร่ง
ปรับปรุงเพื่อให้พระผู้เป็นเจ้าพอพระทัย”⁸

ความอ่อนโยนสำคัญยิ่งต่อการเป็นเหมือน
พระคริสต์ ปราศจากความอ่อนโยนเราไม่
สามารถพัฒนาคุณธรรมสำคัญอื่นๆ ได้ ความ
อ่อนโยนไม่ได้หมายความว่าอ่อนแอ แต่
หมายถึงความประพฤติที่ประกอบด้วยความ
ดีและความกรุณา แสดงถึงพลัง ความสงบ
เยือกเย็น เห็นคุณค่าตนเอง และควบคุม
ตนเองได้

ความอ่อนโยนเป็นพระคุณลักษณะที่
สมบูรณ์ที่สุดข้อหนึ่งในพระชนม์ชีพของพระ
ผู้ช่วยให้รอด ทรงสอนสานุศิษย์ด้วยพระองค์

เองว่า “จง... เรียนจากเรา เพราะว่าเราสุภาพ
อ่อนโยนและใจอ่อนน้อม”⁹

เราได้รับพรที่เกิดมาพร้อมเมล็ดแห่งความ
อ่อนโยนในใจเรา เราต้องเข้าใจว่า เป็นไปไม่
ได้ที่เมล็ดนั้นจะเติบโตและพัฒนาในช่วงพริบ
ตาแต่ต้องผ่านขั้นตอนที่ใช้เวลา พระคริสต์
ทรงขอให้เรา “รับกางเขนของ [เรา] แบกทุก
วัน”¹⁰ ซึ่งหมายความว่าต้องมุ่งมั่นและ
ปรารถนาอยู่เป็นประจำ

ประธานลอสแอนเจลิส สโนว์ ศาสตราพยากรณ์
คนที่ห้าในสมัยการประทานของเราสอนว่า
“หน้าที่ของเราคือต้องพยายามเป็นคนดีพร้อม
... พัฒนาทุกวัน และพิจารณาสิ่งที่เราทำเมื่อ
สัปดาห์ก่อนแล้วทำสิ่งต่างๆ ในสัปดาห์ นี้ให้
ดีขึ้น สิ่งที่เราทำวันนี้ต้องดีกว่าที่ทำไว้เมื่อ
วานนี้”¹¹ ดังนั้นขั้นแรกที่จะมีความอ่อนโยน
คือปรับปรุงวันแล้ววันเล่า แต่ละวันเราต้อง
พยายามทำดีขึ้นกว่าครั้งก่อนขณะเรารุดหน้า
ไปตามขั้นตอนนี้

ประธานสโนว์เสริมว่า

“เรามีความโง่เขลาและความอ่อนแอเล็กน้อย
เราควรพยายามเอาชนะให้เร็วที่สุด...
เราควร [ใส่] ความรู้สึกนี้ไว้ในใจลูกหลานของ
เรา... เพื่อพวกเขาจะเรียนรู้ที่จะ [ประพฤติตน]
อย่างเหมาะสมต่อพระพักตร์พระองค์ภายใต้
สภาพการณ์ทุกอย่าง

“ถ้าสามมืออยู่กับภรรยาหนึ่งวันได้โดยไม่
ทะเลาะกันหรือไม่ปฏิบัติต่อกันอย่างไร้เมตตา
หรือไม่ทำให้พระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า
เศร้าโศกเลย... เท่ากับว่าวันนั้นเขาดีพร้อม
ต่อจากนั้นให้เขาพยายามเป็นเหมือนเดิมใน
วันถัดไป แต่สมมติว่าเขาล้มเหลวในเรื่องนี้
ขณะพยายามในวันถัดไป นั่นไม่ใช่เหตุผลที่
เขาจะไม่ประสบความสำเร็จขณะทำเช่นนั้น
ในวันถัดไป”¹²

โดยทรงรับรู้ถึงการอุทิศตนและความมานะ
บากบั่นของเรา พระเจ้าจะประทานสิ่งที่เรา
ไม่สามารถมีได้เพราะความไม่ดีพร้อมและ
ความอ่อนแออย่างมนุษย์ของเรา

อีกขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญสำหรับการเป็นคน
อ่อนโยนคือการเรียนรู้วิธีควบคุมอารมณ์ของ
เรา เพราะความเป็นมนุษย์ปุถุชนที่มีอยู่ใน
เราแต่ละคนและเพราะเราอยู่ในโลกที่เต็มไปด้วย
การท้าทายอย่างหนึ่งในชีวิตเรา ถูกคิดลัก

สองสามวินาทีที่เราจะทำอะไรเมื่อมีคนไม่ทำตามสิ่งที่เราปรารถนาเมื่อเราต้องการให้เขาทำเช่นนั้น หรือเมื่อมีคนไม่เห็นด้วยกับความคิดเรา แม้ท่านจะแน่ใจที่สุดว่าความคิดนั้นจะแก้ปัญหาได้ ท่านจะตอบรับอย่างไรเมื่อมีคนทำผิดต่อท่าน วิพากษ์วิจารณ์ผลงานของท่าน หรือใจร้ายต่อท่านเพียงเพราะเขาหรือเธออารมณ์เสีย ในช่วงเวลาเช่นนี้และในสถานการณ์ที่ยากลำบากอื่นๆ เราต้องเรียนรู้ที่จะควบคุมอารมณ์และแสดงความรู้สึกของเราด้วยความอดทนและการชักชวนที่สุภาพ สิ่งนี้สำคัญที่สุดภายในบ้านและในความสัมพันธ์กับคู่วิตินิรันดรของเรา ในช่วงเวลา 31 ปีหลังแต่งงานกับสุดที่รักของข้าพเจ้า เธอมักจะเตือนข้าพเจ้าอย่างสุภาพในเรื่องนี้เมื่อเราเผชิญกับความยากลำบากเพราะชีวิตไม่ลงตัว

ในบรรดาคำแนะนำที่พบในศาสนถึงทิโมธีฉบับที่สอง อัครสาวกเปาโลกล่าวว่

“ส่วนผู้รับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะต้องไม่เป็นคนที่ชอบทะเลาะ แต่ต้องมีใจเมตตาต่อทุกคน เป็นอาจารย์ที่เหมาะสมและมีความอดทน

“แก้ไขความคิดเห็นของฝ่ายตรงข้ามด้วยความสุภาพอ่อนโยน เพราะพระเจ้าอาจโปรดให้พวกเขากลับใจ และมาถึงความรู้ในความจริง

“และหลุดพ้นจากบ่วงของมาร”¹³

โดยการควบคุมปฏิกิริยาของเรา สบควบคุมอารมณ์ และหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง เราจะเริ่มมีคุณสมบัติคู่ควรกับของประทานแห่งความอ่อนโยน ประธานเฮนรี่บี. อายริงก์กล่าวว่า “เมื่อใดที่เราใช้ศรัทธาควบคุมความรุนแรงและกำราบความจองหองของเรา พระวิญญูญาณบริสุทธิ์จะประทานความเห็นชอบ จากนั้นสัญญาและพันธสัญญาคักดีสิทธิ์ย่อมเกิดผล”¹⁴

อีกขั้นตอนหนึ่งที่จะมีความอ่อนโยนคือต้องอ่อนน้อมต่อมตน พระเจ้าทรงสอนโรมัสบี. มาร์ชผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิท โดยตรัสว่า “เจ้าจงอ่อนน้อมต่อมตน; และพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะทรงจูงมือนำเจ้าไป, และให้คำตอบคำสวดอ่อนวอนของเจ้าแก่เจ้า.”¹⁵

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าเชื่อว่ามียังคนอ่อนน้อมต่อมตนเท่านั้นที่จะรับรู้และเข้าใจการตอบคำสวดอ่อนวอนจากพระเจ้า คน

อ่อนน้อมคือคนที่สอนได้ พวกเขายอมรับว่าพวกเขาต้องพึ่งพาพระผู้เป็นเจ้าและปรารถนาจะยอมรับพระประสงค์ของพระองค์ คนอ่อนน้อมต่อมตนและอ่อนโยนเป็นแรงจูงใจให้ผู้อื่นทำอย่างเดียวกันได้ พระผู้เป็นเจ้าประทานสัญญาแก่คนอ่อนน้อมต่อมตนว่าจะทรงจูงมือนำพวกเขา ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระเจ้าจะหลีกเลี่ยงทางวทวนและความเศร้าในชีวิตเราได้เสมอ ตราบที่เราเดินจูงมือกับพระเจ้า

แบบอย่างของความอ่อนโยนซึ่งสวยงามที่สุดในยุคปัจจุบันเท่าที่ข้าพเจ้ารู้จักคือเรื่องของบราเดอร์โมเสส มาห์ลิ่งกู การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเขาเริ่มในปี 1964 เมื่อเขาได้รับพระคัมภีร์มอรมอน เขาพอใจมากเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้ แต่จนกระทั่งต้นทศวรรษ 70 ขณะเดินไปตามถนนเขาจึงเห็นป้ายศาสนจักรแอลดีเอสที่อาคารแห่งหนึ่งในโจฮันเนสเบิร์ก แอฟริกาใต้ บราเดอร์มาห์ลิ่งกูตีใจมากและเข้าไปในอาคารเพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับศาสนจักร มีคนบอกเขาอย่างสุภาพว่าเขาจะเข้าประชุมหรือรับบัพติศมาไม่ได้เพราะในเวลานั้นกฎหมายของประเทศยังไม่อนุญาต

บราเดอร์มาห์ลิ่งกูยอมรับกฎระเบียบนั้นอย่างอ่อนโยน อ่อนน้อมต่อมตนโดยปราศจาก

ความขุ่นเคือง แต่เขายังคงมีความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับศาสนจักร เขาขอให้ผู้นำศาสนจักรเปิดหน้าต่างอาคารประชุมไว้ขณะมีการประชุมวันอาทิตย์เพื่อที่เขาจะนั่งฟังการประชุมอยู่นอกอาคารได้ หลายปีทีเดียวที่ครอบครัวและเพื่อนๆ ของบราเดอร์มาห์ลิ่งกูเข้าโบสถ์ “ทางหน้าต่าง” เป็นประจำ วันหนึ่งในปี 1980 พวกเขาทราบว่าเขาสามารถเข้าโบสถ์และรับบัพติศมาได้แล้ว ช่วงเป็นวันที่สดใสอะไรเช่นนั้นสำหรับบราเดอร์มาห์ลิ่งกู

ต่อมาศาสนจักรจัดตั้งสาขาในละแวกบ้านของเขาที่โซวิต เรื่องนี้เกิดขึ้นได้เพียงเพราะมีผู้คนที่มีมุ่งมั่น กล้าหาญและซื่อสัตย์อย่างบราเดอร์มาห์ลิ่งกูผู้คงความซื่อสัตย์ไว้ได้หลายปีแม้จะอยู่ในสภาวะการณ์ที่ยากลำบากเช่นนั้น

เพื่อนคนหนึ่งของบราเดอร์มาห์ลิ่งกูซึ่งเป็นสมาชิกศาสนจักรพร้อมเขาเล่าเรื่องนี้ให้ฟังเมื่อข้าพเจ้าไปเยี่ยมมสเดคโซวิต เมื่อจบการสนทนา เขากอดข้าพเจ้า พี่น้องทั้งหลายในช่วงเวลานั้นข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะอยู่ในอ้อมพระบาทแห่งความรักของพระผู้ช่วยให้รอดนิรันดร์ของบราเดอร์ผู้ประเสริฐท่านนี้ฉายแววอ่อนโยน ด้วยใจที่เปี่ยมคุณความดีและความสำนึกคุณ เขาขอเพียงให้ข้าพเจ้าบอกประธานโรมัน เอส. มอนสันว่าเขาทำกับอีกหลายคนซึ่งและได้รับพรอย่างไรสำหรับการมีพระกิตติคุณที่แท้จริงในชีวิต แบบอย่างความอ่อนโยนของบราเดอร์มาห์ลิ่งกูและเพื่อนๆ มีอิทธิพลอย่างแท้จริงต่อหลายชีวิตให้ทำดี—โดยเฉพาะชีวิตข้าพเจ้า

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์คือแบบอย่างสูงสุดของความอ่อนโยน แม้ในช่วงสุดท้ายของพระชนม์ชีพมรตัย ทรงถูกกล่าวหาและกล่าวโทษโดยอัยการ ต้องทรงแบกกางเขนขึ้นสู่กลโกธาด้วยความเจ็บปวด ถูกศัตรูเยาะเย้ยสาปแช่ง หลายคนที่ยังจำและเห็นการอัศจรรย์ของพระองค์ด้วยตาตนเองก็ทอดทิ้งพระองค์ไป พระองค์ถูกตรึงกางเขน

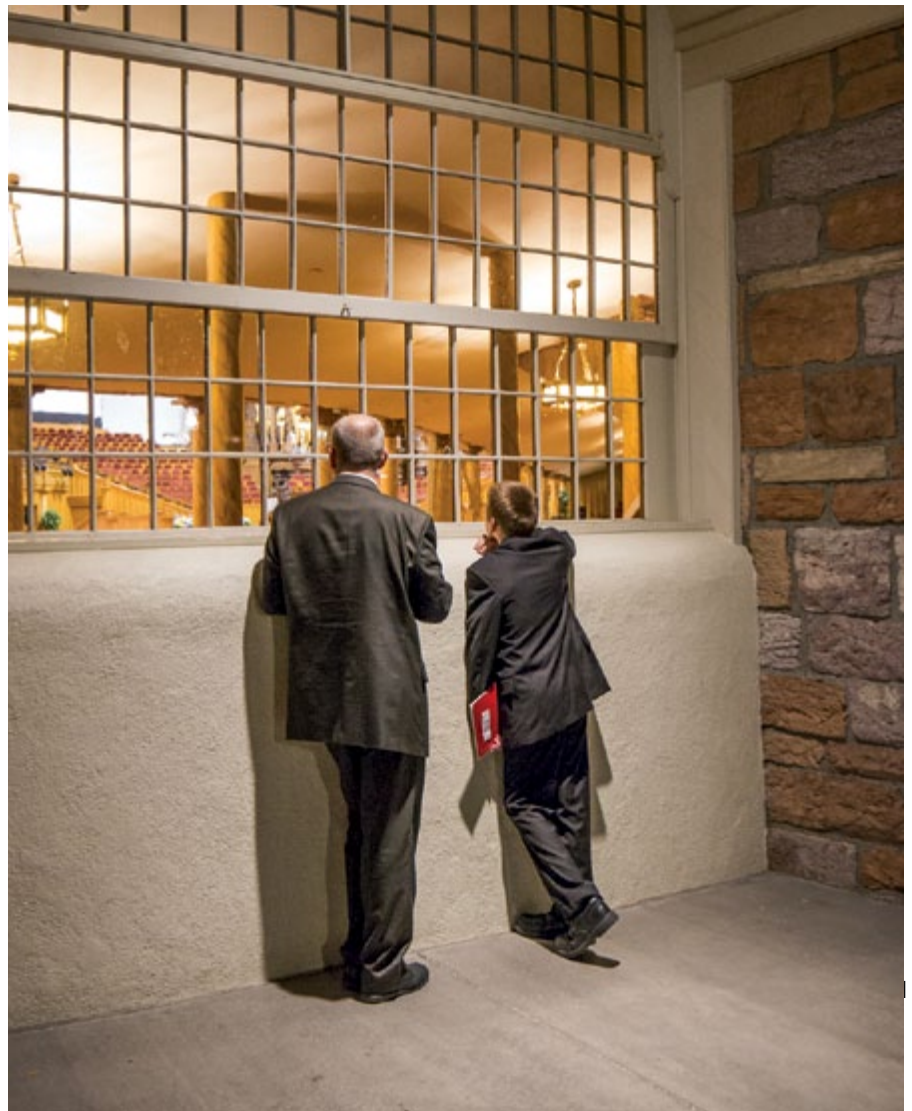
แม้หลังจากการทนทุกข์แสนสาหัสทางพระวรกาย พระเจ้าทรงเมตตาพระพักตร์หาพระบิดาและทูลจากส่วนลึกของพระทัยที่

อ่อนโยนและอ่อนน้อมว่า “พระบิดาเจ้าข้า ขอทรงยกโทษพวกเขาเพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร”¹⁶ พระคริสต์ทรงเผชิญความทุกข์ทางพระวรกายและพระวิญญาณเพื่อประทานโอกาสให้เราเปลี่ยนอุปนิสัยทางวิญญาณและอ่อนโยนเช่นเดียวกับพระองค์

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานว่าพระเยซูคริสต์คือพระผู้ช่วยให้รอด ข้าพเจ้าน้อมขอพระทัยและเป็นพยานต่อท่านว่า การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้ เราละทิ้งความอ่อนแอของเราได้ เราปฏิเสธอิทธิพลร้ายในชีวิตเราได้ ควบคุมความโกรธของเรา อ่อนโยน และพัฒนาคุณลักษณะของพระผู้ช่วยให้รอดของเราได้ พระองค์ทรงแสดงทางแก่เรา ประทานแบบอย่างที่ดีพร้อมและทรงบัญชาเราให้เป็นเหมือนพระองค์ ทรงเชื้อเชิญให้เราติดตามพระองค์ ทำตามแบบอย่างและเป็นเหมือนพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงความจริงเหล่านี้ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ แม้พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมโรไน 7:43.
2. โมโรไน 7:44.
3. คู่มือพระคัมภีร์, “อ่อนโยน (คน, ความ),” scriptures.lds.org.
4. ดู กาลาเทีย 5:22–23.
5. กาลาเทีย 5:25.
6. มัทธีว 5:48.
7. โมโรไน 10:32.
8. *สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* (2005), 125–126.
9. มัทธีว 11:29.
10. ลูกา 9:23.
11. ลอเรนโซ สโนว์, ใน Conference Report, เม.ย. 1898, 13.
12. คำสอนของประธานศาสนจักร: ลอเรนโซ สโนว์ (2012), 101.
13. 2 ทิโมธี 2:24–26.
14. เฮนรี่ บี. อายริงก์, “ครอบครัวภายใต้พันธสัญญา,” *เลียโฮนา*, พ.ค. 2012, 62.
15. หลักคำสอนและพันธสัญญา 112:10.
16. ลูกา 23:34.

โคย แครโรล เอ็ม. สตีเฟนส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

เรารู้ไหมว่าเรามีอะไร?

ศาสนพิธีฐานะปุโรหิตและพันธสัญญาเตรียมเราให้ได้รับพรอันบริบูรณ์ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาไว้ให้เรา ซึ่งเป็นไปได้โดยการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด

ใน “ครอบครัว : ถ้อยแถลงต่อโลก” ฝ่ายประธานสูงสุดและโควรัมอัครสาวกสิบสองประกาศว่า “มนุษย์ทั้งหลาย—ชายและหญิง—ได้รับการสร้างในรูปลักษณ์ของพระผู้เป็นเจ้า แต่ละคนเป็นปิยนุตรหรือปิยธิดาทรงวิญญานของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ และด้วยเหตุนี้แต่ละคนจึงมีลักษณะและจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์”¹ เพื่อบรรลุจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์นี้ บุตรและธิดาแต่ละคนของพระผู้เป็นเจ้าจำเป็นต้องได้รับศาสนพิธีฐานะปุโรหิตและพันธสัญญา

เราจำเป็นต้องรับบัพติศมา เมื่อเราถูกจุ่มลงไปใต้น้ำแห่งบัพติศมา เราทำพันธสัญญาที่จะรับพระนามของพระคริสต์ไว้กับเรา จะระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา รักษาพระบัญญัติของพระองค์ และรับใช้พระองค์จนกว่าชีวิตจะหาไม่ เพื่อเราจะมีพระวิญญานของพระองค์อยู่กับเราตลอดเวลา²

เราต้องการของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์ ผ่านทางศาสนพิธีนั้น เราจะมีพระวิญญานอยู่เป็นเพื่อนตลอดเวลาได้ ประธานวิลฟอร์ด วูดเวิร์ฟสอนว่า “ชายหรือหญิงทุกคนที่เข้ามาในศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า และรับบัพติศมาเพื่อการปลดบาปยอมมีสิทธิ์รับการเปิดเผย มีสิทธิ์รับพระวิญญาน

ของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อช่วยเขาในการทำงานในการอบรมบ่มนิสัยลูกๆ ในการให้คำปรึกษาต่างๆ และคนที่อยู่ในความดูแล พระวิญญานบริสุทธิ์ไม่ได้ถูกจำกัดไว้สำหรับผู้ชาย อัครสาวก หรือศาสนดาพยากรณ์ แต่เป็นของชายหญิงทุกคนที่ซื่อสัตย์ และเด็กทุกคนที่โตพอจะรับพระกิตติคุณของพระคริสต์ได้”³

เราต้องการได้รับเอ็นดาวเม้นท์พระวิหาร เอ็ลเดอร์ เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดกล่าวว่า “เมื่อชายและหญิงไปยังพระวิหาร ทั้งสองจะได้รับเอ็นดาวด้วยอำนาจเดียวกัน ซึ่งโดยนัยมนั้นคืออำนาจฐานะปุโรหิต...เอ็นดาวเม้นท์คือของประทานแห่งอำนาจจริงๆ”⁴

เราต้องการศาสนพิธีผืนที่ นำเราไปสู่ชีวิตนิรันดร์ซึ่ง “สำคัญที่สุดในบรรดาของประทานทั้งปวงของพระผู้เป็นเจ้า”⁵ เฉพาะชายและหญิงร่วมกันเท่านั้นที่จะได้รับศาสนพิธีฐานะปุโรหิตนี้ เอ็ลเดอร์รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันสอนว่า “สิทธิอำนาจของฐานะปุโรหิตได้รับการฟื้นฟูเพื่อให้ครอบครัวสามารถผืนที่ด้วยกันชั่ววันรันดร์”⁶

เราต้องการโอกาสต่อพันธสัญญาของเราทุกสัปดาห์ขณะรับส่วนศีลระลึก ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกในยุคสุดท้ายสอนว่า เมื่อเราได้รับส่วนศีลระลึกอย่างมีค่าควร ไม่เพียง

เราสามารถต่อพันธสัญญาบัพติศมาเท่านั้น แต่ต่อ “พันธสัญญาทั้งหมดที่ทำไว้กับพระเจ้าด้วย”⁷

ศาสนพิธีฐานะปุโรหิตและพันธสัญญาเหล่านี้เตรียมเราให้ได้รับพรอันบริบูรณ์ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาไว้ให้เรา ซึ่งเป็นไปได้โดยการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด สิ่งนี้ป้องกันบุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้าด้วยเดชานุภาพ ซึ่งคือเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า⁸ และให้โอกาสเราที่จะได้รับชีวิตนิรันดร์—เพื่อกลับไปยังที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า และอยู่กับพระองค์ในครอบครัววันรันดร์ของพระองค์

ไม่นานมานี้ดิฉันได้ไปเยี่ยมบ้านของสตรีสี่คนในฮอนดูรัสพร้อมกับผู้นำฐานะปุโรหิตซิสเตอร์เหล่านี้และครอบครัวต้องการบุญและฐานะปุโรหิตและสิทธิอำนาจ ศาสนพิธีฐานะปุโรหิตและพันธสัญญา และอำนาจและพรฐานะปุโรหิต

เราไปเยี่ยมซิสเตอร์ที่รักท่านหนึ่งที่แต่งงานแล้วและมีลูกน่ารักสองคน เธอชื่อสตีฟและแข็งขันในศาสนจักร และเธอสอนลูกๆ ให้เลือกสิ่งที่ถูกต้อง สามีมองเธอสนับสนุนกิจกรรมในศาสนจักรของเธอ แต่เขาไม่ใช่สมาชิก ครอบครัวพวกเขามั่นคง แต่เพื่อจะชื่นชมพลังอันยิ่งใหญ่ พวกเขาต้องการพรฐานะปุโรหิตเพิ่มเติม พวกเขาจำเป็นต้องมีบิดาที่ได้รับศาสนพิธีบัพติศมาและของประทานแห่งพระวิญญานบริสุทธิ์และได้รับการประสาทฐานะปุโรหิต พวกเขาต้องการอำนาจ ฐานะปุโรหิตที่ผ่านมาจากเอ็นดาวเม้นท์และการผืนที่

การเยี่ยมต่อมาของเราคือบ้านของซิสเตอร์โสตสองท่าน สตรีผู้มีศรัทธายิ่งใหญ่ ซิสเตอร์ท่านหนึ่งมีลูกชายที่กำลังเตรียมตัวเป็นผู้สอนศาสนา ซิสเตอร์อีกท่านหนึ่งกำลังได้รับการบัพติศมาจากโรมะเร็ง ในช่วงเวลาแห่งความท้อถอยและสิ้นหวัง พวกเขาจดจำถึงการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดและเต็มเปี่ยมไปด้วยศรัทธาและความหวัง ทั้งสองต้องการพรและพลังเพิ่มเติมโดยผ่านศาสนพิธีพระวิหาร เรากระตุ้นให้พวกเขาพร้อมกับอนาคตผู้สอนศาสนาในบ้านของพวกเขาเพื่อเตรียมรับศาสนพิธีเหล่านั้น

การเยี่ยมสุดท้ายของเราเป็นบ้านของซิสเตอร์ที่สามีเพิ่งเสียชีวิตจากอุบัติเหตุอันน่าสลดใจเมื่อไม่นานมานี้ เนื่องจากเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ เธอยังไม่เข้าใจว่าเธอสามารถรับเ็นดาวเม้นท์ส่วนตัวและผืนกักับสามีของเธอได้ เมื่อเราสอนเธอว่าเธอและสามีที่สิ้นชีวิตสามารถได้รับพรเหล่านี้ เธอเต็มไปด้วยความหวัง การที่รู้ว่าครอบครัวสามารถได้รับการเม้นท์ด้วยกันโดยผ่านศาสนพิธีและพันธสัญญาพระวิหาร ทำให้เธอมีศรัทธาและตัดสินใจที่จะเผชิญกับการทดลองที่รออยู่เบื้องหน้า

ลูกชายของหญิงหม้ายผู้นี้กำลังเตรียมเพื่อรับฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน การแต่งตั้งของเขาจะเป็นพรอันยิ่งใหญ่ต่อเธอและครอบครัว พวกเขาจะมีผู้ดำรงฐานะปุโรหิตในบ้าน เมื่อดิฉันพบบรรดาสตรีผู้สืบทอดเหล่านี้ในฮอนดูรัส ดิฉันเห็นว่าพวกเขาพยายามรักษาครอบครัวให้แข็งแกร่งในพระกิตติคุณ พวกเขาแสดงความซาบซึ้งต่อสมาชิกวอร์ด ผู้รักษาพันธสัญญา พวกเขาดูแลเอาใจใส่และช่วยเหลือสนับสนุนทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ อย่างไรก็ตามซิสเตอร์เหล่านี้ยังคงต้องการบางอย่างที่ยังไม่สมบูรณ์

ในแต่ละบ้านทั้งสามหลังที่เราไปเยี่ยม ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ฉลาดท่านหนึ่งได้ถามซิสเตอร์แต่ละคนว่าเคยได้รับพรฐานะปุโรหิตบ้างไหม แต่ละครึ่งคำตอบคือไม่ ซิสเตอร์แต่ละคนได้ขอและรับพรฐานะปุโรหิตในวันนั้น พวกเขาเหล่านั้นนำตาขณะแสดงความซาบซึ้งต่อการปลดปล่อย การนำทาง กำลังใจ การคลายที่มาจากพระบิดาบนสวรรค์ผ่านผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่มีค่าควร

ซิสเตอร์เหล่านี้เป็นแรงบันดาลใจให้ดิฉัน พวกเขาแสดงความคารวะต่อพระผู้เป็นเจ้าและอำนาจและสิทธิอำนาจของพระองค์ ดิฉันซาบซึ้งต่อผู้นำฐานะปุโรหิตผู้ไปเยี่ยมบ้านเหล่านั้นกับดิฉัน เมื่อเราจากบ้านแต่ละหลังมา เราปรึกษากันเกี่ยวกับการช่วยครอบครัวเหล่านี้ให้ได้รับศาสนพิธีที่จำเป็นเพื่อก้าวหน้าไปในทางแห่งพันธสัญญาและเสริมสร้างบ้านของพวกเขา

มีสิ่งที่เกิดขึ้นในวันนี้ สิ่งจำเป็นมากที่สุดสำหรับชายและหญิงในการเพิ่มพูนความเคารพซึ่งกันและกันในฐานะบุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้าและให้ความคารวะต่อพระบิดาในสวรรค์และฐานะปุโรหิตของพระองค์—อำนาจและสิทธิอำนาจของพระองค์

พระองค์ทรงมีแผนให้เรา และเมื่อเราใช้ศรัทธาและวางใจในแผนของพระองค์ ความคารวะของเราต่อพระองค์และอำนาจและสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตของพระองค์จะแข็งแกร่งขึ้น

ในการอบรมผู้นำทั่วโลกเรื่อง *การเสริมสร้างครอบครัวและศาสนจักรผ่านฐานะปุโรหิต* เราได้รับการสอนว่า ซิสเตอร์ที่ไม่มีผู้ดำรงฐานะปุโรหิตในบ้านไม่จำเป็นต้องรู้สึกโดดเดี่ยว พวกเขาได้รับพรและการเสริมสร้างผ่านทางศาสนพิธีที่พวกเขาได้รับและพันธสัญญาที่เธอรักษา พวกเขาไม่ควรรือร้อที่จะเอื้อมออกไปเมื่อมีความต้องการรับการช่วยเหลือ เอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดสอนว่าสตรีทุกคนในศาสนจักรจำเป็นต้องรู้ว่าเธอมีอธิการ ประธานโครัมเอ็ลเดอร์ ผู้สอนประจำบ้าน และผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่มีค่าควรคนอื่นที่พวกเขาพึ่งพาได้ ที่จะให้มาที่บ้านและให้ความช่วยเหลือเธอ และที่จะ “ให้พร” ดังที่ซิสเตอร์โรสแมรี่ เอ็ม. วิคคอมพุดไว้

เอ็ลเดอร์บัลลาร์ดสอนด้วยว่า “พระบิดาในสวรรค์ทรงเื้อเพื่อในเดขานภาพของพระองค์

ของพระองค์เตรียมทางให้เราก้าวหน้าในหนทางสู่บ้านแห่งสวรรค์ ผ่านทางศาสนพิธีฐานะปุโรหิตและพันธสัญญา

ศาสนพิธีฐานะปุโรหิตและพันธสัญญาเหล่านี้ได้รับการฟื้นฟูมาสู่โลกโดยศาสนพยากรณ์โจเซฟ สมิธ และในวันนี้ประธานโรมัส เอส. มอนสันถือฤกษ์แห่งทั้งหมดของฐานะปุโรหิตบนแผ่นดินโลก

เอ็ดเดอร์ลี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สันสอนว่า “ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายมีอำนาจฐานะปุโรหิตไว้ประกอบศาสนพิธีให้เราเข้าสู่พันธสัญญากับพระบิดาบนสวรรค์ในพระนามของพระบุตรศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์... พระผู้เป็นเจ้าจะทรงรักษาสัญญาเมื่อท่านให้เกียรติพันธสัญญาที่ทำกับพระองค์”¹³

ดิฉันเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. “ครอบครัว : ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2010, 165.
2. คู โนโรใน 4:3; 6:3.
3. คำสอนประธานศาสนจักร: วิลฟอร์ด วูดร็อฟ (2004), 50.
4. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “Let Us Think Straight” (การให้ข้อคิดทางวิญญาณประจำสัปดาห์ของมหาวิทยาลัย บริคัมยังก์, 20 ต.ค. 2013); speeches.byu.edu.
5. หลักคำสอนและพันธสัญญา 14:7; คู หลักคำสอนและพันธสัญญา 131:1-4 ด้วย.
6. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “บางเรื่องชีวิตแต่งงาน,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2006, 45; หรือใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 134.
7. เดลเบิร์ต แอล. สแตฟเฟิลีย์, ใน Conference Report, ต.ค. 1965, 14; อ้างอิงใน แอล. ทอมเพอร์รี่, “เมื่อเราบริษัตรีสิก,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2006, 50; คู *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 561; *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball (1982), 220 ด้วย.
8. คู หลักคำสอนและพันธสัญญา 109:22.
9. คู เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด และโรสแมรี่ เอ็ม. วิกซอม, “พรของฐานะปุโรหิตในทุกบ้าน,” ใน *การเสริมสร้างครอบครัวและศาสนจักรผ่านฐานะปุโรหิต* (การอบรมผู้นำทั่วโลก, มี.ค. 2013); lds.org/broadcasts.
10. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “Let Us Think Straight”; speeches.byu.edu.
11. คู หลักคำสอนและพันธสัญญา 46:9, 12 ด้วย.
12. คู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:38.
13. คู ที. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “พลังแห่งพันธสัญญา,” *เลียวไฮนา*, พ.ศ. 2009, 27.

ชายและหญิงทุกคนสามารถเข้าถึงอำนาจนี้เพื่อขอความช่วยเหลือในชีวิตของเราเอง ผู้ที่ทำพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์กับพระเจ้าและผู้ที่ทำให้เกียรติพันธสัญญาเหล่านั้น มีสิทธิ์ที่จะได้รับการเปิดเผยส่วนตัว และได้รับพรโดยการปฏิบัติศาสนกิจของเทพ [และ] อยู่ร่วมกับพระผู้เป็นเจ้า”¹⁰

เราทุกคนต้องการกันและกัน บุตรของพระผู้เป็นเจ้าต้องการธิดาของพระผู้เป็นเจ้า และธิดาของพระผู้เป็นเจ้าก็ต้องการบุตรของพระผู้เป็นเจ้า

เรามีของประทานและความเข้มแข็งที่ต่างกัน ในหนึ่งโครินธ์ที่ 12 ย้ำว่าบุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้าต่างต้องการกันและกัน เพื่อบรรลุปฏิบัติและความรับผิดชอบส่วนตัวของเราตามแผนของพระเจ้า เพื่อประโยชน์ร่วมกัน¹¹

บุตรของพระผู้เป็นเจ้า ท่านรู้ไหมว่าท่านเป็นใคร ท่านรู้ไหมว่าท่านมีอะไร ท่านมีค่าควรไหมที่จะใช้ฐานะปุโรหิตและรับอำนาจและพรของฐานะปุโรหิต ท่านนำบทบาทและความรับผิดชอบของท่านเข้ามาเสริมสร้างบ้านในฐานะบิดา คุณปู่คุณตา บุตร พี่ชายน้องชาย และลุงบ้างไหม ท่านให้ความเคารพต่อสตรี ความเป็นสตรี และความเป็นมารดาไหม

ธิดาของพระผู้เป็นเจ้า เรารู้ไหมว่าเราเป็นใคร เรารู้ไหมว่าเรามีอะไร เรามีค่าควรไหมที่จะรับอำนาจและพรฐานะปุโรหิต เรารับของประทานที่ให้กับเราด้วยความซาบซึ้งใจด้วยความสง่างาม และด้วยความมีเกียรติใหม่ และเรานำบทบาทและความรับผิดชอบของเราเข้ามาเสริมสร้างบ้านในฐานะมารดา คุณย่าคุณยาย ธิดา พี่สาวน้องสาว และคุณป้าบ้างไหม เราให้ความเคารพต่อบุรุษ ความเป็นบุรุษ และความเป็นบิดาไหม

ในฐานะบุตรและธิดาในพันธสัญญา เรามีศรัทธาในพระบิดาบนสวรรค์และแผนนิรันดร์ของพระองค์ที่มีให้เราใหม่ เรามีศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ใหม่ เราเชื่อใหม่ว่ามีธรรมชาติและจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์ และในความพยายามของเราที่จะบรรลุจุดหมายปลายทางนี้และรับทุกสิ่งที่พระบิดาของเรามี¹² เราเข้าใจถึงความสำคัญของการรับศาสนพิธีฐานะปุโรหิตและที่จะทำ รักษา และต่อพันธสัญญาของเรากับพระเจ้าไหม?

เราเป็นบุตรธิดาทางวิญญาณผู้เป็นที่รักของบิดามารดาแห่งสวรรค์ พร้อมกับลักษณะและจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์ พระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ทรงรักเรามากพอที่จะประทานชีวิตของพระองค์ให้เรา การชดใช้

โดย เอ็ลเคอร์เจ็คเว็ร็ค คูเบ
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

จงมองไปข้างหน้า และเชื่อ

ในสายพระเนตรของพระเจ้า สิ่งที่เราเคยทำหรือจุดที่เราเคยอยู่นั้นไม่สำคัญเท่ากับที่ที่เราเต็มใจจะไป

สมัยข้าพเจ้าเป็นเด็กทำงานอยู่ในไร่กับคุณแม่ ท่านสอนบทเรียนที่สำคัญที่สุดบทหนึ่งในชีวิต เป็นช่วงสาย เมื่อตะวันขึ้นเต็มที่และเรากำลังขูดวัชพืชทิ้งซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าใช้เวลายาวนานมาก ข้าพเจ้าหยุดแล้วมองกลับไปดูผลงานที่ทำเสร็จแล้วและบอกคุณแม่ว่า “ดูผลงานของเราสิครับ” คุณแม่ไม่ตอบ ข้าพเจ้าคิดว่าท่านคงไม่ได้ยิน ข้าพเจ้าบอกซ้ำอีกและพูดเสียงดังขึ้น ท่านก็ยังไม่ตอบ ข้าพเจ้าเปล่งเสียงดังขึ้นอีกหน่อยและพูดซ้ำอีก ในที่สุดท่านก็หันมาและพูดว่า “เอ็ดเวิร์ด ไม่ต้องมองย้อนหลัง มองไปข้างหน้าดูว่าเรายังคงต้องทำอะไรอีก”

พี่น้องที่รัก พันธสัญญาที่เราทำกับพระเจ้าเมื่อเรารับบัพติศมาในการ “ยืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเวลาและในทุกสิ่ง, และในทุกแห่งที่[เรา]อยู่” (โมไซยาห์ 18:9) เป็นคำมั่นตลอดทั้งชีวิต ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ ให้คำแนะนำว่า “คนที่เข้าสู่หน้าต่างบัพติศมาและรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วได้วางเท้าของตนบนเส้นทางแห่งการเป็นสานุศิษย์และมีหน้าที่เดินตามรอยพระบาทของพระเจ้าผู้ช่วยให้ออกอย่างแน่วแน่และเต็มที่” (“วิสุทธิชนทุกยุคทุกกาล,” *เลียโฮนา*, ก.ย. 2013, 5) พระเจ้าทรง

เรียกเราให้รับใช้ในการเรียกที่หลากหลายผ่านทางผู้รับใช้ของพระองค์ ซึ่งเรายอมรับด้วยคำมั่นอันเต็มเปี่ยม เมื่อมีการปลดและมีการเรียกในงานมอบหมายใหม่ เรายอมรับด้วยปิติ โดยรู้ดีที่บรรพชนของเราว่า “ในการรับใช้พระเจ้า มันไม่สำคัญว่าท่านรับใช้ที่ไหนแต่สิ่งสำคัญคือรับใช้อย่างไร” (เจ. รูเบน คลาค จูเนียร์, ใน Conference Report, เม.ย. 1951, 154)

ดังนั้นเมื่อมีการปลดประธานสเดคหรืออธิการ ท่านยอมรับการปลดด้วยปิติ และเมื่อมีการเรียกอื่นให้รับใช้ในหน้าที่ใดๆ ซึ่งพระเจ้าทรงเรียกผ่านผู้รับใช้ของพระองค์ที่ “ทรงเห็นควร” (โมไซยาห์ 3:19) เขาจะไม่ถูกรอรับโดยประสบการณ์ของเขาก่อนหน้านี้ และจะไม่มองย้อนกลับไปและคิดว่าเขาได้รับใช้เพียงพอแล้ว เขา “ไม่เบื่อหน่ายในการทำดี” เพราะเขารู้ว่าเขา “กำลังวางรากฐานของงานอันสำคัญยิ่ง” ด้วยวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนว่าความพยายามนั้นเป็นพรต่อหลายชีวิตไปชั่วนิรันดร์ว่า “จากสิ่งเล็กน้อยยังเกิดเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่” (ค.พ. 64:33)

เราทุกคนควร “ทำงานอย่างทุ่มเทในอุดมการณ์ดี, และทำสิ่งสารพันด้วยเจตจำนงอิสระ [ของเรา], และทำให้เกิดความชอบ

ธรรมยิ่ง” (ค.พ. 58:27)

เอ็ลเคอร์เจ็คเว็ร็ค อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองให้คำแนะนำว่า “อดีตมิได้เรียนรู้มิใช่อยู่กับมัน เราเหลียวไปมองเพื่อรับเอาถ่านที่ยังคูดอยู่จากประสบการณ์อันโชติช่วงแต่ไม่ใช่ถ่าน เมื่อใดที่เรารู้แล้วว่าเราต้องเรียนรู้อะไรและนำส่วนดีที่สุดที่เคยประสบมากับเรา เมื่อนั้นเรามองไปข้างหน้า และจำไว้ว่า *ศรัทธาที่บอกลอนาคตเสมอ*” (“สิ่งดีเลิศจะตามมา,” *เลียโฮนา*, ม.ค. 2010, 18)

แม้บทเรียนของคุณแม่ข้าพเจ้าเรื่องการมองไปข้างหน้าจะชี้ไปยังวัชพืชที่มองเห็นในไร่ แต่การทำทายนั้นเล็กน้อยเมื่อเทียบกับสิ่งที่วิสุทธิชนในยุคต้นๆ เผชิญ เอ็ลเคอร์เจ็คเว็ร็ค วีร์ธลินอธิบายประสบการณ์นี้ไว้ว่า “ในปี 1846 ผู้คนมากกว่า 10,000 [คน] ละทิ้งเมือง [นอวู] อันงดงามที่พวกเขาสร้างบนฝั่งแม่น้ำมิสซิสซิปปี ด้วยศรัทธาในผู้นำที่เป็นศาสดาพยากรณ์ สมาชิกของศาสนจักรในยุคแรกๆ เหล่านี้ได้ละทิ้ง “เมืองงาม” ของพวกเขาและออกเดินทางสู่แดนทรุกันดาราของแผ่นดินอเมริกา พวกเขาไม่รู้แน่ชัดว่าจะไปที่ไหน ระยะทางข้างหน้าจะยาวไกลเพียงใด การเดินทางนี้จะนานเพียงไหน หรืออนาคตที่รอพวกเขาอยู่จะเป็นเช่นไร แต่พวกเขา *รู้อย่างแน่นอน* ว่าพวกเขาได้รับการนำโดยพระเจ้าและผู้รับใช้ของพระองค์” (“ศรัทธาของบรรพบุรุษเรา,” *เลียโฮนา*, ก.ค. 1996, 40)

พวกเขารู้ว่าการมองไปข้างหน้าและเชื่อเป็นอย่างไร หนึ่งทศวรรษครึ่งต่อมา สมาชิกเหล่านี้บางคนยังอยู่และได้รับการเปิดเผยว่า “เพราะตามจริงแล้ว เรากล่าวแก่เจ้า, คนที่รักษาบัญญัติของเจาอย่ามเป็นสุข, ไม่ว่าในชีวิตหรือในความตาย; และคนที่เชื่อสัตย์ในความยากลำบาก, รางวัลของคนคนนั้นยิ่งใหญ่มากกว่าในอาณาจักรแห่งสวรรค์.

“เจ้าจะมองเห็นแผนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยดวงตาฝ่ายธรรมชาติของเจ้าไม่ได้, ในเวลานี้, เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นซึ่งจะมาถึงใน

กายหน้า, และรัศมีภาพซึ่งจะตามมาหลังจากความยากลำบากยิ่ง” (ค.พ. 58:2-3)

เราเองก็เช่นกันสามารถมองไปข้างหน้าและเชื่อ เราสามารถยอมรับการเชื่อเชิญจากพระเจ้าของเราซึ่งทรงยื่นพระหัตถ์เชื่อเชิญว่า

“บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนักจงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก

“จงเอาแอกของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเราสุภาพอ่อนโยนและใจอ่อนน้อม และจิตใจของพวกท่านจะได้หยุดพัก

“ด้วยว่าแอกของเราก็พอเหมาะ และภาระของเราก็เบา” (มัทธิว 11:28-30)

ศาสตพยาภรณ์ผู้เป็นที่รักของเรา ประธานโรมัส เอส. มอนสัน ที่ปรึกษาของท่าน และโครัมอัครสาวกสิบสองเชื่อเชิญเราทุกคนให้มีส่วนร่วมในงานแห่งความรอด ผู้เปลี่ยนใจใหม่ เยารชน คนหนุ่มสาว คนที่เกษียณจากงานอาชีพ และผู้สอนศาสนาเต็มเวลาจำเป็น

ต้องช่วยกันแบกแอกนี้ในการแรงงานแห่งความรอด

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโครัมอัครสาวกสิบสอง ครั้งหนึ่งเคยเข้าชมการแข่งขันวัวลากเลื่อนซึ่งท่านนำมาเป็นอุปมา ท่านพูดถึงประสบการณ์นี้ว่า “เลื่อนไม่ถูกถ่วงน้ำหนักด้วยก้อนซีเมนต์ หนึ่งหมื่นปอนด์ [4,535 กก.]—ห้าตัน ... จุดประสงค์เพื่อให้วัวลากเลื่อนนี้ไปได้สามฟุต [91 ซม.] ... ข้าพเจ้าสังเกตเห็นคู่ที่เหมาะสมระหว่างวัวสี่หมื่นน้ำหนักเงินเทา... กับวัวสี่น้ำหนักเงินตัวใหญ่จากการแข่งขันปีที่แล้ว”

เมื่อพูดถึงผลการแข่งขันครั้งนั้นท่านกล่าวว่า “ทีมถูกตัดออกทีละคู่... วัวสี่น้ำหนักเงินตัวใหญ่ไม่ติดอันดับใด แต่คู่ที่ไม่น่าสนใจตัวเล็กๆ ซึ่งขนาดเปรียบเทียบไม่ได้ กลับสามารถลากเลื่อนได้ถึงสามครั้ง”

แล้วท่านก็อธิบายถึงผลที่ออกมาอย่างน่าประหลาดใจนั้นว่า “วัวสี่น้ำหนักเงินตัวใหญ่และ

แข็งแรงและขนาดเข้าคู่กันได้ดีกว่าทุกทีม แต่วัวตัวเล็กทำงานเป็นทีมและประสานงานกันได้ดีกว่า ทั้งสองตัวเดินแอกด้วยกัน ทั้งสองตัวลากเลื่อนไปข้างหน้าพร้อมกันและบังคับการเคลื่อนไหวพร้อมกัน” (“Equally Yoked Together,” สุนทรพจน์ในการสัมมนาตัวแทนเขต, 3 เม.ย. 1975; ใน *Teaching Seminary: Preservice Readings* [2004], 30)

ขณะที่เรามองไปข้างหน้าและเชื่อ เราจำเป็นต้องมีการทำงานเป็นทีมแบบเดียวกันนี้ในการแรงงานแห่งความรอดขณะที่เราเชื่อเชิญผู้อื่นมาสู่พระคริสต์ ในความสามารถส่วนตัวของเรา เราจำเป็นต้องทำตามคำแนะนำของประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ ให้เรา “ยืนชิดกันและยืนตรงไหนยกตรงนั้น” (“ยืนตรงไหนยกตรงนั้น,” *เถียวไฮนา*, พ.ย. 2008, 70) เราสามารถค้นพบศักยภาพอันเต็มเปี่ยมของเรา ดังที่เอลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ แห่ง

โควรัมอัครสาวกสิบสองได้สังเกตเห็น “ขณะที่ข้าพเจ้าเดินทางไปทั่วศาสนจักรข้าพเจ้าประหลาดใจต่อสิ่งต่างๆ ทั้งหลายทั้งปวงที่กำลังเกิดขึ้น ข้าพเจ้ายังไม่เคยรู้สึกที่เราได้บรรลุถึงศักยภาพที่แท้จริง ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเรายังไม่ได้ทำงานร่วมกันตลอดเวลา และเรายังให้ความสนใจกับเป้าหมายของการให้เกียรติบุคคลและความสำเร็จส่วนตัวมากเกินไป และแสดงความสนใจเพียงเล็กน้อยต่อเป้าหมายร่วมในการสร้างอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า” (“United in Building the Kingdom of God,” *Ensign*, พ.ศ. 1987, 35)

ขอให้เรามาเป็นหนึ่งเดียวกันในวัตถุประสงค์เดียวกัน “คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์” (โมเสส 1:39)

พระเจ้าช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเห็นตั้งแต่กาลเริ่มต้นจนถึงอวสาน ทรงรู้จักเส้นทางที่จะเสด็จไปยังเกทเฮมนีและกลโกธาได้ดีมากเมื่อพระองค์ทรงประกาศว่า “ไม่มีใครเอามือจับคนใดแล้วหันหลังกลับไป จะสมควรกับแผ่นดินของพระเจ้า” (ลูคา 9: 62) ในสายพระเนตรของพระเจ้า สิ่งที่เราเคยทำหรือจุดที่เราเคยอยู่นั้นไม่สำคัญเท่ากับที่ที่เราเต็มใจจะไป

ศาสตราจารย์ ดร. โจเซฟ สมิธ ได้สอนหลักธรรมแห่งการนำทางแก่เราว่า “หลักธรรมพื้นฐานของศาสนาเราคือประจักษ์พยานของอัครสาวกและศาสตราจารย์ ดร. โจเซฟ สมิธ ที่เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ว่าพระองค์สิ้นพระชนม์ ทรงถูกฝัง ทรงฟื้นคืนพระชนม์อีกครั้งในวันที่สาม และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ เรื่องอื่นทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับศาสนาเราล้วนเป็นเพียงส่วนประกอบของเรื่องดังกล่าว” (คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ [2007], 52-53)

ข้าพเจ้าขอเป็นพยานว่าขณะที่เราทำตามแบบอย่างของพระเจ้าช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์ และยกมือของเราขึ้นตั้งฉากในการสนับสนุนศาสตราจารย์ ดร. โจเซฟ สมิธ ผู้เป็นที่รักของเรา ประธานโรมัส เอส. มอนตัน เราจะพบสันติสุขและการปลอบประโลม และปิติ แล้วเรา “จะกินสิ่งดีของแผ่นดิน... ในวันเวลาสุดท้ายนี้” (ค.พ. 64:34) ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย **เอ็ลเคอร์เควิก เอ. เบคนาร์**
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

หน้าตาในฟ้าสวรรค์

พรทางวิญญานและทางโลกที่มีมาสู่ชีวิตเราเมื่อเราดำเนินชีวิตตามกฎส่วนสิบ

ข้อ ข้าพเจ้าต้องการอธิบายถึงบทเรียนสำคัญสองข้อที่ข้าพเจ้าเรียนรู้เกี่ยวกับกฎส่วนสิบ บทเรียนแรกให้ความสำคัญแก่พรที่มีมาสู่บุคคลและครอบครัวขณะที่พวกเขาเชื่อฟังพระบัญญัติข้อนี้อย่างซื่อสัตย์ บทเรียนที่สองเน้นความสำคัญของส่วนสิบกับการเติบโตของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทั่วโลก ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอพระวิญญานบริสุทธิ์ทรงยืนยันกับเราทุกคนถึงความจริงของหลักธรรมที่ข้าพเจ้าพูดถึง

บทเรียน ข้อที่ 1—พรสำคัญแต่ไร้ลับ

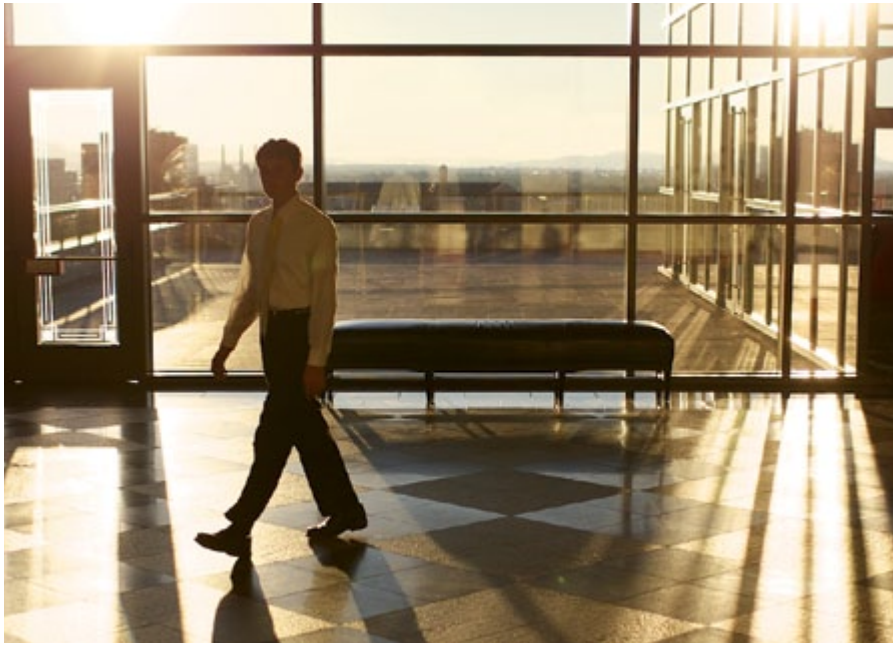
มารดาของซิสเตอร์เบเดนาร์เป็นสตรีที่ซื่อสัตย์และเป็นแม่บ้านที่มีแรงบันดาลใจจากช่วงเวลาต้นๆ ของชีวิตแต่งงาน ท่านทำบันทึกการเงินครัวเรือนอย่างรอบคอบ เป็นเวลาหลายทศวรรษที่ท่านทำบัญชีรายรับรายจ่ายของครอบครัวอย่างจริงจังโดยใช้ระบบบัญชีแยกประเภทที่เรียบง่ายมาก ข้อมูลที่เธอเก็บไว้ตลอดหลายปีที่ผ่านมาข้อมูลครบถ้วนเข้าใจง่าย

สมัยที่ซิสเตอร์เบเดนาร์เป็นเยาวชนหญิงมารดาของเธอใช้ข้อมูลจากบัญชีเหล่านี้มาเน้นหลักธรรมพื้นฐานของการดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบและการจัดการดูแลบ้านอย่างมีธรรมาภิบาล วันหนึ่งขณะพวกเขาทบทวนค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ มารดาของเธอสังเกตเห็น

แบบแผนที่น่าสนใจ ค่าใช้จ่ายในการพบแพทย์และค่ายาของครอบครัวน้อยกว่าที่คาดไว้ จากนั้นท่านเชื่อมโยงการค้นพบนี้กับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์และอธิบายให้ลูกสาวฟังถึงความจริงอันมีพลังว่า เมื่อเราดำเนินชีวิตตามกฎส่วนสิบ เรายังจะได้รับพรสำคัญแต่ไร้ลับซึ่งมักไม่ใช่สิ่งเราคาดหวังและง่ายต่อการมองข้าม ครอบครัวไม่ได้มีรายได้ในครัวเรือนเพิ่มขึ้นทันทีหรือเห็นได้ชัด แต่พระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเราประทานพรอันเรียบง่ายในวิธีที่ดูราวกับว่าเป็นเรื่องธรรมดา ซิสเตอร์เบเดนาร์จำบทเรียนสำคัญนี้จากมารดาอยู่เสมอถึงความช่วยเหลือที่เราได้รับผ่านหน้าตาในฟ้าสวรรค์ ดังที่มาลาคีสัญญาไว้ในพันธสัญญาเดิม (ดู มาลาคี 3:10)

บ่อยครั้งขณะที่เราสอนและเป็นพยานเรื่องกฎส่วนสิบ เรายังเห็นพรทางโลกที่เห็นได้อย่างไม่น่าเชื่อและทันทีทันใดที่เราได้รับแน่นอนว่าพรเช่นนั้นเกิดขึ้นจริง ทว่าพรบางอย่างที่เราได้รับเมื่อเราเชื่อฟังพระบัญญัติข้อนี้เป็นพรสำคัญแต่ไร้ลับ พรเช่นนั้นจะสังเกตเห็นได้ก็ต่อเมื่อเรามีทั้งความเอาใจใส่และช่างสังเกตเรื่องทางวิญญานเท่านั้น (ดู 1 โครินธ์ 2:14)

จินตภาพของ “หน้าตา” ในฟ้าสวรรค์ที่มาลาคีใช้ในการสอนที่ดีที่สุด หน้าตาช่วยให้แสงสว่างตามธรรมชาติเข้ามาในอาคาร

ในการทำงานเดียวกัน ความสว่างและทัศนคติทางวิญญาณเท่านั้นต่างในฟ้าสวรรค์ เข้าสู่ชีวิตเราเมื่อเราปฏิบัติตามกฎส่วนสิบ

ตัวอย่างเช่น พรที่เร้นลับแต่มีความสำคัญที่เราได้รับคือของประทานทางวิญญาณแห่งความสำนึกคุณที่ทำให้เราสามารถชื่นชมสิ่งที่มีเพื่อยับยั้งความปรารถนาในสิ่งที่เราต้องการ บุคคลที่สำนึกคุณเป็นผู้ที่รำรวยด้วยความอ้อมเอมใจ บุคคลที่ไร้ความสำนึกคุณทนทุกข์ในความยากไร้ของความไม่รู้จักอ้อมไม่รู้จักพอ (ดู ลูกา 12:15)

เราอาจต้องการและสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือให้พบการจ้างงานที่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม ดวงตาและหูแห่งศรัทธา (ดู อีเธอร์ 12:19) จำเป็นต่อการจดจำของประทานทางวิญญาณแห่งการเล็งเห็นที่ดีขึ้นซึ่งจะช่วยให้เราพบโอกาสในการได้งานที่คนอื่นอาจมองข้ามไป—หรือพรแห่งความมุ่งมาดปรารถนาส่วนตัวที่จะค้นหาให้หนักกว่าและยาวนานกว่าสำหรับตำแหน่งที่คนอื่นอาจทำได้หรือเต็มใจทำ เราอาจต้องการและคาดหวังว่าจะมีคนจ้างเราทำงาน แต่พรที่มาสู่เราผ่านหน้าต่างในฟ้าสวรรค์อาจเป็นความสามารถมากขึ้นในการทำและเปลี่ยนสภาพการณ์ของเราเองแทนที่จะคาดหวังให้มีใครบางคนหรืออะไรบางอย่างมาเปลี่ยนแปลงสภาพ-

การณ์ของเรา

เราอาจตั้งความปรารถนาอย่างเหมาะสมและทำงานให้มีรายได้มากขึ้นจากงานอาชีพของเราเพื่อจัดหาสิ่งจำเป็นในชีวิตได้ดีขึ้น แต่เราต้องมีตาและหูแห่งศรัทธาเพื่อสังเกตความสามารถทางวิญญาณและทางโลกที่เพิ่มขึ้นด้วย (ดู ลูกา 2:52) เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงและประหยัดสุด มีความสามารถที่แหลมคมขึ้นในการจัดลำดับความสำคัญและทำให้ง่าย มีความสามารถมากขึ้นที่จะดูแลสมบัติทางโลกที่เรามีอยู่แล้วได้อย่างเหมาะสม เราอาจต้องการและคาดหวังว่าจะได้เงินเดือนเพิ่มขึ้น แต่พรที่มาสู่เราผ่านหน้าต่างในฟ้าสวรรค์อาจเป็นความสามารถมากขึ้นในการทำและเปลี่ยนสภาพการณ์ของเราเองแทนที่จะคาดหวังให้มีใครบางคนหรืออะไรบางอย่างมาเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ของเรา

นักพรหมสองพันคนในพระคัมภีร์มอรมอน (ดู แอลมา 53; 56-58) สวดอ้อนวอนอย่างจริงจังว่าพระผู้เป็นเจ้าจะทรงเสริมสร้างพลังกำลังและปลดปล่อยพวกเขาจากเงื้อมมือศัตรู เป็นที่น่าสนใจว่า คำตอบต่อคำสวดอ้อนวอนเหล่านี้ไม่ใช่เป็นการผลิตอาวุธเพิ่มหรือเพิ่มกำลังพล แต่เป็นการที่พระผู้เป็นเจ้าประทานความเชื่อมั่นแก่นักพรหมผู้ซื่อสัตย์เหล่า

นี้ว่าพระองค์จะทรงปลดปล่อยพวกเขา ความสงบในจิตวิญญาณ ศรัทธาและความหวังอันแรงกล้าว่าพระองค์จะทรงปลดปล่อยพวกเขา (ดู แอลมา 58:11) ด้วยเหตุนี้ บุตรของฮีลามันจึงมีความกล้าหาญ มุ่งมั่นต่อชัยชนะ และออกไปด้วยสุดกำลังเพื่อต่อสู้กับชาวเลมัน (ดู แอลมา 58:12-13) ความเชื่อมั่น สันติสุข ศรัทธา และความหวัง ในเบื้องต้นอาจดูเหมือนไม่ใช่พรที่เหล่านักบวชต้องการในยามสู้รบ แต่สิ่งเหล่านี้เป็นพรที่ชายหนุ่มผู้กล้าหาญเหล่านี้ต้องการอย่างแท้จริงเพื่อก้าวไปข้างหน้า และมีชัยชนะทั้งทางร่างกายและวิญญาณ

บางครั้งเราทูลขอความสำเร็จจากพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ประทานความเข้มแข็งทางร่างกายและทางจิตใจแก่เรา เราอาจวิงวอนขอความรุ่งเรืองและเราได้รับทัศนคติที่ขยายและความอดทนที่เพิ่มขึ้น หรือเราอ้อนวอนขอการเติบโตและได้รับพรด้วยของประทานแห่งพระคุณ พระองค์อาจประสาทความเชื่อที่มั่นคงและความมั่นใจแก่เราขณะที่เราพยายามบรรลุเป้าหมายที่คู่ควร เมื่อเราวิงวอนขอให้ความยากลำบากทางร่างกายจิตใจและวิญญาณบรรเทาลง พระองค์จะทรงเพิ่มวิจารณ์ญาณและความอดทนให้เรา

ข้าพเจ้าสัญญาว่าขณะที่ทำงานกับข้าพเจ้าปฏิบัติตามและรักษากฎส่วนสิบ แน่แน่นอนว่าหน้าต่างในฟ้าสวรรค์จะเปิด พรทางวิญญาณและพรทางโลกจะเทลงมาจนไม่มีที่พอจะรับพรเหล่านั้น (ดู มาลาคีย์ 3:10) เราจะระลึกถึงพระคำรัสของพระเจ้าเช่นกัน

“เพราะความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของเจ้า และทางของพวกเจ้าก็ไม่ใช่ทางของเรา พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้

“เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกอย่างไรทางของเราก็สูงกว่าทางของพวกเจ้า และความคิดของเราก็สูงกว่าความคิดของเจ้าอย่างนั้น” (อิสยาห์ 55:8-9)

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเมื่อเราเอาใจใส่และช่างสังเกตเรื่องทางวิญญาณ เราจะได้รับพรด้วยตาที่จะเห็นได้อย่างชัดเจนขึ้น หูที่จะได้ยินอย่างต่อเนื่อง และจิตใจที่เข้าใจอย่างเต็ม

ที่มากขึ้นถึงความสำคัญและความเร้นลับแห่งวิถีของพระองค์ พระดำริ และพรของพระองค์ในชีวิตเรา

บทเรียน ข้อที่ 2—ความเรียบง่ายแห่งวิถีของพระเจ้า

ก่อนการเรียกให้ข้าพเจ้ารับใช้เป็นสมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสอง ข้าพเจ้าอ่านหลักคำสอนและพันธสัญญาหลายรอบเกี่ยวกับสภาที่ได้รับแต่งตั้งให้ดูแลและเบิกจ่ายเงินทุนส่วนสิบอันศักดิ์สิทธิ์ สภาควบคุมส่วนสิบจัดตั้งขึ้นจากการเปิดเผย ประกอบด้วยฝ่ายประธานสูงสุด โครัมอัครสาวกสิบสอง และฝ่ายอธิการควบคุม (ดู คพ. 120) ขณะที่ข้าพเจ้าเตรียมตัวเข้าประชุมสภานี้เป็นครั้งแรกในเดือนธันวาคม ปี 2004 ข้าพเจ้าคาดหวังอย่างยิ่งถึงโอกาสในการเรียนรู้ที่พิเศษที่สุด

ข้าพเจ้ายังจำได้ถึงสิ่งต่างๆ ที่ข้าพเจ้าประสบและรู้สึกในสภานั้น ข้าพเจ้าชื่นชมและเคารพกฎการเงินของพระเจ้าที่ประทานไว้สำหรับบุคคล ครอบครัว และศาสนจักรของพระองค์ โปรแกรมการเงินพื้นฐานของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย—ทั้งรายรับและรายจ่าย—มีนิยามอยู่ในหลักคำสอนและพันธสัญญาภาคที่ 119 และ 120 ข้อความสองประโยคที่อยู่ในการเปิดเผยเหล่านี้ให้พื้นฐานสำหรับกิจกรรมด้านการคลังของศาสนจักร

ในภาคที่ 119 กล่าวอย่างเรียบง่ายว่าสมาชิกทุกคน “พึงจ่ายหนึ่งในสิบส่วนของผลประโยชน์ทั้งหมดของพวกเขาเป็นรายปี; และนี่พึงเป็นกฎถาวรสำหรับพวกเขาตลอดกาล, ... พระเจ้าตรัส” (ข้อ 4)

เกี่ยวกับการจ่ายเงินที่ได้รับอนุมัติของส่วนสิบ พระเจ้าตรัสว่า “พึงจัดการกับสิ่งนี้โดยสภา, ซึ่งประกอบด้วยฝ่ายประธานสูงสุดแห่งศาสนจักรของเรา, และด้วยอธิการและสภาของเขา, และโดยสภาสูงของเรา; และโดยเสียงของเราเองถึงพวกเขา, พระเจ้าตรัส” (คพ. 120:1) “อธิการและสภาของเขา” และ “สภาสูงของเรา” ที่อ้างถึงในการเปิดเผยนี้

ปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีคือฝ่ายอธิการควบคุมและโครัมอัครสาวกสิบสองตามลำดับเงินทุนศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ใช้ในศาสนจักรที่เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วเพื่อเป็นพรทางวิญญาณแก่บุคคลและครอบครัวโดยใช้ก่อสร้างและทะนุบำรุงพระวิหารตลอดจนบ้านแห่งการนมัสการ สนับสนุนงานเผยแผ่ศาสนา การแปลและจัดพิมพ์พระคัมภีร์ ส่งเสริมการค้นคว้าประวัติครอบครัว เงินทุนโรงเรียนและการศึกษาด้านศาสนา รวมทั้งการดำเนินงานตามจุดประสงค์อื่นๆ ของศาสนจักรให้บรรลุผลสำเร็จโดยมีผู้รับใช้ที่ได้รับแต่งตั้ง

จากพระเจ้าเป็นผู้กำกับดูแล

ข้าพเจ้าประหลาดใจในความชัดเจนและความกระชับของการเปิดเผยทั้งสองนี้เมื่อเปรียบเทียบกับแนวทางและระเบียบปฏิบัติของการบริหารการเงินที่ซับซ้อนในองค์กรของรัฐและเอกชนหลายแห่งทั่วโลก กิจกรรมทางโลกขององค์กรขนาดใหญ่ดังเช่นศาสนจักรของพระเยซูคริสต์สามารถดำเนินการไปทั่วโลกโดยใช้คำแนะนำที่กระชับเช่นนั้นได้อย่างไร สำหรับข้าพเจ้าคำตอบนี้ค่อนข้างตรงไปตรงมา นี่คืองานของพระเจ้า พระองค์ทรงสามารถทำงานของพระองค์เอง (ดู 2 นีไฟ

27:20) พระผู้ช่วยให้รอดทรงดลใจและทรงกำกับดูแลผู้รับใช้ของพระองค์ขณะที่พวกเขาประยุกต์ใช้แนวทางของพระองค์และทำงานในอุดมการณ์ของพระองค์

ในการประชุมสภาครั้งแรกนั้น ข้าพเจ้าประทับใจความเรียบง่ายของหลักการที่ชี้แนะการไต่ตรองและการตัดสินใจของเรา ในการดำเนินงานด้านการเงินของศาสนจักร มีหลักการพื้นฐานและแน่นอนอยู่สองข้อ ข้อแรก ศาสนจักรใช้จ่ายเงินตามรายได้และไม่ใช้เงินเกินกว่าที่ได้รับ สอง ส่วนหนึ่งของรายได้ประจำปีจะเก็บสำรองไว้เมื่อสถานการณ์ฉุกเฉินและความจำเป็นที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด เป็นเวลาหลายทศวรรษที่ศาสนจักรสอนสมาชิกถึงหลักการในการเก็บสำรองอาหาร เชื้อเพลิง และเงินเพิ่มเติมเพื่อรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น ศาสนจักรในฐานะสถาบันได้ทำตามหลักการเดียวกันกับที่สอนและเน้นย้ำสมาชิกในเรื่องนี้

ขณะที่การประชุมดำเนินต่อไป ข้าพเจ้ารู้สึกตัวว่ามีความปรารถนาจะให้สมาชิกทุกคนของศาสนจักรสามารถปฏิบัติตามความเรียบง่าย ความชัดเจน ความเป็นระเบียบ จิตกุศล และอำนาจแห่งวิถีของพระเจ้า (ดู คพ. 104:16) สำหรับการดำเนินกิจกรรมทางโลกในศาสนจักรของพระองค์ ปัจจุบันข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในสภาควบคุมส่วนสิบเป็นเวลาหลายปี ความสำนึกคุณและความเคารพแบบแผนของพระเจ้าเพิ่มขึ้นในแต่ละปี และ

บทเรียนที่ข้าพเจ้าเรียนรู้ก็ยิ่งยิ่งขึ้น

ใจข้าพเจ้าพองโตด้วยความรักและชื่นชมสมาชิกที่ซื่อสัตย์และเชื่อฟังของศาสนจักรนี้ จากทุกประชาชาติ ตระกูล ภาษา และผู้คน เมื่อข้าพเจ้าเดินทางรอบโลก ข้าพเจ้าเรียนรู้ถึงความหวังและความไฝ่ฝันของท่าน สภาการดำเนินชีวิตและสภาวารณที่แตกต่างกันของท่าน ตลอดจนปัญหาของท่าน ข้าพเจ้าเข้าการประชุมศาสนจักรกับท่านและเยี่ยมบ้านของบางท่าน ศรัทธาของท่านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ศรัทธาข้าพเจ้า การอุทิศตนของท่านทำให้ข้าพเจ้าอุทิศตนมากขึ้น ความดีและความเต็มใจเชื่อฟังกฎส่วนสิบของท่านเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าเป็นคนดีขึ้น เป็นสามี บิดา และผู้นำศาสนจักรที่ดีขึ้น ข้าพเจ้าจดจำและนึกถึงท่านทุกครั้งที่มีส่วนร่วมในสภาควบคุมส่วนสิบ ขอขอบคุณในความดีงามและความซื่อสัตย์ขณะที่ท่านให้เกียรติพันธสัญญาของท่าน

ผู้นำศาสนจักรที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเจ้า รู้สึกถึงความรับผิดชอบอย่างมากในการดูแลเงินบริจาคที่สมาชิกศาสนจักรได้อุทิศถวายอย่างเหมาะสม เราตระหนักดีถึงลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์แห่งเหรียญทองแดงของหญิงม่าย

“พระเยซูประทับตรงหน้าตู้เก็บเงินถวายทรงสังเกตฝูงชนเอาเงินมาใส่ไว้ในตู้นั้น และมีคนมั่งมีหลายคนเอาเงินมากมายมาใส่

“แต่มีหญิงม่ายยากจนคนหนึ่งเดินมา นางเอาเหรียญทองแดงสองอัน มีค่าประมาณ

โคตรันเทสหนึ่งมาใส่ไว้

“พระองค์จึงทรงเรียกพวกสาวกมาตรัสกับพวกเขาว่า เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า หญิงม่ายยากจนคนนี้ใส่ในตู้เก็บเงินถวายมากกว่าทุกคนที่ใส่ไว้วันนั้น

“เพราะว่าทุกคนได้เอาเงินเหลือใช้ของพวกเขามาใส่ แต่หญิงคนนี้ในสภาพที่ยากจนเอาเงินเลี้ยงชีพทั้งสิ้นของนางใส่ลงไปจนหมด” (มาระโก 12:41-44)

ข้าพเจ้าทราบจากประสบการณ์ตรงว่า สภาควบคุมส่วนสิบดูแลเหรียญทองแดงของหญิงม่ายอย่างรอบคอบ ข้าพเจ้าขอขอบคุณประธานโรมัส เอส. มอนสันและที่ปรึกษาของท่านสำหรับการเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพในการทำหน้าที่ผู้พิทักษ์ที่ศักดิ์สิทธิ์นี้ ข้าพเจ้าขอพระทัยสุรเสียง (ดู คพ. 120:1) และพระหัตถ์ของพระเจ้าที่สนับสนุนผู้รับใช้ที่ได้รับแต่งตั้งของพระองค์ในการทำหน้าที่ตัวแทนพระองค์ให้เกิดสัมฤทธิ์ผล

คำเชื้อเชิญและประจักษ์พยาน

การจ่ายส่วนสิบอย่างซื่อสัตย์เป็นมากกว่าหน้าที่ สิ่งนี้เป็นขั้นตอนสำคัญในกระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ ถึงผู้ที่ยจ่ายส่วนสิบ ข้าพเจ้าขอชมเชยท่าน

ถึงผู้ที่ปัจจุบันไม่ได้เชื่อฟังกฎส่วนสิบ ข้าพเจ้าเชื้อเชิญท่านให้พิจารณานานทางของท่านและกลับใจ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าการเชื่อฟังที่ท่านมีต่อกฎข้อนี้ของพระเจ้า หน้าต่างในฟ้าสวรรค์จะเปิดแก่ท่าน โปรดอย่าผัดวันแห่งการกลับใจของท่าน

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพรทางวิญญาณและทางโลกที่มาสู่ชีวิตเราเมื่อเราดำเนินชีวิตตามกฎส่วนสิบ ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานว่าบ่อยครั้งที่พรเช่นนั้นสำคัญและไร้ลับ ข้าพเจ้าประกาศด้วยความเรียบง่ายแห่งวิถีของพระเจ้าที่เห็นได้ชัดเจนในกิจกรรมทางโลกของศาสนจักร ให้แบบแผนที่สามารถนำเราในฐานะบุคคลและครอบครัว ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้เราแต่ละคนเรียนรู้และได้รับประโยชน์จากบทเรียนสำคัญนี้ ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย ประธานาธิบดี โรเบิร์ต เอ. ออคท์คอร์ท
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

เชิญมาร่วมกับเรา

ไม่ว่าสถานการณ์ ประวัติส่วนตัว หรือความเข้มแข็งในประจักษ์พยานของท่านจะเป็นอย่างไร ยังมีที่ว่างในศาสนจักรนี้สำหรับท่าน

เคยมีชายคนหนึ่งฝันว่าอยู่ในห้องโถงขนาดใหญ่ที่มีศาสนาต่างๆ จากทั่วโลกมาชุมนุมกัน เขาตระหนักว่าแต่ละศาสนามีหลายสิ่งหลายอย่างที่ดีที่ปรารถนาและมีคุณค่า

เขาพบกับสามีภรรยาแสนดีคนหนึ่งซึ่งเป็นตัวแทนจากศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายจึงถามว่า “พวกคุณ เรียกอะไรจากสมาชิก”

“เรา ไม่ได้เรียกร้องอะไรเลย” พวกเขาตอบ “แต่ พระเจ้า ทรงขอให้เราอุทิศถวายทุกอย่าง”

สามีภรรยาผู้นั้นอธิบายต่อไปเกี่ยวกับการเรียกในศาสนจักร การสอนประจำบ้านและการเยี่ยมสอน งานเผยแผ่เต็มเวลา การสังสรรค์ในครอบครัวทุกสัปดาห์ งานพระวิหาร สวัสดิการและการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อมนุษยธรรม ตลอดจนงานมอบหมายการสอนต่างๆ

“พวกคุณจ่ายค่าจ้างสำหรับงานทุกอย่างที่สมาชิกทำหรือไม่” ชายคนนั้นถาม

“ไม่เลย” สามีภรรยาผู้นั้นอธิบาย “พวกเขายินดีสละเวลาโดยไม่รับค่าจ้าง”

“นอกจากนั้น” สามีภรรยา กล่าวต่อ “ทุกหกเดือนสมาชิกศาสนจักรเรายังใช้เวลาช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์เข้าร่วมหรือรับชมการประชุมใหญ่สามัญเป็นเวลา 10 ชั่วโมงอีกด้วย”

“มีผู้พูดตลอดสิบชั่วโมงหรือ” ชายคนนั้นประหลาดใจ

“การประชุมที่โบสถ์ทุกสัปดาห์แล้ว ใช้เวลา

นานเท่าไร”

“สามชั่วโมง ทุกวันอาทิตย์!”

“โอโฮ” ชายคนนั้นกล่าว “สมาชิกศาสนจักรของพวกคุณทำอย่างไรบ้างจริงหรือ”

“ยิ่งกว่านั้นอีก เรายังไม่ได้พูดถึงประวัติครอบครัว ค่ายเยาวชน การให้ข้อคิดทางวิญญาณการศึกษาพระคัมภีร์การอบรมผู้นำกิจกรรมเยาวชน เซมินารีช่วงเช้า การดูแลอาคารประชุมศาสนจักร และที่ขาดไม่ได้คือกฎแห่งสุขภาพของพระเจ้า การอดอาหารเป็นประจำทุกเดือนเพื่อช่วยเหลือคนยากไร้และส่วนสิบเลยนะ”

ชายคนนั้นกล่าวว่า “ตอนนั้นผมงงแล้ว ใครจะอยากเข้าร่วมศาสนจักรแบบนี้ทำไม”

สามีภรรยาเยี่ยมพลางตอบว่า “นึกว่าคุณจะไม่ถามแล้ว”

ใครจะอยากเข้าร่วมศาสนจักรแบบนี้ทำไม

ช่วงเวลาที่บรรดาศาสนจักรหลายแห่งทั่วโลกกำลังประสบภาวะที่จำนวนสมาชิกลดลงอย่างมาก แต่ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย—แม้จะมีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับหลายแห่ง—กลับเป็นศาสนจักรหนึ่งที่เติบโตเร็วที่สุดในโลก ณ เดือนกันยายนปี 2013 ศาสนจักรมีสมาชิกทั่วโลกมากกว่า 15 ล้านคน

มีเหตุผลหลายประการ แต่ข้าพเจ้าขอกล่าวเพียงบางประการ

ศาสนจักรของพระผู้ช่วยให้รอด

ประการแรก ศาสนจักรได้รับการฟื้นฟูในยุคสมัยของเราด้วยพระเยซูคริสต์พระองค์เอง ที่นั่นท่านจะพบสิทธิอำนาจที่จะกระทำในพระนามของพระองค์—ในการให้บัพติศมาเพื่อการปลดบาป ประสาทของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผนึกบนแผ่นดินโลก และในสวรรค์¹

ผู้คนเข้าร่วมศาสนจักรนี้รักพระผู้ช่วยให้รอด พระเยซูคริสต์ และปรารถนาจะติดตามพระองค์ พวกเขาชื่นชมยินดีในความรู้ที่พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับมนุษย์ชาติอีกครั้ง เมื่อรับศาสนพิธีฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์และทำพันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาสัมผัสได้ถึงเดชานุภาพของพระองค์ในชีวิต² เมื่อเข้าไปในพระวิหาร พวกเขาารู้สึกว่าอยู่ในที่ประทับของพระองค์ เมื่ออ่านพระคัมภีร์³ และดำเนินชีวิตตามคำสอนจากศาสนพยากรณ์ของพระองค์ พวกเขาจึงเข้าใจพระผู้ช่วยให้รอดที่พวกเขารักมาก

ศรัทธาแข็งขัน

อีกเหตุผลหนึ่งคือเพราะศาสนจักรเปิดโอกาสให้กระทำความดี

การเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าเป็นสิ่งที่น่าสรรเสริญ แต่คนส่วนใหญ่ต้องการมากกว่าการฟังโอวาทสร้างแรงบันดาลใจหรือฝันแต่สวรรค์ เลิศล้ำของตนเอง⁴ พวกเขาต้องการนำศรัทธาไปสู่การปฏิบัติ พวกเขาต้องการพบแขนเสื้อลงมือทำงานในอุดมการณ์อันยิ่งใหญ่

นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อพวกเขาเข้าร่วมกับเรา—พวกเขามีโอกาสแปลงพรสวรรค์ ความกรุณา และเวลาของตนเองให้ออกมาเป็นงานดี เนื่องจากเราไม่มีเจ้าหน้าที่ทางศาสนาในท้องถิ่นใดได้รับค่าจ้างในโบสถ์ทุกแห่งของเราทั่วโลก สมาชิกเราจึงปฏิบัติศาสนกิจด้วยตนเอง พวกเขาได้รับเรียกจากการลดใจ บางครั้งเรารับอาสาเอง บางครั้งมี “ผู้อาสาให้เราทำ” เราไม่ได้มองงานมอบหมายเป็นภาระ แต่เป็นโอกาสให้เราสัมผัสฤทธิผลในพันธสัญญาที่เรายินดีทำเพื่อรับใช้พระผู้เป็นเจ้าและบุตรธิดาของพระองค์

พรอันล้ำค่า

เหตุผลที่สามว่าทำไมผู้คนจึงเข้าร่วมศาสนจักรคือ เพราะการเดินทางของ

ความเป็นสานุศิษย์นำไปสู่พรอันล้ำค่า
เรามองว่าบัพติศมาเป็นจุดเริ่มต้นการเดินทางของเราในความเป็นสานุศิษย์ การเดินทางกับพระเยซูคริสต์ทุกวันนำไปสู่สันติสุขและจุดประสงค์ในชีวิตนี้ นำไปสู่ปีติอันล้ำลึกและความรอดนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง

ผู้ที่ดำเนินตามเส้นทางนี้อย่างซื่อสัตย์จะหลีกเลี่ยงกับดัก โทมนัส และความเสียหายในชีวิตได้เป็นอันมาก

ผู้ที่ยากจนทางวิญญาณแต่ซื่อสัตย์ในใจจะพบขุมทรัพย์อันยิ่งใหญ่แห่งความรู้ที่นี้

ผู้ที่ทนทุกข์หรือเศร้าโศกจะพบการรักษาที่นี้

ผู้ที่แบกภาระบาปจะพบการให้อภัย เสรีภาพ และการพักผ่อน

ถึงผู้ที่ทิ้งศาสนจักร

การค้นหาคำความจริงนำผู้คนหลายล้านคนมาสู่ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อย่างไรก็ตาม มีบางคนทิ้งศาสนจักรที่ครั้งหนึ่งพวกเขาเคยรัก

บางคนอาจถามว่า “ถ้าพระกิตติคุณดีเลิศขนาดนั้น ใครจะทิ้งศาสนจักรไปทำไม”

บางครั้งเราคิดไปเองว่าเป็นเพราะคนเหล่านี้

นั้นชุนเคื่องหรือเกียจคร้านหรือบาปหนา แต่ความจริงไม่ใช่เรื่องเรียบง่ายเช่นนั้น อันที่จริงไม่ได้มีเพียงเหตุผลเดียวที่ใช้ได้กับสถานการณ์ต่างๆ

สมาชิกที่เรารักบางคนต่อสู้อยู่หลายปีกับคำถามที่ว่าพวกเขาควรแยกตัวออกจากศาสนจักรหรือไม่

ในศาสนจักรนี้ที่เคารพสิทธิ์เสรีส่วนบุคคลเป็นอย่างยิ่ง ศาสนจักรที่ฟื้นฟูโดยเด็กหนุ่มผู้ถามคำถามและแสวงหาคำตอบ เราเคารพผู้ที่ตั้งใจแสวงหาคำความจริง ใจเราอาจสลายเมื่อการเดินทางทำให้พวกเขาออกห่างจากศาสนจักรที่เรารักและความจริงที่เราค้นพบ แต่เราเคารพสิทธิ์ในการนมัสการพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพตามวิวินิจฉัยจากมโนธรรมของพวกเขา เช่นเดียวกับที่เราอ้างเอกลิทธิ นั้นสำหรับตัวเราเอง⁵

คำถามที่ไม่ได้รับคำตอบ

บางคนต่อสู้กับคำถามที่ไม่ได้รับคำตอบเกี่ยวกับสิ่งที่เราพูดหรือทำในอดีต เรายอมรับอย่างเปิดเผยว่าในประวัติศาสตร์เกือบ 200 ปีของศาสนจักร—พร้อมด้วยเหตุการณ์ที่ได้รับการจดลใจ นำสรรเสริญ และศักดิ์สิทธิ์

ซึ่งเกิดขึ้นไม่ขาดสาย—มีคำพูดหรือการกระทำบางอย่างในอดีตที่อาจทำให้ผู้คนเกิดคำถาม

บางครั้งคำถามเกิดขึ้นเพียงเพราะเรามีข้อมูลไม่ครบถ้วนและเราเพียงแต่ต้องอดทนอีกนิด เมื่อความจริงทั้งหมดเป็นที่รู้ในที่สุด สิ่งที่เราไม่เข้าใจมาก่อนจะคลี่คลายสมปรารถนา

บางครั้งมีความคิดเห็นแตกต่างออกไปว่า “ข้อเท็จจริง” นั้นๆ แท้จริงแล้วหมายความว่าอย่างไร คำถามที่สร้างข้อสงสัยให้แก่บางคนอาจสร้างศรัทธาในคนอื่น ๆ หลังจากศึกษาค้นคว้าอย่างละเอียด

ความผิดพลาดของผู้ไม่ตีพร้อม

หากจะกล่าวอย่างตรงไปตรงมาที่สุดคือมีช่วงเวลาที่เราเชื่อหรือผู้นำในศาสนจักรเคยทำผิดพลาด อาจมีสิ่งที่เราพูดหรือทำลงไปไม่สอดคล้องกับค่านิยม หลักธรรม หรือหลักคำสอนของเรา

ข้าพเจ้าคิดว่าศาสนจักรจะตีพร้อมได้ก็ต่อเมื่อดำเนินงานโดยผู้ที่ตีพร้อม พระผู้เป็นเจ้าทรงตีพร้อม และหลักคำสอนของพระองค์บริสุทธิ์ แต่พระองค์ทรงทำงานผ่านเรา—บุตรธิดาผู้ไม่ตีพร้อมของพระองค์—และคนที่ไม่มีพร้อมยอมทำผิดพลาด

ในหน้าชื่อเรื่องของพระคัมภีร์มอรมอนเราอ่านว่า “และบัดนี้, หากจะมีข้อบกพร่องก็เป็นด้วยความผิดของมนุษย์; ดังนั้น, จงอย่าตำหนิเรื่องของพระผู้เป็นเจ้า, เพื่อจะได้พบว่าท่านไม่มีจุดต่างพร้อยที่บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์.”⁶

นี่คือวิถีที่เป็นมาโดยตลอดและจะเป็นไปจนกว่าจะถึงวันที่สมบุรณ์เมื่อพระคริสต์ทรงปกครองแผ่นดินโลกด้วยพระองค์เอง

น่าเสียดายที่บางคนสะดุดเนื่องจากความผิดพลาดจากน้ำมือมนุษย์ แต่ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนี้ ความจริงนิรันดร์ของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายก็มิได้แปดเปื้อนเสื่อมถอย หรือพินาศแต่อย่างใด

ในฐานะอัครสาวกของพระเจ้าพระเยซูคริสต์และผู้ที่ได้เห็นด้วยตนเองถึงสภาและการทำงานของศาสนจักรนี้ ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานอย่างจริงจังว่าไม่มีการตัดสินใจสำคัญเรื่องใดซึ่งส่งผลต่อศาสนจักรแห่งนี้หรือสมาชิกศาสนจักร ที่กระทำลงไปโดยไม่ผ่านการแสวงหาอย่างตั้งใจจริงเพื่อให้ได้รับการดูแล การนำทาง และความเห็นชอบจากพระบิดานิรันดร์ นี่คือนิรันดร์ของพระเยซูคริสต์ พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงยอมให้ศาสนจักรของพระองค์พลัดออกนอกเส้นทางที่กำหนดไว้หรือล้มเหลวในการบรรลุจุดหมายอันศักดิ์สิทธิ์

มีที่ว่างสำหรับท่าน

สำหรับผู้ที่แยกตนเองออกจากศาสนจักรข้าพเจ้ากล่าวกับท่าน มีตรสหายที่รักของข้าพเจ้า ยังมีที่สำหรับท่านที่นี่

เชิญมาเติมพรสวรรค์ ของประทาน และพลังงานของท่านให้เรา เราทุกคนจะดีขึ้นเพราะการนั้น

บางคนอาจถามว่า “แต่ความสงสัยของฉันล่ะ”

เป็นเรื่องธรรมชาติที่จะมีคำถาม—เมล็ดเล็กของความอยากรู้อย่างจริงจังมักจะงอกงามเติบโตเป็นต้นโอ๊คสูงใหญ่ของความเข้าใจ มีสมาชิกศาสนจักรเพียงไม่กี่คน ในต่างช่วงต่างวาระกัน ที่ยังไม่เคยต่อสู้กับคำถามหนักหน่วงหรือคำถามละเอียดอ่อน จุดประสงค์หนึ่งของศาสนจักรคือบำรุงเลี้ยงและปมเพาะเมล็ด

กัวเตมาลาอิตี กัวเตมาลา

แห่งศรัทธา—บางครั้งแม้กระทั่งในดินทรายแห่งความสงสัยไม่แน่ใจ ศรัทธาคือความหวังในสิ่งที่มองไม่เห็นแต่เป็นความจริง⁷

ดังนั้น พี่น้องที่รักทั้งหลาย—มิตรสหายที่รักของข้าพเจ้า—โปรดจงสงสัยความสงสัยของท่านก่อนที่ท่านจะสงสัยศรัทธาของตนเอง⁸ เราต้องไม่มีวันยอมให้ความสงสัยกักขังเรา และกันเราออกจากความรักจากสวรรค์ สันติสุข และของประทานที่มาจากศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์

บางคนอาจกล่าวว่า “ฉันเข้ากับคนที่โบสถ์ของคุณไม่ได้”

หากท่านสามารถมองทะลุจิตใจเราได้ บางทีท่านอาจจะพบว่าเราเข้ากันได้มากกว่าที่ท่านคิด ท่านอาจแปลกใจที่พบว่าเรามีความใฝ่ฝัน การต่อสู้ดิ้นรน และความหวังคล้ายกับท่าน ภูมิภาคหรือการเลี้ยงดูที่ท่านได้รับอาจดูต่างไปจากที่ท่านเห็นในวิสุทธิชนยุคสุดท้ายหลายคน แต่นั่นอาจเป็นพรก็ได้ พี่น้องทั้งหลาย มีตรสหายที่รักยิ่ง เราต้องการพรสวรรค์และมุมมองพิเศษของท่าน ความหลากหลายของแต่ละบุคคลและหมู่คนทั่วโลกคือจุดแข็งของศาสนจักรนี้

บางคนอาจบอกว่า “ฉันไม่คิดว่าจะดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของคุณได้”

มีเหตุผลที่ดีกว่านั้นอีก! ศาสนจักรมีจุดประสงค์เพื่อบำรุงเลี้ยงผู้ไม่ดีพร้อม ผู้ที่กำลังต่อสู้ดิ้นรน และผู้อ่อนล้า ศาสนจักรเต็มไปด้วยผู้คนที *ปรารถนา* สุดใจที่จะรักษาพระบัญญัติ แม้ว่าพวกเขาจะยังไม่ *เชี่ยวชาญ* ในการทำงานเช่นนั้นก็ตาม

บางคนอาจกล่าวว่า “ฉันรู้จักสมาชิกหน้าชื่อใจคนหนึ่งในศาสนจักรของคุณ ฉันคงเข้าร่วมศาสนจักรที่มีคนแบบนั้นเป็นสมาชิกไม่ได้หรอก”

หากท่านนิยามคำว่า *หน้าชื่อใจ* คือคนที่ยังดำเนินชีวิตไม่สมบุรณ์แบบตามความเชื่อของตนเอง เราย่อมเป็นคนหน้าชื่อใจคนกันทั้งสิ้น ไม่มีใครเป็นเหมือนพระคริสต์เท่าที่เราทราบว่าจะควรจะเป็น แต่เราปรารถนาอย่างจริงจังที่จะเอาชนะความผิดและแนวโน้มที่จะทำบาปของเรา เราปรารถนาสุดใจและสุดจิตวิญญาณของเราที่จะเป็นคนดีขึ้นด้วยความช่วยเหลือจากการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

หากสิ่งเหล่านี้คือความปรารถนาของท่านแล้ว ไม่ว่าจะสภาพการณ์ ประวัติส่วนตัว หรือความเข้มแข็งในประจักษ์พยานของท่านจะเป็นอย่างไร ยังมีที่ว่างในศาสนจักรนี้สำหรับท่าน เชิญมาเข้าร่วมกับเรา!

เชิญมาเข้าร่วมกับเรา!

แม้เราจะไม่ดีพร้อมแบบมนุษย์ แต่ข้าพเจ้ามั่นใจว่าในบรรดาสมาชิกศาสนจักรแห่งนี้ ท่านจะพบจิตวิญญาณมากมายซึ่งดีที่สุดเท่าที่โลกมีให้ ดูเหมือนว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์จะดึงดูดผู้มีใจกรุณา ผู้ห่วงใยผู้อื่น ผู้ซื่อสัตย์ และผู้มีวิริยะอุตสาหะมาทั้งนั้น

หากท่านคาดหวังที่จะพบคนดีพร้อมที่นี้ ท่านจะผิดหวัง แต่หากท่านแสวงหาหลักคำสอนบริสุทธิ์ของพระคริสต์ พระวจนะของพระเจ้า “ซึ่งรักษาจิตวิญญาณที่บาดเจ็บ”⁹ และอิทธิพลการชำระให้บริสุทธิ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านจะพบสิ่งเหล่านั้น

ที่นี่ ในยุคที่ศรัทธากำลังเสื่อมโทรม—ในยุคนี้ที่หลายคนรู้สึกห่างไกลจากอ้อมกอดของสวรรค์—ที่นี่ท่านจะพบผู้คนที่มุ่งมาดปรารถนาจะรู้จักและเข้าใจพระผู้ช่วยให้รอดโดยรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้าและเพื่อนมนุษย์เช่นเดียวกับท่าน เชิญมาเข้าร่วมกับเรา!

พวกท่านก็จะไปจากเราด้วยหรือ?

ข้าพเจ้านึกถึงช่วงเวลาหนึ่งในพระชนม์ชีพของพระผู้ช่วยให้รอดเมื่อคนจำนวนมากทอดทิ้งพระองค์¹⁰ พระเยซูตรัสถามสานุศิษย์สิบสองคนของพระองค์ว่า

“พวกท่านก็จะจากเราไปด้วยหรือ?”

“ซีโมนเปโตรทูลตอบพระองค์ว่า ‘องค์พระ-

ผู้เป็นเจ้า พวกข้าพระองค์จะจากไปหาใครได้? พระองค์ทรงมีถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์”¹¹ มีช่วงเวลาที่เราต้องตอบคำถามเดียวกันนี้ เราจะจากพระองค์ไปด้วยหรือ? หรือเราจะยึดมั่นในพระคำแห่งชีวิตนิรันดร์เช่นเดียวกับเปโตร?

หากท่านแสวงหาความจริง ความหมาย และวิธีแปลงศรัทธาเป็นการกระทำ หากท่านกำลังมองหาสถานที่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่ง เชิญมาเข้าร่วมกับเรา!

หากท่านละทิ้งความเชื่อที่ครั้งหนึ่งท่านเคยเชื่อมั่น เชิญกลับมาเข้าร่วมกับเราอีกครั้ง!

หากท่านถูกล่อลวงให้ยอมแพ้ ขอให้หยุดต่ออีกหน่อย มีที่ว่างให้ท่านที่นี่

ข้าพเจ้าวิงวอนทุกท่านที่จะได้ยินหรืออ่านถ้อยคำนี้: เชิญมาเข้าร่วมกับเรา เชิญมาสดับฟังสุรเสียงเรียกจากพระคริสต์ผู้สุภาพอ่อนโยน แแบกกางเขนของท่านและติดตามพระองค์ไป¹²

เชิญมาเข้าร่วมกับเรา! เพราะที่นี่ท่านจะพบสิ่งล้ำค่าเกินกว่าจะตีราคา

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าที่นี่ท่านจะพบถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์ คำสัญญาถึงพระแห่งการไถ่ตลอดจนเส้นทางสู่สันติและความสุข

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนอย่างจริงใจขอให้การค้นหาคำความจริงของท่านทำให้ความปรารถนาที่จะมาร่วมกับเราติดตรึงอยู่ในใจท่าน ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ดู มัทธิว 6:18–19; สிலามัน 10:7.
2. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:20.
3. ดู 2 นีไฟ 33:10.
4. ดู “ฉันทำความดีบ้างหรือไม่?” เพลงสวด, บทเพลงที่ 109.
5. ดู หลักแห่งความเชื่อข้อ 11.
6. หน้าชื่อเรื่องของพระคัมภีร์มอรมอน; ดู มอรมอน 8:17.
7. ดู สิบรัฐ 11:1; แอลมา 32:21.
8. ดู เอฟ. เอฟ. บอสเวิร์ธ, *Christ the Healer* (1924), 23.
9. เจคอบ 2:8.
10. ดู ยอห์น 6:66.
11. ยอห์น 6:67–68.
12. ดู มัทธิว 16:24.

นำเสนอโดย ประธานเฮนรี บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

การสนับสนุน เจ้าหน้าที่ศาสนจักร

ปขอเสนอว่าเราสนับสนุนโรมัส สเป็นเซอร์ มอนตัน ในฐานะศาสตราจารย์ผู้ช่วยผู้เปิดเผย และประธานศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เฮนรี เบเนเนน อายริงก์ ในฐานะที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด และดีเทอร์ ฟรีดริกออค์ทอร์ฟ ในฐานะที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้คัดค้าน หากมี โปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนบอยด์ เคนเนธ แพคเกอร์ ในฐานะประธานโครัมอัครสาวกสิบสอง และสมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสองดังต่อไปนี้: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอมเพอร์รี่, รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, คัลลิน เอช. ไอค์ส, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, ริชาร์ด จี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบดนาร์, เคเวนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, และ นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้คัดค้านโปรดทำเช่นเดียวกัน

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสองในฐานะศาสตราจารย์ผู้ช่วยและผู้เปิดเผย

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้ที่เห็นตรงข้าม หากมี โปรดทำเช่นเดียวกัน

ขอเสนอปลดเอ็ดเดอร์จอห์น บี. ดิคสัน, พอล อี. โคลลิเคอร์, และเอฟ. ไมเคิล วัตสัน จากสมาชิกในโครัมที่หนึ่งแห่งสาวกเจ็ดสิบ และแต่งตั้งให้พวกท่านเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เกียรติคุณ

ขอเสนอปลดเอ็ดเดอร์เคนท์ ดี. วัตสันจากสมาชิกในโครัมที่สองแห่งสาวกเจ็ดสิบเช่นกัน

เราขอแสดงความขอบคุณเอ็ดเดอร์ซีซาร์ เอช. ฮูเคอร์และเครก ที. โรท์ ด้วยเช่นกัน ผู้ซึ่งได้รับการปลดจากสาวกเจ็ดสิบภาค

ผู้ที่ปรารถนาจะร่วมแสดงความขอบคุณการรับใช้ที่ยอดเยี่ยมของพวกท่าน โปรดยกมือ

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเจ้าหน้าที่ต่อไปนี้ ในฐานะสาวกเจ็ดสิบภาคคนใหม่: ฮูลิโอ เอ. อันกูโล, ปีเตอร์ เอฟ. อีแวนส์, และเจเนนาดีย์ เอ็น. พอดโวโดฟ

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้คัดค้าน หากมี

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนแรนดัลล์ แอล. ริดด์เป็นที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้คัดค้าน โปรดทำเช่นเดียวกัน

ขอเสนอว่าเราสนับสนุนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ สาวกเจ็ดสิบภาค และฝ่ายประธานองค์การช่วยสามัญดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ผู้ที่เห็นชอบโปรดยกมือ

ผู้คัดค้าน โปรดทำเช่นเดียวกัน

ขอขอบคุณพี่น้องทุกท่านสำหรับการออกเสียงสนับสนุน ตลอดจนศรัทธา และการสวดอ้อนวอนตลอดมาของท่าน ■

โดย ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์
ประธานโคเวนอครสภาคริสตจักร

บุญแจสู่การคุ้มครอง ทางวิญญาณ

สันติสุขสามารถเกิดขึ้นในใจของแต่ละคนที่หันไปหาพระคัมภีร์และปลดปล่อยคำสัญญาแห่งการคุ้มครองและการไถ่

เมื่อไม่นานมานี้ ข้าพเจ้าเห็นคู่สามีภรรยาหนุ่มสาวในพระวิหาร สามีภรรยาผู้นี้ได้รักษาตนเองให้มีค่าควรเพื่อมาถึงวันอันน่าอัศจรรย์เมื่อบุตรชายและบุตรสาวออกจากบ้านที่อาศัยอยู่ในวัยหนุ่มสาวและมาเป็นสามีภรรยา ในเหตุการณ์อันศักดิ์สิทธิ์นี้พวกเขาสะอาดบริสุทธิ์ เมื่อถึงเวลา พวกเขาจะเริ่มเลี้ยงลูกของตนเองให้สอดคล้องกับแบบแผนที่กำหนดไว้โดยพระบิดาสวรรค์ของพวกเขา ความสุขของพวกเขา และความสุขของอนุชนในอนาคต ขึ้นอยู่กับการดำเนินชีวิตตามมาตรฐานที่กำหนดโดยพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและอธิบายไว้ในพระคัมภีร์ของพระองค์

ปัจจุบันนี้บิดามารดาสงสัยว่ายังมีสถานที่ปลอดภัยที่จะเลี้ยงดูลูกใหม่ ยังมี สถานที่ปลอดภัยอยู่ ที่นั่นอยู่ในบ้านที่มีพระกิตติคุณเป็นศูนย์กลาง เราให้ความสำคัญกับครอบครัวในศาสนจักรและเราให้คำแนะนำบิดามารดาทุกคนแห่งให้เลี้ยงดูบุตรธิดาของพวกเขาในความชอบธรรม

อัครสาวกเปาโลพยากรณ์และเตือนว่า “วาระสุดท้ายนั้นจะเป็นเวลาที่น่ากลัว”
“เพราะผู้คนจะเห็นแก่ตัว รักเงินทอง ใ้อวด หยิ่งยโส ชอบดูหมิ่น ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ อกตัญญู ชั่วร้าย

“ไร้มนุษยธรรม ไม่ให้อภัยกัน ใส่ร้ายกัน ไม่ยับยั้งชั่งใจ ดุร้าย เกลียดขังความดี”
“ทรยศ มุทะลุ โหดร้าย รักความสนุกมากกว่าพระเจ้า”
“ยึดถือทางพระเจ้าแต่เพียงเปลือกนอก แต่ปฏิเสธฤทธิ์เดชของทางนั้น จงอย่าเกี่ยวข้องกับคนพวกนั้น”¹

เปาโลพยากรณ์ด้วยว่า “ในขณะที่คนชั่วและคนเจ้าเล่ห์จะเลวลงกว่าเก่า อีกทั้งยังล่อลวงคนอื่นและถูกคนอื่นล่อลวงด้วย”²
ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เป็นคำเตือนซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบแผนใดที่ควรหลีกเลี่ยง เราต้องระวังและพากเพียรมากกว่าเดิม เราสามารถทบทวนคำพยากรณ์เหล่านี้ที่ละเอียดและทำเครื่องหมายไว้กับเรื่องที่เราได้เห็นและเป็นที่ยอมรับในโลกรปัจจุบันนี้

เวลาที่น่ากลัว—ปรากฏอยู่ เราอาศัยอยู่ในเวลาที่ไม่ปลอดภัย
รักเงินทอง ใ้อวด หยิ่งยโส—คนทุกประเภทปรากฏอยู่และอยู่ท่ามกลางเรา
ชอบดูหมิ่น ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ อกตัญญู ชั่วร้าย ไร้มนุษยธรรม—สิ่งทั้งหมดนี้เป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดี

ไม่ให้อภัยกัน ใส่ร้ายกัน และอื่นๆ—ทุกสิ่งนี้สามารถทำเครื่องหมายได้เพราะหลัก

ฐานที่มีอยู่ทั่วไปที่ปรากฏอยู่รอบเรา
โมโรในพูดถึงความชั่วร้ายในยุคสมัยของเราเมื่อท่านเตือนว่า
“เมื่อท่านจะเห็นสิ่งเหล่านี้เกิดในบรรดาพวกท่าน ... ท่านจะตื่นขึ้นสู่ความรู้สึกของสภาพอันน่าพร่นพรึงของท่าน ...
“ดังนั้น, ข้าพเจ้า, โมโรโน, ได้รับพระบัญชาให้เขียนเรื่องเหล่านี้เพื่อความชั่วอาจหมดไป, และเพื่อเวลาอาจมาถึงเมื่อซาตานจะไม่มีอำนาจในใจลูกหลานมนุษย์, แต่พวกเขาจะได้รับ การชักจูงให้ทำดีตลอดเวลา, เพื่อพวกเขาจะมาสู่แหล่งแห่งความชอบธรรมทั้งหมด และได้รับการช่วยให้รอด.”³

การพรรณนาที่เปาโลและโมโรโนให้ไว้ถึงยุคสมัยของเรานั้นแม่นยำมากจนพลาดสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ เพราะหลายอย่างอาจเป็นสิ่งที่รวบรวมจิตใจแม้กระทั่งทำให้ท้อแท้ กระนั้นเมื่อข้าพเจ้านึกถึงอนาคต ข้าพเจ้าเต็มใจไปด้วยความรู้สึกในแง่ดี

ในการเปิดเผยของเปาโล นอกเหนือจากการทำลายและปัญหาเหล่านี้ เขายังบอกเราถึงสิ่งที่เราสามารถทำได้เพื่อป้องกันตนเอง
“แต่ท่านจงดำเนินต่อไปในสิ่งที่ได้เรียนรู้แล้วและเชื่อมั่นคง และท่านก็รู้ว่าท่านเรียนมาจากใคร
“และตั้งแต่เด็กมาแล้ว ท่านก็ได้เรียนรู้พระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งสามารถให้ปัญญาแก่ท่านในเรื่องความรอดโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์”⁴

พระคัมภีร์มีบุญแจสู่การคุ้มครองทางวิญญาณ ประกอบด้วยหลักคำสอน กฎ และศาสนพิธีที่จะนำลูกแต่ละคนของพระเจ้าเป็นเจ้าไปสู่ประจักษ์พยานของพระเยซูคริสต์ว่าเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้ไถ่
โดยที่มีเวลาเตรียมมาหลายปี มีการทำงานเป็นจำนวนมากเพื่อผลิตพระคัมภีร์ในทุกภาษาให้มีเชิงอรรถและข้อพระคัมภีร์เชื่อมโยง เราพยายามทำให้ทุกคนที่ปรารถนาจะเรียนรู้มีพระคัมภีร์ พระคัมภีร์สอนเราว่าให้ไปที่ไหนและทำอะไร ให้ความหวังและความรู้
หลายปีก่อน เอ็ดเดอร์เฮส, ดิลเวิร์ธ ยังก็แห่งสภาเจ็ดสิบสองบทเรียนหนึ่งแก่ข้าพเจ้า เรื่องการอ่านพระคัมภีร์ สเตคหนึ่งกำลังมีปัญหาเรื่องความตึงเครียดและความยากลำบากในบรรดาสมาชิก และจำต้องให้คำแนะนำพวกเขา

ข้าพเจ้าถามประธานยังอีก “ผมควรพูดอะไร” เขาตอบอย่างเรียบง่าย “บอกให้พวกเขาอ่านพระคัมภีร์”

ข้าพเจ้าถาม “พระคัมภีร์ข้อไหน”

เขาตอบ “นั่นไม่สำคัญ ตัวอย่างเช่น บอกให้พวกเขาเปิดอ่านพระคัมภีร์มอรมอนและเริ่มอ่าน ไม่นานความรู้สึกแห่งสันติสุขและการคล้อยใจจะเข้ามา และทางออกจะเกิดขึ้นเอง”

จงทำให้การอ่านพระคัมภีร์เป็นส่วนหนึ่งของกิจวัตรของท่าน และพระเจ้าจะมา ในพระคัมภีร์มีเสียงเตือน แต่มีการบำรุงเลี้ยงที่สำคัญด้วย

ถ้าภาษาในพระคัมภีร์อาจฟังดูแปลกสำหรับท่านในตอนแรก จงอ่านต่อไป ไม่นานท่านจะตระหนักถึงความสวยงามและพลังอำนาจที่มีอยู่ในหน้าพระคัมภีร์

เปาโลกล่าวว่า “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการคล้อยใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การแก้ไขสิ่งผิด และการอบรมในความชอบธรรม”⁵

ท่านสามารถทดสอบคำสัญญานี้ได้ด้วยตนเอง

เรามีชีวิตอยู่ในเวลาที่น่ากลัว แต่กระนั้นเราสามารถมีความหวังและสันติสุขสำหรับ

ตนเองและสำหรับครอบครัวเรา ผู้ที่มีชีวิตอยู่ในความเศร้าโศก ไร้ซึ่งความหวังว่าจะมีโอกาสที่ช่วยลูกจากโลกที่พรากพวกเขาไป จงอย่ายอมแพ้ “อย่าวิตกเลย จงเชื่อเท่านั้น”⁶ ความชอบธรรมมีอำนาจมากกว่าความชั่วร้าย ลูกที่ได้รับการสอนความเข้าใจพระคัมภีร์ตั้งแต่วัยเยาว์ในชีวิตจะรู้ว่าพวกเขาควรเดินบนเส้นทางใดและจะมีแนวโน้มที่จะอยู่บนเส้นทางนั้น ผู้ที่ออกนอกทางจะมีความสามารถที่จะกลับมาและโดยมีความช่วยเหลือพวกเขาจะสามารถค้นหาทางกลับมาได้ บุตรของโมไซยาห์ต่อสู้ขัดขืนกับศาสนจักรอยู่ขณะหนึ่งแต่ต่อมาได้กลับใจและประสบกับการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง ในแอลมาเราอ่านว่า “บัดนี้พวกบุตรของโมไซยาห์นี้...มันคงขึ้นในความรู้เรื่องความจริง; และพวกท่านเป็นคนมีพื้นฐานความเข้าใจที่ถูกต้องและพวกท่านค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร, เพื่อพวกท่านจะรู้พระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.”⁷

ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธอายุห้าขวบเมื่อไฮรัม บิดาของท่าน เสียชีวิตในคุกคาร์เทจ ต่อมาโจเซฟข้ามทุ่งราบกับมารดาฝ่ายของท่าน “เมื่ออายุ 15 ปี ท่านได้รับเรียกให้ทำงาน

เผยแผ่ที่ฮาวาย ท่านรู้สึกอ้างว้างและเดียวดายโดยกล่าวว่า “ข้าพเจ้ารู้สึกว่าโดนบีบบังคับ...ข้าพเจ้ารู้สึกราวกับข้าพเจ้าไร้ค่า เพราะสภาพอันขื่นแค้น ขาดสติปัญญาและความรู้ เป็นเพียงเด็กหนุ่ม ซึ่งข้าพเจ้าไม่กล้าจะมองหน้า [ใคร]”

คืนหนึ่งขณะที่ไตรตรงถึงสภาพอันเลวร้าย โจเซฟหนุ่มฝันว่าท่านเดินทางอยู่อย่างเร่งรีบ ท่านมีห่อเล็กๆ ติดตัว ในที่สุดท่านมาถึงคฤหาสน์อันงดงามซึ่งเป็นจุดหมายปลายทาง ขณะที่ท่านเข้าไป มีป้ายบอกว่า “อาบนํ้า” ท่านรีบไปชำระล้าง ท่านเปิดห่อเล็กๆ และพบเสื้อผ้าสีขาวที่สะอาด “สิ่งนั้น” ท่านกล่าว “ที่ข้าพเจ้าไม่ได้เห็นมาเป็นเวลานาน” ท่านสวมเสื้อผ้าและรีบไปที่ประตูคฤหาสน์

“ผมเคาะ” ท่านกล่าว “และประตูเปิด และชายที่ยืนอยู่ตรงนั้นคือศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ท่านมองเชิงตำหนิเล็กน้อยมาที่ผม และคำแรกที่ท่านกล่าว [คือ] ‘โจเซฟ เธอมาสาย’ แต่ผมก็ใช้ความมั่นใจตอบว่า

“‘ครับแต่ผมสะอาด—ผมสะอาด’”⁸

และสิ่งนี้สามารถเกิดขึ้นได้กับเราแต่ละคน ถ้าท่านอยู่บนเส้นทางแห่งศรัทธาและความ

ปานามาดี ปานามา

เข้มแข็งในศาสนจักร จงอยู่บนเส้นทางนั้น และรักษาพันธสัญญาของท่าน จงรุดหน้าต่อไปจนกระทั่งเวลาที่พระเจ้าของเจ้าจะมาถึงท่านและพระวิญญาณบริสุทธิ์จะได้รับการเปิดเผย

ถ้าปัจจุบันท่านอยู่บนเส้นทางที่หันไปจากเส้นทางที่กำหนดไว้ในพระคัมภีร์ ขอให้ข้าพเจ้ายืนยันกับท่านว่ายังมีทางกลับมา

พระเยซูคริสต์ทรงกำหนดวิธีที่ชัดเจนมากให้เราเพื่อจะกลับใจและได้รับการรักษาในชีวิตเรา วิธีแก้ไขความผิดพลาดส่วนใหญ่จะพบโดยการแสวงหาการให้อภัยผ่านการสวดอ้อนวอนส่วนตัว อย่างไรก็ตาม มีความเจ็บป่วยทางวิญญาณบางอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่เกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางศีลธรรม ซึ่งแน่นอนว่าเรียกร้องความช่วยเหลือและการเยียวยาจากแพทย์ทางวิญญาณที่เหมาะสม

เมื่อหลายปีก่อน มีสตรีคนหนึ่งและบิดาที่สูงวัยของเธอมาที่สำนักงานของข้าพเจ้า เธอพาเขาเดินทางมาหลายร้อยไมล์เพื่อหาทางแก้ไขความรู้สึกร้ายแรง และในวัยชราความทรงจำนี้กลับมาหาเขา เขาไม่สามารถสลัดความคิดที่ผิดนี้ออกไปได้ เขาไม่สามารถกลับไป

แก้ไขปัญหาในวัยหนุ่มด้วยตนเอง แต่เขาสามารถเริ่มต้นจากที่เขาอยู่พร้อมความช่วยเหลือเพื่อลบความรู้สึกผิดที่ติดตามเขามาตลอดหลายปีนี้

ข้าพเจ้าขอบคุณที่ได้สอนเขาถึงหลักธรรมจากพระคัมภีร์มอรมอนซึ่งทำให้น้ำหนักอันมหึมาบนไหล่เขาได้รับการยกออกไป เมื่อเขาและลูกสาวขับรถกลับบ้านเป็นระยะทางหลายไมล์ ชายชราละทิ้งความผิดจากการล่วงละเมิดในอดีตไว้เบื้องหลัง

ถ้าท่าน “ตื่นขึ้นสู่ความรู้สึกของสภาพอันน่าพร่นพรึงของท่าน”⁹ และปรารถนาที่จะกลับไปสู่ความเข้มแข็งทางวิญญาณ ให้พบกับอธิการของท่าน เขาถือฤกษ์และสามารถช่วยท่านไปตามเส้นทางของการกลับใจ

การกลับใจเป็นเรื่องส่วนบุคคล และการให้อภัยก็เช่นเดียวกัน พระเจ้าทรงเรียกร้องเพียงต่อผู้ที่หันไปจากบาปของเขา และ “[พระองค์] จะให้อภัยความผิดบาปของเขา และ ... ไม่จดจำบาปของเขาอีกต่อไป”¹⁰

เมื่อกระบวนการกลับใจเสร็จสิ้น ท่านจะเข้าใจถึงความหมายของคำสัญญาของอิสยาห์ที่เกี่ยวกับการชดใช้ “มาเกิด ให้พวกเรารู้สึกถึงความผิดบาปของเจ้าเป็นเหมือนสีแสดเข้มก็จะขาวอย่างหิมะ ถึงมันจะแดงเหมือน

ผ้าแดงก็จะเป็นอย่างขนแกะ”¹¹

เช่นเดียวกับที่ซอริกที่สามารถหลบออกจากกระดาน โดยการกลับใจอย่างแท้จริง ผลของการล่วงละเมิดของเราสามารถลบได้ผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ คำสัญญานั้นประยุกต์ใช้ได้ในทุกกรณี

พระกิตติคุณสอนให้เรามีความสุข มีศรัทธา แทนที่จะกลัว มีความหวังและเอาชนะความท้อแท้ ออกจากความมืดและหันไปสู่แสงสว่างแห่งพระกิตติคุณอันเป็นนิรันดร์

เปาโลและคนอื่นๆ เตือนถึงการทดลองในยุคสมัยของเราและวันเวลาที่จะมาถึง แต่สันติสุขสามารถเกิดขึ้นในใจของแต่ละคนที่หันไปหาพระคัมภีร์และปลดปล่อยคำสัญญาแห่งการคุ้มครองและการไถ่ที่สอนไว้ในนั้น เราเชื่อเชิญให้ทุกคนหันไปหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ ไปหาคำสอนของพระองค์ที่มีอยู่ในพันธสัญญาเดิม พันธสัญญาใหม่ พระคัมภีร์มอรมอน หลักคำสอนและพันธสัญญาและไข่มุกอันล้ำค่า

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานถึงพระคัมภีร์ว่าเป็นฤกษ์แห่งการคุ้มครองทางวิญญาณของเรา ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานด้วยถึงอำนาจแห่งการเยียวยาแห่งการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ “โดยผ่านพระองค์คนทั้งปวงจะได้รับการช่วยให้รอด”¹² ผู้จะได้รับการช่วยให้รอด ศาสนจักรของพระเจ้าได้รับการสถาปนาบนแผ่นดินโลกอีกครั้ง ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานถึงความจริงแห่งพระกิตติคุณ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. 2 ทิโมธี 3:1-5.
2. 2 ทิโมธี 3:13.
3. อีเธอร์ 8:24, 26.
4. 2 ทิโมธี 3:14-15.
5. 2 ทิโมธี 3:16.
6. มาระโก 5:36.
7. แอลมา 17:2.
8. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5th ed. (1939), 542.
9. อีเธอร์ 8:24.
10. เยรมีย์ 31:34.
11. อิสยาห์ 1:18.
12. หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:42.

โดย เอ็ลเคอร์รี่. ทอคค์ คริสทอฟเฟอร์สัน
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

พลังศีลธรรมของสตรี

สัญชาตญาณของท่านคือต้องทำดีและเป็นคนดี และเมื่อท่านทำตาม
พระวิญญูณศักดิ์สิทธิ์ อำนาจและอิทธิพลศีลธรรมของท่านจะเติบโต

ขงแต่สมัยดึกดำบรรพ์ สังคมพึ่งพาพลัง
ศีลธรรมของสตรีมาโดยตลอด แม้ว่า
นี่จะไม่ใช่อิทธิพลบวกเพียงอย่างเดียว
ที่ดำเนินอยู่ในสังคม แต่รากฐานทางศีลธรรม
จากสตรีได้พิสูจน์แล้วว่าส่งผลดีต่อประโยชน์
ส่วนรวมอย่างหาสิ่งใดเหมือน อาจเป็นเพราะ
ความสำคัญของสิ่งนี้ คุณูปการดังกล่าวของ
สตรีจึงไม่ได้รับการยกย่องเท่าที่ควร ข้าพเจ้า
ขอแสดงความสำนึกคุณต่ออิทธิพลของสตรี
ที่ดี กล่าวถึงปรัชญาและแนวโน้มบางประการ
ที่คุกคามความเข้มแข็งและจุดยืนของสตรี
และแปลงเสียงวิงวอนให้สตรีพัฒนาศีลธรรม
ที่ติดตัวมาแต่กำเนิด

สตรีนำคุณธรรมมาอย่างติดตัวมาในโลก
นี้ด้วย ของประทานศักดิ์สิทธิ์ที่ทำให้พวกเธอ
เชี่ยวชาญในการปลูกฝังคุณสมบัตินั้น ศรัทธา
ความกล้าหาญ การเข้าใจความรู้สึกผู้อื่น
ตลอดจนการปรับปรุงด้านความสัมพันธ์และ
ด้านวัฒนธรรม เมื่อกล่าวสรรเสริญ “ความ
เชื่ออย่างจริงใจ” ที่พบในทิมอธี เปาโลชี้ให้เห็นว่า
ศรัทธานี้ “โลอิส ยายของท่านมีเป็นคนแรก
แล้วมีในยูนิส มารดาของท่าน”¹

หลายปีก่อนขณะอาศัยอยู่ในเม็กซิโก
ข้าพเจ้าสังเกตด้วยตนเองว่าเปาโลหมายถึง
อะไร ข้าพเจ้านึกถึงมารดาสาวคนหนึ่งจาก
บรรดาสตรีของศาสนจักรในเม็กซิโก ผู้ที่ศรัทธา
ในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแต่งเติมชีวิตอย่างเป็นธรรม-
ชาติจนพวกเธอแทบไม่รู้สึกรู้สึกรัก

คนนี้อาย้อำนาจศีลธรรมจากความดีงามอัน
ส่งผลต่อทุกคนรอบข้างเธออย่างถาวร เธอ
กับสามีเสียสละความรื่นเริงและทรัพย์สินสมบัติ
ส่วนหนึ่งเพื่อสิ่งสำคัญยิ่งกว่าโดยไม่ลังเล
ความสามารถของเธอในการหนุนใจ ปรับตัว
และสร้างสมดุลกับลูกๆ แทบเป็นเรื่องเหนือ
มนุษย์ สิ่งที่เรียกร้องจากเธอมีมากมาย และ
งานของเธอมักจะทำและธรรมดา แต่ภายใต้
ทั้งหมดนั้นคือความสงบนิ่งอันงดงาม สำนึก
ในการทำงานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เธอเช่นพระเจ้า
ผู้ช่วยให้รอด เธอสูงส่งด้วยการเป็นพรแก่ผู้
อื่นผ่านการรับใช้และการเสียสละ เธอเป็น
บุคคลตัวอย่างด้านความรัก

ข้าพเจ้าได้รับพรอย่างน่าทึ่งจากอิทธิพล
ศีลธรรมของสตรี โดยเฉพาะจากคุณแม่และ
ภรรยาของข้าพเจ้า ในบรรดาสตรีอื่นที่ข้าพ-
เจ้ามองด้วยความสำนึกคุณคือแอนนา เดนส์
แอนนากับเฮนรีสามีของเธอและลูกๆ สี่คนอยู่ใน
ในบรรดาผู้บุกเบิกของศาสนจักรที่นิวเจอร์ซีย์
ในสหรัฐ เริ่มตั้งแต่ทศวรรษ 1930 เมื่อเฮนรี
เป็นนักศึกษาปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยรัต-
เจอร์ส เขากับแอนนาทำงานไม่หยุดหย่อน
กับสถานศึกษาและองค์กรต่างๆ ของภาครัฐ
ในเมืองเมทูเซ็นที่อาศัยอยู่ เพื่อเอาชนะอคติ
ที่ยังรากลึกต่อชาวมอรมอนและทำให้ชุมชน
แห่งนั้นเหมาะสมมากขึ้นที่บิดามารดาทุกคนจะ
เลี้ยงดูบุตร

ยกตัวอย่างเช่น แอนนาไปเป็นอาสาสมัคร

ที่ YMCA เมทูเซ็น จนกลายเป็นบุคคลสำคัญ
ที่ขาดไม่ได้ ภายในหนึ่งปีเธอได้รับแต่งตั้ง
เป็นประธานองค์กรช่วยเหลือมารดา หลังจากนั้น
ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงหนึ่งในสาม
ของตำแหน่งสตรีในคณะกรรมการบริหาร
YMCA เธอชนะโดยไร้เสียงคัดค้าน แล้วได้
เข้าร่วมกับภานนั้นเพียงไม่กี่ปีก่อนที่สภาจะ
ปฏิเสธให้วิสุทธิชนประชุมกันในอาคารของ
พวกเขา!²

ครอบครัวข้าพเจ้าย้ายเข้ามาในวอร์ดนิว-
บริตันสวิทช์มาัยข้าพเจ้าเป็นวัยรุ่น ชิสเตอร์เดนส์
เอาใจใส่ข้าพเจ้าและมักจะแสดงความเชื่อ
มั่นในความสามารถและศักยภาพของข้าพเจ้า
อยู่บ่อยครั้ง นั้นสร้างแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้า
เอื้อมสูง—สูงกว่าที่ข้าพเจ้าจะเอื้อมหาก
ปราศจากแรงกระตุ้นจากเธอ ครั้งหนึ่งเนื่อง
จากความรอบคอบและคำเตือนของเธออย่าง
ทันท่วงที ข้าพเจ้าจึงหลีกเลี่ยงสถานการณ์
หนึ่งซึ่งจะนำไปสู่ความเครียดอย่างแน่นอน
แม้ว่าเธอจะไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป แต่อิทธิพล
ของแอนนา เดนส์ยังสัมผัสได้และสะท้อนอยู่ใน
ในชีวิตลูกหลานของเธอและคนอื่นๆ อีกนับ
ไม่ถ้วน รวมทั้งตัวข้าพเจ้าเอง

คุณยายข้าพเจ้า อะเดนา วอร์นิก สเวนสัน
สอนให้ข้าพเจ้าเอาการเอางานในงานรับใช้
ของฐานะปุโรหิต เธอส่งเสริมให้ข้าพเจ้าท่อง
จำพระคัมภีร์ทั้งขมมบั้งและน้ำ โดยอธิบาย
ว่าด้วยวิธีนี้ข้าพเจ้าจะกล่าวคำเหล่านั้นออก
มาด้วยความเข้าใจและความรู้สึกที่ดีขึ้น การ
เฝ้าสังเกตวิธีที่เธอสนับสนุนคุณตาซึ่งเป็นผู้
ประสาทพรสวด สร้างความเคารพต่อสิ่ง
ศักดิ์สิทธิ์ให้เกิดขึ้นในตัวข้าพเจ้า คุณยาย
สเวนสันไม่เคยรู้วิธีขับรด แต่เธอรู้วิธีช่วยให้
เด็กชายเป็นชายฐานะปุโรหิต

ไม่มีที่ใดที่อิทธิพลศีลธรรมของสตรีจะมี
พลังหรือนำไปใช้อย่างมีประโยชน์มากไป
กว่าในบ้าน ไม่มีสภาพแวดล้อมใดเหมาะ
สำหรับการเลี้ยงดูอนุชนรุ่นหลังมากไปกว่า
ครอบครัวตามแบบแผนดั้งเดิม ที่มีพ่อแม่
ทำงานด้วยความกลมเกลียวเพื่อหาเลี้ยง สัก
สอน และอบรมเลี้ยงดูลูกๆ เมื่ออุดมการณ์
เช่นนี้ไม่มีอยู่ ผู้คนจึงชวนชวาวที่จะเลียนแบบ
ส่วนดีของสิ่งนั้นอย่างสุดความสามารถตาม
สภาวะการณ์จำเพาะของตน

ในทุกสถานการณ์ มารดาสามารถแผ่
อิทธิพลอันเทียบมิได้จากใครอื่นในสัมพันธภาพ

อื่นใด ด้วยพลังแห่งแบบอย่างและคำสอนของเธอ บุตรชายของเธอจึงเรียนรู้ที่จะเคารพสตรีและใส่ใจวินัยกับมาตรฐานศีลธรรมชั้นสูงไว้ในชีวิต บุตรสาวของเธอจึงเรียนรู้ที่จะปลูกฝังคุณธรรมของตนเองและยืนหยัดเพื่อสิ่งที่ถูกต้องครั้งแล้วครั้งเล่า แม้จะไม่ได้รับความนิยมก็ตาม ความรักและความคาดหวังสูงของมารดานำลูกๆ ของเธอให้กระทำด้วยความรับผิดชอบโดยปราศจากข้ออ้าง จริงจังเรื่องการศึกษาและการพัฒนาตนเอง ตลอดจนจนกระทั่งทำคุณประโยชน์เพื่อความผาสุกของคนรอบข้าง เอิลเดอร์นี่ล เอ. แม็กเวลล์เคยถามว่า “เมื่อประวัติศาสตร์ที่แท้จริงของมนุษยชาติเผยออกมาจนหมดสิ้น จะมีเสียงยิงปืนหรือเสียงบันทึกลงของเพลงกล่อมเด็กหรือไม่ การสงบศึกครั้งสำคัญๆ กระทำโดยชายชาติทหารหรือโดยสตรีผู้สร้างสันติในบ้านและละแวกใกล้เคียงหรือไม่ สิ่งที่เกิดขึ้นในเปลนอนและห้องครัวจะพิสูจน์ว่ามีอิทธิพลมากกว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในรัฐบาลหรือไม่”³

บทบาทของสตรีมีความศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในการสร้างชีวิต เราทราบว่าร่างกายของเรามีต้นกำเนิดอันศักดิ์สิทธิ์⁴ และเราต้องรับประสบ-

การณ์ในการถือกำเนิดทั้งทางร่างกายและเกิดใหม่ทางวิญญาณเพื่อไปให้ถึงราชอาณาจักรสูงสุด ในอาณาจักรซีเลสเชียลของพระเจ้า⁵ ด้วยเหตุนี้สตรีจึงมีส่วนสำคัญ (บางครั้งถึงกับต้องเสี่ยงชีวิตตนเอง) ในงานและรัศมีภาพของพระเจ้าเป็นเจ้า “เพื่อทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์”⁶ ในฐานะคุณย่าคุณยาย มารดา และต้นแบบสตรีเป็นผู้พิทักษ์แหล่งน้ำแห่งชีวิต โดยสอนคนแต่ละรุ่นถึงความสำคัญของความสะอาดทางเพศ—ความบริสุทธิ์ทางเพศก่อนแต่งงานและความซื่อสัตย์ในชีวิตแต่งงาน ในวิธีนี้พวกเธอจึงเป็นอิทธิพลสร้างอารยธรรมในสังคม พวกเธอตั้งส่วนที่ดีที่สุดของผู้ชายออกมา พวกเธอทำให้สภาพแวดล้อมอันดีงามในการเลี้ยงดูบุตรที่มีจิตใจมุ่งมั่นและสุขภาพแข็งแรงดำรงอยู่สืบไป

พี่น้องสตรีทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่ต้องการยกย่องท่านจนเกินไปดังที่เราทำในสุนทรพจน์วันแม่บางครั้งจนทำให้ท่านอึดอัด ท่านไม่จำเป็นต้องสวมบอร์นแบบ⁷ และข้าพเจ้าไม่ได้เรียกร้องให้ท่านเป็นเช่นนั้น (อาจจะยกเว้นได้คนเดียวที่นั่นอยู่ใกล้ๆ เวลานี้) ข้าพเจ้าหมาย

ความว่า ไม่ว่าท่านจะโสดหรือแต่งงานแล้ว ไม่ว่าท่านจะเคยให้กำเนิดบุตรหรือไม่ ไม่ว่าท่านจะสูงวัย อายุน้อย หรือวัยกลางคน อำนาจศีลธรรมของท่านสำคัญยิ่ง และบางทีเราอาจเริ่มที่จะมองข้ามความสำคัญของท่านและอำนาจนั้นไป แน่ใจว่ามีแนวโน้มและพลังต่างๆ ดำเนินอยู่ซึ่งจะบั่นทอนและแม้กระทั่งกำจัดอิทธิพลของท่านจนไปสู่ความเสียหายใหญ่หลวงต่อบุคคล ครอบครัว และสังคมในวงกว้าง ข้าพเจ้าขอกล่าวถึงเพื่อเป็นคำเตือนและข้อควรระวังสามประการดังนี้

ปรัชญาอันตรัยข้อหนึ่งที่กีดกักร่อนอิทธิพลศีลธรรมของสตรีคือการลดคุณค่าการแต่งงาน รวมถึงความเป็นมารดาและความเป็นแม่ศรีเรือนว่าเป็นเพียงอาชีพหนึ่ง บางคนดูหมิ่นความเป็นแม่ศรีเรือนอย่างเปิดเผย โดยอ้างเหตุผลว่าเป็นสิ่งที่ลิดเกียรตีสตรี และการเรียกร้องตลอดเวลาให้เลี้ยงดูบุตรเป็นรูปแบบหนึ่งของการเอาัดเอาเปรียบ⁸ คนเหล่านี้เหยียดหยันสิ่งที่พวกเขาเรียกว่า “เส้นทางสายคุณแม่” ให้เป็นเพียงงานอาชีพหนึ่ง ความคิดเช่นนี้ไม่ยุติธรรมหรือถูกต้องแต่อย่างใด เราไม่ได้ลดคุณค่าสิ่งที่ชายหรือหญิงประสบ

ความสำเร็จในความพยายามหรืออาชีพที่น่า
ยกย่องใดๆ—เพราะเราต่างได้รับประโยชน์
จากความสำเร็จเหล่านั้น—แต่เรายังคงยอมรับ
ว่าไม่มีสิ่งดีอันใดสูงส่งไปกว่าความเป็น
บิดามารดาในชีวิตแต่งงาน ไม่มีอาชีพใด
เหนือกว่า และไม่มีเงินจำนวนใด อำนาจใด
หรือการยกย่องสรรเสริญใดจากสาธารณชน
ที่จะล้ำค่ากว่ารางวัลจากครอบครัว ไม่ว่าจะสตรี
จะทำงานอื่นใดสำเร็จ อิทธิพลศีลธรรมของเธอ
จะไม่ใช้ไปอย่างเหมาะสมมากกว่าใน
ครอบครัวอีกแล้ว

เจตคติต่อเรื่องทางเพศของมนุษย์คุกคาม
อำนาจศีลธรรมของสตรีในหลายๆ ด้าน การ
ทำแท้งเพื่อความสะดวกสบายส่วนตัวหรือ
ทางสังคมโจมตีหัวใจอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ที่
สุดของสตรีและทำลายอำนาจศีลธรรมของ
เธอ เช่นเดียวกับการผิดศีลธรรมทางเพศและ
การแต่งกายเปิดเผยที่มีได้ลดคุณค่าของสตรี
เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังคงเสริมความ
เห็นที่ว่าพฤติกรรมทางเพศของสตรีคือสิ่งนิยม
คุณค่าของเธอ

มีวัฒนธรรมสองมาตรฐานที่คาดหวังให้
สตรีระมัดระวังเรื่องทางเพศขณะที่แก้ตัวให้
การผิดศีลธรรมของผู้ชาย ความไม่ยุติธรรม
ของลักษณะสองมาตรฐานเช่นนั้นเห็นได้ชัด
ทั้งยังถูกวิพากษ์วิจารณ์และถูกปฏิเสธโดย
ชอบด้วยเหตุผล ในการปฏิเสธนั้น เราหวัง
ว่าผู้ชายจะเลื่อนไปสู่วัฒนธรรมที่สูงขึ้น
แต่กลับตรงกันข้าม—สตรีและเด็กหญิงเป็น
ฝ่ายที่ถูกส่งเสริมให้มีพฤติกรรมสำส่อนเช่น
เดียวกับที่สองมาตรฐานคาดหวังให้ผู้ชายเป็น
เมื่อก่อนมาตรฐานที่สูงกว่าของสตรีเรียกร้อง
การผูกมัดและความรับผิดชอบจากผู้ชาย แต่
ปัจจุบันเรามีความสัมพันธ์ทางเพศที่ขาด
มโนธรรม มีครอบครัวขาดพ่อ และมีความ
ยากจนมากขึ้นเรื่อยๆ โอกาสสำส่อนที่เท่า
เทียมกันของชายและหญิงปล้นอิทธิพลศีล
ธรรมไปจากสตรีและทำให้สังคมเสื่อมทราม⁹
ในการต่อรองแบบไร้ค่าเช่นนี้ ผู้ชายนั่นเองที่
“เป็นอิสระ” แต่สตรีและเด็กต้องเป็นฝ่ายทน
ทุกข์มากที่สุด

ข้อกังวลเรื่องที่มามาจากผู้ที่ต้องการ
หลบเลี่ยงความแตกต่างระหว่างบุรุษเพศกับ
สตรีเพศโดยอ้างความเสมอภาค บ่อยครั้ง
มักจะใช้รูปแบบของการผลักดันให้สตรีรับ

เอาลักษณะนิสัยของบุรุษเพศมาใช้มากขึ้น
—มีความก้าวร้าวมากขึ้น ใจแข็งมากขึ้น
และชอบปะทะกันมากขึ้น ปัจจุบันเป็นเรื่อง
ธรรมดาไปแล้วในภาพยนตร์และวิดีโอเกมที่จะ
เห็นสตรีในบทบาทรุนแรงอย่างน่ากลัว
โดยทั้งศพและความหายนะไว้เบื้องหลัง จิต
วิญญาณเรามั่นใจเมื่อได้เห็นชายในบทบาท
เช่นนั้น และไม่มีทางยิ่งหย่อนไปกว่ากันเมื่อ
สตรีเป็นผู้กระทำชั่วและทนทุกข์จากความ
รุนแรงดังกล่าว

อดีตประธานเยวชนหญิงสามัญ มาร์กา-
เรต ดี. เนเดอลด์ สอนว่า “โลกมีสตรีที่กระด้าง
มากพอแล้ว เราต้องการสตรีนุ่มนวล มีสตรี
ที่แข็งแกร่งมากพอแล้ว เราต้องการสตรีที่มี
เมตตา มีสตรีที่หยาบคายมากพอแล้ว เรา
ต้องการสตรีที่สุภาพเรียบร้อย เรามีสตรีที่มี
ชื่อเสียงและร่ำรวยมากพอแล้ว เราต้องการ
สตรีแห่งศรัทธามากขึ้น เรามีความโลภมาก
พอแล้ว เราต้องการความดีงามมากขึ้น เรา
มีความหยิ่งโสมมากพอแล้ว เราต้องการคุณ-
ธรรมมากขึ้น เรามีความนิยมมากพอแล้ว
เราต้องการความบริสุทธิ์มากขึ้น”¹⁰ การลด
ความแตกต่างระหว่างสตรีเพศและบุรุษเพศ
เราจะสูญเสียของประทานที่แตกต่างอย่าง
สอดคล้องกันของหญิงและชาย ซึ่งเมื่ออยู่
ด้วยกันแล้วจะสร้างความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าขอวิงวอนสตรีและเด็กหญิงทุกวัน
นี้ให้ปกป้องและพัฒนาอิทธิพลศีลธรรมที่มี
อยู่ในตัวท่าน พิทักษ์รักษาคุณธรรมและของ
ประทานเฉพาะตัวที่ท่านนำติดตัวเข้ามาใน
โลกนี้ สัญชาตญาณของท่านคือต้องทำดีและ
เป็นคนดี และเมื่อท่านทำตามพระวิญญาณ
ศักดิ์สิทธิ์ อำนาจและอิทธิพลศีลธรรมของ
ท่านจะเติบโต ข้าพเจ้ากล่าวต่อเยวชนหญิง
ว่า จงอย่าสูญเสียพลังศีลธรรมนั้น แม้ก่อนที่
ท่านจะมีพลังนั้นสมบูรณ์เต็มที่ จงระวังเป็น
พิเศษให้ภาษาของท่านสะอาด ไม่หยาบโหล
ให้ชุดแต่งกายของท่านสะท้อนถึงความสุภาพ
เรียบร้อย มีใช้ความฟุ้งเฟ้อ และให้การกระทำ
ของท่านแสดงออกถึงความสะอาดบริสุทธิ์
มีใช้ความสำส่อน ท่านไม่สามารถยกคนอื่น
ขึ้นสู่คุณธรรมได้หากท่านกำลังผลิตเพลิน
อยู่กับความชั่วร้าย

พี่น้องสตรีทั้งหลาย ในบรรดาสัมพันธภาพ
ทั้งหมดของท่าน ความสัมพันธ์ของท่านกับ

พระผู้เป็นเจ้าของท่าน พระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงเป็น
ชุมพลศีลธรรมของท่านนั่นเองที่ท่านต้อง
วางไว้เป็นอันดับแรกในชีวิต พี่งระลึกว่าพลัง
อำนาจของพระเยซูมาผ่านการอุทิศพระ-
องค์ด้วยพระทัยมุ่งมั่นต่อพระประสงค์ของ
พระบิดา พระองค์ทรงไม่เคยแปรผันไปจาก
สิ่งที่ทำให้พระบิดาพอพระทัย¹¹ จงพยายาม
ที่จะเป็นสาวกศิษย์เช่นนั้นของพระบิดาและ
พระบุตร และอิทธิพลของท่านจะไม่ม้วนล
เลือน

อย่ากังวลที่จะนำอิทธิพลนั้นมาใช้โดยไม่
ต้องกลัวหรือต้องขอกภัย “จงเตรียมพร้อม
เสมอ ที่จะอธิบายกับ [ชาย หญิง และเด็ก]
ทุกคนที่ขอทราบเหตุผลเกี่ยวกับความหวัง
ของพวกท่าน”¹² “จงประกาศพระวจนะ จงทำ
อย่างซื่อสัตย์มั่นคงทั้งในขณะที่คนสนใจและ
ไม่สนใจ จงซักชวน ตักเตือน และหนุนใจ
ด้วยความอดทนและด้วยการสั่งสอนอย่าง
เต็มที”¹³ “เลี้ยงดูลูกๆ ของ [ท่าน] ในแสง
สว่างและความจริง”¹⁴ “สอน [พวกเขา] ให้
สวดอ้อนวอนด้วย และให้ดำเนินชีวิตอย่าง
ซื่อตรงต่อพระพักตร์พระเจ้า”¹⁵

ในคำแนะนำต่อสตรีที่กล่าวมานี้ ขออย่า
มีผู้ใดจงใจเข้าใจผิด การที่ข้าพเจ้าสรรเสริญ
สตรีและส่งเสริมพลังศีลธรรมในสตรี มิใช่การ
กล่าวหาผู้ชายและเด็กชายจะรอดพ้นจากหน้า
ที่ของพวกเขาในการยื่นหยัดเพื่อความจริง

และความชอบธรรม อีกทั้งหน้าที่รับผิดชอบในการรับใช้ การเสียสละ และการปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขาก็มีได้น้อยไปกว่าสตรีหรือไม่อาจทิ้งไว้เป็นภาระของสตรีได้ พี่น้องชายทั้งหลาย ขอให้เรายืนเคียงข้างสตรี แบ่งเบาภาระของพวกเธอ และพัฒนาอำนาจศีลธรรมของความเป็นคู่ครองในตัวเรา ขอให้เราตั้งปณิธานว่าจะคู่ควรกับความไว้วางใจของพวกเธอ

สตรีที่รักทั้งหลาย เราพึ่งพาพลังศีลธรรมที่ท่านนำมาสู่โลกนี้ สู้ชีวิตแต่งงาน สู้ครอบครัว และสู่ศาสนจักร เราพึ่งพาพรที่ท่านดึงลงมาจากรอคด้วยคำสวดอ้อนวอนและศรัทธาของท่าน เราสวดอ้อนวอนเพื่อสวัสดิภาพ ความสุข และสันติสุขของท่าน ขอพระเจ้าเป็นเจ้าทรงขยายสตรีของศาสนจักรนี้และประทานพรสตรีทุกแห่งหน ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

- 2 ทิโมธี 1:5.
- ออร์สัน สก็อตต์, “Neighborliness: Daines Style,” *Ensign*, เม.ย. 1977, 19.
- นีล เอ. แม็กซเวลล์, “The Women of God,” *Ensign*, พ.ศ. 1978, 10–11.
- ดู โมเสส 2:27.
- ดู โมเสส 6:57–60.
- โมเสส 1:39.
- “หนึ่งศตวรรษที่ผ่านมา นักวิชาการด้านภาวะผูกพันทางอารมณ์ จอห์น โบว์บี พบว่าสายใยที่สร้างขึ้นผ่านปฏิสัมพันธ์การห่วงใยดูแลนับไม่ถ้วนระหว่างมารดากับบุตร เป็นรากฐานสำคัญยิ่งต่อพัฒนาการทางอารมณ์ด้านสังคม... และนักวิชาการสตรีนิยม ชารา รัตติก เชื่อว่า ‘ความรักความห่วงใย’ ของมารดาเปรียบเสมือนแก่นสำคัญของความเป็นบิดามารดาที่มีประสิทธิภาพ โดยผ่าน ‘ลักษณะความอดทนด้วยความรัก’ มารดาเกิดความรู้อย่างพิเศษเกี่ยวกับบุคลิกของบุตร — ความรู้ที่ทำให้พวกเธอเกิดการหยั่งรู้แบบ

พิเศษว่า ‘วิธีปฏิบัติที่ดีที่สุด’ ที่แท้จริงสำหรับบุตรแต่ละคนควรเป็นอย่างไร” (เจเน็ต เจคอบ อีริคสัน, “Love, Not Perfection, Root of Good Mothering,” *Deseret News*, 12 พ.ค. 2013, G3).

8. เป็นความจริงที่สตรีจำนวนมากตลอดหลายยุคหลายสมัยถูกกดขี่หรือต้องแบกรับภาระอย่างไม่ยุติธรรมทั้งในครอบครัวและในอาชีพการงาน แต่ความไม่เห็นแก่ตัวและการเสียสละไม่จำเป็นต้องถูกใช้แบบผิดๆ และไม่ควรเป็นเช่นนั้น เอ็ลเดอร์บรูซ ซี. ฮาเฟนให้ข้อสังเกตว่า “หากการ ‘ไม่คำนึงถึงตนเอง’ หมายความว่าสตรีต้องยอมสละตัวตนส่วนลึกและการเติบโตส่วนตัวของเธอแล้ว ความเข้าใจเรื่องการไม่คำนึงถึงตนเองเช่นนั้นย่อมผิด ... แต่รูปแบบของอิสรภาพนิยมไปไกลเกินในอีกเส้นทางหนึ่ง โดยสร้างภาพพจน์สตรีในลักษณะ เป็นอิสระจากครอบครัวมากเกินไป ทักษะที่พึงมีเหตุผลมากกว่าคือสามัคคีกับภรรยา *ถ้อยที่ถ้อยอาศัย* ซึ่งกันและกัน ... นักวิจารณ์ที่ย้ายมารดาจากฝั่งพึ่งพาอาศัยมาสู่ฝั่งเห็นแก่ตัว ได้ข้ามพินดิงตรงกลางอันอุดมสมบูรณ์ของการถ้อยที่ถ้อยอาศัย ผู้ที่ย้ายมารดาจากฝั่งไม่คำนึงถึงตนเองมาสู่ฝั่งเห็นแก่ตัว ได้ข้ามพินดิงตรงกลางอันอุดมสมบูรณ์ของการเลือกรับใช้ด้วยตนเองซึ่งส่งผลดีต่อการเติบโตส่วนตัวของสตรี เนื่องจากลักษณะเกินพอดีเหล่านี้ การถกเถียงกันเรื่องคุณค่าของความเป็นมารดาจึงไม่เพียงทำให้สังคมทั่วไปลดค่าของมารดาลงไปอย่างน่าขัน แต่ยังลดค่าของสตรีโดยทั่วไปอีกด้วย” (“Motherhood and the Moral Influence of Women” [สุนทรพจน์ในการประชุมสภาโลกว่าด้วยเรื่องครอบครัวครั้งที่ 2, เมืองเจนีวา, การประชุมเต็มคณะภาคที่ 4, 16 พ.ย. 1999], http://worldcongress.org/wcf2_spkrs/wcf2_hafen.htm).
9. มารดาคนหนึ่งในปีทศวรรษการศึกษา *Wall Street Journal* ให้ข้อสังเกตว่า “ยกเว้นชาวอเมริกันชาวอิวานเจิลิก และชาวออร์ทอดอกซ์อิวานบางส่วน เราจำนวนมากไม่รู้จักสอนบุตรธิดาไม่ให้ปล่อยเนื้อปล่อยตัวง่ายเกินไป ... แต่ในหมู่เพื่อนผู้หญิงของดิฉันเอง ความปรารถนาที่จะหวนกลับไปแก้ตัวยังมีอยู่ชัดเจน ทุกคนที่ดิฉันรู้จักล้วนมีความรู้สึกไม่สบายใจคิดค้างเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในอดีต และทุกคนที่ดิฉันเจอถามถึงเรื่องนี้ไม่มีใครบอกว่าน่าจะ ‘ทดลอง’ มากกว่านี้” (เจนนิเฟอร์ โมเสส, “Why Do We Let Them Dress Like That?” *Wall Street Journal*, 19 มี.ค. 2011, C3).
10. ดู มาร์กเรต เนเดอลด์, “ความสุขในการเป็นสตรี,” *เสี้ยวโอบา*, ม.ค. 2001, 19.
11. ดู ยอห์น 8:29.
12. 1 เปโตร 3:15.
13. 2 ทิโมธี 4:2.
14. หลักคำสอนและพันธสัญญา 93:40.
15. หลักคำสอนและพันธสัญญา 68:28.

โดย เอ็ลเคอร์เอส. กิฟฟอร์ด นิลเซ็น
แห่งสภาคริสตจักร

เร่่งกลยุทธของพระเจ้า!

เราแต่ละคนต้องคิดค้นและใช้กลยุทธ์ส่วนตัวของเราเองที่จะรับใช้ด้วยความกระตือรือร้นเคียงข้างผู้สอนศาสนาเต็มเวลา

หลายปีมาแล้ว ข้าพเจ้าต้องการพูดกับภรรยาของอธิการคนหนึ่ง ในสัปดาห์ของเรา ข้าพเจ้าจึงโทรไปที่บ้านเธอ ลูกชายของเธอรับโทรศัพท์ ข้าพเจ้าพูดว่า “สวัสดีครับ คุณแม่อยู่ไหนครับ”

เขาตอบว่า “อยู่ครับ ผมจะไปตามให้ ไม่ทราบใครพูดครับ”

ข้าพเจ้าตอบ: “บอกคุณแม่ว่าประธานนี่ลั่นครับ”

เจียบไปครู่หนึ่ง จากนั้นด้วยน้ำเสียงว่าเรึงข้าพเจ้าได้ยิน “แม่ครับ ประธาน *ฮิงค์ลีย์* โทรมา!”

ข้าพเจ้านึกไม่ออกเลยว่าเธอจะคิดอย่างไร คงเป็นการเดินมารับโทรศัพท์ที่ยาวนานที่สุดในชีวิตเธอ ความคิดแวบเข้ามาในใจข้าพเจ้าว่า “ควรแก๊งเธอดีไหม” ข้าพเจ้าไม่ได้ทำแต่เราหัวเราะกัน เมื่อลองคิดถึงตอนนั้น เธอคงผิดหวังที่กลับเป็นข้าพเจ้าแทน

ท่านจะทำอย่างไรถ้าศาสตราจารย์ของพระเจ้าโทรเรียกท่านจริงๆ ท่านเรียกแล้ว! ประธานโรมัส เอส. มอนสันเรียกเราแต่ละคนมาอย่างงานที่สำคัญมาก ดังที่ท่านเรียกเราอีกครั้งเมื่อเช้านี้ ท่านบอกว่า “บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่สมาชิกและผู้สอนศาสนาจะร่วมมือกันทำงานด้วยกัน เพื่อลงแรงในสวนองุ่นของพระเจ้าในการนำจิตวิญญาณมาหาพระองค์” (“ศรัทธาในงานแห่งความรอด” [การถ่ายทอดการอบรมผู้นำทั่วโลก, มิ.ย. 2013]; ids.org/

broadcasts)

เราได้ฟังหรือยัง

สเตค ท้องถิ่น และคณะเผยแผ่ทั่วโลก กำลังประสบกับความกระตือรือร้นระดับใหม่ เมื่อคำประกาศที่พระผู้ช่วยให้รอดตรัสแก่โจเซฟ สมิธในปี 1832 กำลังเกิดสัมฤทธิ์ผล “ดูเถิด, เราจะเร่งงานของเราเมื่อถึงเวลา” (คพ. 88:73)

พี่น้องทั้งหลาย เวลานั้น *มาถึงแล้ว!*

ข้าพเจ้ารู้สึกได้ และมั่นใจว่าท่านก็รู้สึกได้เช่นกัน

ข้าพเจ้าต้องการนำความตื่นเต้นและศรัทธาในพระเยซูคริสต์ของข้าพเจ้ามาลงมือปฏิบัติจริง เมื่อข้าพเจ้าเล่นกีฬาอเมริกันฟุตบอล ข้าพเจ้าคิดในรูปของกลยุทธ์ ไม่สงสัยเลยว่าทีมเราจะประสบความสำเร็จในการแข่งขันหากเราเตรียมพร้อมด้วยกลยุทธ์ที่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม ไม่นานมานี้ข้าพเจ้าพูดกับลาเวลล์ เอ็ดเวิร์ดส์ โค้ชแห่งตำนานของปีวายุเกี่ยวกับกลยุทธ์ของเรา เขาบอกว่า “ผมไม่สนหรอกว่าคุณจะเล่นวิธีไหนตราบเท่าที่เราทำแต่มีทัศนคติได้!” ในฐานะโค้ชเรเตอร์แบ็กคนหนึ่งของเขา ข้าพเจ้าคิดว่ามันซับซ้อนมากกว่านั้น แต่อาจเป็นเพราะปรัชญา เรียบง่ายนี่เองที่ทำให้มีสนามกีฬาตั้งชื่อตามเขา

เนื่องจากเราทุกคนอยู่ในทีมของพระเจ้า เราแต่ละคนมีกลยุทธ์สู่ชัยชนะใหม่ เราพร้อมเล่นหรือเปล่า ถ้าเราในฐานะสมาชิก รักครอบครัว

ครัว เพื่อน และผู้ร่วมงานของเราจริง เราจะ ไม่อยากแบ่งปันประจักษ์พยานของเราในพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูกับพวกเขาหรือ

ที่การประชุมสัมมนาสำหรับประธานคณะเผยแผ่คนใหม่ซึ่งจัดขึ้นในเดือนมิถุนายน ประธานคนใหม่ 173 คนพร้อมด้วยภรรยาได้รับคำแนะนำสุดท้ายก่อนเริ่มการรับใช้ สมาชิกฝ่ายประธานสูงสุดและโคออร์ดิเนเตอร์สภาคองเกรสทั้งสิบห้าคนพูดกับคนพิเศษกลุ่มนี้

เอ็ลเคอร์เอส. ทอม เพอร์รี่เพิ่มความเห็นสุดท้ายว่า “นี่คือยุคที่น่าทึ่งที่สุดในประวัติศาสตร์ของศาสนจักร นี่คือนี่สิ่งซึ่งเทียบได้กับเหตุการณ์สำคัญต่างๆ ที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา เช่นนิมิตแรก ของประธานแห่งพระคัมภีร์มอรมอน การฟื้นฟูพระกิตติคุณ และทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งสร้างรากฐานให้เรามุ่งไปข้างหน้าและสอนในอาณาจักรของพระบิดาในสวรรค์ของเรา” (“Concluding Remarks” [คำปราศรัยให้ไว้ในการประชุมสัมมนาสำหรับประธานคณะเผยแผ่คนใหม่, 26 มิ.ย. 2013], 1, หอสมุดประวัติศาสตร์จักร, ซอลท์เลคซิตี)

เราต้องทุ่มเทอย่างไม่เคยทำมาก่อนเพื่อให้ทัดเทียมกับความตื่นเต้นของผู้นำและคำมั่นสัญญาของผู้สอนศาสนาเต็มเวลาของเรา งานนี้จะไม่รอดหน้าตามวิธีที่พระเจ้าทรงประสงค์ไว้หากปราศจากเรา! ดังที่ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์กล่าวไว้ “ไม่ว่าเราจะมีอายุเท่าใด มีความสามารถอะไร มีการเรียกใดในศาสนจักร หรืออยู่ที่ใด เราเป็นหนึ่งในเดียวกันที่ได้รับเรียกให้ทำงานเพื่อช่วยพระองค์ในการเก็บเกี่ยวจิตวิญญาณ” (“เราเป็นหนึ่งในเดียวกัน” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2013, 62)

ข้าพเจ้าขอแบ่งปันกับท่านถึงกลยุทธ์ที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะต้องนำไปใช้หลังจากสวดอ้อนวอน และอ่าน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* บทที่ 13 และไตร่ตรองถึงประสบการณ์ที่ผ่านมา ข้าพเจ้าเชื่อเชิญให้ท่านพิจารณาประเด็นทั้งสามนี้เมื่อท่านนึกถึงกลยุทธ์ของท่าน

อย่างแรก สวดอ้อนวอนเป็นพิเศษเพื่อนำใครสักคนมาเข้าใกล้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระกิตติคุณของพระองค์ทุกวัน ท่านทำได้โดยการมองทุกคนเป็นบุตรและธิดาของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของช่วยเหลือกันในการเดินทางกลับบ้าน นึกถึงเพื่อนใหม่ๆ ที่ท่านจะมี

สอง สวดอ้อนวอนให้ผู้สอนศาสนาที่รับใช้

อยู่ในเขตของท่านและผู้สนใจของพวกเขา โดยออกชื่อทุกวัน วิธีเดียวที่จะทำได้คือต้อง ทักทายพวกเขา ดูป้ายชื่อของเขา เรียกชื่อเขา และถามเขาว่ากำลังสอนใครอยู่ เอ็ดเดอร์ รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสันกล่าวอย่างชาญฉลาด ว่า “พระเจ้าจะทรงช่วยท่านให้รู้ใจเขาไม่ได้ จนกว่าท่านจะรู้ชื่อและใบหน้าของเขา”

ข้าพเจ้าเข้าร่วมพิธีบัพติศมาของซิสเตอร์ ที่แสนดีคนหนึ่งผู้แบ่งปันประจักษ์พยานของเธอ ข้าพเจ้าจะจำสิ่งที่เธอพูดไว้ตลอดไป เธอพูดว่า “ไม่เคยมีคนสวยด้อนวนอนให้ดิฉัน มากมายขนาดนี้และดิฉันไม่เคยสัมผัสถึงความรักมากมายขนาดนี้มาก่อนเลย! ดิฉันรู้ว่า งานนี้จริง!”

สาม เชื้อเชิญเพื่อนเข้าร่วมกิจกรรมในบ้าน หรือนอกบ้านท่าน ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนหรือทำอะไรก็ตาม จงไตร่ตรองว่าใครจะชอบกิจกรรมนั้น จากนั้นฟังพระวิญญาณทรงนำท่าน

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนข้าพเจ้าถึงบทเรียนที่แยบยลในการศึกษาพระกิตติคุณส่วนตัวซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่านำมาประยุกต์ใช้ใน “การ เร่ง” ได้อย่างสวยงาม เมื่อข้าพเจ้าตื่นตื่น เกี่ยวกับสิ่งใด จะแสดงออกมาในการเขียน

ของข้าพเจ้าและมักจะลงท้ายด้วยเครื่องหมาย อัศจรรย์ ซึ่งมีคำนิยามที่แสดงถึง “ความรู้สึกแรงกล้า [หรือ] บ่งบอกว่าสำคัญมาก” (*Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 11th ed. [2003], “exclamation point”)

ข้าพเจ้ารู้สึกทึ่งเมื่อพระคัมภีร์เกี่ยวกับ “การรวม” ที่ลงท้ายด้วยเครื่องหมายวรรคตอนนี้ เริ่มปรากฏขึ้นมา เช่นคำวิงวอนจากใจของแอลมา “โอ้หากข้าพเจ้าเป็นเทพ, และมีความปรารถนาได้ตามใจข้าพเจ้า, เพื่อข้าพเจ้าจะออกไปและพูดด้วยแดรของพระเจ้า เป็นเจ้า, ด้วยเสียงที่จะเขย่าแผ่นดินโลก, และป่าวร้องการกลับใจแก่ทุกผู้คน!” (แอลมา 29:1)

จากค้นคว้าพบว่ามี 65 ข้อความแสดงถึงอารมณ์อันแรงกล้าเช่นนี้ของผู้สอนศาสนารวมถึงข้อความเหล่านี้

“และปิติของพระองค์ในจิตวิญญาณที่กลับใจใหญ่หลวงเพียงใดเล่า!..

“และหากเป็นไปได้พระเจ้าจะทำงานตลอดวันเวลาของเจ้าในการป่าวร้องการกลับใจแก่คนพวกนี้, และนำ, แม้จิตวิญญาณเดียวมาหาเรา, ปิติของเจ้าพร้อมกับเขาจะใหญ่หลวง

เพียงใดในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา!

“และบัดนี้, หากปิติของเจ้าจะใหญ่หลวงด้วยจิตวิญญาณเดียวที่เจ้านำมาหาเราในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา, ปิติของเจ้าจะใหญ่หลวงสักเพียงใดหากเจ้าจะนำจิตวิญญาณมากมายมาหาเรา!” (คพ. 18:13, 15–16)

การค้นพบข้อพระคัมภีร์พิเศษเหล่านี้เป็น บทบาทสำคัญในงานมอบหมายแรกของข้าพเจ้าในฐานะสาวกเจ็ดสิบภาค ข้าพเจ้าประหม่าเล็กน้อยที่ได้เป็นคู่กับอัครสาวก เอ็ดเดอร์ควอนทิน แอล. คุณที่การประชุมใหญ่สเตคแห่งหนึ่ง เมื่อข้าพเจ้าเดินเข้าไปในห้องทำงานของประธานสำหรับการประชุมแรกในสุดสัปดาห์นั้น ข้าพเจ้าสังเกตเห็นร่องเท้าทองสัมฤทธิ์ขาดรุ่งรุ่งคู่หนึ่งบนชั้นหลังโต๊ะทำงาน พร้อมข้อความพระคัมภีร์ที่ลงท้ายด้วยเครื่องหมายอัศจรรย์ เมื่ออ่านข้อความนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าพระเจ้าทรงทราบถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าไตร่ตรอง ทรงตอบคำสวดอ้อนวอน และทรงทราบแน่ชัดว่าข้าพเจ้าต้องการสิ่งใดที่จะทำให้ใจฉันว่าอุ่นสงบลง

ข้าพเจ้าขอให้ประธานสเตคเล่าเรื่องของ

รองเท้านั้น

ท่านเล่าว่า:

“นี่คือรองเท้าของผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสหนุ่มคนหนึ่งซึ่งสถานการณ์ครอบครัวเขาลำบากมาก แต่เขามุ่งมั่นที่จะรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา และเขาก็ทำอย่างประสบความสำเร็จในชั่วเวลา เมื่อเขากลับมา ผมพบกับเขาเพื่อจะปลดเขาอย่างสมเกียรติและเห็นว่ารองเท้าของเขาเก่ามาก ชายหนุ่มคนนี้ถวายทุกสิ่งทุกอย่างแต่พระเจ้าโดยไม่ได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัว

“เขาสังเกตเห็นผมจึงไปที่รองเท้าจึงถามว่า ‘ประธานครับ มีอะไรหรือเปล่าครับ’

“ผมตอบ ‘ไม่มีครับ เอ็ดเดอร์ทุกอย่างปกติดี! ผมขอรองเท้าคู่นั้นได้ไหม’”

ประธานสเตคเล่าต่อไปว่า “ผมเคารพและรักดีต่อผู้สอนศาสนาคนนี้อย่างท่วมท้น! ผมอยากจะจดจำประสบการณ์นั้นไว้ ผมจึงเอารองเท้าของเขาไปชุบทองสัมฤทธิ์ เพื่อเตือนผมเมื่อผมเดินเข้ามาในห้องนี้ถึงความพยายามที่เราทุกคนต้องมีไม่ว่าสถานการณ์ของเราจะเป็นอย่างไร ข้อความนั้นมาจากพระคัมภีร์อิสยาห์ที่ติดไว้ ‘เท้าของผู้นำชาวซึ่งอยู่บนภูเขานั้นช่างงดงามจริง คือผู้นำชาวที่ประกาศสันติภาพ และผู้ผู้นำชาวอันนำอินดี ทั้งเท้าของผู้ประกาศความรอด และผู้กล่าวกับศิโยนว่า พระเจ้าของท่านทรงครอบครอง!’ (อิสยาห์ 52:7)”

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า ภรรยาของอธิการผู้แสนดีอาจสงสัยว่าทำไมศาสดาพยากรณ์จึงโทรเรียกเธอ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเธอและเราไม่ต้องสงสัยอีกต่อไป—เครื่องหมายอัศจรรย์!

ข้าพเจ้าทราบว่าเราแต่ละคนต้องคิดค้นและใช้กลยุทธ์ส่วนตัวของเราเองเพื่อรับใช้ด้วยความกระตือรือร้นเคียงข้างผู้สอนศาสนาเต็มเวลา—เครื่องหมายอัศจรรย์!

ข้าพเจ้าเสริมประจักษ์พยานของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทว่า “และบัดนี้, หลังจากประจักษ์พยานจำนวนมากที่ให้อำนาจถึงพระองค์, นี่คือการประจักษ์พยาน, สุดท้ายของทั้งหมด, ซึ่งเราให้ไว้ถึงพระองค์: ว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่!” (คพ. 76:22) ในพระนามศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย เอ็ดเดอร์อาร์นูลโฟ วาเลนชูลา แห่งสวากเจ็ดสิบ

เรื่องเล็ก และเรียบง่าย

ขอให้เราเอื้อมออกไปหาผู้อื่นด้วยศรัทธาและด้วยความรัก

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า ไม่กี่สัปดาห์ที่ผ่านมาข้าพเจ้าอยู่ที่ศูนย์อบรมผู้สอนศาสนาในเม็กซิโกซิตี้ เพื่อแบ่งปันข่าวสารกับผู้สอนศาสนา ข้าพเจ้าและภรรยาตั้งใจไปถึงล่วงหน้าก่อนหลายชั่วโมงขณะที่เราเดินชมสวนอันสวยงามและถนนที่ดูแลอย่างดีในเอ็มทีซี เราสังเกตเห็นความสุขที่ฉายส่องออกมาจากใบหน้าของเอ็ดเดอร์และซิสเตอร์หนุ่มสาวหลายร้อยคน แต่ละคนมุ่งเรียนรู้ทักษะภาษาใหม่และเรียนรู้ที่จะซาบซึ้งมากขึ้นกับจุดประสงค์ของตนในฐานะผู้สอนศาสนา

ขณะที่ข้าพเจ้าหยุดมองภาพอันน่าทึ่งนี้ ข้าพเจ้านึกถึงคำของแอลมาเมื่อท่านตั้งมั่นบุตรชายของท่านให้รักษาประวัติศาสตร์ของผู้คนของท่านอันเป็นส่วนหนึ่งในบันทึกซึ่งมอบไว้กับท่านและเพื่อรักษาสิ่งทั้งหมดนี้ให้ศักดิ์สิทธิ์เพื่อว่าวันหนึ่งจะถูกนำออกมาสู่ทุกประชาชาติ ตระกูล ภาษา และผู้คน

จากนั้นแอลมาบอกท่านว่า:

“บัดนี้ลูกจะคิดว่านี่เป็นความโง่เขลาของพ่อ; แต่ดูเถิดพ่อกล่าวแก่ลูก, ว่าโดยเรื่องเล็กและเรียบง่ายสิ่งสำคัญจะเกิดขึ้น; และวิธีเล็กน้อยในหลายครั้งทำให้ผู้มีปัญญาจ้าน

“และพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าทรงทำงานโดยวิธีต่างๆ ที่จะนำมาซึ่งพระประสงค์อันนิรันดร์

และสำคัญยิ่งของพระองค์; และโดยวิธีเล็กๆ น้อยๆ พระเจ้าทรงทำให้ผู้มีปัญญาจ้านและทรงทำให้ความรอดเกิดแก่จิตวิญญาณเป็นอันมาก” (แอลมา 37:6-7)

ความไร้เดียงสาและเยาว์วัยของผู้สอนศาสนาของเราเป็นตัวอย่างของวิถีของพระเจ้า—ว่าคนเหล่านั้นที่อ่อนน้อมถ่อมตนจะ “เชื่อเชิญผู้คนให้มาหาพระคริสต์โดยช่วยเขาให้รับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูโดยศรัทธาในพระเยซูคริสต์และการชดใช้ของพระองค์ การกลับใจ บัพติศมา รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่” (ดู สังสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา [2004], 1)

ในฐานะสมาชิกของศาสนจักร โดยเรื่องเล็กและเรียบง่ายของเรา เราสามารถ “ทำให้หลายคนตระหนักถึงความผิดของวิถีแห่งตน” และนำ “พวกเขาไปสู่ความรู้ถึงพระผู้เป็นเจ้าของตนอันไปสู่ความรอดของจิตวิญญาณ” (แอลมา 37:8)

ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าไปกับประธานสเตคและอธิการเพื่อเยี่ยมสมาชิกที่แข่งขันน้อยคนหนึ่ง เราสอนเขาเกี่ยวกับพรของวันสะบาโตโดยวิธีเรียบง่ายมาก เขาแสดงความรักต่อเขาอย่างจริงจัง เขาตอบกลับว่า “ทั้งหมดที่ผมต้องการคืออยากให้ใครสักคนมาหาและมอบ *อະปฺราไซ*

(abrazo)” หรืออ้อมกอดให้ผม ข้าพเจ้ายืนขึ้นทันทีและโอบกอดเขา วันต่อมาเป็นวันอาทิตย์ บราเดอร์คนเดียวกับฉันมาที่การประชุมศิษย์รักพร้อมกับทุกคนในครอบครัวของเขา

ระหว่างการเยี่ยมสอน มาร์ธา สมาชิกคนหนึ่งในวอร์ดของเรา บอกภรรยาผมและคู่เยี่ยมของเธอว่าไม่ให้กลับมาอีก เธอตัดสินใจแล้วว่าจะไปโบสถ์ ผู้เยี่ยมสอนคนหนึ่งถามมาร์ธาว่าพวกเขาจะร้องเพลงสวดด้วยกันเป็นครั้งสุดท้ายได้หรือไม่และเธอยอม เมื่อพวกเขาร้อง มีบางสิ่งที่พิเศษเกิดขึ้น ทีละเล็กละน้อย พระวิญญาณเริ่มปกคลุมห้อง พวกเขาแต่ละคนรู้สึกได้ ใจของมาร์ธาเริ่มอ่อนลง เธอบอกความรู้สึกในใจของเธอให้กับผู้เยี่ยมสอนด้วยน้ำตาคลอเบ้า ในขณะที่เธอตระหนักว่าเธอรู้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง ตอนนั้นเธอขอบคุณผู้เยี่ยมสอนของเธอและแสดงความปรารถนาให้พวกเขากลับมาอีก จาก

วันนั้นเป็นต้นมา เธอต้อนรับพวกเขาอย่างยินดี

มาร์ธาเริ่มมาโบสถ์กับลูกสาวคนเล็กของเธอ หลายปีที่พวกเขาไปโบสถ์เป็นประจำ โดยที่มาร์ธาไม่เคยหมดหวังว่าสามีอาจเลือกมาโบสถ์กับพวกเขาในท้ายที่สุด ในที่สุดวันนั้นที่พระเจ้าทรงสัมผัสใจเขาก็มาถึง และเขาเริ่มมาโบสถ์ เช่นเดียวกับกับลูกสาวอีกคนหนึ่งซึ่งตามมาไม่นานหลังจากนั้น ครอบครัวนี้เริ่มรู้สึกถึงปิติแท้จริงที่มาจากการมีพระพรกิตติคุณในบ้าน นับแต่นั้นมาร์ธาได้รับใช้เป็นประจำในฐานะสมาชิกสภามิสซิวอร์ดเราอย่างซื่อสัตย์ และสามีของเธอก็รับใช้ในการเรียกหลายตำแหน่งในสภามิสซิวอร์ดเป็นอย่างดี ทั้งหมดนี้เริ่มจากการร้องเพลงสวด เรื่องเล็กและเรียบง่ายที่สัมผัสใจของมาร์ธา

นาอามานเป็นผู้บัญชาการกองทัพของพระราชินีแห่งซีเรีย เป็นชายที่มีเกียรติ เป็น

คนองอาจกล้าหาญ แต่เขาเป็นโรคเรื้อนด้วย (ดู 2 พงศกษัตริย์ 5:1) หลังจากไม่ประสบความสำเร็จในการรับการรักษาจากพระราชินีแห่งอิสราเอลสำหรับโรคเรื้อน นาอามานไปที่บ้านของเอลีชา ผู้เผยพระวจนะ เอลีชาส่งผู้ส่งสารไปบอกเขาว่า

“จงไปชำระตัวในแม่น้ำจอร์แดนเจ็ดครั้ง และเนื้อของท่านจะกลับคืนอย่างเดิม และท่านจะสะอาด

“แต่นาอามานโกรธและไปเสีย บ่นว่า ดูลึซัดคิดว่าเขาจะออกมาหาข้าฯ และมายืนอยู่และออกพระนามของพระเจ้าของเขา และโอบกอดมือเหนือที่นั้น ให้โรคเรื้อนหาย

“แต่พวกเขาทราบการของท่านเข้ามาใกล้ และตัดทันท่านว่า บิดาของข้าพเจ้า ถ้าผู้เผยพระวจนะจะสั่งให้ท่านทำสิ่งใหญ่อย่างหนึ่ง ท่านจะไม่ทำหรือ? ถ้าเช่นนั้นเมื่อผู้เผยพระวจนะสั่งท่านว่า จงไปล้างและสะอาด

เกิด ท่านยังควรจะทำสักเท่าไร?

“ท่านจึงลงไปจุ่มตัวเจ็ดครั้งในแม่น้ำจอร์แดน ตามถ้อยคำของคนของพระเจ้าและเนื้อของท่านก็กลับคืนเป็นอย่างเนื้อของเด็กเล็ก และท่านก็สะอาด” (2 พงศกษัตริย์ 5:10-11, 13-14)

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน ศาสตราจารย์ของเราเชื่อว่า “โลกต้องการความช่วยเหลือจากท่าน มีเท้าที่ต้องยืนหยัดให้ได้ มีมือที่ต้องคว้าไว้ให้มัน มีความคิดที่ต้องสร้างสรรค์ มีใจที่ต้องจรรโลง และจิตวิญญาณที่ต้องช่วยให้รอด พรนิรันดรรอท่านอยู่” (“ออกไปช่วยชีวิต” *เลียโฮนา* ก.ค. 2001 หน้า 67)

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าคนจำนวนมากเหล่านั้นที่ต้องการความช่วยเหลือของเรากำลังรอคอยเราอยู่ที่นั่น พวกเขาพร้อมให้พี่น้องชายหญิงที่ซื่อสัตย์เื้อ้อมออกไปหาพวกเขาและช่วยพวกเขาให้รอดผ่านสิ่งเล็กๆ และเรียบง่าย ข้าพเจ้าเองใช้เวลาหลายชั่วโมงเยี่ยมสมาชิกที่แข็งขันน้อยของศาสนจักรผู้ที่พระเจ้าทรงทำให้หัวใจพวกเขาอ่อนลง ผู้ที่ขณะนี้พร้อมจะรับประจักษ์พยานของเราและการแสดงออกถึงความรักอย่างจริงใจของเรา เมื่อเราเื้อ้อมออกไปและเชื้อเชิญพวกเขา พวกเขาจะกลับมาสู่ศาสนจักรโดยไม่ลังเล ขอให้เราเื้อ้อมออกไปหาผู้อื่นด้วยศรัทธา และด้วยความรัก ขอให้เราจดจำความสัญญาของพระเจ้า:

“และหากเป็นไปว่าเจ้าจะทำงานตลอดวันเวลาของเจ้าในการป่าวร้องการกลับใจแก่คนพวกนี้, และนำ, แม้จิตวิญญาณเดียวมาหาเรา, ปิตีของเจ้าพร้อมกับเขาจะใหญ่หลวงเพียงใดในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา!

“และบัดนี้, หากปิตีของเจ้าจะใหญ่หลวงด้วยจิตวิญญาณเดียวที่เจ้านำมาหาเราในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา, ปิตีของเจ้าจะใหญ่หลวงสักเพียงใดหากเจ้าจะนำจิตวิญญาณมากมายมาหาเรา!” (คพ.18:15-16)

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อลูกๆ ทุกคนของพระองค์ ข้าพเจ้าทราบดีว่าพระองค์ทรงพระชนม์และว่าพระองค์เป็นพระผู้ไถ่ของเรา ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย เอ็ลเคอร์ ทิโมธี เจ. โคลล์
แห่งสภาวจีคิลิบ

ท่านอยากจะทำ เป็นปกติหรือเปล่า?

เมื่อเรากลับใจและเปลี่ยนใจเลื่อมใสสู่พระเจ้า เราหายเป็นปกติ ความรู้สึกผิดของเราถูกลบล้างออกไป

ระหว่างช่วงเวลาเทศกาลที่เต็มไปด้วยความปีติในเยรูซาเล็ม พระผู้ช่วยให้รอดทรงละจากฝูงชนออกเสาะหาผู้ที่ขัดสนที่สุด พระองค์พบพวกเขาที่เบธซาธา สระน้ำที่มีศาลาห้าหลังที่ริมประตูแกะซึ่งเป็นที่รู้กันว่าเป็นที่รวมของคนทุกข์ยากจำนวนมาก พระกิตติคุณของยอห์นสอนเราว่าใกล้สระน้ำนั้น “มีคนป่วยจำนวนมาก มีทั้งคนตาบอด คนง่อย และคนเป็นอัมพาตนอนอยู่คอยน้ำกระเพื่อม

“เพราะมีทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้าลงมากวนน้ำในสระเป็นครั้งคราว และเมื่อน้ำกระเพื่อมอยู่ ใครก้าวลงไปใต้น้ำก่อนก็จะหายจากโรคร้ายที่เขาเป็นอยู่นั้น” (ยอห์น 5:3-4)

การมาเยือนของพระผู้ช่วยให้รอดถูกพรรณาไว้อย่างสวยงามในภาพวาดของคาร์ล บลึค ชื่อภาพ *พระคริสต์ทรงรักษาคนป่วยที่เบธซาธา* บลึควาดภาพพระเยซูกำลังยกกันสาดชั่วคราวขึ้นเพื่อมองเห็น “คนป่วยคนนั้น” (ยอห์น 5:7) ผู้นอนอยู่ใกล้สระและรอคอย คำว่า *คนป่วย* ในที่นี้หมายถึงคนที่หมดกำลังและเน้นให้เห็นถึงพระเมตตาและพระกรุณาธิคุณของพระผู้ช่วยให้รอด ผู้เสด็จมาอย่างเรียบง่าย เพื่อปฏิบัติศาสนกิจแก่

คนที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้ ในภาพวาดนี้ ชายผู้ทุกข์ยากนอนในร่มเงาบนพื้น เหน็ดเหนื่อยและสิ้นหวังจากการทนทุกข์ในความเจ็บป่วยเป็นเวลาถึง 38 ปี ขณะที่พระผู้ช่วยให้รอดยกผ้าคลุมขึ้นมือหนึ่ง พระองค์ก็คว้ามือเรียกอีกข้างหนึ่ง และถามตรงๆ ว่า “ท่านอยากจะทำเป็นปกติหรือเปล่า?”

ชายคนนั้นทูลตอบว่า “ท่านเจ้าข้า เมื่อน้ำกำลังกระเพื่อมนั้น ไม่มีใครเอาตัวข้าพเจ้าลงไป ในสระ แล้วพอจะลงไปเองคนอื่นก็ลงไปก่อนแล้ว” (ยอห์น 5:6-7)

สำหรับชายคนนั้นแล้วดูเหมือนว่าเป็นการทำหายที่เป็นไปไม่ได้ แต่พระเยซูทรงตอบอย่างลึกซึ้งและเห็นอกความคาดหมายว่า

“ลุกขึ้นเถิด จงยกแคร่ของท่านเดินไป “ทันใดนั้นเขาก็หายเป็นปกติและยกแคร่ของเขาเดินไป” (ยอห์น 5:8-9)

มีอีกครึ่งหนึ่งเกี่ยวกับความอ่อนโยนนี้ ลูกาบอกเราว่าพระผู้ช่วยให้รอดขณะที่เดินทางไปยังเยรูซาเล็ม ทรงพบคนโรคเรื้อน 10 คน เพราะการเจ็บป่วยของเขา พวกเขา “ยืนอยู่แต่ไกล” (ลูกา 17:12) พวกเขาถูกขับไล่—ไม่สะอาดและไม่เป็นที่ต้องการ

พวกเขาร้องขึ้น “เยชู นายเจ้าข้า โปรดเมตตา

เราเกิด” (ลูกา 17:13) ถ้าจะพูดอีกนัยหนึ่งก็คือ “มีอะไร ที่พระองค์จะช่วยให้พวกเราบ้างได้ไหม?”

แพทย์ผู้ยิ่งใหญ่พระองค์นี้ เต็มไปด้วยสงสาร และยังรู้ว่าศรัทธาจะทำให้เกิดปาฏิหาริย์ ดังนั้นพระองค์จึงบอกพวกเขาว่า “จงไปใส่แดงตัวต่อพวกบุตรโหดเถิด” (ลูกา 17:14)

เมื่อเขาจากไปโดยศรัทธา ปาฏิหาริย์จึงเกิดขึ้น พวกท่านจินตนาการได้ไหมถึงปิติที่เปี่ยมล้นในแต่ละย่างก้าวเมื่อเขาได้รับพยานในช่วงเวลานั้นจริงๆ เมื่อร่างกายถูกชำระให้สะอาด รักษาให้หาย และได้รับการฟื้นฟูต่อหน้าต่อตา?

“คนหนึ่งของพวกเขาเมื่อเห็นว่าตัวเองหายโรคแล้ว จึงกลับมาสรรเสริญพระเจ้าด้วยเสียงดัง

“และกราบลงที่พระบาท [ของพระอาจารย์] ขอบพระคุณพระองค์...”

“แล้ว [พระเยซู] ตรัสกับคนนั้นว่า จงลุกขึ้นและไปเถิด ความเชื่อของท่านทำให้ท่านหายปกติแล้ว” (ลูกา 17:15-16, 19)

การทำงานในอดีตในฐานะแพทย์และศัลยแพทย์ ข้าพเจ้าเน้นไปที่การซ่อมแซมแก้ไขร่างกาย พระเยซูคริสต์ทรงรักษาทั้งร่างกาย จิตใจและวิญญาณ และการรักษา

ของพระองค์เริ่มต้นที่ศรัทธา

ท่านจำได้ไหมเมื่อศรัทธาและปิติของท่านล้นปรี่ ท่านจำช่วงขณะที่ท่านค้นพบประจักษ์พยานของตนเอง หรือเมื่อพระผู้เป็นเจ้ายืนยันกับท่านว่าท่านเป็นบุตรหรือธิดาของพระองค์และว่าพระองค์ทรงรักท่านมากและท่านรู้สึกว่าจะหายเป็นปกติ หากช่วงเวลานั้นหายไป ท่านจะหาพบได้อีก

พระผู้ช่วยให้รอดทรงแนะนำเราว่าทำอย่างไรจึงหายเป็นปกติ สมบูรณ์ หรือรักษาหาย

“บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนักจงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก

“จงเอาแอกของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเราสุภาพอ่อนโยนและใจอ่อนน้อม และจิตใจของพวกท่านจะได้หยุดพัก

“ด้วยว่าแอกของเราดีกว่าและภาระของเราก็เบา” (มัทธิว 11: 28-30)

“จงกลับมาติดตามเรา” (ลูกา 18: 22) เชื้อเชิญให้เราทิ้งชีวิตเก่าและความปรารถนาฝ่ายโลกไว้เบื้องหลังและมาเป็นคนใหม่ผู้ซึ่ง “สิ่งสารพัดที่เก่าๆ ก็ลวงไป [และ] นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น” (2 โครินธ์ 5:17) แม้ด้วยหัวใจดวงใหม่ที่ซื่อสัตย์ และเราจะหายเป็นปกติ

“จงมาอยู่ใกล้เราและเราจะเข้ามาอยู่ใกล้เจ้า; จงแสวงหาเราอย่างขยันหมั่นเพียรและเจ้าจะได้พบเรา; ขอ, และเจ้าจะได้รับ; เคาะ, และจะเปิดมันให้เจ้า” (คพ. 88:63)

ขณะที่เราอยู่ใกล้พระองค์ เราจะตระหนักว่ามรรตัยหมายถึงความยากลำบาก และ “มีการตรึงกันข้ามในสิ่งทั้งปวง” (2 เนีไฟ 2:11) ไม่ได้เป็นจุดอ่อนในแผนแห่งความรอด แต่ที่จริงแล้ว การตรึงกันข้ามเป็นสิ่งที่จำเป็นของความเปี่ยมมรรตัยและเสริมสร้างจุดประสงค์ของเราและชำระล้างทางเลือกของเรา สถานการณ์ที่ไม่คาดคิดของชีวิตช่วยสร้างสัมพันธภาพนิรันดร์ของเรากับพระผู้เป็นเจ้า—และจารึกรูปลักษณ์ของพระองค์ไว้บนสีหน้าของเราเมื่อเรามอบใจของเราให้พระองค์ (ดู แอลมา 5:19)

“จงทำอย่างนี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึงเรา” (ลูกา 22:19) เป็นสิ่งที่พระเยซูคริสต์ทรงขอเมื่อพระองค์ทรงสถาปนาสิ่งที่เราเรียกว่าศีลระลึก ศาสนพิธีที่มีขนมปังและน้ำต่อพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่เราทำกับพระผู้เป็นเจ้าและเชื้อเชิญอำนาจแห่งการชดใช้มาสู่ชีวิตเรา เราได้รับการรักษาโดยการทิ้งนิสัยและวิถีชีวิตที่ทำให้ใจเราแข็งกระด้างและตื้ออาน เมื่อเราวาง “อาวุธแห่งการกบฏ [ของเราเอง]” (แอลมา

23: 7) เราเป็น “ผู้มีสิทธิ์เสรี[ของเราเอง]” (คพ. 58:28) อย่างแท้จริง ไม่มีคบอดอยู่ใน กลดวงของชาตานอีกต่อไปหรืองงวยกับ เสียงอึกทึกของความรู้ฝ่ายโลกอีกต่อไป

เมื่อเรากลับใจและเปลี่ยนใจเลื่อมใสสู่ พระเจ้า เราหายเป็นปกติ ความรู้สึกผิดของเราถูกลบล้างออกไป เราอาจสงสัยเช่นเดียวกับ อีโนสว่า “นี่เป็นไปได้อย่างไรหรือ?” พระเจ้าทรงตอบ “เพราะศรัทธาของเจ้าในพระคริสต์... ดังนั้น, จงไปเกิด, ศรัทธาของเจ้าทำให้เจ้าสมบูรณ์แล้ว” (อีโนส 1:7, 8)

คอรี่ เทน บูม สตรีคริสตศาสนิกชนชาว ดัตช์ผู้อุทิศตน ได้ค้นพบการรักษาดังกล่าว แม้ว่าจะถูกจับเป็นเชลยในค่ายกักกันระหว่าง สงครามโลกครั้งที่ 2 เธอต้องทนทุกข์อย่างใหญ่หลวง แต่ไม่เหมือนพี่สาวที่รักของเธอ เบทซี ที่ถูกสังหารในอีกค่ายหนึ่ง คอรี่รอดชีวิต

หลังสงคราม เธอได้เล่าประสบการณ์ของเธอต่อสาธารณชนหลายครั้งถึงเรื่องการรักษา และการให้อภัย มีอยู่ครั้งหนึ่งอดีตยามนาซี ผู้ที่เป็นต้นเหตุให้คอรี่ถูกคุมขังอย่างทุกข์ทรมานในราเวนเบิร์ก เยอรมันนี้ ได้เข้ามาหาเธอและชื่นชมข่าวสารเกี่ยวกับการให้อภัย และความรักของพระคริสต์ที่เธอพูด

“ผมทราบซึ่งในข่าวสารของคุณ *พรวอลเลียน*” เขาพูด ‘ตามที่คุณพูด ผมคิดว่าพระองค์ชำระล้างบาปของผมไปแล้ว!’

“เขายื่นมือที่หยาบกร้านมาสัมผัสมือกับ ดิฉัน” คอรี่เล่า “และดิฉัน ผู้ซึ่งสั่งสอน... เรื่องความจำเป็นของการให้อภัยอยู่บ่อยๆ ปลดปล่อยมือลงข้างกาย”

“แม้จะโกรธ และความคิดพยาบาทเพิ่มขึ้น ดิฉันมองเห็นบาปเหล่านั้น... พระเยซูเจ้า ดิฉันสวดอ้อนวอน โปรดทรงให้อภัยข้าพระองค์ด้วยและโปรดช่วยข้าพระองค์ให้อภัยเขาด้วยเถิด

“ดิฉันฝันร้าย [และ] พยายามอย่างยิ่งที่จะยกมือขึ้น ดิฉันทำไม่ได้ ไม่มีแต่ประกายของความอบอุ่นหรือจิตกุศล และดิฉันก็หายใจถี่ๆ อีกครั้งและสวดอ้อนวอนในใจ ข้าแต่พระเยซู ข้าพระองค์ให้อภัยเขาไม่ได้ ขอประทานการให้อภัยของพระองค์แก่ข้าพระองค์เถิด

“ขณะที่ดิฉันจับมือของเขาได้มีสิ่งอัศจรรย์เกิดขึ้น ดูเหมือนว่าความรักอันท่วมท้นที่มีต่อชายแปลกหน้าคนนี้ได้หลั่งไหลออกจากหัวใจ

ผ่านหัวใจลลงไปยังแขนของดิฉันผ่านไปยังตัวเขา

“และดิฉันได้ค้นพบว่าไม่ใช่การให้อภัยของเราบนความตึงเครียดที่รักษาโลกใบนี้แต่เป็นของพระองค์ เมื่อพระองค์บอกให้เรารักศัตรูของเรา พระองค์ทรงมอบความรักของพระองค์เองควบคู่ไปกับพระบัญชา”¹

คอรี่ เทน บูมหายเป็นปกติแล้ว

ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวไว้ว่า “มี ชีวิตหนึ่งที่สนับสนุนผู้ที่กำลังลำบากหรือกำลังแบกภาระของความเศร้าโศกและปวดร้าว—แม้พระเจ้าพระเยซูคริสต์”²

หากท่านรู้สึกไม่สะอาด ไม่เป็นที่รัก ไม่มีความสุข ไม่มีค่าควร หรือไม่บริสุทธิ์ จงจำไว้ว่า “ความอยุติธรรมทั้งหลายในชีวิตจะได้รับการแก้ไขโดยการชดใช้ของพระเยซูคริสต์”³ จงมีศรัทธาและอดทนต่อเวลาและพระประสงค์ของพระเจ้าให้รอดสำหรับท่าน “อย่าวิตกเลย จงเชื่อเท่านั้น” (มาระโก 5:36)

ให้มั่นใจว่าพระเจ้าช่วยให้อภัยยังแสงสว่างที่จะซ่อมแซมจิตวิญญาณท่านและรักษาจิตใจของเรา พระองค์ทรงรอคอยอยู่ที่ประตูและเคาะ ขอให้เรารอรับพระองค์ด้วยการเริ่มต้นอีกครั้งที่จะสวดอ้อนวอน กลับใจ ให้อภัย และลืมน ขอให้เรารักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและรับใช้เพื่อนบ้านของเราและยืนในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

ด้วยชีวิตที่ชำระสะอาดแล้ว คนป่วยที่ตระหนักว่า เบรซาราตา คนเป็นเรือนตามเส้นทางสู่ เยรูซาเล็ม และคอรี่ เทน บูมหายเป็นปกติ “ท่านอยากจะเป็นปกติหรือเปล่า? จงลุกขึ้น และเดิน “การมีพระคุณของพระองค์ก็เพียงพอแล้ว” (2 โครินธ์ 12:9) และท่านจะไม่เดินตามลำพัง

ข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ ข้าพเจ้ารู้ว่าทุกคนเป็นลูกของพระองค์ และพระองค์ทรงรักเราดังที่เราเป็นอยู่และดังที่เราจะเป็น ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรงส่งพระบุตรของพระองค์ลงมาบังโลกเพื่อพลีพระชนม์ชีพเพื่อชดใช้ให้แก่มนุษยชาติทั้งปวง และแก่ผู้เต็มใจยอมรับพระกิตติคุณของพระองค์และติดตามพระองค์จะหายเป็นปกติและสมบูรณ์—“ในเวลาของพระองค์เอง, และในวิธีการของพระองค์เอง, และตามพระประสงค์ของพระองค์เอง.” (คพ. 88:68) ด้วยพระเมตตาอันละเอียดอ่อนของพระองค์ นี่คือนิยามของข้าพเจ้าถึงท่านในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. คอรี่ เทน บูม, *The Hiding Place* (1971), 215;
2. โรมัส เอส. มอนสัน, “Meeting Life’s Challenges,” *Ensign*, พ.ศ. 1993, 71.
3. *สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* (2004), 54.

โดย เอ็ลเคอร์เจฟฟรี อาร์. ฮอลแลนด์
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

เหมือนภาษาชะแตก

ท่านควรจะตอบรับอย่างไรให้ดีที่สุดเมื่อท่านหรือคนที่ท่านรักเผชิญการ
ทำทนายทางจิตใจหรือทางอารมณ์

อัครสาวกเปโตรบันทึกไว้ว่าสานุศิษย์
ของพระเยซูคริสต์ต้อง “เห็นอกเห็นใจ
กัน”¹ ในเรื่องนั้น ข้าพเจ้าอยากจะ
พูดถึงผู้ที่ทนทุกข์จากความเจ็บป่วยทางจิต
หรือความผิดปกติทางอารมณ์ในรูปแบบใด
รูปแบบหนึ่ง ไม่ว่าจะเล็กน้อยหรือร้ายแรง
หรือไม่ว่าเป็นระยะเวลาสั้นหรือเรื้อรังไปตลอด
ชีวิตก็ตาม เราเข้าใจถึงความซับซ้อนของ
เรื่องเช่นนั้นเมื่อเราได้ยินผู้เชี่ยวชาญพูดถึง
โรคประสาทและโรคจิต ถึงความโน้มเอียง
ทางกรรมพันธุ์และโครโมโซมผิดปกติ ถึงโรค
ไบโพลาร์ โรคจิตหวาดระแวง และโรคจิตเภท
ไม่ว่าจะเข้าใจยากสักเพียงใด โรคภัยไข้เจ็บ
เหล่านี้คือความเป็นจริงในชีวิตมรรตัย ไม่ควร
มีความละอายใจในการยอมรับสิ่งเหล่านั้น
มากไปกว่าการยอมรับเมื่อต้องต่อสู้กับความ
ดันโลหิตสูงหรือเนื้อร้ายที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน
ในการพยายามหาสันติสุขและความเข้าใจ
ในเรื่องยากๆ เหล่านี้ จำเป็นที่ต้องระลึกว่า
เรากำลังอาศัยอยู่—และเลือกที่จะอาศัยอยู่
—ในโลกที่ตก ที่ซึ่งจุดประสงค์แห่งสวรรค์
การแสวงหาของเราในการเป็นเหมือนพระผู้
เป็นเจ้าจะถูกทดสอบและทดลองครั้งแล้ว
ครั้งเล่า คำรับรองสำคัญที่สุดในแผนของ
พระผู้เป็นเจ้าคือจะมีพระผู้ช่วยให้รอด พระผู้
ไถ่ ผู้จะทรงยกเราขึ้นอย่างมีชัยเหนือการทดสอบ
และการทดลองเหล่านั้นเมื่อเรามีศรัทธา
ในพระองค์ แม้ว่าราคาในการทำเช่นนั้นยาก

จะหยั่งถึงทั้งสำหรับพระบิดาผู้ทรงส่งพระองค์
มาและพระบุตรผู้เสด็จมา การสำนึกในความ
รักแห่งสวรรค์นี้เท่านั้นที่จะทำให้ความทุกข์ที่
เรามีนั้นน้อยกว่าพระองค์เป็นสิ่งที่ทนรับได้ จาก
นั้นจึงเข้าใจได้ และในที่สุดจึงเป็นการไถ่
ข้าพเจ้าขอไม่พูดถึงความเจ็บป่วยพิเศษ
ต่างๆ ที่กล่าวมา แต่จะเน้นถึงโรค MDD—
“ภาวะซึมเศร้ารุนแรง”—หรือที่เรียกกันทั่วไป
ว่า “โรคซึมเศร้า” เมื่อข้าพเจ้าพูดถึงเรื่องนี้
ข้าพเจ้าไม่ได้พูดถึงวันผมยุ่งไม่ได้ตั้งใจ วัน
กำหนดจ่ายภาษี หรือช่วงเวลาท้อแท้ให้เอา
ทุกคนมี ทุกคนจะวิตกกังวลหรือท้อแท้เป็น
บางครั้ง พระคัมภีร์มอรมอนบอกว่าแอมัน
กับพี่น้องของท่านใจเห่ดู ณ ช่วงเวลาที่ยาก
ลำบากมาก² และเราที่เหลือก็เป็นที่เช่นกัน
แต่วันนี้ข้าพเจ้ากำลังพูดถึงบางสิ่งที่ร้ายแรง
กว่า โรคภัยที่สาหัสมากจนทำให้สมรรถภาพ
ของบุคคลหนึ่งไม่สามารถใช้งานได้อย่างเต็มที่
ที่ แผลในใจที่ลึกมากจนไม่มีใครรับผิดชอบที่
จะบอกได้ว่าแผลนั้นจะหายไปถ้าผู้เคราะห์
ร้ายเหล่านั้นเพียงแคื่อยกมือไหล่หนึ่งและ
คิดแต่ในแง่บวก—แม้กระนั้นข้าพเจ้าก็สนับสนุน
อย่างเต็มที่ในการยื่นมือช่วยเหลือและ
คิดในแง่บวก!
ไม่ ค่ำคืนมืดมนของจิตใจและวิญญาณ
เช่นนี้เป็นมากกว่าความรู้สึกท้อแท้ ข้าพเจ้า
เคยเห็นสิ่งนั้นเกิดขึ้นกับชายที่ตีมากคนหนึ่ง
เมื่อผู้เป็นภรรยาที่รักของเขาว่า 50 ปีสิ้น

ชีวิต ข้าพเจ้าได้เห็นสิ่งนั้นเกิดขึ้นกับมารดาที่
มีอาการภาวะซึมเศร้าหลังคลอด กับนักเรียน
ที่กระวนกระวายใจ กับทหารผ่านศึก และกับ
คุณย่าคุณยายที่กังวลเกี่ยวกับความเป็นอยู่
ของลูกหลานที่โตแล้ว
ข้าพเจ้าเห็นสิ่งนั้นเกิดขึ้นกับบิดาวัยหนุ่ม
ที่พยายามเลี้ยงดูครอบครัว และครั้งหนึ่ง
ข้าพเจ้าเห็นสิ่งนั้นเกิดขึ้นกับตนเองอย่างน่า
กลัว ช่วงหนึ่งในชีวิตแต่งงานของเราเมื่อ
ความกลัวเรื่องปัญหาทางการเงินปะทะกับ
ความเหนื่อยล้าสุดๆ ข้าพเจ้าเสียสติ ซึ่งเป็น
สิ่งที่คาดไม่ถึงพอๆ กับที่เป็นความจริง แต่
ด้วยพระคุณของพระผู้เป็นเจ้าและความรัก
ของครอบครัว ข้าพเจ้ายังสมประกอบอยู่และ
ยังทำงานต่อไป แต่แม้หลายปีหลังจากนั้น
ข้าพเจ้ายังคงรู้สึกสงสารอย่างมากต่อผู้ที่ต้อง
มีทุกข์มากกว่าหรือนานกว่าข้าพเจ้ากับความ
หดหู่เช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ตามถ้อยคำของ
ศาสดาพยากรณ์เจเซฟ เราได้รับกำลังใจจาก
ผู้ที่ “[ได้] สำนวญ... และเพ่งพินิจเหตุผลที่สุด”³
และบากบั่นจนออกมาได้—ตั้งบรรดาผู้ยิ่งใหญ่
ทั้งหลายเช่น อับราฮัม ลินคอล์น, วินสตัน
เชอร์ชิลล์, และเอ็ลเคอร์จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ
ซึ่งในอดีตคือหนึ่งในผู้ที่อ่อนโยนและเป็น
เหมือนพระคริสต์มากที่สุดในการประทาน
ของเรา ผู้เคยต่อสู้กับโรคซึมเศร้าที่เกิดขึ้น
ประจำหลายปีก่อนที่จะมาเป็นศาสดาพยากรณ์
ผู้เป็นที่รักของคนทั่วไปและเป็นประธานคนที่
แปดของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่ง
วิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ดังนั้นท่านควรจะตอบรับอย่างไรให้ดีที่สุด
เมื่อท่านหรือคนที่ท่านรักเผชิญการทำทนาย
ทางจิตใจหรือทางอารมณ์ เห็นอสิ่งอื่นใด จง
อย่าสูญเสียศรัทธาในพระบิดาในสวรรค์ผู้ทรง
รักท่านมากกว่าที่ท่านจะเข้าใจได้ ดังที่ประ
ธานมอนสันกล่าวกับสตรีสมาคมสงเคราะห์
อย่างจับใจเมื่อคืนวันเสาร์ที่ผ่านมาว่า “ความ
รักนั้นไม่มีวันเปลี่ยนแปลง... มีให้ท่านยามท่าน
ทุกข์หรือสุข สิ้นหวังหรือมีหวัง ความรักของ
พระผู้เป็นเจ้ามีให้ท่านไม่ว่าท่านจะรู้สึกสมควร
ได้รับหรือไม่ก็ตาม ความรักนั้นมีให้ท่าน
เสมอ”⁴ จงอย่าสงสัยสิ่งนั้น และอย่าทำใจ
ของท่านแข็งกระด้าง จงดำเนินต่อไปอย่าง
ซื่อสัตย์ในการอุทิศตนที่ได้รับการพิสูจน์ด้วย
เวลาว่าจะนำพระวิญญาณของพระเจ้ามาสู่
ชีวิตท่าน แสวงหาคำแนะนำจากผู้ที่ถูกอุทิศ

สำหรับความผาสุกทางวิญญาณของท่าน ขอ และยึดมั่นพรแห่งฐานะปุโรหิต จงรับส่วน ศีลระลึกทุกสัปดาห์ และยึดมั่นคำสัญญาที่ดีพร้อมจากการขอใช้ของพระเยซูคริสต์ จงเชื่อในปาฏิหาริย์ ข้าพเจ้าเห็นปาฏิหาริย์ มากมายเกิดขึ้นแม้เมื่อสิ่งบ่งชี้อื่นๆ บอกว่า ไม่มีความหวังแล้ว ความหวัง *ไม่มีวัน* สูญสิ้น ถ้าปาฏิหาริย์เหล่านั้นยังไม่เกิดขึ้นใน เร็วๆ นี้หรือไม่สมบูรณ์หรือดูเหมือนจะไม่เกิดขึ้นเลย จงจำแบบอย่างความทุกข์ทรมานของ พระผู้ช่วยให้รอด ถ้าด้วยอันขมขื่นยังไม่ผ่านไป จงตั้งมั่นและเข้มแข็งไว้ วางใจในวันแห่ง ความสุขข้างหน้า^๑

เมื่อเป็นไปได้ในการป้องกันความเจ็บป่วย จงมองหาตัวบ่งชี้ความเครียดในตัวท่านและ ในผู้อื่นซึ่งท่านอาจช่วยได้ เช่นเดียวกับยานยนต์ของท่าน จงตื่นตัวต่ออุณหภูมิที่สูงขึ้น ความเร็วที่มากเกินไป หรือเมื่อน้ำมันใกล้หมด ถึง เมื่อท่านเผชิญกับ “โรคซึมเศร้าที่เกิดจาก

ความเหนื่อยล้า” จงปรับสิ่งที่จำเป็น ความ อิดโรยคือศัตรูของเราทุกคน—ดังนั้นจงชะลอ ความเร็ว พักผ่อนเต็มที่ เติมให้พอ และเติม ใหม่ให้เต็ม แพทย์สัญญาว่าถ้าเราไม่ใช้เวลา รักษาตนเอง เราจะใช้เวลาเจ็บป่วยในภาย หลังอย่างแน่นอน

ถ้าเรื่องต่างๆ ยังคงทำให้เหนื่อยล้า จง แสวงหาคำแนะนำจากผู้ที่น่าเชื่อถือและผ่านการอบรมในเรื่องนี้ มีทักษะของมืออาชีพและเป็นที่เคารพนับถือ จงสื่อสารกับพวกเขา เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของท่านและ เรื่องที่ท่านทุกข์ใจ พิจารณาร่วมกับสวด อ้อนวอนถึงคำแนะนำและวิธีแก้ปัญหาที่ ท่านได้รับ ถ้าท่านเป็นโรคไส้ติ่งอักเสบ พระ- ผู้เป็นเจ้าของจะทรงคาดหวังให้ท่านแสวงหาพร ฐานะปุโรหิต และ ไปรับการรักษา ความผิด ปกติทางอารมณ์ก็เช่นกัน พระบิดาในสวรรค์ ทรงคาดหวังให้เราใช้ของประทานอันน่าอัศจรรย์ *ทุกอย่าง* ที่พระองค์ประทานให้ในสมัย

การประทานอันเรื่องโรคนั้น

ถ้าท่านเองเป็นคนป่วยหรือเป็นผู้ดูแลคนป่วย พยายามอย่ารู้สึกหนักใจกับขนาดของ ภาวะที่ท่านมีอยู่ อย่าคิดว่าท่านแก้ไขทุก อย่างได้ แต่จงแก้ไขเท่าที่ท่านทำได้ ถ้าสิ่งเหล่านั้ เป็นเพียงชัยชนะเล็กๆ น้อยๆ จงซาบซึ้งใจ และอดทน หลายครั้งในพระคัมภีร์ พระเจ้า ทรงบัญชาให้บางคน “สงบ” หรือ “นิ่ง”—และ รอ^๒ การรอคอยบางสิ่งด้วยความอดทนเป็น ส่วนหนึ่งของการศึกษาชีวิตมรรตัยของเรา

สำหรับคนดูแลผู้ป่วย ในความพยายาม อุทิศตนเพื่อช่วยผู้อื่น จงอย่าทำลายสุขภาพ ของตนเอง จงฉลาดในเรื่องเหล่านี้ อย่าวิ่ง ไปเร็วเกินกำลังของตน^๓ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ ท่านจัดหาได้หรือไม่อาจจัดหาได้ ท่านสามารถ สวดอ้อนวอนและให้ “ความรักที่ไม่เสแสร้ง”^๔ “ความรักนั้นก็อดทนนานและมีใจปรานี... อดทนได้ทุกอย่าง...มีความหวังและความทรหด อดทนอยู่เสมอ ความรัก *ไม่มีวัน* เสื่อมสูญ”^๕

จะจากไป แม้เราอาจรู้สึกเป็น “เหมือนภาชนะแตก” ดังที่ผู้เขียนสตุคิบอกไว้¹⁰ แต่เราต้องระลึกว่าภาชนะนั้นอยู่ในพระหัตถ์ของช่างปั้นหม้อผู้สูงส่ง จิตที่แตกสลายจะได้รับการเยียวยาเช่นเดียวกับกระดูกที่หักและใจที่ชอกช้ำ ขณะที่พระเจ้าทรงกำลังซ่อมแซมเราที่เหลือสามารถช่วยได้โดยการมีเมตตาต่อกัน ไม่ตัดสินกัน และกรุณาปรานี

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงการฟื้นคืนชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นของประทานสำคัญสุดจะพรรณนาในการชดใช้ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์! ข้าพเจ้าเป็นพยานเช่นเดียวกับอัครสาวกเปาโลว่าสิ่งที่หว่านลงในความเสื่อมสลายนั้นวันหนึ่งจะถูกยกขึ้นมาในความไม่เสื่อมสลายและสิ่งที่หว่านลงในความอ่อนแอ ก็จะเป็นขึ้นมาอย่างมีพลัง¹¹ ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานถึงวันนั้นเมื่อคนที่เรารักและรู้จักผู้พิการในความเป็นมรตัยจะยืนอยู่ต่อหน้าเราอย่างสง่างาม ด้วยร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ อย่างน่าอัศจรรย์ คงจะเป็นช่วงขณะที่น่าตื่นเต้นยิ่งนัก! ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะมีความสุขมากขึ้นที่ได้เห็นปาฏิหาริย์เช่นนั้นหรือมีความสุขแทนพวกเขาที่สมบูรณ์แบบและ “เป็นอิสระแล้ว”¹² ในที่สุด จนกว่าจะถึงเวลานั้น เมื่อเราทุกคนเห็นประจักษ์ถึงของประทานอันดีเลิศของพระคริสต์ ขอให้เราดำเนินชีวิตตามศรัทธา ยึดมั่นในความหวัง และแสดงความ “เห็นอกเห็นใจกัน”¹³ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. 1 เปโตร 3:8.
2. คู แอลมา 26:27; คู แอลมา 56:16 ค้วย.
3. คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิธ (2007), 267.
4. โธมัส เอส. มอนสัน, “เราไม่มีวันเดินตามลำพัง,” การประชุมสมาคมสงเคราะห์สามัญ, 28 ก.ย. 2013.
5. คู มัทธีว 26:39.
6. คู ตัวอย่างเช่น สตุคิ 4:4; หลักคำสอนและพันธสัญญา 101:16.
7. คู โมไซยาห์ 4:27.
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:41.
9. 1 โครินธ์ 13:4-8; เน้นตัวเอน; คู โมโรไน 7:45-46 ค้วย.
10. สตุคิ 31:12.
11. คู 1 โครินธ์ 15:42-43.
12. “Free at Last,” ใน จอห์น ดับเบิลยู. วีร์ค, ผู้ประพันธ์, American Negro Songs: 230 Folk Songs and Spirituals, Religious and Secular (1998), 197.
13. 1 เปโตร 3:8.

ขอให้เราจำไว้เช่นกันว่าโดยผ่านความเจ็บป่วยหรือการทำหายที่ยากลำบากใดก็ตาม ยังมีหลายสิ่งในชีวิตที่ทำให้เรามีความหวังและซาบซึ้งใจ เราอยู่เหนือข้อจำกัดหรือความทุกข์ยากของเราอย่างไร้ขอบเขต! สเตฟานี คลาร์ก นีลสันและครอบครัวเป็นเพื่อนกับเรามากกว่า 30 ปี เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม ปี 2008 สเตฟานีและคริสเตียน สามีของเธอประสบอุบัติเหตุเครื่องบินตกและไฟไหม้ที่ตามมาซึ่งทำให้เกิดแผลเหวอะหวะจนเหลือเพียงสี่เล็บเท้าที่สังเกตเห็นได้เมื่อสมาชิกครอบครัวมาระบุตัวผู้เคราะห์ร้ายแทบจะไม่มีโอกาสเลยที่สเตฟานีจะรอด หลังจากรักษาอาการในสภาพโคม่าสามเดือน เธอก็ตื่นขึ้นมาเห็นตัวเอง แผลในจิตใจและโรคซึมเศร้าขั้นรุนแรงก็เกิดขึ้น สเตฟานีมีลูกสี่คนอายุต่ำกว่าเจ็ดขวบ เธอไม่ต้องการให้พวกเขาเห็นเธออีกเลย เธอรู้สึกว่าเป็นการดีกว่าที่จะไม่มีชีวิตอยู่ “ฉันคิดว่ามันง่ายกว่า” ครั้งหนึ่งสเตฟานีเคยบอกข้าพเจ้าที่ห้องทำงาน

“ถ้าพวกเขาซึมฉันไปและฉันออกไปจากชีวิตของพวกเขาอย่างเงียบๆ”

แต่ด้วยเกียรติดิฉันวันครของเธอ พร้อมกับคำสวดอ้อนวอนของสามี ครอบครัว มิตรสหาย ลูกๆ ที่น่ารักทั้งสี่คน และคนที่ห้าซึ่งเพิ่งเกิดในครอบครัวนีลสันเมื่อ 18 เดือนที่ผ่านมา สเตฟานีตัดสินใจออกจากห้องลี้กแห่งการทำลายตนเองจนกลายเป็น “คุณแม่ักเขียนบล็อก” คนหนึ่งที่ผู้คนนิยมมากที่สุดในประเทศ ผู้ประกาศอย่างเปิดเผยแก่ผู้ติดตามบล็อกสี่ล้านคนของเธอว่า “จุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์” ในชีวิตของเธอคือการเป็นแม่และการชื่นชม **วันทุกวัน** ที่เธอได้รับบนโลกที่สวยงามใบนี้ พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ไม่ว่าท่านจะต่อสู้ดิ้นรนกับอะไร—ทางจิตหรือทางอารมณ์ หรือทางร่างกายหรืออื่นๆ—จงอย่าโหวดให้ความล้มล้างของชีวิตโดยการจบชีวิต! จงวางใจในพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ยึดมั่นในความรักของพระองค์ จงรู้ว่าวันหนึ่งอรุณจะเบิกฟ้าอย่างเจิดจรัสและเงามืดทั้งปวงแห่งความเป็นมรตัย

โดย เอลเดอร์เจม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
แห่งโคออร์ดิเนตอรร่วมอัครสาวกสิบสอง

จงวางใจในพระเจ้า

จงมีส่วนร่วมโดยทำสิ่งที่ท่านทำได้ในการแบ่งปันข่าวสารสำคัญแห่งการฟื้นฟูพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

เมื่อนานมาแล้วข้าพเจ้ากับซิสเตอร์บัลลาร์ดเพิ่งกลับจากงานมอบหมายให้ไปเยี่ยมห้าประเทศในยุโรป ที่นั่นเรามีโอกาสได้พบกับผู้สอนศาสนาของเราหลายคน บางที่บางคนอาจเป็นลูกๆ บางคนของท่าน ตั้งแต่ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันประกาศลดอายุการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาของคนหนุ่มสาว ข้าพเจ้ามีโอกาสพิเศษได้พบปะกับพวกเขามากกว่า 3,000 คน แสงสว่างของพระคริสต์ฉายอยู่บนใบหน้าพวกเขา และพวกเขากระตือรือร้นที่จะขับเคลื่อนงานนี้ไปข้างหน้า—ค้นหาและสอน ให้บังเกิดขึ้น ทำให้แข็งแกร่ง และเสริมสร้างอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ขณะพบปะกัน พวกเขาเรียนรู้อย่างรวดเร็วว่าไม่สามารถทำงานนี้ได้เพียงลำพัง วันนี้ข้าพเจ้าต้องการพูดกับสมาชิกศาสนจักรทุกคน เพราะเป็นเรื่องเร่งด่วนสำหรับเราแต่ละคนที่จะมีส่วนร่วมในการแบ่งปันพระกิตติคุณ

ดังที่มีการอ้างอิงหลายครั้ง ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทประกาศว่า “จากทั้งหมดที่กล่าวมา หน้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและสำคัญที่สุดคือสั่งสอนพระกิตติคุณ” (*คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท* [2007], 353)

ในปี 1974 ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู.

คิมบัลลาร์ดกล่าวว่า “บางทีเหตุผลสำคัญที่สุดสำหรับงานเผยแผ่ศาสนา คือ เพื่อให้โลกมีโอกาสได้ยินและยอมรับพระกิตติคุณ พระคัมภีร์เต็มไปด้วยพระบัญชา คำสัญญา ข้อเรียกร้อง และรางวัลสำหรับการสอนพระกิตติคุณ ข้าพเจ้าเจตนาใช้คำว่า *พระบัญชา* เพราะดูเหมือนว่าเป็นคำสั่งยืนกรานที่เราจะหนีไม่พ้น ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม” (“When the World Will Be Converted,” *Ensign*, ต.ค. 1974, 4)

ในเดือนกรกฎาคมปีเดียวกันนั้น ข้าพเจ้ากับซิสเตอร์บัลลาร์ดเดินทางไปพร้อมลูกๆ เพื่อควบคุมดูแลคณะเผยแผ่แคนาดา ไตรอนโต ถ้อยคำของประธานคิมบัลลาร์ดดังอยู่ในหูข้าพเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อท่านพูดว่า “พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าสงสัยว่าเรากำลังทำสุดความสามารถอยู่หรือไม่ เราพอใจในวิธีที่เราสอนคนทั่วโลกเช่นนั้นหรือ? เวลาที่เราเผยแผ่มา 144 ปีแล้ว เราพร้อมที่จะก้าวให้ยาวขึ้นหรือไม่ พร้อมที่จะขยายวิสัยทัศน์ของเราหรือไม่” (*Ensign*, ต.ค. 1974, 5)

นอกจากนี้ ท่านยังขอให้เราเร่งฝีเท้า ทำงานร่วมกันเพื่อสร้างศาสนจักรและอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

เดือนมิถุนายนที่ผ่านมา ประธานโรนัลด์

เอส. มอนสันพูดข่าวสารเดียวกันนี้กับสมาชิกศาสนจักรอีกครั้ง ศาสดาพยากรณ์กล่าวว่า “บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่สมาชิกและผู้สอนศาสนาจะร่วมมือกัน... [และ] ลงแรงในสวนองุ่นของพระเจ้าในการนำจิตวิญญาณมาหาพระองค์ พระองค์ทรงเตรียมวิธีการมากมายไว้ให้เรา แบ่งปันพระกิตติคุณ และพระองค์จะทรงช่วยเหลือการทำงานของเราก่อนที่เราจะลงมือทำด้วยศรัทธาเพื่อทำให้งานของพระองค์เกิดสัมฤทธิ์ผล” (“ศรัทธาในงานแห่งความรอด” [คำปราศรัยในการถ่ายทอดพิเศษ, 23 มิ.ย. 2013]; [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts))

พี่น้องทั้งหลาย เป็นการดีที่จะใคร่ครวญคำสอนของศาสดาพยากรณ์ตั้งแต่สมัยโจเซฟ สมิทจนถึงปัจจุบัน ท่านเหล่านั้นกระตุ้นและเรียกร้องให้ผู้นำและสมาชิกศาสนจักรทำงานอย่างทุ่มเทในการนำข่าวสารแห่งการฟื้นฟูพระกิตติคุณไปสู่บุตรธิดาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์ในทั่วโลก

ข่าวสารของข้าพเจ้าป้ายวันนี้คือ พระเจ้าทรงกำลังเร่งงานของพระองค์ ในสมัยของเราสิ่งนี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสมาชิกศาสนจักรทุกคนเอื้อมออกไปด้วยความรักเพื่อแบ่งปันความจริงแห่งพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ เราต้องทำงานร่วมมือกับผู้สอนศาสนาของเรา 80,000 คนที่กำลังรับใช้อยู่ ข้อมูลเกี่ยวกับงานสำคัญนี้ โดยเฉพาะงานมอบหมายสำหรับผู้นำสภาสเตคและสภาวอร์ด มีสรุปใจความไว้อย่างชัดเจนบนเว็บไซต์ [LDS.org](https://www.lds.org) ชื่อหัวข้อ “เร่งงานแห่งความรอด”

จากการวิจัยเราทราบว่าสมาชิกศาสนจักรที่แข็งแกร่งเกือบทุกคนต้องการให้พรพระกิตติคุณอยู่ในชีวิตคนที่พวกเขารัก แม้แต่ผู้ที่พวกเขาไม่เคยพบมาก่อน แต่เราทราบด้วยว่าสมาชิกหลายคนลังเลที่จะทำงานเผยแผ่และแบ่งปันพระกิตติคุณเนื่องด้วยเหตุผลพื้นฐานสองประการ

- เหตุผลแรกคือความกลัว สมาชิกหลายคนไม่แม้แต่จะสวดอ้อนวอนขอโอกาสแบ่งปันพระกิตติคุณ เพราะกลัวว่าจะได้

รับการกระตุ้นจากสวรรค์ให้ทำบางสิ่งที่พวกเขาคิดว่าไม่สามารถทำได้

- เหตุผลที่สองคือความเข้าใจผิดว่างานเผยแผ่ศาสนาคืออะไร

เรารู้ว่าเมื่อใครบางคนเป็นผู้พูดในการประชุมศิโรตถ์และกล่าวว่า “วันนี้ผมจะพูดเรื่องงานเผยแผ่ศาสนา” หรือบางทีแม้กระทั่งเมื่อแอลเดอร์บิลลาร์ดลุกขึ้นพูดแบบเดียวกันในการประชุมใหญ่สามัญ บางท่านฟังแล้วอาจคิดว่า “ไม่นะ เรื่องนี้อีกแล้วหรือ เราเคยฟังมาแล้ว”

เราทราบว่ามีใครชอบที่จะรู้สึกผิด บางที่ท่านรู้สึกว่าคุณขอให้ทำสิ่งที่เป็นไปได้ในความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับมิตรสหายหรือเพื่อนบ้าน ด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้า ข้าพเจ้าขอแสดงความกลัวที่ท่านหรือผู้สอนศาสนาเต็มเวลาคนใดก็ตามมีในการแบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้อื่น

จงตัดสินใจทำสิ่งที่พระเยซูคริสต์ทรงขอให้เราทำ พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า

“จงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่มกท่าน

“เพราะว่าทุกคนที่ขอก็กี่ได้ และทุกคนที่แสวงหาก็กี่พบ ทุกคนที่เคาะก็จักเปิดให้เขา

“ในพวกท่านมีใครบ้างที่จะเอาก่อนหินให้ลูกเมื่อเขาขอขนมบั้ง?

“หรือให้ลูเมื่อลูกขอปลา?

“เพราะฉะนั้น ถ้าพวกท่าน... ยังรู้จักให้ของดีแก่ลูกของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์จะประทานสิ่งดีแก่พวกที่ขอต่อพระองค์” (มัทธิว 7:7-11)

พี่น้องทั้งหลาย ความกลัวจะแทนที่ด้วยศรัทธาและความมั่นใจเมื่อสมาชิกและผู้สอนศาสนาเต็มเวลาคุกเข่าสวดอ้อนวอนทูลขอให้พระเจ้าประทานพรพวกเขาด้วยโอกาสทำงานเผยแผ่ จากนั้นเราต้องแสดงศรัทธาและมองหาโอกาสที่จะแนะนำพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์แก่ลูกๆ ของพระบิดาบนสวรรค์ และโอกาสเหล่านั้นจะมาอย่างแน่นอน โอกาสเหล่านี้จะไม่มันเรียกร้องให้เราฝืนตอบรับหรือเล่นตามบท แต่จะเป็นไปอย่างลื่นไหลเนื่องจากความรักที่เรามีต่อพี่น้องของเรา ขอเพียงคิดในแง่บวก และคนที่ท่านพูดด้วยจะสัมผัสถึงความรักของท่าน พวกเขาจะไม่มีความรู้สึกนั้น แม้จะยังไม่ถึงเวลาที่พวกเขาจะนมัรับพระกิตติคุณ สิ่งนั้นอาจเปลี่ยนแปลงในอนาคตเมื่อสภาวะการณ์ของพวกเขาเปลี่ยนแปลงไป

เป็นไปได้ที่เราจะล้มเหลวเมื่อเราทำกิจวัตรของพระเจ้าอย่างสุดความสามารถ แม้ว่าผลลัพธ์จะเป็นผลจากการใช้สิทธิ์เสรีของคนคนหนึ่ง แต่หน้าที่รับผิดชอบของเราคือการแบ่งปันพระกิตติคุณ

จงวางใจพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เลี้ยงที่ดี ทรงรู้จักแกะของพระองค์ และแกะเหล่านั้นรู้จักเสียงของพระองค์ และในวันนี้เสียงของผู้เลี้ยงแกะที่ดีคือเสียงของท่านและของข้าพเจ้า และถ้าเราไม่มีส่วนร่วม หลายคนก็จะไม่ได้ยินข่าวสารแห่งการฟื้นฟู กล่าวโดยง่ายคือ นี่เป็นเรื่องของศรัทธาและการกระทำในส่วนของเรา หลักธรรมเรียบง่ายนั้นคือ—สวดอ้อนวอนทั้งส่วนตัวและเป็นครอบครัวสำหรับโอกาสงานเผยแผ่ พระเจ้าตรัสไว้ในหลักคำสอนและพันธสัญญาว่าหลายคนถูกกั้นไว้จากความจริงเพียง “เพราะพวกเขาหาว่าไม่ว่าจะพบได้จากที่ไหน” (คพ. 132:12)

ท่านไม่จำเป็นต้องเป็นคนเข้าสังคมหรือเป็นครูที่พูดโน้มน้าวใจเก่ง หากท่านมีความรักและความหวังมั่นคงในตัวท่าน พระเจ้าทรงสัญญาว่าหากท่าน “เปลี่ยนเสียงของ [ท่าน] แก่ผู้คนเหล่านี้; ... [และ] พูดความนึกคิดที่ [พระองค์] จะใส่ไว้ในใจ [ท่าน], ... [ท่าน] จะไม่ถูกทำให้จำนนต่อหน้าคน;

“[และ] จะให้มันแก่ [ท่าน]... ในช่วงเวลานั้นนั่นเอง, สิ่งที่ [ท่าน] จะกล่าว” (คพ. 100:5-6)

สั่งสอนกิตติคุณของเรา เตือนเราทุกคนว่า “ไม่มีอะไรเกิดขึ้นในงานสอนศาสนาจนกว่า [เรา] จะพบคนให้สอน พูดคุยกับผู้คนให้มากที่สุดในแต่ละวัน เป็นธรรมดาที่จะรู้สึกหวาดกลัวอยู่บ้างกับการพูดคุยกับผู้คน แต่ [เรา] สามารถสวดอ้อนวอนขอศรัทธาและพลังให้มีความกล้ามากขึ้นในการเปิดปากประกาศพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู” ([2004], 170) ท่านที่เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ถ้าท่านต้องการสอนมากขึ้น ท่านต้องพูดคุยกับผู้คนมากขึ้นทุกวัน พระเจ้าทรงส่งผู้สอนศาสนาออกไปทำเช่นนี้เสมอมา

พระเจ้าทรงรู้จักเรา ทรงทราบว่าเรามีอุปสรรคส่วนตัว ข้าพเจ้าทราบดีว่าท่านบางคนอาจรู้สึกมีภาระหนักอึ้ง แต่ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้ท่านไม่รู้สึกว่าการเอื้อมออกไปด้วยไม่ตรีตามปกติวิสัยเพื่อแบ่งปันพระกิตติคุณเป็นภาระ แต่นั่นคือสิทธิพิเศษ! ไม่มีปีติใด

ในชีวิตยิ่งใหญ่ไปกว่าการทำงานอย่างทุ่มเท ในการรับใช้พระเจ้า

กฎเกณฑ์สำคัญคือท่านต้องได้รับการคล้อยจากพระเจ้าเป็นเจ้า ทูลขอการนำทางจากพระองค์ แล้วออกไปทำตามทีพระวิญญาณทรงกระตุ้น เมื่อสมาชิกมองงานแห่งความรอดเป็นความรับผิดชอบของตนแต่ผู้เดียว อาจทำให้รู้สึกกลัวได้ แต่เมื่อเขามองว่าเป็นคำเชื่อเชิญให้ทำตามพระเจ้าในการนำจิตวิญญาณมาสู่พระองค์เพื่อให้เอลเดอร์และซิสเตอร์เต็มเวลาสอน งานนั้นจะสร้างแรงบันดาลใจ เดิมพลัง และยกระดับจิตใจ

เราไม่ได้ขอให้ทุกคนทำทุกสิ่ง เราเพียงขอให้สมาชิกทุกคนสวดอ้อนวอน เพราะรู้ว่าถ้าสมาชิกทุกคน ทั้งเยาว์วัยและสูงวัย จะเอื้อมออกไปหาแม่เพียง “คนเดียว” ระหว่างช่วงนี้จนถึงคริสต์มาส หลายล้านคนจะสัมผัสถึงความรักของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ และเป็นของขวัญแสนวิเศษแด่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

หกสัปดาห์ที่แล้วข้าพเจ้าได้รับจดหมายจากสมาชิกผู้สอนศาสนาครอบครัวหนึ่งที่ประสบความสำเร็จมาก ครอบครัวมุสลิมจากฟลอริดา เขียนว่า

“เรียนเอลเดอร์บัลลาร์ด 30 นาทีหลังจากการถ่ายทอดทั่วโลกเรื่องการแรงงานแห่งความรอด เราประชุมสภาผู้สอนศาสนาในครอบครัวของเรา เราตื่นเต้นที่หลานวัยรุ่นของเราต้องการมีส่วนร่วมด้วย เราตั้งใจที่จะรายงานว่าตั้งแต่การประชุมสภาครั้งนั้น เราได้ขยายกลุ่มการสอนของครอบครัวเราถึง 200 เปอร์เซนต์

“หลานๆ ของเราพาเพื่อนมาโบสถ์ เราได้เข้าร่วมการประชุมศิโรตม์กับเพื่อนที่แข็งขันน้อยบางคน และคนที่เราเพิ่งติดต่อบางคนตกลงจะเรียนกับผู้สอนศาสนา สตรีแข็งขันน้อยของเราคนหนึ่งกลับมาโบสถ์พร้อมกับพาผู้สนใจคนใหม่ๆ มาด้วย

“ไม่มีใครปฏิเสธคำเชื่อเชิญให้เรียนกับผู้

สอนศาสนา ช่วงเป็นช่วงเวลาอันน่าตื่นเต้นของการเป็นสมาชิกศาสนาจักรแห่งนี้” (จดหมายส่วนตัว, 15 ส.ค. 2013)

จงเอาใจใส่การกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ ทูลอ้อนวอนพระองค์ในการสวดอ้อนวอนอย่างกระตือรือร้น จงมีส่วนร่วมโดยทำสิ่งที่ท่านทำได้ในการแบ่งปันข่าวสารสำคัญแห่งการฟื้นฟูพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

ข้าพเจ้าขอยกคำพูดของสมาชิกผู้สอนศาสนาที่ประสบความสำเร็จอีกท่านหนึ่ง เคลย์ตัน คริสเตียนเซ็น: “ทุกครั้งที่ท่านนำใครสักคน อุบัติว่าด้วยการจูงมือ และแนะนำเขาแก่พระเยซูคริสต์ ท่านจะสัมผัสถึงความรักอันลึกซึ้งที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงมีต่อท่าน และผู้ที่ท่านจูงมืออยู่” (*The Power of Everyday Missionaries: The What and How of Sharing the Gospel* [2013], 1)

พี่น้องทั้งหลาย ขอพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรให้ท่านพบปีติใหญ่หลวงที่มาจากประสบการณ์ปฏิบัติผ่านทางศรัทธาของท่าน ดังที่เรารับการสอนในโมโรไนบทที่ 7 ว่า

“และพระคริสต์ตรัสไว้ว่า: หากเจ้าจะมีศรัทธาในเราเจ้าจะมีพลังความสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่เราเห็นสมควร. . .

“... เพราะเป็นด้วยศรัทธาที่ปฏิบัติกรกระทำขึ้น; และเป็นด้วยศรัทธาที่เทมาปรากฏและปฏิบัติต่อมนุษย์; ดังนั้น, หากสิ่งเหล่านี้หมดไปวิบัติย่อมมีแก่กุลหลานมนุษย์, เพราะเป็นด้วยความไม่เชื่อ, และทั้งหมดเปล่าประโยชน์.” (โมโรไน 7:33, 37)

จากประสบการณ์ส่วนตัว ข้าพเจ้าเป็นพยานได้ว่าพระเจ้าจะทรงรับฟังคำสวดอ้อนวอนของท่านและท่านจะมีโอกาสมากมายเวลานี้ไปจนอีกหลายปีที่จะแนะนำพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์แก่บุตรธิดาอันล้ำค่าของพระบิดาบนสวรรค์ ประธานมอนสันครับ เราฟังถ้อยคำของท่าน เราทุกคนจะค้นหาให้พบคนคนนั้น ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราทุกคนได้สัมผัสถึงปีติใหญ่หลวงซึ่งมาจากงานเผยแผ่ศาสนา ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย เจ็ลเคอร์แอล. ทอม เพอร์รี่
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

หลักคำสอนและ หลักธรรมที่มีอยู่ใน หลักแห่งความเชื่อ

หลักแห่งความเชื่อแต่ละข้อเพิ่มเติมคุณค่าเป็นพิเศษให้กับความเข้าใจ
ที่เรามีต่อพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้พูดในภาค
ฐานะปุโรหิตของการประชุมใหญ่สามัญ
ข้าพเจ้านึกถึงครุปฐมวัยที่ยอดเยียมท่าน
หนึ่งขึ้นมาก็คือ ความปรารถนาอันยิ่งใหญ่
ของเธอคือการเตรียมเราให้มีค่าควรรับฐานะ
ปุโรหิต เธอทดสอบเราตามข้อกำหนดการ
จบจากปฐมวัยในสมัยนั้น—นั่นคือการท่องจำ
ข้อสมมติโควรัมอัครสาวกสิบสองและหลัก
แห่งความเชื่อ เธอสัญญากับเราด้วยว่า—
หากเราทุกคนสามารถท่องจำหลักแห่งความ
เชื่อทั้งสิบสามข้อได้ เราสามารถเลือกไปขึ้น
เรียนครั้งสุดท้ายนอกสถานที่ได้

เราเลือกสถานที่พิเศษแห่งหนึ่งที่เรารอบ
เดินเขาตามแนวโซดหินลาดชันเหนือเขื่อน
แรกตรงทางเข้าไคแกนแคนยอน ในยูทาห์
ตอนเหนือ มีพื้นที่ราบขนาดเล็กตรงหน้าผา
หินเหล่านี้ซึ่งมีบริเวณก่อไฟแบบธรรมชาติที่
ท่านสามารถปิ้งฮอตดอกและย่างมาร์ชเมลโลว์
ได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อเราเลือกสถานที่ที่เราไม่ได้
นึกถึงครุของเราซึ่งอายุมากกว่าและไม่ใช่นัก
กีฬาแน่นอน หากเราคิดถึงเรื่องนี้ให้รอบคอบ
มากกว่านี้ อาจทำให้เรานึกถึงความยากลำบาก

ของเธอในการเดินขึ้นเขา แต่คำสัญญาคือ
ข้อผูกมัดของเธอและเธอก็เต็มใจทำตามเรา
เริ่มแรก เราเป็นขึ้นไปบนเนินเขาเล็กๆ ใน
วันที่เราไปไม่มีแนวสายไฟกั้นทางเข้า ด้วย
ความช่วยเหลือ ครุของเราที่ขึ้นมาบนเนินเขา
ได้สำเร็จ เมื่อมาถึงยอดเขาแล้ว เราเดินลง
ไปตรงสันเขาหินเพื่อไปยังสถานที่ซึ่งเราเรียก
ว่า “หลังเต่า”

หลังจากที่เรามาดัง ครุของเราใช้เวลา
หายใจให้ทันอยู่พักหนึ่ง ก่อนที่เราเตรียมจะ
นั่งลงรับประทาน เธอหายใจเป็นปกติพอที่จะ
สอนบทเรียนสุดท้ายแก่เรา เธอบอกว่าเธอมี
ความสุขเพียงใดในสองปีที่ผ่านมาที่ได้สอน
เราในปฐมวัย เธอชมเราที่เราเชี่ยวชาญหลัก
แห่งความเชื่อ เธอสามารถบอกเลขข้อใดก็ได้
ในหลักแห่งความเชื่อและเราก็ท่องข้อนั้นให้
ฟังได้ จากนั้น เธอกล่าวว่าการท่องจำหลัก
แห่งความเชื่อจะไม่มี ความหมายมากไปกว่า
คำมากมาย เว้นแต่เราเข้าใจหลักคำสอนและ
หลักธรรมที่อยู่ therein เธอกระตุ้นให้เราศึกษา
หลักคำสอนพระกิตติคุณที่สอนไว้ในหลักแห่ง
ความเชื่อแต่ละข้อ เธออธิบายว่าหลักคำสอน

ที่พบในหลักแห่งความเชื่อแบ่งออกเป็นหลาย
ส่วน

I. พระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์และหลักคำสอน พื้นฐานของพระคริสต์

เราเรียนรู้จากหลักแห่งความเชื่อข้อแรก
ว่าพระผู้เป็นเจ้าสามพระองค์ทรงเป็นพระอติ-
รูปสามพระองค์ คือ พระผู้เป็นเจ้าพระบิดา
พระเยซู พระคริสต์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์
หลักแห่งความเชื่อข้อที่สองสอนว่าเราต้อง
รับผิดชอบต่อการกระทำของเราเองบนแผ่นดิน
โลก

ข้อที่สามให้วิสัยทัศน์เรื่องพระพันธกิจของ
พระผู้ช่วยให้รอดเพื่อความรอดของบุตรธิดา
ของพระบิดาในสวรรค์

ข้อที่สี่สอนความสำคัญของหลักธรรมและ
ศาสนพิธีเบื้องต้น

หลังจากคำพูดของครุเป็นแหล่งการดลใจ
แก่ข้าพเจ้าเพราะความสำคัญที่เธอให้กับการ
ศึกษาพระกิตติคุณ พระคัมภีร์นำเราไปสู่
มาตรฐานแห่งความจริงซึ่งโดยการนั้นเรา
สามารถตัดสินใจความรู้ที่เรากำลังได้รับว่าจริง
หรือเท็จ หลักคำสอนที่แท้จริงมาจากพระผู้
เป็นเจ้า ที่มาและรากฐานของความจริงทั้ง
ปวง คำสอนและหลักการของหลักคำสอน
ที่แท้จริงค้นพบในพระกิตติคุณของพระเจ้า
พระผู้ช่วยให้รอดของเรา คำสอนที่มาจาก
ชาตาน บิดาของความเท็จทั้งปวง ความ
ปรารถนาของเขาคือ บิดเบือน เปลี่ยนแปลง
และดัดแปลงความจริงที่ได้รับการเปิดเผย
เขาต้องการหลอกเรา เราบางคนจึงหลงทาง
ไประหว่างการเดินทางกลับไปยังบ้านแห่ง
สวรรค์ของเรา

พระคัมภีร์สอนเราถึงวิธีหลีกเลี่ยงคำสอน
เท็จ ตัวอย่างเช่น ในจดหมายของเปาโลถึง
ทิโมธีมีความว่า

“พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจาก
พระเจ้าและเป็นประโยชน์ในการสอน การ
ตักเตือนว่ากล่าว การแก้ไขสิ่งผิด และการ
อบรมในความชอบธรรม:

“เพื่อคนของพระเจ้าจะมีความสามารถ
และพร้อมเพื่อการดีทุกอย่าง” (2 ทิโมธี
3:16-17)

หลักคำสอนนี้สำคัญต่อศาสนจักรเหมือนกับ
แบตเตอรี่สำคัญต่อโทรศัพท์มือถือ เมื่อ
เอาแบตเตอรี่ออกจากโทรศัพท์มือถือ โทร-
ศัพท์จะใช้การไม่ได้ ศาสนจักรที่ไม่ได้สอน
หลักคำสอนที่แท้จริงอีกต่อไปฉันโดยยอมไว้

ประโยชน์ฉันทันนั้น ศาสนจักรย่อมไม่สามารถนำเรากลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์และบ้านนิรันดร์ของเราได้

II. การจัดตั้งและระเบียบของฐานะปุโรหิต

หลังจากที่เราเริ่มเข้าใจหลักคำสอนเบื้องต้นของพระคริสต์ หลักแห่งความเชื่อข้อที่ห้าและหกสอนเราเรื่องการจัดตั้งและระเบียบของฐานะปุโรหิต ภายใต้การกำกับดูแลจากพระเจ้า โจเซฟ สมิท จัดตั้งศาสนจักรของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดโดยใช้สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต—อำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคือการจัดตั้งเดียวกันกับที่พระคริสต์ทรงจัดตั้งและกำกับดูแลขณะทรงอยู่บนแผ่นดินโลก

ช่วงเป็นวันอันรุ่งโรจน์เพียงใดสำหรับโจเซฟ สมิท และออลิเวอร์ คาวเดอรี ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1829 เมื่อพวกท่านเข้าไปในป่าเพื่อสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับหลักคำสอนเรื่องการบัพติศมาเพื่อการปลดบาปที่พวกท่านได้อ่านระหว่างการแปลพระคัมภีร์มอรมอน มีคำสอนเกี่ยวกับบัพติศมาที่ได้รับการสอนโดยศาสนจักรต่างๆ ในช่วงต้นทศวรรษที่ 1800 และโจเซฟกับออลิเวอร์ทราบว่คำสอนเหล่านี้

นั้นไม่เป็นความจริงทั้งหมด พวกท่านต้องการทราบเกี่ยวกับการปฏิบัติบัพติศมาที่ถูกต้อง และอีกทั้งใครมีสิทธิอำนาจที่จะให้บัพติศมา

ในคำตอบการสวดอ้อนวอนต่อพระเจ้า ยอห์นผู้ถวายบัพติศมา ผู้ส่งสารจากสวรรค์ มาปรากฏต่อพวกท่าน ยอห์นวางมือบนศีรษะคนทั้งสอง และประสาทสิทธิอำนาจการให้บัพติศมาแก่พวกท่านพร้อมด้วยถ้อยคำเหล่านี้ “แก่ท่านเพื่อนผู้ร่วมรับใช้ทั้งหลายของข้าพเจ้า, ในพระนามของพระเมสสิยาห์ ข้าพเจ้าประสาทฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน” (คพ. 13:1)

ช่วงเป็นวันอันน่าอัศจรรย์ในประวัติศาสตร์ของโลก! ฐานะปุโรหิตได้รับการฟื้นฟูมาสู่แผ่นดินโลก

เมื่อเราได้รับฐานะปุโรหิต เราได้รับสิทธิอำนาจที่จะกระทำในพระนามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและนำในทางแห่งความจริงและความชอบธรรม สิทธิอำนาจนี้เป็นที่มำอันสำคัญยิ่งของอำนาจที่ชอบธรรมและอิทธิพลเพื่อประโยชน์ของบุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลก และจะคงอยู่ต่อไปหลังม่านจำเป็นที่ฐานะปุโรหิตจะได้รับการฟื้นฟูก่อนศาสนจักรที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์จะได้รับ

การจัดตั้ง นี่คือนิเวศน์พื้นฐานที่เราเรียนรู้จากหลักแห่งความเชื่อข้อที่ห้าและหก

III. แหล่งช่วยนิรันดร์ในการเดินทางแห่งมรรตัย

หลักแห่งความเชื่อสามข้อต่อไป—เจ็ด แปด และเก้า—อธิบายถึงแหล่งช่วยที่มีไว้เพื่อให้คำแนะนำในการเดินทางแห่งมรรตัยของเรา เราได้รับของประทานจากพระวิญญาณเพื่อนำทางเราเมื่อเราทำตามคำสอนของพระเจ้า และเพื่อปกป้องเราจากความชั่วร้าย พระคัมภีร์เป็นการนำทางอีกทางหนึ่ง—หากเราอ่านพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างละเอียด พระองค์จะทรงเปิดเผยเส้นทางกลับไปสู่ชีวิตนิรันดร์ให้แก่เรา

หลักแห่งความเชื่อข้อที่เก้าสอนเราว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยมาแล้ว ทรงเปิดเผยขณะนี้ และจะทรงเปิดเผยความจริงสำคัญและยิ่งใหญ่อีกหลายเรื่องแก่ศาสนิกชนผู้หยังรู้ และผู้เปิดเผยของพระองค์ เราเรียนรู้ว่านอกจากการฟังพระสุรเสียงอันสงบแผ่วเบาของพระวิญญาณและการอ่านพระคัมภีร์แล้ว ที่มาของการนำทางอีกอย่างหนึ่งคือผู้นำศาสนจักรของเรา ผู้ได้รับเลือก ได้รับ

เรียก และวางมือมอบหน้าที่เพื่อเป็นพรแก่ชีวิตเราตลอดบทเรียนที่พวกเขาสอน

IV. สมาชิกผู้สอนศาสนา

หลักแห่งความเชื่อข้อที่สิบ สิบเอ็ด และสิบสองสอนเราถึงการดำเนินงานเผยแผ่ศาสนาและแบ่งปันพระกิตติคุณในโลกที่มีหลายประเทศและกฎหมายที่แตกต่างกัน เราเรียนรู้เกี่ยวกับการรวบรวมอิสราเอลในการเตรียมสำหรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราได้รับคำแนะนำว่าชายและหญิงมีสิทธิ์เสรีของตนเอง และพวกเขาสามารถยอมรับหรือปฏิเสธพระวจนะของพระเจ้าเป็นเจ้าของโมธรรมของพวกเขาเองได้ สุดท้าย เราเรียนรู้ขณะที่เราเผยแผ่พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ไปสู่สี่มุมโลกว่าเราต้องเคารพการปกครองของแต่ละประเทศที่เราเข้าไป ตามจริงแล้ว เราเชื่อในการอธิปไตย การยกย่อง และการสนับสนุนกฎหมายในแต่ละประเทศ

V. คุณสมบัติที่พึงปรารถนา

หลักแห่งความเชื่อข้อที่สิบสามให้ข้อคิดพิเศษว่าเราพึงดำเนินชีวิตและปฏิบัติตน

อย่างไร โดยมีใจความว่า “เราเชื่อในการเป็นคนซื่อสัตย์, แน่วแน่, บริสุทธิ์, มีเมตตา, มีคุณธรรม, และในการทำดีต่อมนุษย์ทั้งปวง; โดยแท้แล้ว, เราอาจกล่าวได้ว่าเราทำตามคำแนะนำของเปาโล—เราเชื่อทุกสิ่ง, เราหวังทุกสิ่ง, เรายืนหยัดมาแล้วหลายสิ่ง, และหวังว่าจะสามารถยืนหยัดได้ทุกสิ่ง. หากมีสิ่งใดที่เป็นคุณธรรม, งดงาม, หรือกล่าวขวัญกันว่าดีหรือควรค่าแก่การสรรเสริญ, เราแสวงหาสิ่งเหล่านี้”

เราทุกคนควรทำตนให้มีคุณสมบัติดังกล่าวและนำชีวิตทั้งหลายโดยเป็นแบบอย่างในการทำตามสิ่งเหล่านี้ ความจริงที่สอนในหลักแห่งความเชื่อคำจูงกันและกันดั้งส่วนประกอบต่างๆ ของโทรศัพท์มือถือที่เกื้อหนุนกัน เหมือนชิ้นส่วนที่เกี่ยวข้องกันอย่างลับซับซ้อนซึ่งเป็นส่วนประกอบของโทรศัพท์มือถือ หลักแห่งความเชื่อก็เสริมสร้างหลักคำสอนแห่งการฟื้นฟูที่สำคัญแก่เรา หลักแห่งความเชื่อแต่ละข้อเพิ่มเติมคุณค่าเป็นพิเศษให้กับความเข้าใจที่เรามีต่อพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

ครูปฐมวัยของข้าพเจ้าค่อยๆ ช่วยข้าพเจ้า

เพิ่มพูนงานในการศึกษาหลักคำสอนของอาณาจักร เธอสอนข้าพเจ้าให้แสวงหาความหมายอันลึกซึ้งที่มีอยู่ในหลักแห่งความเชื่ออันเรียบง่ายเหล่านี้ เธอสัญญากับข้าพเจ้าว่าหากข้าพเจ้าทุ่มเทเรียนรู้ความจริงศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ ความรู้ที่ข้าพเจ้าได้มาจะเปลี่ยนชีวิตข้าพเจ้าให้ดีขึ้น และข้าพเจ้าเป็นพยานต่อท่านว่าความรู้นี้ได้เปลี่ยนแปลงข้าพเจ้าจริงๆ

หลังจากบทเรียนอันยอดเยี่ยมของครูข้าพเจ้า บณูเขาในโลแกนแคนยอน เราสังเกตว่าเราอยู่ที่นั่นนานกว่าที่ตั้งใจไว้เล็กน้อย ใกล้หมุดวันเต็มที่แล้วเราตระหนักว่าเรามีปัญหาแล้ว

ครูของข้าพเจ้าพินผ่านไปมาถึงสถานที่พิเศษของเรา แต่การกลับบ้านเป็นการทำทนายที่ยิ่งใหญ่สำหรับเรา อันเกิดจากการเลือกสถานที่ซึ่งไม่เดินกับชั้นเรียนนอกสถานที่ของเรา การปีนกลับไปเป็นเรื่องยากสำหรับเรา และยากยิ่งกว่าสำหรับคนในวัยของคุณ

ขณะพยายามช่วยเธอกลับไปบนเนินเขาตำรวจสองคนก็มาถึง ประธานปฐมวัยส่งพวกเขาตามหาเรา เพราะกลัวเราหลงทางเรื่องราวของเหตุการณ์และบทเรียนที่สอนทำให้เกิดประสบการณ์ที่น่าจดจำในชีวิตข้าพเจ้า

ท่าน ยาวชุนชาย—ข้าพเจ้ากระตุ้นท่านให้ใช้สติปัญญาในการศึกษาและเรียนรู้หลักแห่งความเชื่อและหลักคำสอนที่สอนไว้ในนั้น นี่เป็นสิ่งสำคัญที่สุดและแน่นอน เป็นถ้อยแถลงที่กระชับที่สุดในบรรดาหลักคำสอนในศาสนจักร หากท่านจะใช้เป็นแนวทางเพื่อนำทางการศึกษาพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ของท่าน ท่านจะพบว่าท่านพร้อมจะประกาศคำพยานถึงความจริงที่ได้รับการฟื้นฟูต่อโลก ท่านจะสามารถประกาศความเชื่อพื้นฐานที่ท่านยึดมั่นในวิธีที่เรียบง่าย ตรงไปตรงมา และลึกซึ้งได้ในฐานะสมาชิกของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ข้าพเจ้าเพิ่มเติมประจักษ์พยานของข้าพเจ้าต่อความเป็นจริงของหลักแห่งความเชื่อสิบสามข้อ ในพระนามของพระเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา แม้พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย อธิการเจราลด์ คอสเซ
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายอัครการควบคุม

พวกท่านจึงไม่ใช่ คนนอกอีกต่อไป

ในศาสนจักรนี้ ไม่มีคนนอกและคนที่ถูกทอดทิ้ง มีเพียงพี่น้องกัน

เราเกือบทุกคนในช่วงเวลาหนึ่งเคยอยู่ในสถานการณ์ที่แปลกใหม่สำหรับเรา ในที่ซึ่งเรารู้สึกแปลกและไม่มั่นใจ สถานการณ์นี้เกิดกับครอบครัวข้าพเจ้าเมื่อประมาณห้าปีที่แล้วหลังจากประธานโรมัส เอส. มอนสันเรียกข้าพเจ้าเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของศาสนจักร การเรียกนี้ทำให้เราต้องย้ายออกจากสถานที่สวยงามซึ่งเราอยู่อย่างมีความสุขมากกว่าสองทศวรรษ ข้าพเจ้ากับภรรยาอ้างจำได้ถึงปฏิกิริยาของลูกๆ ของเราเมื่อพวกเขาไม่รู้เรื่องนี้ ลูกชายวัย 16 ปีพูดเสียงดังว่า "ไม่ใช่ปัญหา คุณพ่อไปได้เลย ผมจะอยู่ที่นี้!"

จากนั้นเขาก็ตกลงใจอย่างรวดเร็วที่จะไปกับเราและยอมรับโอกาสใหม่นี้ในชีวิตของเขาอย่างซื่อสัตย์ การได้อยู่ในสภาพแวดล้อมแปลกใหม่ตลอดไม่กี่ปีที่ผ่านมากลายเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ที่สนุกสนานสำหรับครอบครัวเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นเพราะการต้อนรับอย่างอบอุ่นและความดีของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เมื่อเราอาศัยอยู่ต่างประเทศ เราได้เรียนรู้ว่าความเป็นเอกภาพของผู้คนของพระผู้เป็นเจ้าทั่วโลกนั้นมีจริงและจับต้องได้

การเรียกของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าได้เดินทางไปหลายประเทศและให้โอกาสพิเศษแก่ข้าพเจ้าที่จะอยู่ควบคุมการประชุมหลายแห่ง

เมื่อข้าพเจ้ามองไปยังผู้เข้าร่วมการประชุมต่างๆ บ่อยครั้งข้าพเจ้าเห็นสมาชิกจากหลายประเทศ หลายภาษา และหลายวัฒนธรรม ความอัศจรรย์ในแง่มุมมองหนึ่งของพระกิตติคุณในสมัยการประทานของเราคือ ไม่ได้ถูกจำกัดอยู่เพียงในพื้นที่หนึ่งหรือกลุ่มชนชาติหนึ่ง แต่เป็นของทั่วโลกและเป็นสากล ซึ่งเตรียมพร้อมรับการกลับมามีชีวิตมีภาพของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าโดยการรวม "ลูกๆ ของพระองค์จากสี่เหลี่ยมของแผ่นดินโลก"¹

แม้ว่าสมาชิกภาพของศาสนจักรมีความหลากหลายเพิ่มขึ้น แต่มรดกอันศักดิ์สิทธิ์ของเราอยู่เหนือความแตกต่างของเรา ในฐานะสมาชิกของศาสนจักร เราถูกรับมาเป็นเชื้อสายแห่งอิสราเอล เรากลายเป็นพี่น้องกัน เป็นทายาทผู้เท่าเทียมกันของเชื้อสายทางวิญญาณเดียวกัน พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญากับอับราฮัมว่า "มากเท่าที่ได้รับพระกิตติคุณนี้ก็จะได้รับเรียกตามชื่อของ [เขา], และจะนับไว้เป็นพงศ์พันธุ์ของ [เขา], และจะลูกขึ้นและอวยพร [เขา], เป็นบิดา *พวกเขา*."²

มีคำสัญญาที่ให้ไว้กับทุกคนที่เป็นสมาชิกของศาสนจักร: "เพราะฉะนั้น พวกท่านจึงไม่ใช่คนนอกและคนต่างด้าวอีกต่อไป แต่เป็นพลเมืองเดียวกับบรรดาธรรมิกชน และเป็นครอบครัวของพระเจ้า"³

คำว่า คนนอก (*stranger*) มาจากคำภาษาลาติน *extraneus* หมายถึง "ภายนอก" หรือ "ข้างนอก" โดยทั่วไปคำนี้กำหนดบางกลุ่มผู้เป็น "คนนอก" ด้วยเหตุผลหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นถิ่นกำเนิด วัฒนธรรม ความเห็นหรือศาสนา ในฐานะสถานศิษย์ของพระเยซูคริสต์ผู้พยายามอยู่ในโลกแต่ไม่เป็นของโลก บางครั้งเรารู้สึกเหมือนเป็นคนนอก เรารู้มากกว่าผู้อื่นว่าประตูบางประตูจะปิดใส่ผู้ที่ถือว่าแตกต่าง

ตลอดยุคสมัยพระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้ผู้คนห่วงใยทุกคนผู้เป็นคนนอกหรือถูกมองว่าแตกต่าง ในสมัยโบราณ คนนอกได้รับไม่ตรีจิตแบบเดียวกันกับหญิงหม้ายหรือเด็กกำพร้า เช่นเดียวกับพวกเขา คนนอกอยู่ในสภาพไร้การคุ้มครองอย่างยิ่ง และการเอาตัวรอดของเขาขึ้นอยู่กับความคุ้มครองที่เขาได้รับจากประชาชนในท้องถิ่น ผู้คนแห่งอิสราเอลได้รับคำแนะนำที่เฉียบขาดในเรื่องนี้: "คนต่างด้าวที่อาศัยอยู่กับพวกเจ้านั้นก็เป็นเหมือนกับคนท้องถิ่นของเจ้า จงรักเขาเหมือนกับรักตนเอง เพราะว่าพวกเขาเคยเป็นคนต่างด้าวในแผ่นดินอียิปต์"⁴

ช่วงที่พระองค์ปฏิบัติศาสนกิจบนโลก พระเยซูทรงเป็นแบบอย่างของผู้ที่ทำมากกว่าแค่การมีไม่ตรีจิตและความอดทนอันเรียบง่าย พระองค์ทรงเมตตาและเคารพผู้ถูกกีดกันออกจากสังคม ผู้ถูกทอดทิ้งและ

ปานามาซิตี ปานามา

ซานดีอาโก อิลี

ถือว่าไม่บริสุทธิ์โดยผู้คิดว่าตนเองดีกว่า พวกเขาได้รับการสอนและการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์เท่าเทียมกัน

ตัวอย่างเช่น พระผู้ช่วยให้รอดทรงฝ่าฝืนขนบธรรมเนียมในสมัยของพระองค์เพื่อจะพูดกับหญิงชาวสะมาเรียและขอน้ำจากเธอ พระองค์ทรงนั่งเสวยอาหารกับพวกคนเก็บภาษี พระองค์ไม่ทรงลังเลที่จะเข้าหาคนโรคเรื้อน เพื่อสัมผัสและรักษาเขา โดยชื่นชมศรัทธาของนายร้อยชาวโรมัน พระองค์ตรัสกับฝูงชนว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เราไม่เคยพบศรัทธาที่ไหนมากเท่านี้แม้ในอิสราเอล”⁵

พระเยซูทรงขอให้เราศึกษาท่วงท่าแห่งความรักอันสมบูรณ์แบบ ซึ่งเป็นของประทานที่เป็นสากลและไม่มีเงื่อนไข พระองค์ตรัสว่า

“เพราะว่าถ้าพวกท่านรักคนที่รักท่าน พวกท่านจะได้บำเหน็จอะไร? พวกคนเก็บภาษีก็ทำอย่างนั้นไม่ใช่หรือ?”

“ถ้าพวกท่านทักทายแต่พี่น้องของตนเท่านั้น ท่านได้ทำอะไรพิเศษยิ่งกว่าคนอื่น? พวก [คนเก็บภาษี] ก็ทำอย่างนั้นไม่ใช่หรือ?”

“เพราะฉะนั้นพวกท่านจงเป็นคนดีพร้อมเหมือนอย่างที่เราบิดาของท่าน ผู้สถิตในสวรรค์ทรงดีพร้อม”⁶

ในศาสนจักรนี้ ไม่มีคนนอกและคนที่ถูกทอดทิ้ง มีเพียงพี่น้องกัน ความรู้ที่เราเป็นเรื่อง

พระบิดาในวันคริสต์ช่วยให้เรารู้สึกละเอียดอ่อนมากขึ้นต่อความเป็นพี่น้องซึ่งควรมีท่ามกลางชายและหญิงทุกคนบนแผ่นดินโลก

ข้อความหนึ่งจากวรรณกรรม *เลมิเชราบล์* แสดงถึงวิถีที่ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตสามารถปฏิบัติกับคนแต่ละคนที่ถูกมองว่าเป็นคนนอก ฉลอง วัลฌองเพิ่งถูกปล่อยตัวจากการเป็นนักโทษ เขาเหนื่อยล้าจากการเดินทางแสนไกลทั้งหิวและกระหายสุดขีด เขามาถึงเมืองเล็กๆ แห่งหนึ่งและหาอาหารและที่พักพิงสำหรับคืนนั้น เมื่อข่าวเรื่องการมาถึงของเขากระจ่ายไปทั่ว ผู้อยู่อาศัยทั้งหมดแต่ละคนต่างปิดประตูใส่เขา ทั้งโรงแรม โรงเตี๊ยม และแม้แต่เรือนจำก็ไม่เชิญเขาเข้าไป เขาถูกทอดทิ้ง ชับไล่ไล่ส่งออกไป ในที่สุดเขาหมดกำลังและล้มลงต่อหน้าประตูบ้านของสังฆราชเมืองนั้น

บาทหลวงแสนดีคนนี้รู้ถึงประวัติภูมิหลังของวัลฌองอย่างดี กระนั้นเขาก็เชิญคนพเนจรเข้าบ้านของเขาพร้อมถ้อยคำอันเปี่ยมด้วยเมตตา:

“ที่นี่ไม่ใช่บ้านของผม เป็นบ้านของพระคริสต์เจ้า ประตูบานนี้ไม่ถามคนที่เดินเข้ามาหรือว่ามีชื่อเสียงเรียงนามหรือไม่ แต่จะถามว่ามีความทุกข์มาหรือไม่ คุณมีทุกข์ คุณหิวและกระหาย คุณจึงได้รับการต้อนรับ... จำเป็นอย่างไรรู้จักนามของคุณ?

นอกจากนี้ ก่อนที่คุณจะบอกผม คุณมีชื่อที่ผมรู้จักอยู่แล้ว’

“[วัลฌอง] ลืมตาด้วยความประหลาดใจ

“จริงหรือครับ? ท่านรู้ชื่อผมหรือครับ?”

“ใช่” สังฆราชตอบ ‘คุณมีชื่อว่า น้องชายของผม’”⁷

ในศาสนจักรนี้ วรรคและโครัมของเรามีได้เป็นของเรา แต่เป็นของพระเยซูคริสต์ ใครก็ตามที่เข้ามาสู่อาคารประชุมควรรู้สึกเหมือนบ้าน ความรับผิดชอบที่จะต้อนรับทุกๆ คนนั้นมีความสำคัญมากขึ้น โลกที่เราอาศัยอยู่นี้กำลังผ่านช่วงเวลาแห่งความสับสน วุ่นวายใหญ่หลวง เนื่องจากมีการเข้าถึงการคมนาคมมากขึ้น ความเร็วในการติดต่อสื่อสาร และเศรษฐกิจแบบโลกาภิวัตน์ที่เพิ่มมากขึ้น แผ่นดินโลกกลายเป็นหมู่บ้านใหญ่แห่งเดียวซึ่งผู้คนและชนชาติพบเจอติดต่อ และผสมผสานกันอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน

การเปลี่ยนแปลงมหัพการทั่วโลกเหล่านี้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ ผู้ทรงฤทธานุภาพ การรวมผู้ทรงองค์ทรงเลือกไว้จากสี่มุมของแผ่นดินโลกเกิดขึ้นไม่ใช่จากการส่งผู้สอนศาสนาไปยังประเทศห่างไกลเท่านั้น แต่รวมถึงการที่ผู้คนจากที่อื่นเข้ามาสู่เมืองและหมู่บ้านของเราด้วย ผู้คนจำนวนมาก โดยที่ไม่รู้ถึงเรื่องนี้ ได้รับการทรงนำจากพระเจ้าให้มาอยู่ในที่ซึ่งเขาจะได้ยินพระกิตติคุณและเข้ามาสู่ผู้สอนของพระองค์ได้

เป็นไปได้อย่างคาดไม่ถึงที่จะเปลี่ยนใจเลื่อมใสสู่พระกิตติคุณในวรรคของท่านจะเป็นคนที่ไม่ได้มาจากแวดวงเพื่อนหรือร่วมงานของท่าน ท่านจะสังเกตได้จากรูปร่างหน้าตา ภาษา การแต่งกาย หรือสีผิวของเขานบุคคลนี้อาจเติบโตในศาสนาอื่น มีภูมิหลังที่แตกต่างหรือมีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ต่างออกไป

การผูกมิตรเป็นความรับผิดชอบสำคัญของคุณในฐานะปุโรหิต โครัมในฐานะปุโรหิตแห่งอาโวนและเมลคีเซเดคจะต้องทำงานร่วมกันกับพี่น้องสตรีภายใต้การกำกับดูแลของอธิการ เพื่อให้แน่ใจว่าแต่ละคนได้รับการต้อนรับด้วยความรักและเมตตา ผู้สอนประจำบ้านและผู้เยี่ยมสอนจะคอยเฝ้าดูเพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีใครถูกลืมหรือถูกมองข้าม

เราทุกคนต้องทำงานร่วมกันเพื่อสร้างความเป็นเอกภาพทางวิญญาณภายในวอร์ดและสาขาของเรา แบบอย่างของความเป็นเอกภาพที่สมบูรณ์แบบที่สุดมีอยู่ท่ามกลางผู้คนของพระเจ้าเป็นเจ้าหลังจากพระคริสต์เสด็จเยือนอเมริกา บ้านที่บอกไว้ว่าไม่มี “ชาวเลมัน, หรือชาวใด ๆ; แต่คนทั้งหลายอยู่กันเป็นหนึ่งเดียว, เป็นลูกของพระคริสต์, และทายาทแห่งอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า”⁸

การมองข้ามและแบ่งแยกสมาชิกที่แตกต่างหรืออ่อนแอกว่าและเพียงคบหาสมาคมกับผู้คนที่เหมือนกับเราเท่านั้นไม่นำมาซึ่งความเป็นเอกภาพ ในทางตรงกันข้าม ความเป็นเอกภาพมาจากการต้อนรับและรับใช้ผู้ที่ยังใหม่และผู้ที่มีความต้องการพิเศษ สมาชิกเหล่านี้เป็นพรแก่ศาสนจักรและให้โอกาสเราที่จะรับใช้เพื่อนบ้านของเราและดังนั้นจึงชำระใจของเราให้บริสุทธิ์

ดังนั้นพี่น้องชาย เป็นหน้าที่ของท่านที่จะเอื้อมออกไปหาใครก็ตามที่ปรากฏตัวที่ประตูอาคารศาสนจักรของท่าน ต้อนรับพวกเขา

ด้วยความซาบซึ้งและไม่มีอคติ ถ้ามีคนที่ท่านไม่รู้จักเดินเข้ามาในการประชุมของท่าน ทักทายเขาด้วยความอบอุ่นและเชิญเขาให้นั่งกับท่าน โปรดเป็นคนเริ่มผูกมิตรก่อนเพื่อช่วยให้เขารู้สึกอบอุ่นและได้รับความรักแทนที่จะรอให้เขามาหาท่าน

หลังจากท่านต้อนรับครั้งแรกแล้ว พิจารณาหาวิธีที่ท่านจะดูแลเขาต่อไป ข้าพเจ้าได้ยินเรื่องของวอร์ดหนึ่งซึ่งหลังจากพี่น้องสตรีที่เป็นไปสองคนรับบัพติศมา สตรีสามคนส่งเคราะห์ให้ผู้ยอดเยี่ยมสองคนตัดสินใจเรียนภาษามือเพื่อจะได้สื่อสารรู้เรื่องมากขึ้นกับผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่สองคนนี้ ซ่างเป็นแบบอย่างที่วิเศษแห่งความรักสำหรับพี่น้องชายหญิงในพระกิตติคุณ!

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าไม่มีใครเป็นคนนอกต่อพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ไม่มีจิตวิญญาณใดที่ไร้ค่าต่อพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานเช่นเดียวกับเปโตรว่า “พระเจ้าไม่ทรงลำเอียง แต่ทุกคนในทุกชนชาติที่เกรงกลัวพระองค์ และประพฤติตามทางชอบธรรมก็เป็นที่ยอมรับของพระองค์”⁹

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเมื่อพระเจ้าทรงรวมฝูงแกะของพระองค์ในวันสุดท้าย พระองค์จะตรัสแก่เราแต่ละคน “เราเป็นแขกแปลกหน้า พวกท่านก็ต้อนรับเรา”

จากนั้นเราจะกล่าวกับพระองค์ “ที่พวกข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงเป็นแขกแปลกหน้า และได้ต้อนรับไว้ตั้งแต่เมื่อไร?”

และพระองค์จะทรงตอบเรา “เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า ซึ่งพวกท่านได้ทำกับคนใดคนหนึ่งเล็กน้อยที่สุดในพี่น้องของเรา นี้ก็เหมือนทำกับเราด้วย”¹⁰

ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. 1 โนปี 22:25.
2. อับราฮัม 2:10; เน้นตัวเอน.
3. เอเฟซัส 2:19.
4. เลวีนิติ 19:34.
5. มัทธิว 8:10; ดู มัทธิว 8:2—3; มาระโก 1:40—42; 2:15; ยอห์น 4:7—9 ด้วย.
6. มัทธิว 5:46—48.
7. วิกเตอร์ อูโก, *Les misérables*, (เหยื่อกรรม), แปลโดยวิภาดา กิตติโกวิท, (2003), ภาคที่ 1, ตอนที่ 2, บทที่ 3.
8. 4 โนปี 1:17.
9. กิจการ 10:34—35.
10. มัทธิว 25:35, 38, 40.

โดย เอ็ลเคอร์แรนคีย์ กิ. พังก
แห่งสวากเจ็ดสิบ

ได้รับการเรียกจาก พระองค์ให้ประกาศ พระวาทะของพระองค์

ถ้าท่านนอบน้อมต่อตน เชื่อฟัง และฟังสุรเสียงของพระวิญญาณ ท่านจะมี
ความสุขอันใหญ่ยิ่งในการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา

เมื่อข้าพเจ้าได้รับการสนับสนุนให้เป็นเจ้า
หน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมา
มา ข้าพเจ้ารับใช้ประธานคณะ
เผยแผ่ในอินเดีย ข้าพเจ้าสังเกตเห็นด้วย
ตนเองถึงสิ่งที่ประธานคณะเผยแผ่คนก่อน
บอกกับข้าพเจ้า “ผู้สอนศาสนาของศาสนจักร
นี้น่าประทับใจ”¹

ผู้สอนศาสนาที่โดดเด่นคนหนึ่งซึ่งข้าพเจ้า
กับซิสเตอร์ฟังกับรับใช้ด้วยคือเอลเดอร์โพเครล
จากเนปาล หลังจากเป็นสมาชิกของ
ศาสนจักรเพียงสองปี เขาได้รับเรียกให้รับใช้
ในคณะเผยแผ่อินเดีย บังกาลอร์ คณะ
เผยแผ่ที่พูดภาษาอังกฤษ เขาจะบอกท่าน
ว่าเขาไม่ได้รับการเตรียมตัวให้ดีพอ นั่นเป็น
สิ่งที่เข้าใจได้ เขาไม่เคยเห็นผู้สอนศาสนา
มาก่อนจนกระทั่งเขาได้เป็นผู้สอนศาสนา
เพราะว่าไม่มีผู้สอนศาสนาหนุ่มสาวรับใช้ใน
เนปาล เขาอ่านภาษาอังกฤษได้ไม่ดีพอที่จะ
เข้าใจคำแนะนำที่อยู่ในการเรียกของเขา
เมื่อเขารายงานตัวที่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอน
ศาสนา แทนที่จะนำทางทรงสุภาพ เลือเช็ด
สีขา และเน็คไทไปด้วย เขาจัดกระเป๋า นีคือ

คำพูดของเขา มี “กางเกงยีนห้าตัว เลือยี่ด
สองสามตัว และเจลใส่ผมหลายขวด”²

แม้ว่าเขาได้รับเสื้อผ้าที่เหมาะสม เขา
กล่าวว่าเขารู้สึกว่าตนเองไม่ดีพอทุกวัน
ระหว่างสองสามสัปดาห์แรก เขาอธิบายถึง
ช่วงเวลานั้นในคณะเผยแผ่ของเขาว่า “ไม่ใช่
ภาษาอังกฤษที่ยากเท่านั้น แต่งานก็ท้าทาย
ด้วย ... เหนือสิ่งอื่นใดผมหิว เหนื่อย และ
คิดถึงบ้าน ... ถึงแม้ว่าสถานการณ์จะยาก
แต่ผมก็มุ่งมั่น ผมรู้สึกอ่อนแอและไม่ดีพอ
ในช่วงเวลาเหล่านั้นผมจะสวดอ้อนวอนให้
พระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยผม โดยไม่ผิด
หวัง ทุกครั้งที่ผมสวดอ้อนวอน ผมจะรู้สึก
ได้รับการปลอบโยน”³

ถึงแม้ว่างานเผยแผ่จะเป็นเรื่องใหม่และ
ท้าทายสำหรับเอลเดอร์โพเครล เขารับใช้
ด้วยศรัทธาอันยิ่งใหญ่และซื่อสัตย์ แสวงหา
ความเข้าใจและทำตามสิ่งที่เขาเรียนรู้จาก
พระคัมภีร์ *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* และผู้นำ
คณะเผยแผ่ เขาเป็นครูผู้มีส่วนแห่งพระกิตติ-
คุณ—ในภาษาอังกฤษ—และเป็นผู้เป็นที่
ยกย่องเยี่ยม หลังจากงานเผยแผ่และใช้เวลา

อยู่ที่เนปาลสักระยะ เขากลับมาที่อินเดียเพื่อ
เรียนต่อ ตั้งแต่เดือนมกราคมเขาเริ่มใช้
ประธานสาขาในนิวเดลี เพราะการเติบโต
ที่แท้จริงที่เขาประสบขณะเป็นผู้สอนศาสนา
เขายังคงมีส่วนช่วยต่อการเติบโตอย่างแท้จริง
ของศาสนจักรในอินเดีย

ชายหนุ่มคนหนึ่งผู้ที่ไม่เคยเห็นผู้สอน
ศาสนามาก่อนกลายเป็นคนที่มีความเข้ม
แข็งทางวิญญาณเช่นนี้ได้อย่างไร ท่านจะ
ได้รับพลังอำนาจทางวิญญาณในฐานะผู้
สอนศาสนาเพื่อเปิดประตู กล่องข้อความ
และจิตใจของผู้ที่อยู่ในคณะเผยแผ่ที่ท่านจะ
รับใช้ได้อย่างไร ตามปกติแล้ว คำตอบมีอยู่
ในพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสตพยากรณ์
และอัครสาวกที่ยังมีชีวิตอยู่

เมื่อมีการสั่งสอนพระกิตติคุณครั้งแรกใน
อังกฤษเมื่อเดือนกรกฎาคม 1837 พระเจ้า
ทรงเปิดเผยว่า “ผู้ใดก็ตามที่เจ้าจะส่งไป
นามของเรา, โดยเสียงของพี่น้องเจ้า, อัคร-
สาวกสิบสอง, ที่เจ้ารับรองและให้สิทธิอำนาจ
อย่างถูกต้อง, จะมีอำนาจเปิดประตูแห่งอาณาจักร
ของเราให้ประชาชาติใดก็ได้ไม่ว่าที่ใด
ก็ตามที่เจ้าจะส่งพวกเขาไป”⁴

ไม่ว่าท่านจะถูกส่งไปที่ใด ไปยังคณะ
เผยแผ่ใดที่ท่านได้รับมอบหมาย จงรู้ว่า
สมาชิกคนหนึ่งของโครัมอัครสาวกสิบสอง
เสนองานมอบหมายนั้นไว้อย่างเหมาะสม
และท่านได้รับเรียกจากศาสตพยากรณ์
ของพระผู้เป็นเจ้า ท่านได้รับเรียก “โดย
การพยากรณ์, และโดยการวางมือ”⁵

พระเจ้าประทานเงื่อนไขสำหรับการทำให้
คำสัญญาที่เกิดสัมฤทธิ์ผล พระองค์ตรัสว่า
“ตราบเท่าที่ [ซึ่งหมายถึงคำสัญญาที่จะทำ
ให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ๕] พวกเขา [หมายถึงผู้
สอนศาสนาผู้ที่ส่งไป] จะ [1] นอบน้อมต่อ
ตนต่อหน้าเรา, และ [2] ยังอยู่ในคำของเรา,
และ [3] สดับฟังเสียงพระวิญญาณของ
เรา.”⁶

คำสัญญาของพระเจ้าชัดเจน เพื่อที่จะมี
พลังอำนาจทางวิญญาณอันจำเป็นต่อการ
เปิดประตูแห่งอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าใน
ประชาชาติที่ท่านไป ท่านจะต้องนอบน้อม
ต่อตน เชื่อฟัง และมีความสามารถที่จะฟัง
และทำตามพระวิญญาณ

คุณลักษณะทั้งสามอย่างนี้มีความสัมพันธ์
กันอย่างใกล้ชิด ถ้าท่านอ่อนน้อมต่อตน ท่าน

อยากจะทำอะไร ถ้าท่านเชื่อฟัง ท่านจะรู้สึกถึงพระวิญญาณ พระวิญญาณเป็นส่วนสำคัญ เพราะสิ่งที่ประธานเอสรา เทพท์ เป็นสันสอนไว้ “หากปราศจากพระวิญญาณแล้วท่านจะไม่ประสบความสำเร็จเลย *ไม่ว่า* ท่านจะมีพรสวรรค์และความสามารถมากเพียงใด”⁷

ในฐานะประธานคณะเผยแผ่ บางครั้งข้าพเจ้าสัมผัสกับผู้ที่สอนศาสนาที่ประสบปัญหาเพราะพวกเขาไม่สะอาดอย่างเต็มที่ พวกเขาดำเนินชีวิตต่ำกว่าศักยภาพทางวิญญาณของพวกเขา ไม่ว่าจะพวกเขาจะทำงานหนักหรือทำงานดีเพียงใด พวกเขาไม่สามารถรู้สึกสงบและชื่นชมกับการเป็นเพื่อนของพระวิญญาณบริสุทธิ์จนกระทั่งพวกเขาได้อ่อนน้อมต่อมตน กลับใจอย่างหมดจด และรับส่วนของพระเมตตาและพระคุณของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

พระเจ้าทรงสอนผู้รับใช้ของพระองค์ให้อ่อนน้อมต่อมตน เพราะขั้นตอนของการทำให้หายดีทางวิญญาณเริ่มต้นด้วยใจที่ซอกซำลองนึกถึงสิ่งดีที่มาจากสิ่งที่แตกหัก ดินต้องไถให้แตกก่อนหว่านเมล็ดข้าว ข้าวสาลีต้องนำมาบดเพื่อทำขนมปัง ต้องฉีกขนมปังเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของศีลระลึก เมื่อคนหนึ่งรับส่วนศีลระลึกอย่างกลับใจโดยมีใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด เขาหรือเธอจะได้อ่อนน้อมต่อมตน

รับการรักษาให้หาย⁸ เมื่อเรากลับใจและได้รับการรักษาให้หายผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เราจะมီးอะไรอีกมากที่จะถวายให้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดขณะที่เรารับใช้พระองค์ “แท้จริงแล้ว จงมาหาพระองค์, และถวายทั้งจิตวิญญาณของท่านเป็นเครื่องบูชาแด่พระองค์”⁹

ถ้าท่านแบกรับภาระจากบาปและต้องการกลับใจ โปรดทำในทันที เมื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเสวยยาผู้ที่เจ็บป่วย พระองค์มักเชื้อเชิญให้พวกเขาลุกขึ้น พระคัมภีร์บันทึกว่าพวกเขาทำทันทีหรือทันใด¹⁰ เพื่อจะได้รับ การรักษาจากการเจ็บป่วยทางวิญญาณของท่าน โปรดยอมรับคำเชิญของพระองค์ให้ลุกขึ้น โดยไม่รีรอ จงไปพูดคุยกับอธิการ ประธานสาขา หรือประธานคณะเผยแผ่ของท่านและเริ่มกระบวนการกลับใจเดี๋ยวนี้

อำนาจการเยียวยาของการชดใช้จะนำสันติสุขมาสู่จิตวิญญาณท่านและช่วยให้ท่านรู้สึกถึงพระวิญญาณ การพลีพระชนม์ชีพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเกินกว่าจะวัดได้ แต่บาปของเรา ถึงแม้จะมีมากมายและร้ายแรงเพียงไร จะถูกนับและสารภาพ ละทิ้งและได้รับการให้อภัย “และปิตีของพระองค์ในจิตวิญญาณที่กลับใจใหญ่หลวงเพียงใดเล่า!”¹¹

คำสัญญานี้ที่อยู่ในหลักคำสอนและพันธ-

สัญญานั้นทรงพลัง “ให้คุณธรรมระดับความนึกคิดของท่านไม่เสื่อมคลาย, เมื่อนั้นความมั่นใจของท่านจะแข็งแกร่งขึ้นในการประทับอยู่ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ”¹² ขณะที่ท่านดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม ท่านจะรู้สึกถึงความมั่นใจอย่างสันติสุขในการยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าและท่านจะมีพลังอำนาจของพระวิญญาณอยู่กับท่าน¹³

บางท่านที่เป็นสมาชิกใหม่ของศาสนจักรหรือผู้ที่เพิ่งกลับมาแข็งขันอย่างเต็มที่อาจกล่าวว่า “ตอนนี้ฉันมีความหวังและมีความปรารถนาจะรับใช้ แต่ฉันไม่ทราบว่าจะรู้มากพอไหม” ในเดือนเมษายน ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนเรา “ความรู้เรื่องความจริงและคำตอบของคำถามสำคัญที่สุดมาสู่เราเมื่อเราเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ”¹⁴ ช่างเป็นความมั่นใจเสียจริงที่รู้ว่าโดยผ่านการเชื่อฟังเราจะได้รับความรู้

คนอื่น ๆ อาจรู้สึกว่าคุณเขามีพรสวรรค์ ความสามารถ หรือประสบการณ์ที่จำกัดที่จะให้ ถ้าท่านมีข้อกังวลเช่นนี้ จงระลึกถึงประสบการณ์ของเอลเดอร์โพเวลล์ จงเตรียมตัวให้เต็มที่ที่ท่านทำได้และรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ จะทรงขยายความพยายามอันอ่อนน้อมต่อมตนและเชื่อฟังของท่าน เอลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตตีให้คำแนะนำที่ให้อำนาจใจว่า “เมื่อเรา

เพื่อฟังพระบัญญัติพระเจ้าและรับใช้บุตรธิดาของพระองค์โดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ผลที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติคือพลังอำนาจจากพระผู้เป็นเจ้า—ที่ให้เราทำได้มากกว่าความสามารถของเราเอง วิจาร์ณญาณ พระสวรค์ และความสามารถของเราขยายเพราะได้รับความเข้มแข็งและพลังอำนาจจากพระเจ้า¹⁵

ขณะที่ท่านวางใจในพระเจ้าและคุณความดีของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะประทานพรลูกหลานของพระองค์ผ่านทางท่าน¹⁶ เอ็ดเดอร์โฮลลิ่งจากเนวาดาเรียนรู้สิ่งนั้นในตอนต้นของงานเผยแผ่ของเขา วันที่สองที่เขามาถึงอินเดีย เขาเดินทางไปกับข้าพเจ้าและซิสเตอร์ฟังก์ไปยังราชมณเฑียร เขตแรกของเขา ป้ายวันนั้นเอ็ดเดอร์โฮลลิ่งและเอ็ดเดอร์ภรรยาไปเยี่ยมสมาชิกศาสนจักรคนหนึ่งและคุณแม่ของเธอ คุณแม่ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับศาสนจักรเพราะเธอเห็นว่าพระกิตติคุณเป็นพรแก่ชีวิตของลูกสาวเธออย่างไร ซิสเตอร์ฟังก์ไปกับพวกเขาเพื่อผูกมิตร เพราะบทเรียนจะต้องสอนในภาษาอังกฤษและคุณแม่พูดภาษาเทลูกู สมาชิกชายในสาขาอยู่ที่นั่นเพื่อแปลสิ่งที่สอน

งานมอบหมายของเอ็ดเดอร์โฮลลิ่งในการนัดสอนครั้งแรกคือให้สอนนิมิตแรก โดย

ใช้ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ เมื่อถึงตอนนั้นในบทเรียนเขาหันไปหาซิสเตอร์ฟังก์และถามว่า “ผมควรพูดทุกคำไหม” เพราะรู้ว่าจะมีการแปล

เธอตอบว่า “พูดทุกคำเพื่อพระวิญญาณจะเป็นพยานในสิ่งที่คุณพูด”

เมื่อผู้สอนศาสนาคอนใหม่สอนเรื่องนิมิตแรกอย่างจริงจัง โดยใช้ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ สีหน้าของสตรีผู้เป็นที่รักเปลี่ยนแปลง น้ำตาปรากฏ ขณะที่เอ็ดเดอร์โฮลลิ่งจับข่าวสารอันงดงาม และก่อนที่จะแปลสิ่งที่เขาพูด เธอถามทั้งน้ำตาในภาษาถิ่นของเขาว่า “ขอฉันรับบัพติศมาได้ไหม และคุณจะสอนลูกชายของฉันไหม”

ผู้รับใช้ที่เป็นสหายนุ่มของข้าพเจ้า ประคองและจิตใจเปิดขึ้นทุกวันต่อข่าวสารพระกิตติคุณ—ข่าวสารที่น่าความหวัง สันติสุข และปีติมาสู่บุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าทั่วโลก ถ้าท่านนอบน้อมถ่อมตน เชื่อฟัง และฟังสุรเสียงของพระวิญญาณ ท่านจะมีความสุขอันใหญ่ยิ่งในการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา¹⁷ ช่วงเป็นช่วงเวลาอันยอดเยี่ยมที่จะเป็นผู้สอนศาสนา—เวลาที่พระเจ้าทรงเร่งงานของพระองค์!

ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานถึงพระผู้ช่วยให้

รอด พระเยซูคริสต์และ “พระบัญชาจากสวรรค์”¹⁸ ของพระองค์ ให้ “จงออกไปและนำทุกคนชาติมาเป็นสาวกของเรา”¹⁹ นี่คือการสนจักรของพระองค์ พระองค์ทรงนำผ่านศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่ยังมีชีวิตอยู่ในช่วงโมกข์ไป ฝ่ายประธานสูงสุดจะสอนเราขอให้เรา “ช่างสังเกต”²⁰ เหมือนกับมอรมอนเพื่อเมื่อการเรียกมาถึง เราจะมีค่าควรและสามารถประกาศด้วยพลังอำนาจของพระวิญญาณว่า “ดูเถิด, ข้าพเจ้าเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์, พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ข้าพเจ้าได้รับการเรียกจากพระองค์ให้ประกาศพระวจนะในบรรดาผู้คนของพระองค์, เพื่อพวกเขาจะมีชีวิตอันเป็นนิรันดร์.”²¹ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. การสนทนาส่วนตัวกับเคนนิส ซี. บริมฮอลล์, ประธานของคณะเผยแผ่คนที่ 1 ลุยวิลล์, 2005-2008.
2. Ashish Pokhrel, “My Name Is Ashish Pokhrel and This Is My Story” (ประวัติส่วนตัวที่ไม่ได้ตีพิมพ์, ก.ย. 2011).
3. Pokhrel, “My Name Is Ashish Pokhrel.”
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 112:21.
5. หลักแห่งความเชื่อ ข้อ 5.
6. หลักคำสอนและพันธสัญญา 112:22.
7. เอสรา แพพท์ เป็นสัน, ใน *สิ่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* (2004), หน้า 190.
8. แนวคิดจากคำปราศรัยของเอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ที่การประชุมใหญ่สเตคบาวด์ปีลูยูทาห์เหนือ.
9. ออมัน 1:26.
10. ดู มาระโก 5:41-42; ยอห์น 5:8-9.
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:13.
12. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:45.
13. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:46.
14. โรมัส เอส. มอนสัน, “การเชื่อฟังนำมาซึ่งพร,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2013 หน้า 89.
15. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “เพื่อให้มีสันติสุขในบ้าน,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2013, หน้า 29.
16. เพื่อเป็นการอธิบายสิ่งที่ผู้สอนศาสนาใหม่หลายคนจะทำ, เอ็ดเดอร์ริสเชลล์ เอ็ม. เนลสันกล่าวว่า: “พวกเขาจะทำสิ่งที่ผู้สอนศาสนาเคยทำอยู่เสมอ พวกเขาจะสั่งสอนพระกิตติคุณ พวกเขาจะเป็นพรให้บุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธานภาพ” (“จับเกลียวคลื่น,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2013, หน้า 45).
17. ดู *สิ่งสอนกิตติคุณของเรา*, v.
18. โรมัส เอส. มอนสัน “มาเถิดท่านบุตรพระเจ้า,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2013, หน้า 66.
19. มัทธิว 28:19.
20. มอรมอน 1:2.
21. 3 นีไฟ 5:13.

โดย ประธานเคทีเออร์ เอฟ. ออคคอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

ท่านสามารถทำได้!

ทราบเท่าที่เราเต็มใจลุกขึ้นและเดินต่อไปบนเส้นทาง... เราสามารถเรียนรู้
บางสิ่งจากความล้มเหลวและทำได้ดีขึ้นและมีความสุขขึ้น

เมื่อข้าพเจ้ายังอายุน้อย การล้มและการลุก
ขึ้นดูเหมือนจะทำได้ในทันที อย่างไรก็ตาม
เมื่อเวลาผ่านไปหลายปีข้าพเจ้าได้ข้อสรุป
ที่ยังไม่เป็นที่ยอมรับว่ากฎของฟิสิกส์ได้เปลี่ยน
ไป—และไม่ได้อยู่ฝ่ายข้าพเจ้าอีกต่อไป

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าไปเล่นสกีกับหลาน
ชายอายุ 12 ปี เรามีความสุขกับเวลาที่ได้อยู่
ด้วยกันเมื่อข้าพเจ้าสะดุดตรงจุดที่เป็นน้ำแข็ง
และนั่นทำให้กิ้งลงมาอย่างไม่เป็นท่า

ข้าพเจ้าพยายามใช้ทุกกลยุทธ์เพื่อจะลุก
ขึ้นแต่ข้าพเจ้าทำไม่ได้—ข้าพเจ้าล้มและลุก
ไม่ขึ้น

ร่างกายข้าพเจ้าปกติ แต่ศักดิ์ศรีข้าพเจ้า
พักช้าเล็กน้อย ดังนั้นข้าพเจ้าจึงให้แน่ใจว่า
ยังใส่หมวกนิรภัยและแว่นตาอยู่เพราะข้าพเจ้า
ไม่อยากจะให้หนักก็คนอื่นจำข้าพเจ้าได้ ข้าพเจ้า
จินตนาการได้ว่าตัวข้าพเจ้านั่งอยู่ที่นั่นอย่าง
สิ้นหวังขณะที่พวกเขาสกีผ่านข้าพเจ้าอย่าง
สง่างาม ตะโกนอย่างรื่นเริงว่า “สวัสดี บรา-
เดอร์ออคท์ดอร์ฟ”

ข้าพเจ้าเริ่มสงสัยว่าจะต้องทำอะไรที่ช่วย
ข้าพเจ้าได้ นั่นเป็นเวลาทีหลานชายมาอยู่
ข้างๆ ข้าพเจ้าบอกเขาว่าเกิดอะไรขึ้นแต่เขา
ดูเหมือนไม่สนใจในคำอธิบายว่าทำไมข้าพเจ้า
ลุกไม่ขึ้น เขามองตาข้าพเจ้า ยื่นแขนมาจับ
มือข้าพเจ้า และพูดด้วยเสียงที่หนักแน่น
“โอ คุณปู่ทำได้”

ทันใดนั้นเอง ข้าพเจ้ายืนขึ้น

ข้าพเจ้ายังคงไม่เข้าใจกับเรื่องนี้ สิ่งที่คุณ
เหมือนว่าเป็นไปไม่ได้เมื่อวินาทีก่อนทันใด
นั้นกลับเป็นไปได้อีก เพราะเด็กชายอายุ 12 ปี
ยื่นแขนมาหาข้าพเจ้าและพูดว่า “คุณปู่ทำได้”
สำหรับข้าพเจ้าแล้ว นั่นทำให้ความมั่นใจ
ความกระตือรือร้น และพลังกำลังเพิ่มขึ้น

พี่น้องชาย อาจมีหลายครั้งในชีวิตของเรา
ที่การลุกขึ้นและก้าวต่อไปอาจดูเหมือนเกิน
ความสามารถของเรา วันนั้นบนทางลาดที่
ปกคลุมด้วยหิมะข้าพเจ้าเรียนรู้บางสิ่ง ถึง
แม้ว่าเราจะคิดว่าอาจลุกขึ้นไม่ได้ แต่ก็ยังมี
ความหวัง บางครั้งในชีวิต เราเพียงแต่ต้อง
การบางคนที่จะมองตาเรา จับมือเรา และพูด
ว่า “คุณสามารถทำได้”

การเข้าใจผิดในเรื่องความแข็งแกร่ง

เราอาจคิดว่าผู้หญิงรู้สึกมากกว่าผู้ชายใน
เรื่องของความบกพร่องและความล้มเหลว—
ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้มีผลต่อพวกเขามากกว่า
เรา ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าสิ่งนี้จริง ผู้ชายก็
ประสบกับความรู้สึกผิด ซึมเศร้า และล้มเหลว
เราอาจแสร้งว่าความรู้สึกเหล่านี้ไม่ได้
รบกวนเรา แต่สิ่งนี้รบกวน เราสามารถรู้สึก
หนักใจจากความล้มเหลวและความไม่ดี
พร้อมซึ่งเราเริ่มคิดว่าเราจะไม่มีวันประสบ
ความสำเร็จ เราอาจทึกทักว่าเพราะเราล้ม
มาก่อน การล้มจึงเป็นจุดหมายปลายทาง
ของเรา เหมือนกับที่นักเขียนคนหนึ่งกล่าวไว้

ว่า “เราพยายามฟันฝ่าเหมือนเรือทวนกระแสน้ำ
น้ำที่มักพัดกลับไปยังที่เดิม”¹

ข้าพเจ้าเฝ้าดูชายที่เปี่ยมด้วยศักยภาพ
และสง่างามไม่มีส่วนร่วมในงานอันท้าทาย
ของการสร้างอาณาจักรพระผู้เป็นเจ้าเพราะ
พวกเขาล้มเหลวครั้งหรือสองครั้ง ชายแห่ง
คำสัญญาเหล่านี้ผู้สามารถเป็นผู้ดำรงฐานะ
บุโรहितที่ยอดเยี่ยมและผู้รับใช้ของพระผู้เป็น
เจ้า แต่เพราะพวกเขาสะดุดล้มและท้อแท้
พวกเขาถอนตัวจากคำมั่นสัญญาฐานะบุโรहित
ของพวกเขาและดำเนินตามสิ่งอื่นๆ ที่มีคุณค่า
น้อยกว่า

ดังนั้นพวกเขาดำเนินชีวิตต่อไป อาศัยอยู่
ในเงาของชีวิตที่พวกเขาสามารถทำได้ ไม่
เคยขึ้นไปถึงศักยภาพที่ติดตัวมาแต่กำเนิด
ดังกวีรภาพว่าคนเหล่านี้อยู่ท่ามกลางจิตวิญญาณ
ที่โชคร้ายที่ “เสียชีวิตโดยมีเสียงร่ำร้อง
[ส่วนใหญ่] [ยังคง] อยู่กับพวกเขา”²

ไม่มีใครชอบความล้มเหลว และโดยเฉพาะ
อย่างยิ่งไม่ชอบสิ่งนี้เมื่อคนอื่น—โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งคนที่เรารัก—เห็นเราล้มเหลว เราทุก
คนต้องการความเคารพและยกย่อง เราต้อง
การเป็นผู้ชนะ แต่เราผู้ที่เป็นมรรตัยไม่ได้
เป็นผู้ชนะโดยไม่มี ความพยายาม วินัย หรือ
ปราศจากความผิดพลาด

พี่น้องชาย จุดหมายปลายทางของเราไม่
ได้กำหนดไว้จากจำนวนครั้งที่เราสะดุดล้ม
แต่จากจำนวนครั้งที่เราลุกขึ้น บัดฝุ่นออก
และรุดหน้าไป

ความเสียใจตามพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้า

เรารู้ว่าชีวิตมรรตัยนี้เป็นการทดสอบ แต่
เพราะพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงรักเรา
ด้วยความรักที่ดีพร้อม พระองค์แสดงให้เห็น
เห็นว่าเราหาคำตอบได้ที่ใด พระองค์ประทาน
แผนที่ ซึ่งช่วยให้เราหาหนทางจัดการกับภูมิ-
ประเทศที่เปลี่ยนแปลงและการทดสอบที่ไม่
คาดคิดซึ่งเราทุกคนเผชิญ ถ้อยคำของศาสดา
พยากรณ์เป็นส่วนหนึ่งของแผนที่นี้

เมื่อเราออกนอกเส้นทาง—เมื่อเราล้ม
หรือออกไปจากเส้นทางของพระบิดาบนสวรรค์
—ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์บอกให้เราลุก
ขึ้นและกลับไปอยู่บนเส้นทาง

จากหลักธรรมทั้งหมดที่สอนโดยศาสดา
พยากรณ์มาหลายศตวรรษ สิ่งหนึ่งที่เน้นซ้ำ
แล้วซ้ำเล่าคือข่าวสารที่เปี่ยมด้วยความหวัง
และอุ่นใจที่มนุษย์สามารถกลับใจ เปลี่ยน

เส้นทาง และกลับไปสู่เส้นทางแห่งความจริงของการเป็นสานุศิษย์

นั่นไม่ได้หมายความว่าเราควรสบายใจกับความอ่อนแอ ความผิดพลาด หรือบาป แต่มีความแตกต่างระหว่างความเสียใจจากบาปที่นำไปสู่การกลับใจและความเสียใจที่นำไปสู่ความสิ้นหวัง

อัครสาวกเปาโลสอนว่า “*ความเสียใจตามพระประสงค์ของพระเจ้า* ทำให้เกิดการกลับใจ ... แต่ความ *เสียใจอย่างโลก* นั้นย่อมนำสู่ความตาย”³ *ความเสียใจตามพระประสงค์ของพระเจ้า* ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและความหวังผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ *ความเสียใจอย่างโลก* ดึงเราลง ทำลายความหวัง และชักจูงให้เรายอมแพ้ต่อการล่อลวงที่จะเข้ามา

ความเสียใจตามพระประสงค์ของพระเจ้า นำไปสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใส⁴ และการเปลี่ยนแปลงของใจ⁵ สิ่งนี้ทำให้เราเกลียดชังบาปและรักความดี⁶ อีกทั้งกระตุ้นให้เราขึ้นขึ้นและเดินในแสงสว่างแห่งความรักของพระคริสต์ การกลับใจที่แท้จริงเป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงไม่ใช่ความเจ็บปวดและความทรมาน ใช่ ความเสียใจอย่างจริงจังและการสำนึกผิดอย่างแท้จริงต่อการไม่เชื่อฟังมักเป็นสิ่งที่เจ็บปวดและเป็นขั้นตอนสำคัญในกระบวนการอันศักดิ์สิทธิ์ของการกลับใจ แต่เมื่อความผิดนำเราไปสู่การเกลียดชังตนเองหรือเป็นอุปสรรคแก่เราในการลุกขึ้นอีกครั้ง สิ่งนี้เป็นเครื่องเหนี่ยวรั้งมากกว่าจะเป็นการกระตุ้นให้เรากลับใจ

พี่น้องทั้งหลาย มีหนทางที่ดีกว่า ขอให้เราลุกขึ้นและเป็นบรุษของพระเจ้าเป็นเจ้า เรามีผู้ชนะเลิศ พระผู้ช่วยให้รอด ผู้ดำเนินผ่านหุบเขาแห่งเงามรณะแทนเรา พระองค์ทรงสละพระองค์เองเป็นค่าไถ่บาปของเรา ไม่มีใครมีความรักยิ่งใหญ่เท่านี้—พระเยซูคริสต์ ลูกแกะที่ไม่มีตำหนิ เต็มใจที่จะวางตนเองบนแท่นบูชาและจ่ายราคาบาปของเราโดย “*ใช้หนี้หมด*”⁷ พระองค์รับเอาทุกข์ทรมาน พระองค์ทรงแบกรับภาระ ความผิดไว้บนบ่าของพระองค์ เพื่อนที่รักของข้าพเจ้า เมื่อเราตัดสินใจมาหาพระองค์ เมื่อเรารับพระนามของพระองค์ และเดินอย่างกล้าหาญในเส้นทางแห่งการเป็นสานุศิษย์ จากนั้นโดยผ่านการชดใช้ เราได้รับสัญญาไม่เฉพาะความสุขและ “*สันติสุขในโลกนี้*” แต่ “*ชีวิตนิรันดร์ในโลกที่จะมาถึง*”⁸ ด้วย

เมื่อเราทำผิด เมื่อเราทำบาปและตก ขอให้เรานึกว่าการกลับใจอย่างแท้จริงหมายความว่าอะไร นั่นหมายถึงการหันใจและความปรารถนาของเราไปหาพระเจ้า และละทิ้งบาป การกลับใจอย่างแท้จริงนำความเชื่อมั่นจากสวรรค์ว่า “*เราสามารถทำได้*”

ทำนถือใคร

วิธีหนึ่งของปฏิบัติที่ขัดขวางเราจากการเจริญก้าวหน้าคือทำให้เราสับสนว่าเราคือใครและเราปรารถนาสิ่งใดอย่างแท้จริง

เราต้องการใช้เวลาอยู่กับลูกของเรา แต่เรา

ต้องการทำงานอดิเรกที่เราชื่นชอบสำหรับผู้ชายโดยเฉพาะด้วย เราต้องการลดน้ำหนัก แต่เราต้องการกินอาหารอร่อยๆ เราต้องการเป็นเหมือนพระคริสต์ แต่เรายังโกรธคนที่ขับรถตัดหน้าเรา

จุดประสงค์ของชาตาคือล่อลวงให้เราแลกเปลี่ยนมุกอันประเมินค่าไม่ได้ของความสุขที่แท้จริงและคุณค่านิรันดร์กับเครื่องประดับพลาสติกปลอมๆ ที่เป็นเพียงภาพลวงตาและเป็นการปลอมแปลงของความสุขและปิด

วิธีอื่นที่ปฏิบัติใช้เพื่อทำให้เราท้อแท้จากการลุกขึ้นคือทำให้เรามองว่าพระบัญญัติเป็นสิ่งที่บังคับเรา ข้าพเจ้าคิดว่านั่นเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่จะต่อต้านอะไรก็ตามที่ดูเหมือนว่าไม่ได้เป็นความคิดของเราตั้งแต่แรก

ถ้าเรามองว่าการรับประทานอาหารอย่างมีประโยชน์และการออกกำลังกายเป็นสิ่งที่แพทย์ของเราเท่านั้นที่คาดหวังให้เราทำ เรามีแนวโน้มที่จะล้มเหลว ถ้าเรามองการเลือกเหล่านี้ว่าเราเป็นใครและต้องการเป็นใคร เราจะมีโอกาสมากกว่าที่จะยังอยู่บนเส้นทางและประสบความสำเร็จ

ถ้าเราเห็นว่าการสอนประจำบ้านเป็นเพียงเป้าหมายของประธานสแตค เราอาจจะให้ความสำคัญที่จะทำสิ่งนี้น้อยลง ถ้าเราเห็นว่านี่คือเป้าหมายของเรา—บางสิ่งที่เราปรารถนาที่จะทำเพื่อเป็นเหมือนพระเยซูและดูแลผู้อื่น—เราจะไม่ทำให้คำมั่นสัญญาของเราเกิดสัมฤทธิ์ผลเท่านั้นแต่จะทำให้สำเร็จในวิธีที่

เป็นพรแก่ครอบครัวที่เราเยี่ยมและครอบครัว
เราเองด้วยเช่นกัน

บ่อยครั้ง เราคือผู้ที่เพื่อนหรือครอบครัว
ช่วยให้ลุกขึ้น แต่ถ้าเราคอยสังเกตรอบตัว
เราและมีใจที่ห่วงใย เราจะเห็นโอกาสที่พระ-
เจ้าทรงวางไว้หน้าเราเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นให้
ลุกขึ้นอีกครั้งและรุดไปสู่ศักยภาพที่แท้จริง
ของพวกเขา พระคัมภีร์แนะนำว่า “ไม่ว่า
พวกท่านจะทำอะไร ก็จงทำด้วยความเต็มใจ
เหมือนทำถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า”⁹

นี่เป็นแหล่งอันยอดเยี่ยมของพลังทาง
วิญญาณเพื่อดำเนินชีวิตด้วยความสุจริตและ
ความชอบธรรม และมุ่งเน้นไปสถานที่ที่เรา
ต้องการอยู่ในนิรันดร์ ถึงแม้ว่าเราจะมอง
เห็นจุดหมายปลายทางอันสูงส่งนี้ด้วยดวงตา
แห่งศรัทธา สิ่งนี้จะช่วยให้เราอยู่บนเส้นทาง

เมื่อความสนใจของเราในแต่ละวันอยู่ที่
ความสำเร็จหรือความล้มเหลว เราอาจหลง
ทาง ไม่มีจุดหมาย และล้มลง การมองไปยัง
เป้าหมายที่สูงกว่าจะช่วยให้เราจะสามารถ
อยู่บนเส้นทางและเป็นบุตรและพี่ชายที่ดีขึ้น
เป็นบิดาที่อ่อนโยนขึ้นและเป็นสามีที่มีความ
รักมากขึ้น

แม้ผู้ที่ให้ใจของเขามุ่งมั่นอยู่กับเป้าหมาย
นิรันดร์อาจสะดุดล้มเป็นครั้งคราว แต่พวก
เขาจะไม่พ่ายแพ้ พวกเขาวางใจและพึ่งพา
คำสั่งญาของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาจะลุกขึ้น
ด้วยความหวังอันสว่างไสวในพระผู้เป็นเจ้า
ที่ขอบรรรมและวิสัยทัศน์ที่ดลใจของอนาคต
อันรุ่งโรจน์ พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาสามารถทำได้

ท่านสามารถทำได้

ทุกคน ไม่ว่าเด็กหรือคนสูงอายุได้มีประสบ-
การณ์ส่วนตัวกับการล้ม การล้มเป็นสิ่งที่
มนุษย์เราทำ แต่ตราบเท่าที่เราเต็มใจลุกขึ้น
และเดินต่อไปบนเส้นทางสู่เป้าหมายทาง
วิญญาณที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้ เรา
สามารถเรียนรู้บางสิ่งจากความล้มเหลวและ
ผลก็คือจะทำได้ดีขึ้นและมีความสุขขึ้น

พี่น้องชายที่รัก สหายที่รักของข้าพเจ้า จะ
มีเวลาเมื่อท่าน คิด ว่าท่านไม่สามารถเดินต่อ
ไปได้ จงวางใจในพระผู้ช่วยให้รอดและความ
รักของพระองค์ ด้วยศรัทธาในพระเจ้าพระ-
เยซูคริสต์ และอำนาจแห่งความหวังของพระ-
กิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู ท่าน จะ สามารถ

เดินอย่างภาคภูมิใจต่อไปได้

พี่น้องชาย เราชรักท่าน เราสวดอ้อนวอน
ให้ท่าน ข้าพเจ้าหวังว่าท่านจะสามารถได้
ยืนที่ประธานมอนสวดอ้อนวอนให้ท่าน ไม่
ว่าท่านเป็นบิดาหนุ่ม หรือผู้ดำรงฐานปุโรหิต
สูงวัย หรือมัคนายกที่เพิ่งได้รับการแต่งตั้งใหม่
เราห่วงใยท่าน พระเจ้าทรงห่วงใยท่าน

เราทราบว่าคุณทางของท่านจะยากลำบาก
ในบางครั้ง แต่ข้าพเจ้าจะให้สัญญาแก่ท่าน
ในพระนามของพระเจ้า จงลุกขึ้นและเดิน
ตามรอยพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอดและ
พระผู้ไถ่ และวันหนึ่งท่านจะมองย้อนกลับ
ไปและเต็มไปด้วยความสำนึกคุณที่ท่านเลือก
ไว้ใจการชดใช้และพลังอำนาจของการชดใช้
ที่จะยกท่านขึ้นและเสริมสร้างคามเข้มแข็ง
ให้ท่าน

เพื่อนและพี่น้องชายที่รักของข้าพเจ้า ไม่
ว่าจะท่านล้มหรือล้มกี่ครั้ง จงลุกขึ้น จุดหมาย

ปลายทางของท่านนั้นรุ่งโรจน์ จงยืนอย่าง
สง่างามและเดินไปสู่ความสว่างของพระกิตติ-
คุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ ท่าน
เข้มแข็งเกินกว่าที่ท่านรู้ ท่านมีความสามารถ
มากกว่าที่ท่านจินตนาการ ท่านสามารถทำได้!
ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานถึงสิ่งนี้ในพระ-
นามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระอาจารย์และพระผู้
ไถ่ของเรา พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. F. Scott Fitzgerald, *The Great Gatsby* (1925), 180.
2. “The Voiceless,” ใน *The Complete Poetical Works of Oliver Wendell Holmes* (1908), 99.
3. 2 โครินธ์ 7:10; เน้นด้วยเอน.
4. คู่มือการของอัครทูต 3:19.
5. ดูเอเสเกียล 36:26; 2 โครินธ์ 5:17; โมไซยาห์ 3:19.
6. ดู โมไซยาห์ 5:2.
7. มัทธีว 5:26.
8. หลักคำสอนและพันธสัญญา 59:23.
9. โคโลสี 3:23.

โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

เอาผ้ามาพันให้

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราเตรียมตัวเพื่อการรับใช้ฐานะปุโรหิตใดก็ตาม
ที่พระเจ้าทรงกำหนดให้เราในการเดินทางมรรตัยของเรา

เราทุกคนได้รับพรให้มีความรับผิดชอบต่อกัน การดำรงฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้าคือความรับผิดชอบต่อพระผู้เป็นเจ้า ในชีวิตนิรันดร์ของบุตรธิดาของพระองค์ นั่นคือความจริง นั่นเป็นสิ่งยอดเยี่ยม และบางครั้งทำให้หนักใจได้

มีประธานโควรัมเอ็ลเดอร์ในคืนนี้ที่ฟังอยู่ และทราบดีว่าข้าพเจ้าหมายถึงอะไร นี่คือนี่ที่เกิดขึ้นกับพวกท่านหนึ่งคน น่าจะเกิดขึ้นกับพวกท่านหลายคน — และมากกว่าครั้งเดียว รายละเอียดอาจต่างกันแต่สถานการณ์เหมือนกัน

เอ็ลเดอร์คนหนึ่งที่ไม่รู้จะไรดีขอความช่วยเหลือจากท่าน เขาเพิ่งรู้ว่าเขาต้องย้ายภรรยาไปกับลูกชายแบเบาะของเขาออกจากอพาร์ทเมนท์ที่เขาพักอยู่ไปอีกแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ใกล้ๆ

เขากับภรรยาบอกเพื่อนแล้วว่าพวกเขาขอเยี่ยมรถบรรทุกหนึ่งวันเพื่อขนย้ายข้าวของเครื่องใช้ภายในบ้านและของใช้ส่วนตัว เพื่อนให้เยี่ยมรถบรรทุก คุณพ่อวัยหนุ่มเริ่มขนของขึ้นรถบรรทุก แต่ทำได้ไม่กี่นาทีเขาก็เจ็บหลัง เพื่อนคนที่ให้เยี่ยมรถบรรทุกไม่ว่างพอจะมาช่วยได้ คุณพ่อวัยหนุ่มรู้สึกสิ้นหวัง เขานึกถึงท่าน ประธานโควรัมเอ็ลเดอร์ของเขา

ถึงเวลาที่เขาต้องขอความช่วยเหลือ ตอนนั้นเป็นเวลาบ่ายต้นๆ เป็นวันที่มีการประชุมศาสนจักรช่วงเย็น ท่านสัญญากับภรรยาไว้แล้วว่าจะช่วยโครงการทำงานบ้านในวันนั้น ลูกๆ ขอให้ท่านทำบางอย่างกับพวกเขา แต่ท่านยังไม่มีเวลาทำ

ท่านรู้ว่าสมาชิกในโควรัมของท่าน โดยเฉพาะคนที่ซื่อสัตย์ที่สุด คนที่โดยปกติท่านจะร้องขอความช่วยเหลือ ก็ดูเหมือนจะตกอยู่ในสถานการณ์ยุ่งยากเหมือนกับท่าน

พระเจ้าทรงทราบว่าท่านจะมีวันเช่นนั้น เมื่อพระองค์ทรงเรียกท่านในตำแหน่งนี้ ดังนั้นพระองค์จึงประทานเรื่องๆ หนึ่งเพื่อให้ออกมาใจท่าน เป็นอุปมาของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่มีงานหนักเกินไป บางครั้งเราเรียกว่าเรื่องของชาวสะมาเรียผู้ใจดี แต่จริงๆ แล้วเป็นเรื่องของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตในวันเวลาสุดท้ายอันยากลำบากที่วุ่นวายนี้

เรื่องนี้เหมาะอย่างยิ่งสำหรับผู้รับใช้ฐานะปุโรหิตที่งานหนักเกินไป ขอให้ระลึกว่าท่านคือชาวสะมาเรียไม่ใช่ปุโรหิตหรือชาวเลวีซึ่งเดินผ่านชายที่ได้รับบาดเจ็บ

ท่านอาจจะไม่ทันนึกถึงเรื่องนี้เมื่อท่านเผชิญการทำทนาย แต่ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้ท่านนึกถึงเมื่อวันเวลาเช่นนั้นมาถึงอีกครั้ง

เพราะจะมาแน่นอน
ในพระคัมภีร์ไม่ได้บอกเราว่าเหตุใดชาวสะมาเรียจึงเดินทางบนถนนจากเยรูซาเล็มไปเยรีโค ไม่น่าเป็นไปได้ที่เขาจะเดินทางตามลำพังเพราะเขาต้องรู้ว่าโจรรอพวกที่ไม่ระวังตัว เขาอยู่ในเส้นทางอันตราย และเป็นธรรมเนียมที่เขาจะมีสัตว์พาหนะขนของพร้อมด้วยน้ำมันและเหล้าองุ่น

ในพระวจนะของพระเจ้า เมื่อชาวสะมาเรียเห็นคนบาดเจ็บ ได้หยุดดูเขาเพราะ “เขามีใจสงสาร”

นอกจากมีใจสงสารแล้ว เขายังลงมือทำจนกระทั่งเลิกอยู่เสมอกถึงความพิเศษจำเพาะของเรื่องนี้

“จึงเข้าไปหาเขา เอาเหล้าองุ่นกับน้ำมันเทใส่บาดแผลและเอาผ้ามาพันให้ แล้วให้เขาขึ้นขี่สัตว์ของตนเองพามาถึงโรงแรม และดูแลรักษาพยาบาลเขา

“วันรุ่งขึ้นก่อนจะไป เขาเอาเงินสองเดนา-ริอันให้กับเจ้าของโรงแรม บอกว่า ช่วยรักษาเขาด้วย สำหรับเงินที่ต้องเสียเกินกว่านี้จะใช้ให้เมื่อกลับมา”¹

ท่านและผู้ดำรงฐานะปุโรหิต ท่านได้รับเรียกให้นำ จึงสามารถมีความมั่นใจอย่างน้อยสามข้อ ข้อแรก พระเจ้าจะประทานให้ท่านถ้าท่านขอความรู้สึกสงสารที่พระองค์ทรงรู้สึกต่อคนขัดสน สอง พระองค์จะทรงเตรียมคนอื่นให้มาสมทบกับท่านขณะที่ท่านรับใช้ เช่นเจ้าของโรงแรม และสาม เช่นเดียวกับชาวสะมาเรียผู้ใจดี พระเจ้าจะประทานบำเหน็จที่เกินคุ้มให้ทุกคนที่ร่วมช่วยเหลือคนขัดสน

ประธานโควรัมของท่านน่าจะกระทำตามความเชื่อมั่นเหล่านั้นมากกว่าหนึ่งครั้ง ท่านขอคนอื่นที่มีฐานะปุโรหิตของพระเจ้าให้มาช่วย พร้อมกับมั่นใจว่าพวกเขาจะตอบรับด้วยความสงสาร ท่านไม่กลัวที่จะขอคนที่ตอบรับบ่อยที่สุดในอดีตเพราะท่านรู้ว่าพวกเขาารู้สึกสงสารง่าย ท่านขอพวกเขาเพราะรู้ว่าในอดีตพวกเขา สำนึกในพระกรุณาธิคุณของพระเจ้าเมื่อพวกเขาเลือกจะช่วยเหลือ ท่านขอบางคนที่ไม่แบกรับภาระหนักอยู่แล้ว โดยรู้

ว่ายิ่งพวกเขาเสียสละมากขึ้นเท่าไร พวกเขาจะได้รับบำเหน็จจากพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น คนที่เคยช่วยเหลือ ในอดีตสำนึกในพระกรุณาธิคุณอันล้นพ้นของ พระผู้ช่วยให้อวด

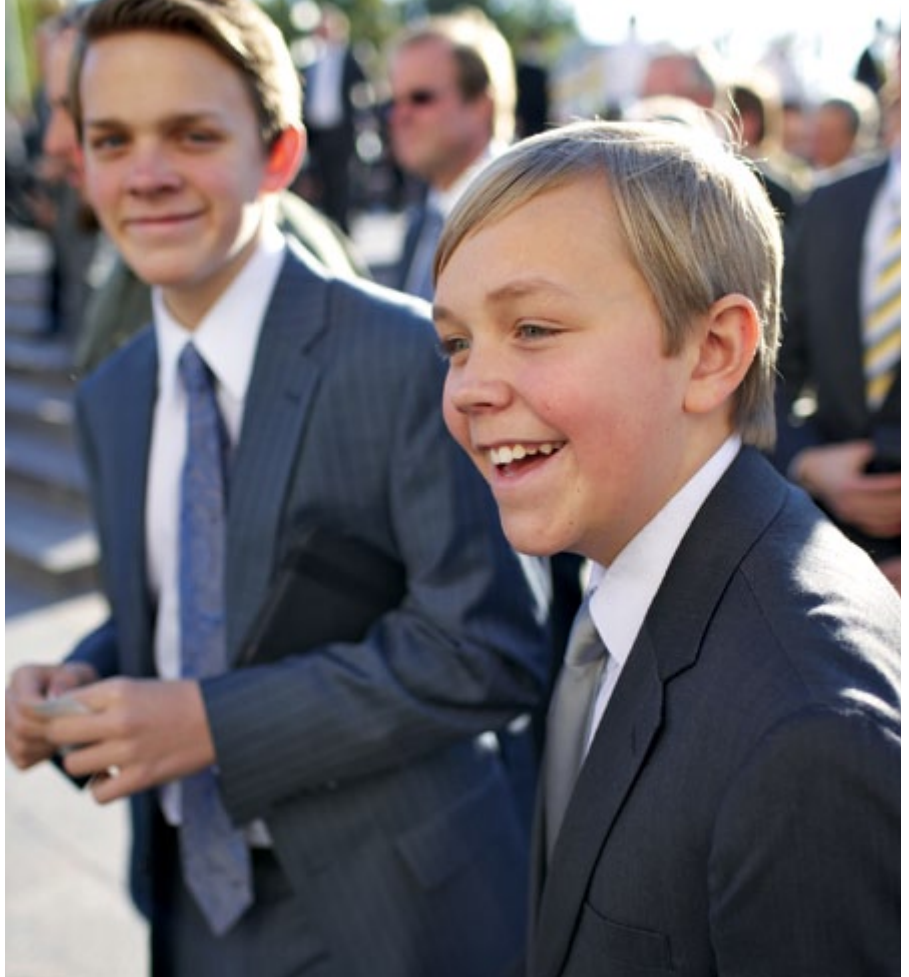
ท่านอาจได้รับการดลใจไม่ให้ขอบางคน ช่วยยกของขึ้นรถและจากนั้นยกของลงจากรถบรรทุกคันนั้น ในฐานะผู้นำ ท่านรู้จักสมาชิกโครัมและครอบครัวพวกเขาเป็นอย่างดี พระเจ้าทรงรู้จักพวกเขาดีที่สุด

พระองค์ทรงทราบว่าภรรยาของใครที่ใกล้จะหมดความอดทนเพราะสามีหาเวลาทำสิ่ง ที่เธออยากให้ทำเพื่อดูแลความต้องการของเธอไม่ได้ พระองค์ทรงทราบว่าเด็กคนใดจะได้รับพรโดยการเห็นบิดาของพวกเขาไปช่วยคนอื่นอีกครั้งหรือถ้าเด็กคนนั้นต้องการรู้สึก ว่าพวกเขาสำคัญต่อบิดามากพอที่บิดาจะใช้เวลาอยู่กับพวกเขาในวันนั้น แต่พระองค์ ทรงทราบด้วยว่าใครต้องการคำเชื้อเชิญให้ รับประทานแต่อาจดูเหมือนว่าไม่น่าจะใช่ หรือไม่ เต็มใจจะช่วยเหลือ

ท่านไม่สามารถรู้จักสมาชิกโครัมของท่าน ทุกคนเป็นอย่างดี แต่พระผู้เป็นเจ้าทรงรู้จัก ดั้งที่ท่านเคยทำมาหลายครั้ง ท่านสวดอ้อนวอนทูลถามว่าจะขอใครไปช่วยรับใช้ผู้อื่น พระเจ้าทรงทราบว่าใครจะได้รับพรโดยจะมี ผู้ขอให้ช่วย และครอบครัวของใครจะได้รับพร โดยไม่มีผู้ขอ นั่นคือการเปิดเผยที่ท่านคาดหวัง ได้ว่าจะได้รับขณะที่ท่านนำในฐานะปุโรหิต

ข้าพเจ้าเห็นสิ่งนั้นเกิดขึ้นเมื่อข้าพเจ้าเป็น ยาวชนชาย ข้าพเจ้าเป็นผู้ช่วยคนแรกใน โครัมปุโรหิต วันหนึ่งอภิศาสตร์พามาหา ข้าพเจ้าที่บ้าน เขาอยากให้ข้าพเจ้าไปกับ เขา ไปเยี่ยมหญิงม่ายที่มีความขัดสนอย่างหนัก เขาบอกว่าเขาต้องการข้าพเจ้า

ขณะรอเขามาที่บ้าน ข้าพเจ้าขบขันใจ ข้าพเจ้ารู้ว่าอภิศาสตร์มีที่ปรึกษาที่เข้มแข็งและ ฉลาด คนหนึ่งเป็นผู้พิพากษาที่มีชื่อเสียง อีก คนหนึ่งบริหารบริษัทขนาดใหญ่และต่อมา เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ อภิศาสตร์เองดูเหมือน ว่าสักวันหนึ่งจะรับใช้เป็นที่ชั้นผู้ใหญ่ แต่เหตุใดอภิศาสตร์จึงพูดกับปุโรหิตที่ไร้ประสบ-

การณ์ว่า “ผมต้องการความช่วยเหลือจากคุณ”

ตอนนี้ข้าพเจ้ารู้ดีแล้วว่าเขาบอกอะไรกับ ข้าพเจ้า “พระเจ้าทรงประสงค์ให้คุณได้รับ พร” ที่บ้านของหญิงม่าย ข้าพเจ้าประหลาด ใจที่เห็นเขาบอกสตรีคนนั้นว่าเขาจะไม่ได้รับ ความช่วยเหลือจากศาสนจักรจนกว่าเธอจะ กรอกแบบฟอร์มงบประมาณที่เขาให้เธอไว้ ก่อนหน้านี้ ระหว่างทางกลับบ้าน ขณะที่เขา เห็นข้าพเจ้าประหลาดใจมาก เขาหัวเราะเบาๆ ที่ข้าพเจ้าประหลาดใจและพูดว่า “ฮัล เมื่อ เธอควบคุมรายจ่ายของเธอได้ เธอจะช่วยเหลือ คนอื่นได้”

อีกครั้งหนึ่ง อภิศาสตร์พาข้าพเจ้าไปเยี่ยมบ้าน ซึ่งมิบิดามารดาติดสุรา เขาส่งลูกสาวตัวน้อย ขวัญผวาสองคนมาคุยกับเราที่ประตู หลัง จากพูดคุยกับเด็กน้อยทั้งสองคน เราหันกลับ และเขาพูดกับข้าพเจ้าว่า “ตอนนี้เรายัง เปลี่ยนแปลงเรื่องสลัดใจในชีวิตพวกเขาไม่ ได้ แต่พวกเขาจะรู้สึกได้ว่าพระเจ้าทรงรัก พวกเขา”

อีกครั้งหนึ่งในช่วงเย็น เขาพาข้าพเจ้าไป

บ้านชายคนหนึ่งที่ไม่ได้มาโบสถ์หลายปี อภิศาสตร์บอกเขาว่ารักเขามากเพียงไรและ วอร์ดต้องการเขามากเพียงไร ดูเหมือนจะ ไม่มีผลเท่าไรนักสำหรับชายคนนั้น แต่เวลา นั้นและทุกครั้งที่อภิศาสตร์พาข้าพเจ้าไปด้วย มีผลอย่างมากต่อข้าพเจ้า

ไม่มีทางที่ข้าพเจ้าจะพบคำตอบได้ว่า อภิศาสตร์สวดอ้อนวอนหรือไม่เพื่อจะรู้ว่าปุโรหิต คนไหนควรจะได้รับพรจากไปกับเขาเพื่อทำ การเยี่ยมเหล่านั้น เขาอาจพาปุโรหิตคนอื่น ไปด้วยหลายครั้ง แต่พระเจ้าทรงทราบว่าสัก วันหนึ่งข้าพเจ้าจะเป็นอภิศาสตร์ที่เชื้อเชิญให้ ผู้ มีศรัทธามอดดับกลับมาสู่ความอบอุ่นใน พระกิตติคุณ พระเจ้าทรงทราบว่าสักวันหนึ่ง ข้าพเจ้าจะมีความรับผิดชอบฐานะปุโรหิตต่อ บุตรหลานหลายร้อยหลายพันคนของพระบิดา บนสวรรค์ ซึ่งคนเหล่านั้นกำลังต้องการความ ช่วยเหลือทางโลกอย่างมาก

ยาวชนชายทั้งหลาย ท่านไม่อาจรู้ว่าพระ- เจ้าทรงเตรียมสิ่งใดไว้ให้ท่านทำในการรับใช้ ฐานะปุโรหิต แต่การทำหายยิ่งกว่านั้นสำหรับ

ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตทุกคนคือต้องให้ความช่วยเหลือทางวิญญาณ เราทุกคนมีหน้าที่ดังกล่าว หน้าที่นี้ควบคู่มากับการเป็นสมาชิกโควรัม ควบคู่มากับการเป็นสมาชิกครอบครัว ถ้าศรัทธาของใครในโควรัมหรือในครอบครัว ท่านถูกซาตานโจมตี ท่านจะรู้สึกหงุดหงิด เช่นเดียวกับการรับใช้และความเมตตาของชาวสะมาเรีย ท่านจะดูแลพวกเขาด้วยซึ่งทำแผลในยามที่พวกเขาต้องการความช่วยเหลือ

การรับใช้ของท่านในฐานะผู้สอนศาสนา ท่านจะไปหาคนหลายพันคนที่มีความต้องการทางวิญญาณอย่างมาก จนท่านได้สอนเขา มีหลายคนไม่รู้ว่าคุณมีบาดแผลทางวิญญาณที่ยังไม่ได้รับการรักษา ซึ่งจะนำความทุกข์ยากไม่รู้จบมาให้ ท่านจะไปทำภารกิจของพระเจ้าเพื่อช่วยชีวิตพวกเขา มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงฟื้นแผลทางวิญญาณเมื่อพวกเขายอมรับศาสนพิธีที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์

ในฐานะสมาชิกโควรัม ผู้สอนประจำบ้านและผู้สอนศาสนา ท่านไม่สามารถช่วยผู้อื่นซ่อมแซมความเสียหายทางวิญญาณเว้นแต่ศรัทธาของท่านจะแรงกล้า นั่นหมายความว่าสิ่งนี้เป็นมากกว่าการอ่านพระคัมภีร์เป็น

ประจำและการสวดอ้อนวอนให้ การสวดอ้อนวอนในเวลานั้นและการอ่านพระคัมภีร์แบบผ่านๆ ไม่ใช่การเตรียมตัวที่เพียงพอ ความมั่นใจในสิ่งที่ท่านต้องการมาพร้อมกับคำแนะนำใน ภาคที่ 84 ของหลักคำสอนและพันธสัญญา “ทั้งเจ้าอย่าคิดไว้ก่อนว่าเจ้าจะกล่าวอะไร; แต่จงสั่งสมถ้อยคำแห่งชีวิตไว้ในความคิดเจ้าเสมอไป, และจะให้มันแก่เจ้าในโมงนั้นเอง ส่วนนั้นที่จะแบ่งสรรให้แก่มนุษย์ทุกคน.”²

คำสัญญานั้นจะอ้างสิทธิ์ได้ก็ต่อเมื่อเรา “สั่งสม” ถ้อยคำแห่งชีวิตและทำสิ่งนั้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับข้าพเจ้า การสั่งสมพระคัมภีร์หมายถึงเรื่องราวความรู้สึกบางอย่างเกี่ยวกับถ้อยคำนั้น ตัวอย่างเช่น เมื่อข้าพเจ้าพยายามไปช่วยคนบางคนที่ศรัทธาของเขาสั่นคลอนเกี่ยวกับการเรียกอันศักดิ์สิทธิ์ของศาสนพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ความรู้สึกนั้นก็กลับมาที่ข้าพเจ้า

ไม่เฉพาะถ้อยคำที่มาจากพระคัมภีร์มอรมอนเท่านั้น นั่นเป็นความรู้สึกที่มั่นใจถึงความจริงที่เกิดขึ้นเมื่อใดก็ตามที่ข้าพเจ้าอ่านพระคัมภีร์มอรมอนเพียงสองสามบรรทัด ข้าพเจ้า

ไม่อาจสัญญาได้ว่าจะเกิดขึ้นกับทุกคนที่สงสัยเกี่ยวกับศาสนพยากรณ์โจเซฟ สมิธหรือพระคัมภีร์มอรมอน แต่ข้าพเจ้าทราบว่าโจเซฟ สมิธเป็นศาสนพยากรณ์แห่งการฟื้นฟู ข้าพเจ้าทราบว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นพระคำของพระเจ้าเป็นเจ้า เพราะข้าพเจ้าสั่งสมพระคัมภีร์

ข้าพเจ้าทราบจากประสบการณ์ว่าท่านได้รับ ความเชื่อมั่นถึงความจริงจากพระวิญญาณ เพราะสิ่งนี้เกิดขึ้นกับข้าพเจ้า ท่านและข้าพเจ้าต้องมีความเชื่อมั่นนั้นก่อนที่พระเจ้าจะทรงวางเราไว้ในเส้นทางสัญญาของคนที่เรารักซึ่งบาดเจ็บจากศัตรูของความจริง

มีการเตรียมพร้อมอีกอย่างหนึ่งที่เราต้องทำ นั่นคืออุปนิสัยของมนุษย์ที่เฉยชาต่อความเจ็บปวดของผู้อื่น นั่นคือเหตุผลหนึ่งที่ว่าเหตุใดพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจึงพยายามบอกเล่าถึงการชดใช้ของพระองค์และการที่พระองค์ทรงยอมรับความเจ็บปวดและโทมนัสในบุตรธิดาทุกคนของพระบิดาบนสวรรค์เพื่อพระองค์จะทรงทราบวิธีช่วยพวกเขา

แม้แต่คนดีที่สุดของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตในมรรตัยของพระบิดาบนสวรรค์ก็ไม่ขึ้นมาสู่

มาตรฐานของความสงสารอย่างง่ายดาย
แนวโน้มของมนุษย์เราคือไร้ความอดทนกับ
ผู้ที่มองไม่เห็นความจริงซึ่งเป็นเรื่องง่าย
สำหรับเรา เราต้องระวังว่าความไม่อดทน
ของเราจะไม่ถูกตีความเป็นการประณาม
หรือปฏิเสธ

ขณะที่เราเตรียมให้ความช่วยเหลือแทน
พระเจ้าในฐานะผู้รับใช้ฐานะปุโรหิต มีพระ-
คัมภีร์ที่นำทางเรา ซึ่งกล่าวถึงของประทานที่
เราต้องมีไว้สำหรับการเดินทาง ไม่ว่าจะพระเจ้า
จะทรงส่งเราไปที่ใด ชาวสะมาเรียผู้ใจดีมี
ของประทานที่เราต้องการ พระเจ้าทรงบอก
วิธีที่เราจะพบของประทานนั้น

“ดังนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, หากท่าน
ไม่มีจิตกุศล, ท่านก็ไม่เป็นอะไรเลย, เพราะ
จิตกุศลไม่มีวันสูญสิ้น. ดังนั้น, จงแนบสนิท
อยู่กับจิตกุศล, ซึ่งเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสิ่ง
ทั้งปวง, เพราะสิ่งทั้งปวงต้องสูญสิ้น—

“แต่จิตกุศลคือความรักอันบริสุทธิ์ของ
พระคริสต์, และสิ่งนี้ยังยืนตลอดกาล; และผู้
ใดที่ถูกพบว่าครอบครองมันในวันสุดท้าย,
ย่อมจะดีกับเขา.

“ดังนั้น, พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า, จงสวด
อ้อนวอนพระบิดาจนสุดพลังของใจ, เพื่อ
ท่านจะเปี่ยมด้วยความรักนี้, ซึ่งพระองค์
ประทานให้ทุกคนซึ่งเป็นผู้ติดตามที่แท้จริง
ของพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์;
เพื่อท่านจะกลับกลายเป็นบุตรของพระเจ้าเป็น
เจ้า; เพื่อว่าเมื่อพระองค์จะเสด็จมาปรากฏ
เราจะเป็นเหมือนพระองค์, เพราะเราจะเห็น
พระองค์ดังที่พระองค์ทรงดำรงอยู่; เพื่อเรา
จะมีความหวังนี้; เพื่อพระองค์จะทรงทำให้
เราบริสุทธิ์แม้ดังที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์.
เอเมน.”³

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนว่าเราจะเตรียมตัว
ให้การรับใช้ฐานะปุโรหิตใดก็ตามที่พระเจ้า
ทรงกำหนดให้เราในการเดินทาง ในพระนาม
อันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. ลูคา 10:33-35.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:85.
3. โมโรไน 7:46-48.

โดย ประธานโทมัส เอส. มอนสัน

เมฆบาลแท้

การสอนประจำบ้านตอบคำถามอ้อนวอนมากมายและทำให้เราเห็น
การเปลี่ยนแปลงซึ่งเกิดขึ้นในชีวิตผู้คน

ค **น**นี้ในศูนย์การประชุมใหญ่ในซอลท์-
เลคซิตีและในทีโกล์โกลมีผู้ดำรงฐานะ
ปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้ามาชุมนุมกัน
พวกท่านเป็น “ปุโรหิตหลวง” อย่างแท้จริง
—เป็น “พงศ์พันธุ์ที่เลือกสรร” ดังอัครสาวก
เปโตรประกาศ¹ ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติที่ได้
ปราศรัยกับท่าน

สมัยที่ข้าพเจ้าเติบโตใหญ่ ทุกฤดูร้อนครอบครัว
เราจะขับรถไปโพรวินแดนยอน ลงใต้ไป
ประมาณ 45 ไมล์ (72 กม.) ค่อนไปทาง
ตะวันออกของซอลท์เลคซิตี เราจะพักใน
กระท่อมครอบครัวที่นั่นหลายสัปดาห์ พวก
เราเด็กผู้ชายมักใจร้อนอยากไปตกปลาที่
ลำธารหรือว่ายน้ำเร็วๆ เราจึงพยายามเร่ง
คุณพ่อให้ขับรถเร็วขึ้นอีกนิด ในสมัยนั้น
รถยนต์ที่คุณพ่อขับคือ โอลด์สโมบิล 1928
ถ้าท่านขับเร็วกว่า 35 ไมล์ (56 กม.) ต่อ
ชั่วโมง คุณแม่จะบอกว่า “ชะลอหน่อยค่ะ!
ชะลอหน่อย!” ข้าพเจ้าจะบอกว่า “เหยียบ
คันเร่งเลยครับพ่อ! เหยียบเลย!”

คุณพ่อจะขับประมาณ 35 ไมล์ต่อชั่วโมง
ตลอดทางจนถึงโพรวินแดนยอนหรือจนกว่า
เราจะมาถึงทางโค้งและการเดินทางจะหยุด
ชะงักเพราะฝูงแกะ เราจะนั่งมองแกะหลาย
ร้อยตัวเดินแถวผ่านเราไป ราวกับไม่มีคน
เลี้ยง มีสุนัขสองสามตัวคอยเห่าต้อนรับพวกมัน
ขณะเดินไป ด้านหลังเราจะเห็นคนเลี้ยงแกะ

อยู่บนหลังม้า—ไม่มีบังเหียนมีแต่เชือกจูง
เขานั่งหลังบนอานม้าเป็นครั้งคราวเพราะม้า
รู้ว่าจะไปทางไหนและสุนัขเห่าตามหน้าที่
ของมัน

ลองเทียบกับเหตุการณ์ที่ข้าพเจ้าเห็นใน
มิวนิก เยอรมนีเมื่อหลายปีก่อน วันนั้นเป็น
เช้าวันอาทิตย์ และเราต้องเดินทางไปการ
ประชุมผู้สอนศาสนา ขณะมองออกนอก
หน้าต่างรถยนต์ของประธานคณะเผยแผ่
ข้าพเจ้าเห็นคนเลี้ยงแกะถือไม้เท้า นัว ฝูง
แกะ แกะเหล่านั้นเดินตามเขาไม่ว่าเขาจะ
ไปทางไหน ถ้าเขาเดินไปทางซ้าย แกะจะ
ตามไปทางซ้าย ถ้าเขาเดินไปทางขวา แกะ
จะตามไปทางขวา ข้าพเจ้าเปรียบเทียบ
ระหว่างเมฆบาลแท้ที่อยู่หน้าแกะกับคนเลี้ยง
แกะรับจ้างที่มีม้าตามหลังแกะ

พระเยซูตรัสว่า “เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี เรารู้จัก
แกะของเรา”² พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างที่ดี
พร้อมผู้ทรงแสดงให้เห็นว่าเมฆบาลแท้ควร
เป็นอย่างไร

พี่น้องชายทั้งหลาย เราเป็นฐานะปุโรหิต
ของพระผู้เป็นเจ้าและมีหน้าที่เลี้ยงแกะ พระ-
ปรีชาญาณของพระเจ้าจัดเตรียมแนวทางให้
เราเป็น คนเลี้ยงที่คอยดูแลครอบครัวในศาสน-
จักร ซึ่งเราสามารถรับใช้ สอน และเป็นพยาน
ต่อพวกเขา แนวทางเช่นนั้นเรียกว่าการสอน

ประจำบ้าน และข้าพเจ้าประสงค์จะพูดเรื่องดังกล่าวกับท่านคืนนี้

อธิการของแต่ละวอร์ดในศาสนจักรกำกับดูแลงานมอบหมายให้ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตเป็นผู้สอนประจำบ้านไปเยี่ยมบ้านสมาชิกทุกเดือน พวกเขาไปเป็นคู่ หากอยู่ในวิสัยที่ทำได้ เยาวชนชายที่เป็นปุโรหิตหรือผู้สอนในฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนจะคู่กับผู้ใหญ่คนหนึ่งผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคเมื่อเข้าไปในบ้านของคนที่เขารับผิดชอบ ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนควรมีส่วนในการสอนที่เกิดขึ้น งานมอบหมายเช่นนั้นจะช่วยเตรียมเยาวชนชายสำหรับงานเผยแผ่ และตลอดชีวิตของการรับใช้ในฐานะปุโรหิต

โปรแกรมการสอนประจำบ้านเป็นการขานรับการเปิดเผยสมัยใหม่ เป็นการมอบหมายให้ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตไป “สอน, อรรถาธิบาย, แนะนำ, ให้ปฏิบัติสมาธิ... และเยี่ยมบ้านสมาชิกแต่ละคน, และแนะนำพวกเขาให้สวดอ้อนวอนโดยออกเสียงและในที่ลับตาและปฏิบัติหน้าที่ทุกอย่างในครอบครัว... ดูแลศาสนจักรเสมอ, และอยู่กับพวกเขาและทำให้พวกเขาเข้มแข็งขึ้น; และดูว่าไม่มีความชั่วช้าสามานย์ในศาสนจักร, ทั้งไม่โกรธเคืองกัน, ทั้งไม่พูดเท็จ, ลอบกัด, หรือพูดให้ร้าย.”³

ประธานเดวิด โอ. แมคเคย์เตือนว่า “การสอนประจำบ้านเป็นโอกาสเร่งด่วนที่สุดและคุ้มค่าที่สุดในการบำรุงเลี้ยง สร้างแรงบันดาลใจ ให้คำปรึกษา และชี้นำบุตรธิดาของพระบิดาเรา... เป็นการรับใช้อันสูงส่ง การเรียกอันสูงส่ง หน้าที่ของเราเหล่าผู้สอนประจำบ้านคือ... พระวิญญูณเข้าไปในบ้านทุกหลังและใจทุกดวง การรักษานี้และทำสุดความสามารถจะนำสันติสุข ปิติ และความพอใจอันหาที่สุดมิได้มาสู่ [ผู้สอน] [ที่ทรงเกียรติ] และอุทิศตนของบุตรธิดาพระผู้เป็นเจ้า”⁴

จากพระคัมภีร์มอรมอนเราอ่านว่าแอลมา “อุทิศถวายปุโรหิตทั้งหมดของพวกเขาและผู้สอนทั้งหมดของพวกเขา; และไม่มีผู้ใดได้รับการอุทิศถวายเว้นแต่พวกเขาเป็นคนเที่ยงธรรม.”

“ฉะนั้นพวกเขาดูแลผู้คนของตน, และบำรุงเลี้ยงคนเหล่านั้นด้วยสิ่งที่เกี่ยวกับความชอบธรรม”⁵

ในการทำหน้าที่สอนประจำบ้านของเราเราฉลาดถ้าเราเรียนรู้และเข้าใจปัญหาท้าทายของสมาชิกแต่ละครอบครัว เพื่อเราจะเกิดประสิทธิผลในการสอนและการให้ความช่วยเหลือที่ต้องการ

การเยี่ยมสอนประจำบ้านจะประสบความสำเร็จมากขึ้นเช่นกันถ้ากำหนดนัดหมายไว้ล่วงหน้า เพื่ออธิบายประเด็นนี้ ข้าพเจ้าจะเล่าประสบการณ์เมื่อหลายปีก่อน เวลานั้นคณะกรรมการบริหารผู้สอนศาสนาประกอบด้วยสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์, กอร์ดอน บี. ینگคีย์ และโรนัลด์ เอส. มอนสัน เย็นวัน

หนึ่ง บราเดอร์และซิสเตอร์อิงคีย์เลี้ยงอาหารค่ำสมาชิกคณะกรรมการและภรรยาในบ้านพวกท่าน เราได้รับประทานอาหารเสร็จพอดีเมื่อมีเสียงเคาะประตูบ้าน ประธานอิงคีย์เปิดประตูและพบผู้สอนประจำบ้านคนหนึ่งของท่านยืนอยู่ที่นั่น ผู้สอนประจำบ้านบอกว่า “ผมทราบว่าผมไม่ได้นัดไว้ และผมไม่ได้มากับคู่ แต่ผมรู้สึกว่าคุณมาคืนนี้ ผมไม่ทราบว่าท่านมีแขก”

ประธานอิงคีย์เชิญผู้สอนประจำบ้านเข้ามาข้างในอย่างสุภาพ เขานั่งลงสอนอัศจรรย์สามคนพร้อมภรรยาเกี่ยวกับหน้าที่การเป็นสมาชิกของเรา ผู้สอนประจำบ้านทำสุดความสามารถด้วยความหวาดหวั่นเล็กน้อย ประธานอิงคีย์ขอบคุณที่เขาเข้ามา จากนั้นเขาก็รีบออกไป

ข้าพเจ้าจะพูดถึงอีกตัวอย่างหนึ่งของวิธีที่ไม่ถูกต้องในการสอนประจำบ้าน ประธานมาเรียน จี. รอนนีย์ผู้เป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุดเมื่อหลายปีก่อน เคยเล่าเกี่ยวกับผู้สอนประจำบ้านของท่านที่ไปบ้านรอนนีย์ในคืนฤดูหนาว เขายืนถือหมวกและท่าทางดูกลืนเมื่อท่านเชิญเขานั่งและให้ชาวดาร์ชชณะยังยืนอยู่ เขาพูดว่า “ผมจะบอกคุณ บราเดอร์รอนนีย์ ข้างนอกหนาว ผมติดเครื่องทิ้งไว้ให้รถอุ่น ผมแค่แวะมาเพื่อผมจะบอกอธิการได้ว่าผมมาเยี่ยมแล้ว”⁶

ประธานเอสตรา แพพท์ เป็นสัน หลังจากเล่าประสบการณ์ของประธานรอนนีย์ในการประชุมผู้นำฐานะปุโรหิตว่า “เราทำได้ดีกว่านั้น พี่น้องชายทั้งหลาย—ดีกว่านั้นมาก!”⁷ ข้าพเจ้าเห็นด้วย

การสอนประจำบ้านเป็นมากกว่าการเยี่ยมตามหน้าที่เดือนละครั้ง ความรับผิดชอบของเราคือสอน สร้างแรงบันดาลใจ กระตุ้น หากไปเยี่ยมคนไม่เข้มแข็งต้องนำเขากลับสู่ความเข้มแข็ง และเพื่อความสูงส่งในท้ายที่สุดของบุตรธิดาพระผู้เป็นเจ้า

เพื่อช่วยงานของเรา ข้าพเจ้าจะแบ่งปันคำแนะนำอันโปรดปรานเรื่องนี้ซึ่งใช้ได้แน่นอนกับผู้สอนประจำบ้าน มาจากอับราฮัม ลินคอล์นผู้กล่าวว่า “หากท่านอยากได้คนร่วมอุดมการณ์ ท่านต้องทำให้เขาเชื่อมั่นก่อนว่า

เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของศาลาสนักการของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด

เฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

โรมัส เอส. มอนสัน
ประธาน

ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์อร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สอง

โคออร์ดิเนเตอร์สาวกสิบสอง

บอยด์ เค. แพคเกอร์

เดล. ทอม เพอร์ริย์

รัสเซล เอ็ม. เนลสัน

ดัลลีน เอช. โอคส์

เอ็ม. วิตเบิร์ก บัลดาร์ดี

ริชาร์ด จี. สก็อตต์

โรเบิร์ต ดี. เฮลส์

เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์

เดวิด เอ. เบดนาร์

เควินทีน แอล. อุก

ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน

นیل แอล. แอนเดอร์สัน

โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์

แอล. วิทนี คอลลีย์ตัน

โตนัลด์ แอล. ฮอลแลนด์

แมท อาร์. คอร์ดิลเดออร์

ริชาร์ด เจ. เจนสัน

แคร็ก ซี. คริสต์เซ็นเซิน

อดัลล์ส สวานสัน

ฝ่ายประธานโคออร์ดิเนเตอร์สาวกเจ็ดสิบ

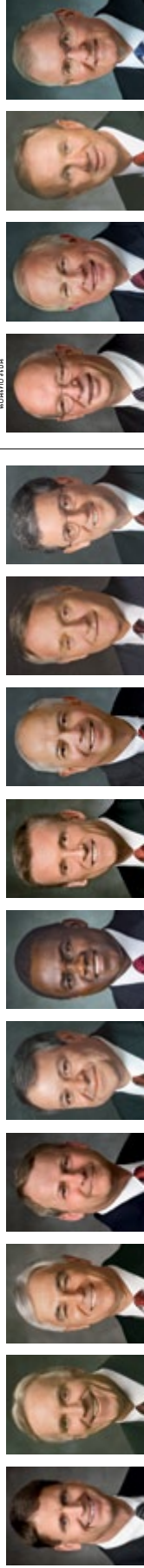
ฮอลแลนด์

โค้วรัมที่หนึ่งแห่งสภาเกษตรกร

(เรียงลำดับตามตัวอักษร)

มาร์กลอ เอ. โฮล์ไมท์, โยเซฟ แอล. ฮาเฟอร์, คาร์ลอส เดส. ฮามาโด, อีเด็น แอล. ฮาร์ตมัน, แมทธิว บี. ฮาร์แลนด์, เดวิด แอล. เมสเซอร์, เซบัสเตียน เอ็ม. ไมเนอร์, แครก เอ. คาร์บอน, บุน ฮวาน. ซอย, คอง ฮาร์. คาร์ก

คาร์ล บี. ซูกา, ลอเรนซ์ อี. คอร์บัตร์, คิลล์ เอ. เอ็ม. คอสตา, อองการด์ อี. คอสต์จูเนียร์, เบนฮามิน เด. โอโยส, เอ็ดวิน ดี. ดูบ, เควิน อาร์. คัมเบล, แลร์รี่ เจ. เฮ็คเคอร์, สแตนลีย์ จ. ออลิสต์, เดวิด เอฟ. อีแวนส์

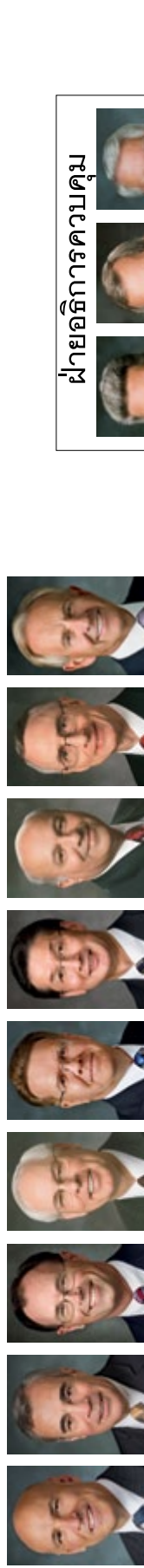
เรมิก อาร์. ฟาลเบกา, บรูซ ดี. กัวร์รา, โรเบิร์ต ซี. เกย์, คาร์ลอส ออ. ไคคอบ, คริสโตฟอล โกลดิน, เทอร์ริส ดี. บัญญู, กลอ, วอลเตอร์ กอนซาเลส, ซี. สตีเฟน ไกร์, เจมส์ เจ. ฮานูลา, แค็นเดิล แอล. จอห์นสัน

พอล บี. จอห์นสัน, พอล บี. จอห์นสัน, มาร์ทีน บี. แซซ, มาร์ทีน เอช. นิลสัน, เบร์นาร์โด เอช. นิลสัน, อีตัน เอช. เมลเลอร์, อีตัน บี. เมลเลอร์, โอลด์ บี. ไมเซอร์, เจมส์ บี. มาร์ติน, โอลด์ บี. ไมเซอร์, แค็นเดิล แอล. จอห์นสัน

ราฟาเอล อี. ฟีน, บรูซ ดี. พอร์ทอร์, เดล จี. เวนเดมัต, ไมเคิล ที. ร็อกวูด, ลินน์ จี. ฮอบบิ้นส์, โจเซฟ ดี. บัญญู, ซิตาคี, สตีเวน เอ. ฮอบบ์ส, เรกอร์โด เอ. ซาเฮอร์เรซ, เอมิเลียโน่ อี. ซาเฮอร์เรซ, ชวน เอ. อูซตา

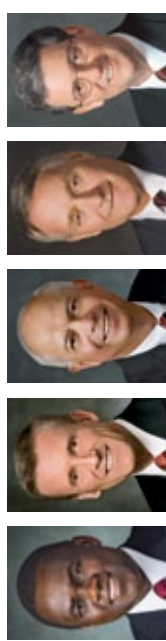
อานริโอฟ วาลเดนเอตา, ฟรานซิสโก เจ. วินาเอด, คัมเบลู, คริสโตเฟอร์, ไมเคิล ที. ร็อกวูด, วิลเลียม อาร์. วอลเลทเทอร์, ลีโอนาร์ด ดี. ซาวิทท์, คอสโตส ดี. ซาวิทท์, คัมเบลู แครก ซาวิทท์

โค้วรัมที่สองแห่งสภาเกษตรกร

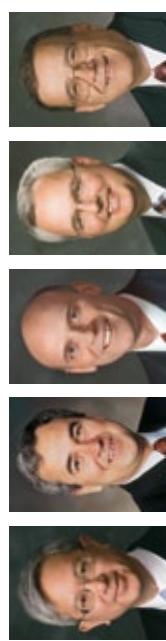
(เรียงลำดับตามตัวอักษร)

วิลเฟรด คัมเบลู, โยเซฟ บาคโฮกกี, แรตต์ลัด ดี. เบเนดัตต์, วิชเชต สันธิบุ, เจ. เทร์น คอร์ริง, เจ. โรส เอ. ไคส์, ที. เอ็ม. คอสต์จูเนียร์, โรเบิร์ต ซี. เกย์, เอ. วินเซนท ฮาเทล, เอ. วินเซนท ฮาเทล

แฟรงค์ อี. วิลสัน, มาร์ควิส ดี. พอลเตอร์, มาร์ควิส ดี. พอลเตอร์, แฟรงค์ อี. วิลสัน, มาร์ควิส ดี. พอลเตอร์, มาร์ควิส ดี. พอลเตอร์

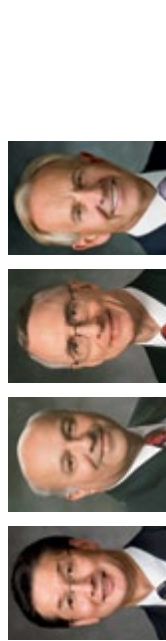
เพอร์ จี. มาลิม, แคร์รีน อารี. ลอว์เรนซ์, เดวิด เอช. ซาเวอริ, ไมเคิล ที. ร็อกวูด, ไมเคิล ที. ร็อกวูด, ไมเคิล ที. ร็อกวูด

เดวิด เอช. ซาเวอริ, ไมเคิล ที. ร็อกวูด, ไมเคิล ที. ร็อกวูด, ไมเคิล ที. ร็อกวูด, ไมเคิล ที. ร็อกวูด, ไมเคิล ที. ร็อกวูด

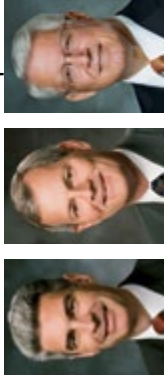

เดวิด เอช. ซาเวอริ, ไมเคิล ที. ร็อกวูด, ไมเคิล ที. ร็อกวูด, ไมเคิล ที. ร็อกวูด, ไมเคิล ที. ร็อกวูด, ไมเคิล ที. ร็อกวูด

เดวิด เอช. ซาเวอริ, ไมเคิล ที. ร็อกวูด, ไมเคิล ที. ร็อกวูด, ไมเคิล ที. ร็อกวูด, ไมเคิล ที. ร็อกวูด, ไมเคิล ที. ร็อกวูด

ฝ่ายอธิการควบคุม

เจราลด์ คอสเซท, คีน เอ็ม. เดวีส์, อธิการควบคุม, ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

ตามถ้อยคำของประธานโฮมส์ เอส. มอนสัน การประชุมใหญ่นี้ “ครอบคลุมข้ามทวีปไปยังผู้คนทุกหนแห่ง” ภาพตามเข็มนาฬิกาจากซ้ายบน คือสมาชิกและผู้สอนศาสนาในโรม อิตาลี; กาวีเต ฟิลิปปินส์; ลิมา เปรู; คอลลิย วิลส์ เทกซัส; ฟุซดู อีกวาซู บราซิล; ลอนดอน อังกฤษ; อาร์ไรฮาน ปานามา; และลียง ฝรั่งเศส

ท่านเป็นเพื่อนที่จริงใจ”⁸ ประธานเอสรา เทพท์ เป็นสันตืออนว่า “เหนือสิ่งอื่นใด จง เป็นเพื่อนแท้ของแต่ละบุคคลและครอบครัว ที่ท่านสอน”... เพื่อนทำมากกว่าไปเยี่ยมตาม หน้าทีในแต่ละเดือน เพื่อนกังวลเรื่องช่วย คนมากกว่าการได้ความดีความชอบ เพื่อน ห่วงใย เพื่อน [แสดง] ความรัก เพื่อนฟัง และเพื่อนยื่นมือช่วยเหลือ”⁹

การสอนประจำบ้านตอบคำสวดอ้อนวอน มากมายและทำให้เราเห็นการเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นในชีวิตผู้คน

ตัวอย่างของเรื่องนี้คือดิค แฮมเมอร์ ผู้มา ยูทาห์กับ Civilian Conservation Corps ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ เขาพบและ แต่งงานกับหญิงสาววิสุทธิชนยุคสุดท้าย เขาเปิดดิคส์คาเฟ่ในเซนต์จอร์จ ยูทาห์ซึ่ง กลายเป็นจุดนัดพบที่โด่งดัง

คนที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้สอนประจำ บ้านของครอบครัวแฮมเมอร์คือวิลลาร์ด มิลเน เพื่อนข้าพเจ้า เนื่องจากข้าพเจ้ารู้จักดิค แฮมเมอร์เพราะเคยพิมพ์รายการอาหารให้ คาเฟ่ของเขา ข้าพเจ้าจึงถามบราเดอร์มิลเน เพื่อนข้าพเจ้าเมื่อไปเยือนเซนต์จอร์จว่า “ดิค แฮมเมอร์เพื่อนของเราก้าวหน้าไปถึงไหน แล้ว”

คำตอบจะเหมือนเดิมคือ “เขากำลังก้าว หน้า แต่ช้าหน่อย”

เมื่อวิลลาร์ด มิลเนกับคู่ของเขาไปเยี่ยม บ้านแฮมเมอร์แต่ละเดือน พวกเขามักจะนำ เสนอข่าวสารพระกิตติคุณและแบ่งปันประ- จักษ์พยานกับดิคและครอบครัว

หลายปีผ่านไป และแล้ววันหนึ่ง วิลลาร์ด ไทรมาบอกข่าวดีกับข้าพเจ้า “บราเดอร์มอน สันครับ” เขาเริ่ม “ดิค แฮมเมอร์เปลี่ยนใจ เลื่อมใสแล้วและกำลังจะรับบัพติศมา เขา อายุ 90 แล้วครับ เราเป็นเพื่อนกันมาตลอด ชีวิตผู้ใหญ่ของเรา การตัดสินใจของเขาทำ ให้ผมภูมิใจ ผมเป็นผู้สอนประจำบ้านของ เขามาหลายปี” เสียงของวิลลาร์ดสั่นเครือ ขณะแจ้งข่าวอันน่ายินดี

บราเดอร์แฮมเมอร์รับบัพติศมา ปีต่อมา เขาไปเข้าพระวิหารเซนต์จอร์จที่สวยงาม รับ เอ็นดาวเมนท์และพรการณีนึกที่นั่น

ข้าพเจ้าถามวิลลาร์ดว่า “คุณเคยท้อบ้าง ไหมกับการเป็นผู้สอนประจำบ้านของเขา ยาวนานขนาดนั้น”

เขาตอบว่า “ไม่ครับ มันคุ้มค่าความ พยายามทั้งหมด เมื่อผมเห็นปีติมาถึงคนใน ครอบครัวแฮมเมอร์ ใจผมเปี่ยมด้วยความ สำนึกคุณต่อพรที่พระกิตติคุณนำเข้ามาใน ชีวิตพวกเขาและต่อสิทธิพิเศษที่ผมได้ช่วย บางอย่าง ผมมีความสุขครับ”

พี่น้องทั้งหลาย สิทธิพิเศษของเราตลอด หลายปีคือการไปเยี่ยมและสอนคนหลายคน —คนที่แข็งขันน้อยและคนที่ทำอย่างครบถ้วน ถ้าเราเอาใจใส่การเรียกของเรา เราจะมีโอกาส

มากมายเพื่อเป็นพรแก่ชีวิต การเยี่ยมคนที่ เห็นห่างจากความแข็งขันในศาสนจักรเป็น กุญแจซึ่งจะเปิดประตูรับพวกเขากลับมาได้ ในที่สุด

ด้วยเหตุนี้ จึงขอให้เรายื่นมือออกไปช่วย เหลือคนที่เรารับผิดชอบและพาพวกเขา มา ที่โต๊ะเสวยของพระเจ้าเพื่อดื่มด่ำพระวจนะ และชื่นชมความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณ และ “ไม่ใช่คนนอกและคนต่างด้าวอีกต่อไป แต่เป็นพลเมืองเดียวกับบรรดาธรรมิกชนและ เป็นครอบครัวของพระเจ้า”¹⁰

หากท่านคนใดสนใจเกี่ยวกับการเยี่ยมสอน ประจำบ้าน ข้าพเจ้าขอบอกว่าไม่มีเวลาใด

เหมือนปัจจุบันที่จะให้ท่านอุทิศตนอีกครั้งเพื่อทำหน้าที่สอนประจำบ้านให้เกิดสัมฤทธิ์ผล จงตัดสินใจเดี๋ยวนี้ว่าจะทำทุกอย่างที่จำเป็นเพื่อช่วยเหลือคนที่ท่านมีหน้าที่รับผิดชอบ บางครั้งอาจต้องกระตุ้นอีกเล็กน้อยเพื่อช่วยให้ผู้สอนประจำบ้านของท่านหาเวลาไปกับท่าน แต่ถ้าท่านไม่ย่อท้อ ท่านจะประสบความสำเร็จ

พี่น้องทั้งหลาย เราต้องพยายามอย่างต่อเนื่องในการสอนประจำบ้าน งานจะไม่มีวันจบจนกว่าพระเจ้าและพระอาจารย์ของเราตรัสว่า “พอแล้ว” มีชีวิตต้องปรับปรุง มีใจต้องสัมผัส มีจิตวิญญาณต้องช่วยให้รอด สิทธิพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์ของเราคือปรับปรุงสัมผัส และช่วยให้ความรอดแก่จิตวิญญาณ ล้ำค่าเหล่านั้นที่ทรงฝากฝังให้เราดูแล เราควรทำเช่นนั้นอย่างซื่อสัตย์และด้วยใจยินดี

ท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอยกแบบอย่างของบุคคลหนึ่งเพื่อพูดถึงผู้สอนประจำบ้านในแบบที่เราควรเป็น มีผู้สอนที่พระชนม์ชีพของพระองค์

เหนือกว่าคนอื่นทั้งหมด พระองค์ทรงสอนเรื่องชีวิตและความตาย หน้าที่และจุดหมาย พระองค์มิได้อยู่ให้รับใช้แต่ทรงรับใช้ ไม่รับแต่ทรงให้ ไม่ช่วยให้พระองค์เองรอดแต่ทรงสละพระชนม์ชีพเพื่อผู้อื่น พระองค์ตรัสว่าความรักสวยงามกว่าความลุ่มหลง ความยากไร้ร่ำรวยกว่าความมั่งคั่ง กล่าวกันว่าผู้สอนพระองค์นี้ทรงสอนด้วยสิทธิอำนาจไม่เหมือนพวกธรรมจารย์¹¹ กฎของพระองค์ไม่ได้จารึกไว้บนศิลาแต่จารึกไว้ในใจมนุษย์

ข้าพเจ้าพูดถึงองค์ปรมาจารย์ แม้พระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่ของมวลมนุษย์ เรื่องราวในพระคัมภีร์ไบเบิลกล่าวว่าพระองค์ “เสด็จไปทำคุณประโยชน์”¹² เนื่องจากพระองค์ทรงเป็นผู้นำทางและแบบอย่างที่ไม่ผันแปร เราจึงควรรับความช่วยเหลือจากพระองค์ในการสอนประจำบ้าน ชีวิตจะได้รับพร ใจจะได้รับการปลอบโยน จิตวิญญาณจะได้รับการช่วยให้รอด เราจะกลายเป็นเมฆบาลแท้

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เป็นอย่างนั้น ในพระนามของพระเมษบาลผู้ยิ่งใหญ่ พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. 1 เปโตร 2:9.
2. ยอห์น 10:14.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:42, 47, 53–54.
4. เดวิด โอ. แมคเคย์, ใน *Priesthood Home Teaching Handbook*, rev. ed. (1967), ii–iii.
5. โมไซยาห์ 23:17–18.
6. อ้างอิงใน มาเรียน จี. โรมนีย์, ปราศรัยที่สัมมนาการสอนประจำบ้านของฐานะปุโรหิต, 9 สิงหาคม ค.ศ. 1963.
7. เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, “To the Home Teachers of the Church,” *Ensign*, พ.ศ. 1987, 50.
8. อับราฮัม ลินคอล์น, ใน David Decamp Thompson, *Abraham Lincoln, the First American* (1895), 226.
9. เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, *Ensign*, พ.ศ. 1987, 50.
10. เอเฟซัส 2:19.
11. คู มัทธิว 7:28–29.
12. กิจการ 10:38.

โดยประธานเฮนริช บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด

ถึงหลาน ๆ ของข้าพเจ้า

มีพระบัญญัติข้อหนึ่งซึ่งจะช่วยเรารับมือกับการทำทนายและนำไปสู่หัวใจของชีวิตครอบครัวที่มีความสุข

หลานคนแรกของเราสองคนจะแต่งงานปีนี้ ภายในไม่กี่ปีลูกที่ลูกน้องของพวกเขา 10 คนก็คงจะถึงช่วงหนึ่งของชีวิตที่พวกเขาจะไปสู่โลกแห่งการสร้างครอบครัวและสนวนิเศษเช่นกัน โอกาสแห่งความสุขเหล่านั้นทำให้ข้าพเจ้าต้องคิดหนักเมื่อพวกเขาขอคำแนะนำจากข้าพเจ้า พวกเขาถามว่า “หนูต้องเลือกอะไรที่จะนำไปสู่ความสุขได้” และอีกนัยหนึ่งถามว่า “ทางเลือกอะไรที่จะทำให้ *ไม่มี* ความสุข” พระบิดาบนสวรรค์ทรงทำให้เราแต่ละคนไม่เหมือนกัน ไม่มีคนสองคนที่จะมีประสบการณ์แบบเดียวกันทุกอย่าง ไม่มีครอบครัวสองครอบครัวที่เหมือนกัน ดังนั้นจึงไม่แปลกที่การให้คำแนะนำเรื่องทางเลือกความสุขในชีวิตครอบครัวจึงเป็นเรื่องยาก กระนั้นพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเราทรงวางหนทางสู่ความสุขไว้ให้บุตรธิดาทุกคน ไม่ว่าเราจะมีอุปนิสัยเช่นไรหรือประสบการณ์อะไร แผนแห่งความสุขมีเพียงแผนเดียว แผนนั้นคือทำตามพระบัญญัติทุกข้อของพระผู้เป็นเจ้า สำหรับเราทุกคน รวมถึงหลานข้าพเจ้าที่คิดจะแต่งงาน มีพระบัญญัติข้อหนึ่งซึ่งจะช่วยเรารับมือกับการทำทนายและนำไปสู่หัวใจของชีวิตครอบครัวที่มีความสุข ประยุกต์ใช้

ได้กับทุกความสัมพันธ์ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด พระบัญญัติข้อนี้มีผู้กล่าวถึงครั้งแล้วครั้งเล่าทั้งในพระคัมภีร์และคำสอนของศาสนาดพยากรณ์ในสมัยของเรา นี่คือนำแนะนำของพระเจ้าจากพระคัมภีร์ไบเบิลถึงทุกคนที่ต้องการอยู่ด้วยกันตลอดกาลในความสุขที่เปี่ยมด้วยรัก

“มีผู้เชี่ยวชาญบัญญัติคนหนึ่งมาทดสอบพระองค์ว่า

“ท่านอาจารย์ ในธรรมบัญญัตินั้น พระบัญญัติข้อไหนสำคัญที่สุด?

“พระเยซูทรงตอบเขาว่า จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อสำคัญอันดับแรก

“ข้อที่สองก็เหมือนกัน คือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง

“ธรรมบัญญัติและคำของผู้เผยพระวจนะทั้งหมด ก็ขึ้นอยู่กับพระบัญญัติสองข้อนี้”

จากข้อความเรียงบงายนั้น ไม่ยากเลยที่จะสรุปทั้งหมดที่ข้าพเจ้าเรียนรู้เกี่ยวกับการเลือกซึ่งนำไปสู่ความสุขในครอบครัว ข้าพเจ้าเริ่มโดยถามว่า “การเลือกใดนำข้าพเจ้าไปสู่ความรักพระเจ้าด้วยสุดใจ สุดจิต และด้วยสุดความ

คิดข้าพเจ้า” สำหรับข้าพเจ้า นั่นคือการเลือกที่จะนำตนเองไปยังที่ซึ่งข้าพเจ้าจะสัมผัสปีติของการให้อภัยผ่านการชดใช้ของพระเจ้า

หลายปีมาแล้วข้าพเจ้าให้บัพติศมาเด็กหนุ่มคนหนึ่งชื่อแอลเบอริค นิวเม็กซิกโก ซึ่งข้าพเจ้ากับคู่ผู้สอนศาสนาเคยสอน ข้าพเจ้าจุ่มเด็กหนุ่มคนนี้ลงในน้ำและยกขึ้นมา เขาคงจะสูงเกือบเท่าข้าพเจ้าเพราะเขาพูดใส่หูข้าพเจ้าโดยตรง ทั้งน้ำจากอ่างและน้ำตาอาบแก้มพร้อมกับปีติในน้ำเสีียง เขาพูดว่า “ผมสะอาดแล้ว ผมสะอาดแล้ว”

ข้าพเจ้าเคยเห็นน้ำตาแห่งความสุขแบบเดียวกันนี้ในดวงตาของคนทีเล้าถึงถ้อยคำของอัครสาวกของพระผู้เป็นเจ้า หลังจากสัมภาษณ์เธออย่างถี่ถ้วนและอ่อนโยน ท่านบอกกับเธอว่า “ในพระนามของพระเจ้าผมให้อภัยคุณ พระองค์จะประทานคำรับรองถึงการให้อภัยของพระองค์แก่คุณในเวลาของพระองค์เองและในวิธีของพระองค์เอง” พระองค์ทรงทำเช่นนั้นจริง

ข้าพเจ้าได้เห็นเหตุใดพระเจ้าจึงตรัสว่าเมื่อภัยบาปแล้วพระองค์จะไม่ทรงจำมันอีกโดยเดชานุภาพแห่งการชดใช้ ผู้คนที่ข้าพเจ้ารู้จักและรักกลับกลายเป็นคนใหม่ ผลของบาปถูกลบออกไป ใจข้าพเจ้าเปี่ยมด้วยความรักสำหรับพระผู้ช่วยให้รอดและพระบิดา ที่รักผู้ทรงส่งพระองค์มา

พรยิ่งใหญ่ที่นั่นมาจากการกระตุ้นผู้คนที่ข้าพเจ้าห่วงใยให้ไปหาพระผู้ช่วยให้รอดเพื่อบรรเทาความเจ็บปวด การบรรเทาซึ่งพระองค์เท่านั้นทรงทำได้ เพราะเหตุนั้นข้าพเจ้าจึงกระตุ้นผู้ที่ข้าพเจ้ารักให้รับและขยายการเรียกของเขาทุกอย่างในศาสนจักร การเลือกนั้นคือกุญแจสำคัญดอกหนึ่งซึ่งนำไปสู่ความสุขในครอบครัว

ความกดดันในทุกช่วงชีวิตจะล่อลวงเราให้ปฏิเสธหรือละทิ้งการเรียกให้รับใช้พระผู้ช่วยให้รอด ซึ่งจะทำให้เราตกอยู่ในภัยทางวิญญาณสำหรับเรา คู่ครอง และครอบครัว การเรียกบางอย่างอาจดูเหมือนไม่สำคัญ แต่ชีวิตและครอบครัว *ข้าพเจ้า* เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นเมื่อข้าพเจ้ารับการเรียกที่จะสอนโครัมมัคนายก ข้าพเจ้าสัมผัสถึงความรักที่มีคนยากเหล่านั้นมีต่อพระผู้ช่วยให้รอดและความรักที่

ทรงมีต่อพวกเขา

ข้าพเจ้าเห็นสิ่งนั้นเกิดขึ้นกับชีวิตของอดีตประธานสเตรคและประธานคณะเผยแผ่เมื่อเขาได้รับการเรียกเป็นผู้ให้คำปรึกษาโคโรวมผู้สอน ข้าพเจ้ารู้จักอีกคนหนึ่งซึ่งเคยเป็นอธิการและสาวกเจ็ดสิบภาค พระเจ้าทรงเรียกให้เขาช่วยเหลือเด็กชายในโคโรวมผู้สอนที่ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ สิ่งอัศจรรย์จากการรับใช้นั้นสัมผัสชีวิตของหลายคน รวมถึงข้าพเจ้าด้วย และเพิ่มพูนความรักที่พวกเขามีต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ขณะที่รับใช้ผู้อื่น เราวิงวอนขอพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเป็นเพื่อน ความสำเร็จในการรับใช้พระเจ้าสร้างปาฏิหาริย์เหนือพลังอำนาจของเราเสมอ บิดามารดาที่เผชิญกับลูกดื้อรั้นจะรู้ว่านี่เป็นความจริง เช่นเดียวกับผู้เยี่ยมสอนที่มีสตรีคนหนึ่งเข้ามาหาการปลอบโยน เพราะสามีบอกจะทิ้งเธอไป ผู้รับใช้ทั้งสองคนขอบพระทัยที่ได้สวดอ้อนวอนเข้าวันนั้นเพื่อทูลขอพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเป็นเพื่อน ต่อเมื่อมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนเท่านั้นเราจะจึงจะคาดหวังแก่ที่เท่าเทียมกัน

ในชีวิตแต่งงานที่ราบรื่น ข้าพเจ้าเห็นว่าการมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนจำเป็นอย่างไรยิ่งสำหรับความสุขในชีวิตแต่งงาน ปาฏิหาริย์ของความเป็นหนึ่งเดียวเรียกร้องความช่วยเหลือจากสวรรค์และต้องใช้เวลา เป้าหมายคือการอยู่ด้วยกันตลอดกาลในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา

คุณพ่อคุณแม่ข้าพเจ้าแตกต่างกันมาก คุณแม่เป็นนักร้องและศิลปิน คุณพ่อชอบวิชาเคมี ที่การแสดงดนตรีครั้งหนึ่ง คุณแม่ตกใจเมื่อคุณพ่อลุกขึ้นยืนและเริ่มเดินออกไปก่อนจะมีการปรบมือ คุณแม่ถามว่าจะไปไหน คุณพ่อตอบอย่างจริงจังว่า “การแสดงจบแล้วไม่ใช่หรือ” เป็นเพราะอิทธิพลอันอ่อนโยนของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่พาเขาไปอยู่ที่นั่นกับเธอตั้งแต่แรกและพาเขากลับไปชมการแสดงดนตรีอีกครั้งแล้วครั้งเล่า

คุณแม่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ที่นิวเจอร์ซีย์เป็นเวลา 16 ปีเพื่อให้คุณพ่อได้เลี้ยงดูครอบครัวโดยทำงานวิจัยและสอนวิชาเคมี เป็นการ

เสียสละที่คุณแม่ต้องแยกจากคุณยายซึ่งเป็นหม้ายและที่สาวที่ยังไม่ได้แต่งงาน ซึ่งเคยดูแลเธอสมัยอยู่ที่บ้านหลังเก่า ทั้งสองท่านถึงแก่กรรมขณะคุณแม่ข้าพเจ้าอยู่ในนิวเจอร์ซีย์ที่ห่างไกล นั่นเป็นครั้งเดียวที่ข้าพเจ้าเห็นคุณแม่ร้องไห้

หลายปีต่อมาเมื่อผู้เสนองานให้คุณพ่อทำที่ยูทาห์ ท่านถามคุณแม่อย่างจริงจังอีกครั้งว่า “มิลเดรด ผมควรทำอะไรดี”

คุณแม่ตอบว่า “เฮนรี่ ทำในสิ่งที่คุณคิดว่าดีที่สุด”

คุณพ่อปฏิเสธข้อเสนอนั้น เข้าวันรุ่งขึ้นคุณแม่เขียนจดหมายซึ่งข้าพเจ้าเสียดายที่ไม่ได้เก็บไว้ ข้าพเจ้าจำได้เมื่อคุณแม่พูดกับคุณพ่อว่า “อย่าเปิดจดหมายนี้ ให้ไปเปิดในที่ทำงาน” จดหมายเริ่มต้นด้วยการต่อว่า คุณพ่อเคยสัญญากับคุณแม่เมื่อหลายปีมาแล้วว่าถ้าเป็นไปได้ ท่านจะพาคุณแม่ไปอยู่ใกล้ครอบครัวของเธอ คุณพ่อตกใจกับความขุ่นเคืองที่เธอแสดงออกมา ท่านจำสิ่งที่ใจเธอปรารถนาไม่ได้ ท่านตอบรับข้อเสนองานนั้นทันที

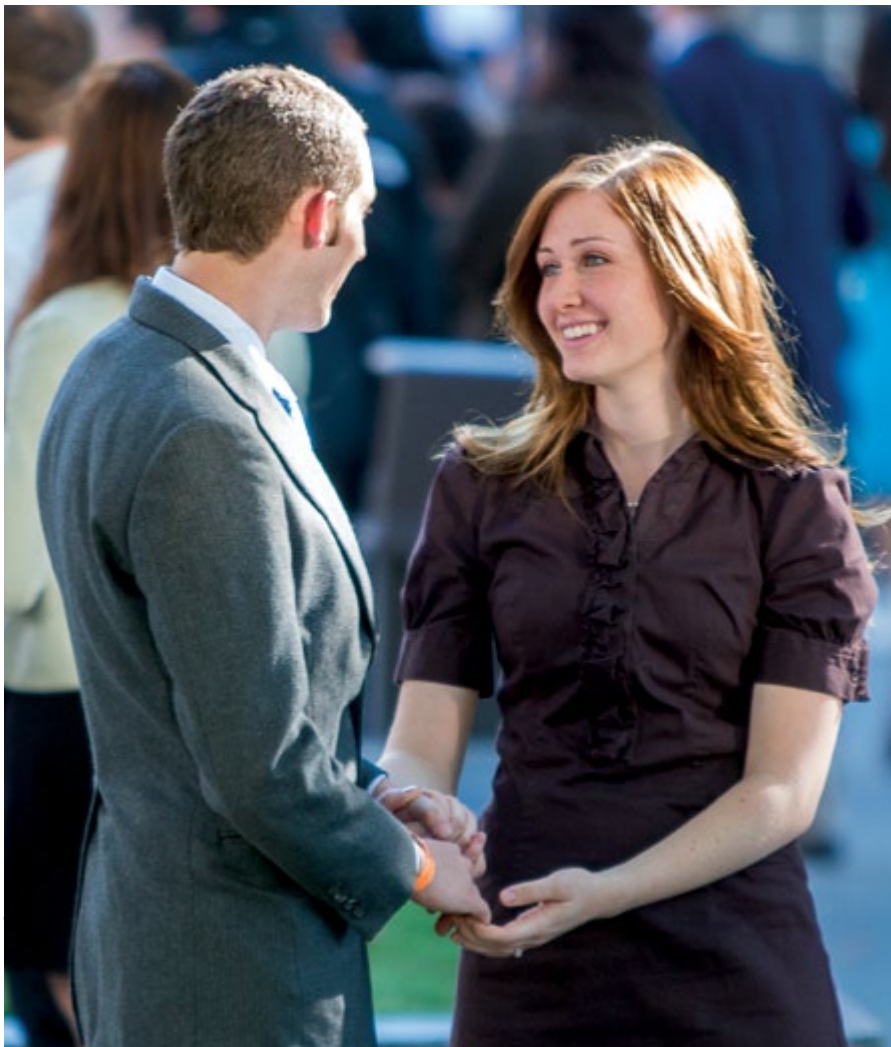
คุณพ่อพูดว่า “มิลเดรด ทำไมไม่บอกผมล่ะ”

คุณแม่ตอบว่า “คุณควรจะทำได้”

คุณพ่อพูดเสมอว่าท่านเองที่เลือกย้ายมายูทาห์ ไม่ได้เป็นการเสียสละงานอาชีพของท่านเลย ท่านทั้งสองได้รับปาฏิหาริย์ของการเป็นหนึ่งเดียว คงจะดีกว่าถ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเตือนคุณพ่อถึงสัญญาที่ให้ไว้เมื่อหลายปีก่อนหน้านี้ แต่คุณพ่อก็ยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้ใจท่านอ่อนลงเพื่อให้การเลือกของคุณแม่เป็นของท่านเช่นกัน

พระบิดาบนสวรรค์ทรงเห็นล่วงหน้า ทรงรู้จักเราและทรงทราบอนาคตของเรา พระองค์ทรงทราบว่าเราจะผ่านความยากลำบากเช่นไร ทรงส่งพระบุตรมาทนทุกขเวทนาเพื่อพระองค์จะทรงทราบวิธีช่วยเหลือเราในการทดลองทั้งหมด

เราทราบว่าพระบิดาบนสวรรค์มีบุตรธิดาทางวิญญาณในโลกนี้ที่บางครั้งเลือกบาปและความทุกข์ใจ พระองค์จึงทรงส่งพระบุตรหัวปีมาเป็นพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา เป็นการแสดง

ความรักที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาสิ่งทั้งปวง เราจึงต้องคาดหวังที่จะได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าและใช้เวลาขัดเกลาเราให้พร้อมรับชีวิตนิรันดร์ เพื่ออยู่กับพระบิดาของเรา

ชีวิตในครอบครัวจะทดสอบเรา นั่นคือจุดประสงค์หนึ่งที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงมอบของประทานแห่งความเป็นมรดกให้เรา—เพื่อเราจะเข้มแข็งขึ้นโดยผ่านการทดสอบ ซึ่งเป็นจริงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชีวิตครอบครัวที่เราจะพบปีติและความเศร้ากับการทำทนาย ซึ่งบางครั้งดูเหมือนอยู่นอกเหนือพลังที่เราจะอดทน

ประธานจอร์จ คิว. แคนนอนกล่าวถึงการที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมท่านและข้าพเจ้าตลอดจนลูกหลานของเราให้พร้อมรับมือกับการทดสอบที่เราจะเผชิญว่า “ไม่มีใครในพวกเราที่ไม่ได้รับความรักจากพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า ไม่มีใครที่พระองค์ไม่ทรงห่วงใยและทรงโอบกอดด้วยความรัก ไม่มีใครในพวกเราที่พระองค์ไม่ทรงปรารถนาจะช่วยและไม่ทรงเตรียมหาหนทางช่วยเหลือ ไม่มีใครที่พระองค์มิได้

ทรงมอบหมายให้ทวยเทพรับผิดชอบดูแลเราอาจมองตนเองด้วยค่าน่าชิงชัง ในสายตาของผู้อื่นก็เช่นกัน แต่ความจริงยังเหมือนเดิม เราคือบุตรธิดาของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า และพระองค์ทรงมอบหมายให้ทวยเทพ—สัปดาห์แห่งฤทธานุภาพซึ่งมองไม่เห็น—มีหน้าที่รับผิดชอบเรา และท่านเหล่านั้นเฝ้าดูแลและพิทักษ์รักษาเรา”²

สิ่งที่ประธานแคนนอนสอนเป็นเรื่องจริง ท่านต้องการความมั่นใจนั้น ดังที่ข้าพเจ้าต้องการและพึงพาสั่งนั้น

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาว่าคนที่ข้าพเจ้ารักจะแสวงหาและสัมผัสถึงอำนาจแห่งการชดใช้ ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาว่าทวยเทพมนุษย์จะมาช่วยพวกเขาและพวกเขาก็มา

พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมหนทางที่จะช่วยชีวิตบุตรธิดาแต่ละคนของพระองค์ สำหรับหลายคนนั้นรวมถึงการได้มีพี่น้องหรือปู่ย่าตายายผู้รักเขาไม่ว่าเขาจะทำได้ก็ตาม

หลายปีมาแล้วเพื่อนข้าพเจ้าคนหนึ่งพูดถึงคุณย่าของเขา เธอดำเนินชีวิตอย่างชอบ

ธรรม ชื่อสัตย์ต่อพระเจ้าและศาสนจักรของพระองค์เสมอ แต่หลานชายคนหนึ่งของเธอเลือกชีวิตเป็นอาชญากร ในที่สุดเขาถูกพิพากษาจำคุก เพื่อนข้าพเจ้าเล่าว่าขณะที่คุณย่าขับรถตามทางหลวงเพื่อไปเยี่ยมหลานของเธอในคุก เธอร้องไห้สวดอ้อนวอนด้วยความปวดร้าว “ฉันพยายามดำเนินชีวิตที่ดี ทำไมละ ทำไมฉันถึงมีหลานชายน่าสลดใจคนนี้ซึ่งดูเหมือนจะทำลายชีวิตตนเอง”

คำตอบมาสู่ใจของเธอด้วยถ้อยคำนี้ “เราให้เขาแก่เจ้าเพราะเรารู้ว่าเจ้าสามารถรักและจะรักเขาไม่ว่าเขาจะทำสิ่งใดก็ตาม”

มีบทเรียนล้ำเลิศสำหรับเรา หนทางสำหรับบิดามารดาปู่ย่าตายายผู้รักเราและผู้รับใช้ทุกคนของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าจะไม่ง่ายเลยในโลกที่กำลังเสื่อมโทรม เราไม่สามารถบังคับบุตรธิดาของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าให้เลือกทางไปสู่ความสุข พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงทำเช่นนั้นไม่ได้เพราะพระองค์ประทานสิทธิ์เสรีแก่เรา

พระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรที่รักของพระองค์ทรงรักบุตรธิดาทุกคนของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าไม่ว่าพวกเขาจะเลือกทำอะไรหรือเป็น

อะไร พระผู้ช่วยให้รอดทรงชดใช้ค่าบาปทั้งปวง ไม่ว่าจะเลวร้ายเพียงใด แม้จะต้องมีความยุติธรรม แต่ก็มีโอกาสสำหรับความเมตตาซึ่งจะไม่ขโมยมาจากความยุติธรรม

แอลมาแสดงความหวังแก่โคริแอนทอนบุตรของท่านด้วยถ้อยคำเหล่านี้ “ฉะนั้น, ตามความยุติธรรม, แผนแห่งการไถ่จะเกิดขึ้นไม่ได้, เว้นแต่โดยเงื่อนไขการกลับใจของมนุษย์ในสภาพแห่งการทดลองนี้, แท้จริงแล้ว, สภาพแห่งการเตรียมนี้; เพราะนอกจากจะเป็นไปตามเงื่อนไขเหล่านี้, ความเมตตาจะเกิดผลไม่ได้เว้นแต่จะทำลายงานแห่งความยุติธรรมเสีย. บัดนี้งานแห่งความยุติธรรมจะถูกทำลายไม่ได้; หากเป็นเช่นนั้น, พระผู้เป็นเจ้าของจะทรงยุติการเป็นพระผู้เป็นเจ้าของ”³

ดังนั้นข่าวสารถึงหลานข้าพเจ้าและถึงเราทุกคนที่พยายามสร้างครอบครัววินัยดี คือผู้ที่เชื่อสัตย์จะมีปิตินั่นก่อนที่โลกนี้จะมีมา พระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงรักเราและพระบุตรที่รักของพระองค์ทรงรักและทำงานร่วมกับผู้ที่พระองค์ทั้งสองทรงทราบว่า จะระหกระเหินไป พระผู้เป็นเจ้าของจะทรงรักพวกเขาตลอดกาล

ท่านได้เปรียบที่ทราบว่าคุณเขาเรียนรู้แผนแห่งความรอดจากคำสอนที่ได้รับในโลกวิญญาณ ท่านกับพวกเขาเชื่อสัตย์มากพอที่จะได้รับอนุญาตให้เข้ามาในโลกนี้ขณะที่คนอื่น ๆ หลายคนไม่ได้รับอนุญาต

ด้วยความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะระลึกถึงความจริงทุกอย่าง เราบังคับผู้อื่นไม่ได้ แต่เราทำให้เขาเห็นสิ่งนี้ในชีวิตเราได้ เรากล้าหาญได้เสมอจากความเชื่อมั่นที่ว่าครั้งหนึ่งเราเคยสัมผัสปิตินี้ของการได้อยู่ด้วยกันเป็นสมาชิกในครอบครัวพระบิดาบนสวรรค์ของเรา พระผู้เป็นเจ้าของจะทรงช่วยให้เราทุกคนสัมผัสถึงความหวังและปิตินั้นได้อีก ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนให้เราทุกคนเป็นเช่นนั้นในพระนามของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. มัทธิว 22:35-40.
2. จอร์จ คิว. แคนนอน, “Our Pre-existence and Present Probation,” *Contributor*, ต.ค. 1890, 476.
3. แอลมา 42:13.

โดย **เอ็ลเคอร์คัลลิน เอช. ไรต์**
แห่งโครัมมอร์สวากิลบสอง

ห้ามมีพระผู้เป็นเจ้าอื่น

เรากำลังปรณินิบัติสิ่งสำคัญหรือพระผู้เป็นเจ้าเหล่านั้นก่อนพระผู้เป็นเจ้าที่เราประกาศว่านัสการหรือไม่

พระบัญญัติสิบประการเป็นรากฐานของศาสนาคริสต์และศาสนายิว พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่ลูกหลานอิสราเอลผ่านศาสดาพยากรณ์โมเสส พระบัญญัติสองข้อแรกมุ่งเน้นการนมัสการและลำดับความสำคัญของเรา ในข้อแรกพระเจ้าทรงบัญชาว่า “ห้ามมีพระเจ้าอื่นใดนอกเหนือจากเรา” (อพยพ 20:3) หลายศตวรรษต่อมาเมื่อมีคนหนึ่งถามพระเยซูว่า “พระบัญญัติข้อไหนสำคัญที่สุด” พระองค์ตรัสตอบว่า “จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่านด้วยสุดจิตของท่าน และด้วยสุดความคิดของท่าน” (มัทธิว 22:36-37)

พระบัญญัติข้อสองในสิบข้อนั้นให้รายละเอียดเกี่ยวกับคำแนะนำห้ามมีพระผู้เป็นเจ้าอื่นและระบุสิ่งที่ควรมีความสำคัญสูงสุดในชีวิตลูกๆ ของพระผู้เป็นเจ้า “ห้ามทำรูปเคารพสำหรับตน เป็นรูปสิ่งใด” ในฟ้าเบื้องบนหรือบนแผ่นดินโลก (อพยพ 20:4) จากนั้นพระบัญญัติเพิ่มเติมว่า “ห้ามกราบไหว้หรือปรณินิบัติรูปเหล่านั้น” (อพยพ 20:5) ไม่เพียงห้ามรูปเคารพทางวัตถุเท่านั้น แต่ข้อนี้กล่าวถึงลำดับความสำคัญขั้นพื้นฐานด้วย พระเยซูทรงอธิบายว่า “เพราะเราคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา เป็นพระเจ้าที่หวงแหน ... แต่แสดงความรัก... ต่อคนที่รักเรา และรักษาบัญญัติของเรา” (อพยพ 20:5-

6) ความหมายของ *หวงแหน* คือเผยให้รู้รากศัพท์ภาษาฮีบรูของคำนี้หมายถึง “มีความรู้สึกถึงสิ่งและละเอียดอ่อน” (อพยพ 20:5 ดู เชิงอรรถ ข ในพระคัมภีร์ไบเบิลฉบับภาษาอังกฤษ) ดังนั้นเราทำให้พระผู้เป็นเจ้าอื่นคือเมื่อเรา “ปรณินิบัติ” พระผู้เป็นเจ้าอื่น—เมื่อเราให้ลำดับความสำคัญอื่นๆ มาก่อน!

I.

ลำดับความสำคัญอื่นๆ อะไรบ้างที่คนเรา—แม้แต่คนเคร่งศาสนา—ก็ “ปรณินิบัติ” ก่อนพระผู้เป็นเจ้า—ในสมัยของเรา ลองพิจารณาความเป็นไปได้เหล่านี้ที่พบเห็นทั่วไปในโลก:

- วัฒนธรรมและประเพณีครอบครัว
- ความถูกต้องทางการเมือง
- ความมุ่งหวังด้านอาชีพ
- ทรัพย์สินทางโลก
- การหาความบันเทิง
- อำนาจ ชื่อเสียง และบารมี

ถ้าตัวอย่างเหล่านี้ใช้กับเราไม่ได้ เราอาจจะเสนอตัวอย่างอื่นที่ปรับใช้กับเราได้ แต่หลักการสำคัญกว่าตัวอย่าง หลักธรรมไม่ได้อยู่ที่ว่าเรามีลำดับความสำคัญอื่นๆ หรือไม่ คำถามที่พระบัญญัติข้อสองถามคือ “อะไรคือลำดับความสำคัญ *สูงสุด* ของเรา” เรากำลังปรณินิบัติสิ่งสำคัญหรือพระผู้เป็นเจ้าเหล่านั้นก่อนพระผู้เป็นเจ้าที่เราประกาศ

ว่านมัสการหรือไม่ เราลืมนี่จะทำตามพระเจ้าช่วยให้อรอดผู้ทรงสอนว่าถ้าเรารักพระองค์ เราจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์หรือไม่ (ดู ยอห์น 14:15) หากเป็นเช่นนั้นแสดงว่าความเชื่อซาทางวิญญาณและความอยากตามอำเภอใจที่พบเห็นทั่วไปในสมัยของเราทำให้เราจัดลำดับความสำคัญผิดด้าน

II.

สำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายแล้ว พระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าตั้งอยู่บนและแยกไม่ออกจากแผนของพระเจ้าเป็นเจ้าสำหรับลูกๆ พระองค์—แผนอันสำคัญยิ่งแห่งความรอด แผนนี้ บางครั้งเรียกว่า “แผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุข” (แอลมา 42:8) อธิบายต้นกำเนิดและจุดหมายของเรา ลูกๆ พระเจ้าเป็นเจ้า—เรามาจากไหน เราอยู่ที่นี้ทำไม และเราจะไปที่ไหน แผนแห่งความรอดอธิบายจุดประสงค์ของการสร้างและสภาพของความเป็นมรรตัย รวมถึงพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า ความจำเป็นที่ต้องมีพระเจ้าช่วยให้อรอดและบทบาทสำคัญยิ่งของครอบครัวในมรรตัยและนิรันดร หากเราเหล่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายผู้ได้รับความรู้¹ ไม่จัดลำดับความสำคัญของเราตามแผนนั้น เราอยู่รอดในอันตรายของการปรนนิบัติพระเจ้าเป็นเจ้าอื่น

ความรู้เรื่องแผนของพระเจ้าเป็นเจ้าสำหรับลูกๆ พระองค์ให้มุมมองไม่เหมือนใครแก่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเกี่ยวกับการแต่งงานและครอบครัว เป็นที่รู้จักกันอย่างถูกต้องว่าศาสนจักรเรามีครอบครัวเป็นศูนย์กลาง คำสอนของศาสนาเราเริ่มต้นด้วยบิดามารดาบนสวรรค์ ความมุ่งหวังสูงสุดของเราคือได้รับความสมบูรณ์แห่งความสูงส่งนิรันดร เรารู้ว่าสิ่งนี้เป็นไปได้ในความสัมพันธ์ฉันครอบครัวเท่านั้น เราว่าการแต่งงานของชายหญิงจำเป็นต่อการทำให้แผนของพระเจ้าเป็นเจ้าบรรลุผล การแต่งงานนี้เท่านั้นจะเตรียมสภาพที่สมควรกับการเกิดและเตรียมสมาชิกครอบครัวให้พร้อมรับชีวิตนิรันดร เราถือว่าการแต่งงาน การให้กำเนิด และการเลี้ยงดูบุตรธิดาเป็นส่วนหนึ่งในแผนของพระเจ้าเป็นเจ้า และเป็นหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ของผู้ได้รับโอกาสให้ทำเช่นนั้น เราเชื่อว่าสมบัติล้ำค่าที่สุดบนแผ่นดินโลกและในสวรรค์คือบุตรธิดาและลูกหลานของเรา

III.

เพราะสิ่งที่เราเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทนิรันดรของครอบครัว เราจึงเศร้าใจกับจำนวนการเกิดและการแต่งงานที่ลดลงมากในประเทศฝั่งตะวันตกส่วนใหญ่ซึ่งผู้คนนับถือศาสนาคริสต์และศาสนายิวมาตลอด แหล่งวิจัยครอบครัวงานดังนี้:

- ปัจจุบันสหรัฐมีอัตราการเกิดต่ำสุดในประวัติศาสตร์ของประเทศ² อัตราการเกิดในหลายประเทศของสหภาพยุโรปและประเทศพัฒนาแล้วอีกหลายประเทศต่ำกว่าระดับที่จำเป็นต่อการรักษาระดับประชากรไว้³ สิ่งนี้คุกคามความอยู่รอดของวัฒนธรรมและแม่ของประเทศชาติ
- ในอเมริกา เฟอร์เซ็นต์ของคนหนุ่มสาวอายุ 18 ถึง 29 ปีที่แต่งงานลดจาก 59 เปอร์เซ็นต์ในปี 1960 เป็น 20 เปอร์เซ็นต์ในปี 2010⁴ ปัจจุบันอายุเฉลี่ยของการแต่งงานครั้งแรกอยู่ที่ระดับสูงสุดในประวัติศาสตร์คือ 26 ปีสำหรับผู้หญิง และเกือบ 29 ปีสำหรับผู้ชาย⁵
- ในหลายประเทศหลายวัฒนธรรม (1) ครอบครัวแบบดั้งเดิมที่บิดามารดาแต่งงานกันและมีบุตรกำลังเป็นข้อยกเว้นมากกว่ากฎ (2) การประกอบอาชีพแทนการ

แต่งงานและการให้กำเนิดบุตรเป็นสิ่งที่หญิงสาวจำนวนมากเลือกทำมากขึ้น และ (3) บทบาทและความจำเป็นของบิดาลดน้อยลง

ท่ามกลางแนวโน้มที่น่ากังวลเหล่านี้ เรายังคงสำนึกว่าแผนของพระเจ้าเป็นเจ้ามีไว้สำหรับลูกทุกคนของพระองค์และพระเจ้าเป็นเจ้าทรงรักลูกทุกคนของพระองค์ทุกแห่งหน⁶ พระคัมภีร์มอรมอนบทที่หนึ่งประกาศว่า “เดชาภาพ [ของพระเจ้าเป็นเจ้า] และพระคุณความดี และพระเมตตาอยู่เหนือผู้ผู้อาศัยทั้งปวงของแผ่นดินโลก” (1 นีไฟ 1:14) บทหลังๆ ประกาศว่า “พระองค์ประทาน [ความรอดของพระองค์] ให้มนุษย์ทั้งปวงเปล่าๆ” และ “มนุษย์ทั้งปวงได้รับอภิสิทธิ์คนหนึ่งเหมือนกับอีกคนหนึ่ง และไม่มีใครถูกห้าม” (2 นีไฟ 26:27-28) ด้วยเหตุนี้ พระคัมภีร์จึงสอนว่าเรามีหน้าที่ต้องเห็นอกเห็นใจและมีจิตกุศล (รัก) คนทั้งปวง (ดู 1 เรสะโลนิกา 3:12; 1 ยอห์น 3:17; คพ. 121:45)

IV.

เราเคารพความเชื่อทางศาสนาของคนทุกคนเช่นกัน แม้แต่คนไม่เชื่อในพระเจ้าที่นับวันจะเพิ่มขึ้น เราเชื่อว่าโดยผ่านอำนาจการเลือกที่พระเจ้าเป็นเจ้าประทาน หลายคนจะมี

ความเชื่อขัดกับของเรา แต่เราหวังว่าคนอื่นจะเคารพความเชื่อทางศาสนาของเราที่ติดเทียมกันและเข้าใจว่าความเชื่อของเราผลักดันให้เราต้องเลือกและประพฤติบางอย่างต่างจากพวกเขา ตัวอย่างเช่น เราเชื่อว่า ส่วนจำเป็นของแผนแห่งความรอดคือ พระผู้เป็นเจ้าทรงวางมาตรฐานนิรันดร์ว่าความสัมพันธ์ทางเพศควรเกิดขึ้นระหว่างชายหญิงที่แต่งงานกันเท่านั้น

อำนาจการสร้างชีวิตมรดยเป็นอำนาจสูงส่งที่สุดที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่ลูกๆ ของพระองค์ เราใช้อำนาจดังกล่าวตามพระบัญญัติครั้งแรกที่พระผู้เป็นเจ้าประทานแก่อาดัมและเอวา (ดู ปฐมกาล 1:28) แต่พระองค์ประทานพระบัญญัติสำคัญข้ออื่นเพื่อห้ามไม่ให้ใช้อำนาจนี้อย่างผิดๆ (ดู อพยพ 20:14; 1 เธสะโลนิกา 4:3) เราเน้นเรื่องกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศเพราะเราเข้าใจจุดประสงค์ของอำนาจการให้กำเนิดในการทำให้แผนของพระผู้เป็นเจ้าบรรลุผล การใช้อำนาจการให้กำเนิดทั้งหมดนอกพันธะของการแต่งงานระหว่างชายหญิงถือเป็นบาประดับหนึ่งและขัดกับแผนของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อความสูงส่งของลูกๆ ขององค์

ความสำคัญที่เราให้กับกฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศอธิบายความมุ่งมั่นของเราในการทำตามแบบแผนการแต่งงานที่เริ่มจากอาดัมและเอวา และต่อเนื่องมายาวนาน อันเป็น

แบบแผนของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างบุตรธิดาของพระองค์ในการให้กำเนิดและเลี้ยงดูลูกๆ ของพระองค์ โชคดีที่ผู้นับถือนิกายอื่นหรือองค์กรอื่นจำนวนมากเห็นด้วยกับเราในเรื่องธรรมชาติและ ความสำคัญของการแต่งงาน บางคนเห็นด้วยกับพื้นฐานของหลักคำสอนด้านศาสนา และคนอื่นๆ เห็นด้วยกับพื้นฐานของสิ่งที่พวกเขาเห็นว่าดีที่สุดสำหรับสังคม

ความรู้ของเราเรื่องแผนของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับลูกๆ ขององค์ อธิบายว่าเหตุใดเราจึงหดหู่ใจที่มีเด็กเกิดนอกสมรสมากขึ้นเรื่อยๆ —ปัจจุบัน 41 เปอร์เซ็นต์ของการเกิดทั้งหมดในสหรัฐ⁹—และจำนวนชายหญิงที่อยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงานเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในครั้งศตวรรษที่ผ่านมา ห้าทศวรรษที่แล้ว เปอร์เซ็นต์การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานครั้งแรกมีเพียงน้อยนิด ปัจจุบันการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานมีมากกว่า 60 เปอร์เซ็นต์¹⁰ และคนทั่วไปยอมรับเรื่องนี้มากขึ้น โดยเฉพาะในหมู่วัยรุ่น ข้อมูลการสำรวจเมื่อเร็วๆ นี้พบว่าวัยรุ่นประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์บอกว่าการให้กำเนิดบุตรนอกสมรสเป็น “วิถีชีวิตที่คุ้มค่า”¹⁰

V.

มีแรงกดดันมากมายทางการเมืองและสังคมให้เปลี่ยนกฎหมายและนโยบายเพื่อกำหนดพฤติกรรมขัดกับประกาศิตของพระผู้

เป็นเจ้าเกี่ยวกับศีลธรรมทางเพศ และขัดกับธรรมชาตินิรันดร์และจุดประสงค์ของการแต่งงานและการให้กำเนิด แรงกดดันเหล่านี้อนุญาตให้คนหลายรัฐหลายประเทศแต่งงานกับเพศเดียวกัน แรงกดดันอื่นทำให้สับสนเรื่องเพศหรือเปลี่ยนความต่างระหว่างชายหญิงซึ่งจำเป็นต่อการทำให้แผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุขบรรลุผลเป็นความเหมือน

การเข้าใจแผนของพระผู้เป็นเจ้าและหลักคำสอนของพระองค์ให้มุมมองนิรันดร์ที่ไม่ยอมให้เราประพฤติปฏิบัติเช่นนั้นหรือหาข้ออ้างในกฎหมายที่อนุญาตให้ทำ และไม่เหมือนองค์กรอื่นที่สามารถเปลี่ยนนโยบายแม้กระทั่งหลักคำสอนได้ นโยบายของเรากำหนดโดยความจริงที่พระผู้เป็นเจ้าทรงระบุว่าไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

หลักแห่งความเชื่อข้อสิบสองกล่าวว่าเราเชื่อในการอยู่ใต้อาณัติของเจ้าหน้าที่บ้านเมือง “ในการเชื่อฟัง, การยกย่อง, และการสนับสนุนกฎหมาย” แต่กฎหมายของมนุษย์ไม่สามารถทำให้สิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าประกาศว่าผิดศีลธรรมกลายเป็นถูกต้องศีลธรรมได้ การยึดลำดับความสำคัญสูงสุดของเรา—รักและปรนนิบัติพระผู้เป็นเจ้า—เรียกร้องให้เราถือว่ากฎของพระองค์เป็นมาตรฐานความประพฤติของเรา ตัวอย่างเช่น เรายังอยู่ใต้บัญญัติสวรรค์ไม่ให้ล่วงประเวณีหรือมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่ง-

งานแม้ว่ากฎหมายของรัฐหรือของประเทศที่เราอาศัยอยู่ถือว่าการกระทำเหล่านั้นไม่ผิดทำนองเดียวกันกฎหมายที่อนุญาตให้ “แต่งงานกับเพศเดียวกัน” ไม่ได้เปลี่ยนกฎหมายแต่งงานของพระผู้เป็นเจ้าหรือพระบัญญัติของพระองค์และมาตรฐานของเราเกี่ยวกับเรื่องนั้น เรายังคงอยู่ภายใต้พันธสัญญาว่าจะรักพระผู้เป็นเจ้า รักษาพระบัญญัติ ละเว้นจากการปรนนิบัติพระผู้เป็นเจ้าอื่นและสิ่งสำคัญอื่นใด—แม้กระทั่งคนมีชื่อเสียงในยุคสมัยที่เราอยู่

ในความแน่วแน่เช่นนี้ คนอื่นอาจเข้าใจเราผิด และเราอาจถูกกล่าวหาว่าดื้อรั้น หัวแข็ง เลือกปฏิบัติ หรือต้องทนต่อการรุกรานการนับถือศาสนาของเราอย่างเสรี หากเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเราควรจดจำความสำคัญอันดับแรกของเรา—ปรนนิบัติพระผู้เป็นเจ้า—และเช่นเดียวกับผู้บุกเบิกก่อนหน้าเรา จงดันรถลากของตัวเราไปข้างหน้าด้วยความทรหดเหมือนพวกท่านเหล่านั้น

คำสอนของประธานโรมัส เอส. มอนสันปรับใช้กับสภาพการณ์นี้ได้ ที่การประชุมใหญ่เมื่อ 27 ปีก่อน ท่านประกาศอย่างองอาจว่า “ขอให้เรากล้าคัดค้านประชาคม ที่กล้ายึดมั่นหลักธรรม ความกล้า ไม่ใช่การคล้อยตามทำให้พระผู้เป็นเจ้าทรงแยมสรวลเห็นชอบความกล้ากลายเป็นการดำเนินชีวิตและคุณธรรมดึงดูดใจเมื่อเรากล้าถึงความกล้าไม่ใช่แค่การยอมตายอย่างถูกผู้ชาย แต่คือการตั้งใจดำเนินชีวิตให้ถูกท่านองคละงธรรมคนซึ่งลาดทางศีลธรรมคือคนที่กลัวไม่กล้าทำสิ่งที่ตนคิดว่าถูกต้องเพราะเกรงคนอื่นจะไม่เห็นด้วยหรือหัวเราะ จำไว้ว่าทุกคนมีความกลัว แต่คนที่เผชิญความกลัวอย่างสง่าผ่าเผยมีความกล้าเช่นกัน”¹¹

ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้เราอย่าปล่อยให้เรื่องทำทนายชั่วคราวของความเป็นมรดกเป็นเหตุให้เราลืมพระบัญญัติข้อใหญ่และลำดับความสำคัญที่พระผู้สร้างและพระผู้ช่วยให้รอดของเราประทานแก่เรา เราต้องไม่ให้อะไรหมกมุ่นกับสิ่งของโลกและมุ่งหวังเกียรติของมนุษย์ (ดู คพ. 121:35) จนเราหยุดพยายามที่จะไปถึงจุดหมายนิรันดร์

เราผู้รู้จักแผนของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับลูกๆ พระองค์—เราผู้ได้ทำพันธสัญญาว่าจะมีส่วนในแผนนั้น—มีความรับผิดชอบชัดเจน เราต้องไม่เบี่ยงเบนจากความปรารถนาสูงสุดของเรา ซึ่งคือบรรลชีวิตนิรันดร์¹² เราต้องไม่เจือจางความสำคัญอันดับแรกของเรา—หามมีพระผู้เป็นเจ้าอื่นและไม่ปรนนิบัติสิ่งสำคัญอื่นก่อนพระผู้เป็นเจ้าพระบิดาและพระบุตรของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา พระเยซูคริสต์

ขอพระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยให้เราเข้าใจลำดับความสำคัญดังกล่าวและช่วยให้คนอื่นเข้าใจขณะที่เราพยายามทำตามนั้นอย่างฉลาดและด้วยความรัก ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

- ดูตัวอย่างในหลักคำสอนและพันธสัญญา 124:84.
- ดู จอชัว เอ. มาร์ตินและคนอื่นๆ, “Births: Final Data for 2011,” *National Vital Statistics Reports*, vol. 62, no. 1 (June 28, 2013), 4; Gloria Goodale, “Behind a Looming Baby Bust,” *Christian Science Monitor Weekly*, Feb. 4, 2013, 21, 23.

- ดู Population Reference Bureau, “2012 World Population Data Sheet,” www.prb.org/Publications/Datasheets/2012/world-population-data-sheet/data-sheet.aspx.
- ดู D’Vera Cohn and others, “Barely Half of U.S. Adults Are Married—a Record Low,” Pew Research Center, Social and Demographic Trends, Dec. 14, 2011, คว้าได้ที่ www.pewsocialtrends.org/2011/12/14/barely-half-of-u-s-adults-are-married-a-record-low/; “Rash Retreat from Marriage,” *Christian Science Monitor*, Jan. 2 and 9, 2012, 34.
- U.S. Census Bureau, “Estimated Median Age at First Marriage, by Sex: 1890 to Present,” คว้าได้ที่ www.census.gov/population/socdemo/hh-fam/ms2.xls.
- ดู คัลลิส เอช. โอ๊คส์, “มนุษย์ทั้งปวงทุกแห่งหน,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2006, 93-98.
- ดู คัลลิส เอช. โอ๊คส์, “The Great Plan of Happiness,” *Ensign*, Nov. 1993, 72-75.
- ดู มาร์ติน, “Births: Final Data for 2011,” 4.
- ดู The State of Our Unions: Marriage in America, 2012 (2012), 76.
- ดู The State of Our Unions, 101, 102.
- โรมัส เอส. มอนสัน, “Courage Counts,” *Ensign*, พ.ศ. 1986, 41.
- ดู คัลลิส เอช. โอ๊คส์, “ความปรารถนา,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2011, 53-57.

โคย บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน
ประธานเยาวชนหญิงสามัญ

จงเปลี่ยนใจเลื่อมใส

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเกิดขึ้นเมื่อท่านประพฤติตามคำสอนที่ท่านรู้ว่า
จริงและรักษาพระบัญญัติต่อไป วันแล้ววันเล่า ปีแล้วปีเล่า

ฟีน้องชายหญิง ช่างเป็นประสบการณ์อันนอบน้อมที่ได้ยินอยู่ตรงแท่นนี้ที่วีรชนหลายๆ ท่านในชีวิตดิฉันเคยยื่น ดิฉันอยากแบ่งปันความรู้สักบางอย่างในใจของดิฉันกับท่านและส่งถึงเยาวชนเป็นพิเศษ

วีรชนที่ยิ่งใหญ่ท่านหนึ่งจากพระคริสต์ธรรมคัมภีร์เดิมคือนักบวชศาสนาพยากรณ์โยชูวา ท่านเชื่อเชิญลูกหลานของอิสราเอลผู้ที่ท่านนำให้ดังนี้ “ท่านก็จะเลือกเสียในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติใคร... แต่ส่วนข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้า เราจะปรนนิบัติพระยาห์เวห์”¹ ถ้อยแถลงของโยชูวาแสดงออกถึงการเปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างแท้จริงสู่พระกิตติคุณ สำหรับโยชูวาและเราทุกคน การเปลี่ยนใจเลื่อมใสสู่หลักธรรมพระกิตติคุณมาโดยการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมแห่งพระกิตติคุณอย่างชอบธรรมและเชื่อสัตย์ต่อพันธสัญญากับพระเจ้าของเรา

ดิฉันอยากแบ่งปันเรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใสจากประวัติครอบครัวของดิฉันเกี่ยวกับวีรชนอีกท่านหนึ่งของดิฉัน ท่านชื่อแอกเนส ฮอกแกน เธอและสามีของเธอเข้าร่วมกับศาสนจักรในสกอตแลนด์ในปี ค.ศ. 1861 เนื่องจากต้องทุกข์ทรมานกับการข่มเหงอย่างแสนสาหัสในบ้านเกิดของพวกเขา พวกเขาจึงอพยพไปที่อเมริกาไปกับลูกๆ หลายปีถัดมา แอกเนสกลายเป็นหม้ายที่ต้องดูแลลูกแปด

คนและทำงานหนักเพื่อให้พวกเขามีอาหารและเสื้อผ้า อีซาเบล ลูกสาววัย 12 ปีของเธอโชคดีมากที่ได้ทำงานเป็นคนรับใช้ให้กับครอบครัวที่ร่ำรวยแต่ไม่ใช้วิสุทธิชนยุคสุดท้าย

อีซาเบลอาศัยอยู่ในบ้านหลังใหญ่และช่วยดูแลลูกเล็กๆ ของพวกเขา เพื่อเป็นการตอบแทนการทำงานของเธอ มีการจ่ายค่าจ้างเล็กน้อยให้แม่ของเธอทุกสัปดาห์ ไม่นานอีซาเบลถูกรับเป็นสมาชิกของครอบครัวและเริ่มได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ เช่นเดียวกับสมาชิกในครอบครัวคนอื่น อาทิ เรียนเต้นรำ ใส่เสื้อผ้าที่สวยงาม และไปดูละคร สิ่งนี้ดำเนินไปสี่ปีจนกระทั่งครอบครัวที่อีซาเบลทำงานอยู่ด้วยต้องย้ายไปอีกรัฐ พวกเขารักอีซาเบลมากจนพวกเขาไปพบแม่ของเธอและขออนุญาตรับเธอเป็นบุตรบุญธรรมอย่างถูกกฎหมาย พวกเขาสัญญาว่าพวกเขาจะให้เธอได้รับการศึกษาที่ดี ว่าคุณจะแต่งงานออกเรือนไปด้วยดี และให้เธอเป็นผู้รับมรดกในทรัพย์สินของพวกเขา ร่วมกับลูกๆ ของพวกเขา และพวกเขาจะยังคงจ่ายเงินให้กับแอกเนสต่อไป

มารดาหม้ายที่ลำบากคนนี้ต้องตัดสินใจยากลำบาก แต่เธอไม่ลังเลลัดชนิด พึงดูคำพูดของหลานสาวเธอที่เขียนไว้หลายปีถัดมา: “หากความรักของเธอไม่ได้ทำให้ [เธอ] ปฏิเสธ เธอก็มีเหตุผลที่ดีกว่านั้นมากนัก—เธอจากสกอตแลนด์มาและต้องผ่านกับความยากลำบากและการทดลองเพื่อพระกิตติคุณ และ

เธอไม่ได้ตั้งใจจะปล่อยให้ลูกคนหนึ่งใดของเธอสูญเสียสิ่งที่เธอมาไกลขนาดนี้ หากปู่ชุนคนหนึ่งฟังให้ได้”² ครอบครัวที่ร่ำรวยนั้นใช้ข้อโต้แย้งทุกเรื่องที่เป็นไปได้ และตัวอีซาเบลเองร้องไห้และวิงวอนขออนุญาตให้เธอไป แต่แอกเนสยืนหนักแน่น อย่างที่ท่านจะจินตนาการได้ อีซาเบลเด็กสาวอายุ 16 ปีรู้สึกอย่างกับว่าชีวิตเธอถูกทำลาย

อีซาเบล ฮอกแกนเป็นทวดของดิฉัน และดิฉันสำนึกคุณสำหรับประจักษ์พยานและความเชื่อมั่นซึ่งลูกโซ่ในช่วงในใจของแม่เธอเป็นอย่างมาก ที่ไม่ยอมให้เธอแลกสมาชิกภาพในศาสนจักรของลูกสาวเธอไปกับคำสัญญาทางโลก ในวันที่ ลูกหลานหลายร้อยคนของเธอที่มีความสุขกับพรของการเป็นสมาชิกในศาสนจักรเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากศรัทธาอันหยั่งรากลึกและการเปลี่ยนใจเลื่อมใสสู่พระกิตติคุณของแอกเนส

เพื่อนวัยเยาว์ของดิฉัน เราอยู่ในเวลาที่เต็มไปด้วยอันตรายและการตัดสินใจที่ท่านต้องทำในแต่ละวัน แต่ละชั่วโมงมีผลในวันการตัดสินใจที่ท่านทำในชีวิตประจำวันของท่านจะตัดสินใจว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับท่านในภายหลัง หากท่านยังไม่ได้มีประจักษ์พยานและความเชื่อที่หยั่งรากลึกว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้าบนโลก บัดนี้ถึงเวลาที่ท่านต้องทำทุกอย่างเพื่อได้รับความเชื่อเช่นนั้น การเลื่อนความพยายามเพื่อมาซึ่งความเชื่อมั่นเช่นนั้นออกไปจะเป็นอันตรายต่อจิตวิญญาณของท่าน

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริงเป็นมากกว่าการมีความรู้เกี่ยวกับหลักธรรมพระกิตติคุณเท่านั้นและหมายถึงต้องมีมากกว่าแค่ประจักษ์พยานเกี่ยวกับหลักธรรมเหล่านั้น เป็นไปได้ที่จะมีประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระกิตติคุณโดยไม่ได้อำเนินชีวิตตามนั้น การเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริงหมายถึงเรากระทำตามสิ่งที่เราเชื่อและยอมให้สิ่งนั้นทำการ “เปลี่ยนแปลงอันล้ำลึกในเรา, หรือในใจเรา”³ ในจุลสาร *แนวน์ต่อศรัทธา* เราเรียนรู้ว่า “การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเป็นกระบวนการ ไม่ใช่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นครั้งเดียว ท่านเปลี่ยนใจเลื่อมใสเนื่องจาก... ความพยายามอันชอบธรรมในการติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”⁴ สิ่งนี้ใช้เวลา ความพยายาม และการทำงาน คุณ

ยาทวดของดิฉันมีความเชื่อมั่นว่าพระกิตติคุณสำคัญสำหรับลูกๆ ของเธอมากกว่าสิ่งที่โลกเสนอให้ไม่ว่าจะเป็นความร่ำรวยหรือความสบายเพราะเธอได้เสียสละ อดทนและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณมาแล้ว การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเธอเกิดจากการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมแห่งพระกิตติคุณและเสียสละเพื่อสิ่งนั้น

เราจำเป็นต้องผ่านกระบวนการเดียวกันนั้นหากเราต้องการมีข้อผูกมัดเดียวกัน พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่า “ถ้าใครตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์ คนนั้นก็รู้ว่าคำสอนนี้มาจากพระเจ้าหรือว่าเราพูดตามใจชอบเอง”⁵ บางครั้งเราพยายามทำกลับกัน ตัวอย่างเช่น เราอาจทำตามวิธีนี้ นั่นคือ ดิฉันจะทำตามกฎสวนสืบอย่างมีความสุข แต่ดิฉันต้องรู้ก่อนว่าเป็นความจริงหรือไม่ บางครั้งเราอาจสวดอ้อนวอนเพื่อได้รับประกาศพยานเกี่ยวกับกฎสวนสืบและหวังว่าพระเจ้าจะประทานพรเราด้วยประกาศพยานนั้นก่อนที่เราเขียนใบบริจาคสวนสืบด้วยซ้ำ แต่ประกาศพยานในหลักธรรมไม่ได้ทำงานเช่นนั้น พระเจ้าทรงคาดหวังให้เราแสดงศรัทธา เราต้องจ่ายสวนสืบเต็มและอย่างซื่อสัตย์สม่ำเสมอเพื่อได้รับประกาศพยานเกี่ยวกับสวนสืบ รูปแบบเดียวกันนี้นำมาใช้กับทุกหลักธรรมแห่งพระกิตติคุณไม่ว่าจะเป็นกฎความบริสุทธิ์ทางเพศ หลักธรรมเรื่องการแต่งกายให้สุภาพ เรียบร้อย พระคำแห่งปัญญา หรือกฎการอดอาหาร

ดิฉันขอยกตัวอย่างว่าการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมช่วยเราเปลี่ยนใจเลื่อมใสสู่หลักธรรมนั้นได้อย่างไร ดิฉันเป็นเยาวชนหญิงในช่วงยุค 60 และเป็นเด็กสาววิสุทธิชนยุคสุดท้ายคนเดียวในโรงเรียนมัธยมปลาย ตอนนั้นเป็นยุคปฏิวัติที่มีลักษณะปฏิเสธศีลธรรมดั้งเดิม มีการใช้ยาเสพติด และมีแนวคิดที่ “ทำอะไรก็ได้” เพื่อนของดิฉันจำนวนมากเป็นคนดีแต่ก็หลงอยู่กับความตื่นเต้นเรื่องศีลธรรมใหม่นี้โดยง่าย ซึ่งในความเป็นจริงก็คือความรู้ศีลธรรมแบบเก่านั่นเอง คุณพ่อคุณแม่และครูที่โบสถ์ของดิฉันได้ปลุกฝังดิฉันเรื่องคุณค่าของการปฏิบัติต่อร่างกายด้วยความเคารพ มีความคิดที่สะอาด และที่สำคัญที่สุดคือเรียนรู้ที่จะวางใจในพระบัญญัติของพระเจ้า ดิฉันตัดสินใจหลีกเลี่ยงสถานการณ์

ที่ดิฉันรู้ว่ามิใช่แอลกอฮอล์และไม่ยุ่งเกี่ยวกับบุหรี่และยาเสพติดเลย นั่นหมายถึงว่าดิฉันไม่ได้ไปร่วมงานสังสรรค์บ่อยๆ และออกเดินทางน้อยมาก การใช้ยาเสพติดเริ่มจะเป็นเรื่องปกติมากขึ้นในบรรดาคนหนุ่มสาว และอันตรายของยาเสพติดยังไม่เป็นที่รู้กันดีเช่นที่เราู้ในปัจจุบันนี้ เพื่อนดิฉันหลายคนต้องทนทุกข์ต่อผลร้ายจากยาเสพติดเปลี่ยนแปลงจิตใจอย่างถาวรหรือตกอยู่ในการเสพติดอย่างรุนแรง ดิฉันสำนึกคุณที่ได้รับการสอนให้ดำเนินชีวิตตามพระคำแห่งปัญญาในบ้านของดิฉัน และดิฉันได้รับประกาศพยานอันลึกซึ้งในหลักธรรมนั้นแห่งพระกิตติคุณขณะที่ดิฉันใช้ศรัทธาและดำเนินชีวิตตามหลักธรรมนั้น ความรู้สึกดีที่มาสู่ดิฉันจากการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณที่แท้จริงคือพระวิญญาณจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ยืนยันว่าหลักธรรมนั้นจริง นี่เป็นช่วงที่การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเกิดขึ้น

ศาสตราจารย์จอร์จโมโรในพระคัมภีร์มอรมอนว่า “ข้าพเจ้าจะแสดงต่อโลกว่าศรัทธาคือสิ่งที่หวังไว้และมองไม่เห็น; ดังนั้น, จงอย่อย่างเถียงกันเลยเพราะท่านไม่เห็น, เพราะท่านไม่ได้รับพยานจนหลังการทดลองศรัทธาของท่าน”⁶ ในโลกของเราที่ความสมหวังทันที

คือความคาดหวัง บ่อยครั้งเรารู้สึกผิดที่คาดหวังรางวัลโดยที่ไม่ได้ออกแรงทำ ดิฉันเชื่อว่าไม่ว่าในกำลังบอกเราว่าเราต้องทำก่อนและใช้ศรัทธาโดยการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณแล้วเราจะได้รับพยานว่าเป็นความจริง การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเกิดขึ้นเมื่อท่านประพฤติตามคำสอนที่ท่านรู้ว่าจริงและรักษาพระบัญญัติต่อไป วันแล้ววันเล่า ปีแล้วปีเล่า

นี่เป็นเวลาอันรุ่งโรจน์ที่จะเป็นเยาวชนในศาสนจักร ท่านเป็นรุ่นแรกที่ได้มีส่วนในหลักสูตรเยาวชน *จงตามเรามา* ซึ่งหนึ่งในวัตถุประสงค์หลักมีไว้สำหรับการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของท่านสู่พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ นี่เป็นสิ่งสำคัญที่จะจดจำไว้ว่า ไม่ว่าบิดามารดาและผู้นำเยาวชนของท่านจะได้รับการดลใจเพียงใด “ท่านมีความรับผิดชอบเบื้องต้นต่อการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของท่านเอง ไม่มีใครจะเปลี่ยนใจเลื่อมใสแทนท่านได้ และไม่มีใครจะบังคับท่านให้เปลี่ยนใจเลื่อมใสได้”⁷ การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเกิดขึ้นเมื่อเราหมั่นสวดอ้อนวอน ศึกษาพระคัมภีร์ ไปโบสถ์ และมีค่าควรในการเข้าร่วมศาสนพิธีในพระวิหาร การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเกิดขึ้นเมื่อเราประพฤติตามหลักธรรมอันชอบธรรมที่เราเรียนรู้ในบ้านและในชั้นเรียนของเรา การเปลี่ยนใจเลื่อมใส

เกิดขึ้นเมื่อเราดำเนินชีวิตอย่างสะอาดและบริสุทธิ์และชื่นชมการมีพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่เป็นเพื่อน การเปลี่ยนใจเลื่อมใสเกิดขึ้นเมื่อเราเข้าใจการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ ตระหนักว่าพระองค์คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา และให้การชดใช้ที่นั่นเกิดผลในชีวิตของเรา

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสส่วนตัวของท่านจะช่วยท่านขณะเตรียมทำพันธสัญญาในพระวิหาร รับใช้งานเผยแผ่ และสร้างครอบครัวของท่านในอนาคต เมื่อท่านเปลี่ยนใจเลื่อมใส ท่านจะมีความปรารถนาที่จะแบ่งปันสิ่งที่ท่านได้เรียนรู้กับผู้อื่น และความมั่นใจและ

ความสามารถของท่านในการเป็นพยานต่อผู้อื่นด้วยความเชื่อและพลังจะเพิ่มขึ้น ความปรารถนาในการแบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้อื่นและความมั่นใจในการเป็นพยานอย่างกล้าหาญนี้เป็นผลโดยธรรมชาติจากการเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริง พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนเปโตรว่า “เมื่อท่านหันกลับแล้ว จงชูกำลังพี่น้องทั้งหลายของท่าน”^๑

ท่านจำโยชูวา นักรบผู้เป็นศาสดาพยากรณ์ได้หรือไม่ ท่านไม่เพียงแต่เปลี่ยนใจเลื่อมใสเอง แต่ท่านยังทำงานอย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยจนสิ้นสุดชีวิตของท่านเพื่อนำลูกหลานของอิสราเอลมาสู่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของบ้านใน

พันธสัญญาเดิมว่า “คนอิสราเอลได้ปรนนิบัติพระเจ้าตลอดสมัยของโยชูวา”^๑ บุคคลที่เปลี่ยนใจเลื่อมใสแท้จริงตั้งพลังแห่งการชดใช้มาและได้รับความรอดสำหรับจิตวิญญาณตนเอง จากนั้นเื้อมออกไปเพื่อเป็นอิทธิพลอย่างมากต่อคนเหล่านั้นที่รู้จักเขา

การดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและการยืนอยู่ในที่ศักดิ์สิทธิ์ไม่ใช่สิ่งที่ง่ายหรือสบายเสมอไป แต่ดิฉันเป็นพยานว่าเป็นสิ่งที่คุ้มค่าพระเจ้าทรงแนะนำเื้อมมา สมบัติให้ “ละทิ้งสิ่งต่างๆ ของโลกนี้, และแสวงหาสิ่งต่างๆ ของโลกที่ดีกว่า”^{๑๐} ดิฉันคิดว่าเราคงไม่สามารถแม้แต่เริ่มจินตนาการได้เลยว่า “สิ่งต่างๆ ของโลกที่ดีกว่า” นั้นยิ่งใหญ่สักเพียงใด

ดิฉันเป็นพยานว่าเรามีพระบิดาบนสวรรค์ที่ทรงเปี่ยมด้วยความรักผู้ซึ่งพระประสงค์อันยิ่งใหญ่ของพระองค์คือเพื่อช่วยและประทานพรเราในความพยายามของเราเพื่อดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณและเปลี่ยนใจเลื่อมใส พระองค์ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า ศูนย์รวมและงานหลักของพระองค์คือ “ความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์”^{๑๑} ของเรา พระองค์ทรงปรารถนาที่จะนำเรากลับบ้านไปสู่ที่ประทับของพระองค์ ดิฉันเป็นพยานว่าเมื่อเราทำตามหลักคำสอนของพระกิตติคุณและนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เราจะเปลี่ยนใจเลื่อมใสและจะทำให้เกิดความสำเร็จในการทำดีมากมายในครอบครัวของเราและในโลก ขอให้เราทุกคนได้รับพรในความพยายามทุกวันของเราเพื่อไปถึงเป้าหมายนั้น นี่คือการอ้อนวอนของดิฉัน ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โยชูวา 24:15.
2. ฟุเฮีย สตรีงแฮม, “เรื่องราวชีวิตของอิชาบเบล ฮันเตอร์ สอกแกน สตรีงแฮม” (ประวัติส่วนตัวที่ไม่ได้ตีพิมพ์, 1934), 4.
3. โมไซยาห์ 5:2.
4. แนวแน่ต่อสรีทธา : ศัพทานุกรมพระกิตติคุณ (2004), 41.
5. ยอห์น 7:17.
6. อีเธอร์ 12:6.
7. แนวแน่ต่อสรีทธา, 43.
8. ลูกา 22:32
9. โยชูวา 24:31.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 25:10.
11. โมเสส 1:39.

โดย เจ็ลเคอร์ริชาร์ค เจ. เมนส์
แห่งฝ่ายประธานโคออร์ดิเนตอรร่วมสวากเจ็ดสิบ

พลังเพื่ออดทน

ความสามารถของเราในการอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ในความชอบธรรม
เกี่ยวข้องโดยตรงกับพลังประจักษ์พยานของเราและความลึกซึ้งของการ
เปลี่ยนใจเลื่อมใสของเรา

เมื่อเราตื่นขึ้นมาทุกเช้า เราเผชิญกับวันใหม่
ที่เต็มไปด้วยการทำทนายในชีวิต การทำทนาย
เหล่านี้มาในหลายรูปแบบ: การทำทนาย
ทางกายภาพ ภาวะทรุดตัวทางการเงิน ปัญหา
ความสัมพันธ์ การทดลองทางอารมณ์ และ
แม้แต่การต่อสู้ดิ้นรนกับความเชื่อของคนๆ
หนึ่ง

การทำทนายหลายอย่างที่เรเผชิญในชีวิต
สามารถแก้ไขหรือเอาชนะได้อย่างไรก็ตาม
การทำทนายอื่นๆ อาจยากเกินเข้าใจและเป็น
ไปไม่ได้ที่จะเอาชนะ และจะคงอยู่กับเราจน
กระทั่งเราผ่านไปสู่วิตชีวิตหน้า ขณะที่เราอดทน
ชั่วคราวต่อการทำทนายที่เราแก้ไขได้ และขณะที่
เรายังคงอดทนต่อการทำทนายที่เราแก้ไขไม่ได้
เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องจดจำว่าความเข้มแข็ง
ทางวิญญาณที่เราสร้างขึ้นมาจะช่วยให้เรา
อดทนต่อการทำทนายที่เราเผชิญในชีวิตได้
สำเร็จ

พี่น้องทั้งหลาย เรามีพระบิดาบนสวรรค์
ผู้ทรงรักเรา ผู้ทรงออกแบบการดำรงอยู่ของเรา
บนแผ่นดินโลกเพื่อให้เราแต่ละคนสามารถ
เรียนรู้บทเรียนที่จำเป็นต้องเรียนรู้ เพื่อจะคู่ควร
ได้รับชีวิตนิรันดร์ใหม่ที่ประทับของพระองค์

เรื่องราวชีวิตของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ
สมิธแสดงให้เห็นหลักธรรมข้อนี้ ศาสดา
พยากรณ์และเพื่อนหลายคนเป็นผู้ต้องขังใน
ลิเบอร์ตี รัฐมิสซูรีหลายเดือน ขณะทนทุกข์

อยู่ในเรือนจำ ศาสดาพยากรณ์โจเซฟพูด
วิงวอนพระเจ้าผ่านการสวดอ้อนวอนอัน
อ่อนน้อมเพื่อให้สุทธิชนได้รับการบรรเทา
จากความทุกข์ทรมานในตอนนั้น พระเจ้า
ทรงตอบโดยสอนศาสดาพยากรณ์โจเซฟ
และเราทุกคนว่า การทำทนายทั้งหลายที่เรา
เผชิญจะเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของเรา
หากเราทนได้สำเร็จ ต่อไปนี้คือคำตอบของ
พระเจ้าต่อคำวิงวอนของโจเซฟ

“ลูกเอ๋ย สันติสุขจะมีแก่จิตวิญญาณเจ้า;
ความยากลำบากของเจ้าและความทุกข์ของ
เจ้าจะอยู่เพียงชั่วคราว;

“และจากนั้น, หากเจ้าอดทนมันด้วยดี,
พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยกเจ้าให้สูงส่งสู่เบื้อง
บน.”¹

พระบิดาบนสวรรค์ทรงจัดเตรียมการเดินทาง
ในชีวิตของเราเพื่อเป็นการทดสอบอุปนิสัย
เรา เราต้องเจอทั้งอิทธิพลที่ดีและชั่วร้าย จาก
นั้นได้รับสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมให้เลือกด้วยตนเอง
เองว่าเราจะไปเส้นทางไหน ดังที่แซมมิเอล
ศาสดาพยากรณ์พระคัมภีร์มอรมอนสมัย
โบราณสอนไว้ว่า “ท่านเป็นอิสระ; ท่านได้รับ
อนุญาตให้ทำเพื่อตนเอง; เพราะเหตุนี้, พระผู้
เป็นเจ้าประทานความรู้ให้ท่านและทรงทำให้
ท่านมีอิสระ.”²

พระบิดาบนสวรรค์ทรงเข้าพระทัยด้วยว่า
เนื่องจากความเป็นมรรตัยของเรา เราจะไม่

ได้เลือกสิ่งที่ถูกต้องหรือชอบธรรมเสมอไป
เพราะเราไม่ดีพร้อมและเราทำผิดพลาด เรา
จึงต้องการความช่วยเหลือในการกลับไปอยู่
กับพระองค์ ความช่วยเหลือที่จำเป็นมีให้
ผ่านทางคำสอน แบบอย่าง และการพลีพระ-
ชนมชีพเพื่อการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ การ
พลีพระชนมชีพเพื่อการชดใช้ของพระผู้ช่วย
ให้รอดทำให้เป็นไปได้ที่เราจะได้รับความ
รอดและความสูงส่งในอนาคตผ่านหลักธรรม
แห่งการกลับใจ หากเรากลับใจด้วยความ
ซื่อสัตย์และจริงใจ การชดใช้จะช่วยให้เรา
สะอาด เปลี่ยนธรรมชาติวิสัยของเรา และ
อดทนต่อการทำทนายได้สำเร็จ

ความอดทนเป็นหลักธรรมสำคัญที่พบใน
หลักคำสอนของพระเยซูคริสต์ ความอดทน
เป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากคุณภาพอนาคตนิรันดร์
ของเราขึ้นอยู่กับความสามารถของเราที่จะ
อดทนในความชอบธรรม

ใน 2 นิไฟ 31 ศาสดาพยากรณ์นีไฟสอน
เราว่า หลังจากเราอ่านสัจพจน์แห่งความรอด
ของบัพติศมาแบบเดียวกับพระเยซูคริสต์แล้ว
รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
เราต้อง “มุ่งหน้า, ต็มด้าพระวอจนะของพระ-
คริสต์, และอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่, [และ
จากนั้น] ดูเถิด, พระบิดาตรัสดังนี้: [เรา] จะมี
ชีวิตนิรันดร์.”³

ดังนั้น เพื่อรับพรประเสริฐสุดของพระบิดา
บนสวรรค์ ซึ่งคือชีวิตนิรันดร์ เราต้องทำงาน
ศาสนพิธีอันเหมาะสมให้เสร็จสมบูรณ์และ
จากนั้นรักษาพันธสัญญาที่เกี่ยวข้องต่อไป
หรืออีกนัยหนึ่งคือ เราต้องอดทนได้สำเร็จ

ความสามารถของเราในการอดทนใน
ความชอบธรรมจนกว่าชีวิตจะหาไม่เกี่ยวข้อง
โดยตรงกับพลังประจักษ์พยานของเราและ
ความลึกซึ้งของการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเรา
เมื่อประจักษ์พยานเราเข้มแข็งและเราเปลี่ยน
ใจเลื่อมใสมาสู่พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
อย่างแท้จริง การเลือกของเราจะได้รับการ
ดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะมีศูนย์กลาง
อยู่ที่พระคริสต์ และจะส่งเสริมให้เราปรารถนา
ที่จะอดทนในความชอบธรรม หากประจักษ์
พยานของเราอ่อนแอและการเปลี่ยนใจเลื่อม
ใสของเราผิวเผิน เราจะเสี่ยงยิ่งนักต่อการถูก
ชักนำโดยประเพณีผิดๆ ของโลกให้เลือกสิ่งที่ไม่ดี

ข้าพเจ้าอยากแบ่งปันประสบการณ์ที่แสดง

เราจะแข็งแรงทางวิญญาณ เราจะแข็งแรงทางวิญญาณมากจนเราจะเลือกสิ่งที่ถูกต้องได้เสมอ เราจะไม่หวั่นไหวในความปรารถนาและความสามารถของเราในการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ผู้ประพันธ์นิรนามท่านหนึ่งกล่าวไว้ว่า “ท่านต้องเป็นหินที่แม่น้ำมีอาจซัดไปได้”

เพราะเราเผชิญการทำทายเป็นประจำทุกวัน เป็นสิ่งสำคัญที่เราต้องสร้างความแข็งแรงทางวิญญาณของเราทุกวัน เมื่อเราพัฒนาความแข็งแรงทางวิญญาณ ประเพณีที่ผิดๆ ของโลกและการทำทายเป็นส่วนตัวของเราในแต่ละวันจะมีผลทางลบเพียงเล็กน้อยต่อความสามารถของเราที่จะอดทนในความชอบธรรมแบบอย่างสำคัญของความแข็งแรงทางวิญญาณมาจากประวัติครอบครัวของเราเอง ในบรรดาเรื่องราวทั้งหลายจากบรรพชนของเรา เราจะสามารถพบแบบอย่างที่เราสามารถปฏิบัติตามจนได้จนถึงจุดนี้ด้วยดี

เรื่องราวหนึ่งจากประวัติครอบครัวของข้าพเจ้าแสดงถึงหลักธรรมนี้ คุณทวดของข้าพเจ้า โจเซฟ วัตสัน เมนส์ เกิดปี 1856 ในอัลลิส ยอร์กเชียร์ ประเทศอังกฤษ ครอบครัวท่านเข้าร่วมกับศาสนาจักรในอังกฤษแล้วเดินทางไปซอลท์เลคซิตี ท่านแต่งงานกับเอมิเลีย คีปีในปี 1883 และเป็นบิดามารดาของลูกแปดคน โจเซฟได้รับเรียกให้รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาในเดือนมิถุนายนปี 1910 เมื่อท่านอายุ 53 ปี ด้วยการสนับสนุนจากภรรยาและลูกทั้งแปดคน ท่านจึงกลับไปบ้านเกิดที่อังกฤษและรับใช้งานเผยแผ่หลังจากรับใช้อย่างซื่อสัตย์ได้ประมาณสองปี ขณะกำลังจะจี้กรยานกับคู่ไปการประชุม

ถึงความพยายามที่ต้องใช้ในการอดทนทางร่างกาย จากนั้นเปรียบเทียบกับความพยายามที่ต้องใช้ในการอดทนทางวิญญาณ เมื่อกลับจากงานเผยแผ่ ข้าพเจ้ามีโอกาสเล่นบาสเกตบอลให้โค้ชผู้เป็นที่นับถือคนหนึ่งทีวิทยาลัยในแคลิฟอร์เนีย โค้ชท่านนี้จริงจังมากเรื่องที่ต้องเล่นต้องแข็งแรงก่อนเริ่มฤดูกาลแข่งขันบาสเกตบอล ข้อกำหนดอย่างหนึ่งในการฝึกของเขาก่อนที่เราจะได้เตะบอลในสนามฝึกคือต้องวิ่งวิบากบนเนินเขาใกล้โรงเรียนให้ครบรอบภายในเวลาที่กำหนด ข้าพเจ้าจำได้ถึงครั้งแรกที่พยายามวิ่งตามเส้นทางนี้ทันทีหลังกลับจากสนามเผยแผ่ ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าจะตาย

ต้องใช้เวลาหลายสัปดาห์ในการฝึกหนักเพื่อวิ่งให้ได้ทันเวลาตามที่โค้ชตั้งเป้าหมายไว้ เป็นความรู้สึกยอดเยี่ยมที่ไม่เพียงวิ่งได้ครบรอบเท่านั้น แต่ยังสามารถเร่งฝีเท้าวิ่งเข้าเส้นชัยด้วย

การจะเล่นบาสเกตบอลให้ประสบความสำเร็จ ท่านต้องแข็งแรง การมีสภาพร่างกายที่ดีต้องแลกกับบางสิ่ง สิ่งนั้นคือการอุทิศตน ความอดทน และวินัยในตนเอง ความทรหดอดทนทางวิญญาณต้องแลกกับบางสิ่งเช่นกัน สิ่งที่ต้องแลกเป็นสิ่งเดียวกัน นั่นคือ การอุทิศตน ความอดทน และวินัยในตนเอง

เช่นเดียวกับร่างกายของท่าน ประจักษ์พยานจำเป็นต้องแข็งแรงหากท่านต้องการให้มันทนทาน เราจะทำให้ประจักษ์พยานของเราแข็งแรงอย่างไร เราไม่สามารถทำให้

ร่างกายของเราแข็งแรงแบบนักบาสเกตบอลได้ด้วยการดูบาสเกตบอลในโทรทัศน์เพียงเท่านั้น ท่านเองเดียวกัน เราไม่สามารถทำให้ประจักษ์พยานแข็งแรงได้ด้วยการดูการประชุมใหญ่สามัญทางโทรทัศน์อย่างเดียว เราต้องศึกษาเรียนรู้หลักธรรมพื้นฐานของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ แล้วเราต้องทำสุดความสามารถเพื่อดำเนินชีวิตตามนั้น นั่นคือวิถีที่เราจะเป็นสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ และนั่นคือวิถีที่เราสร้างประจักษ์พยานให้ยั่งยืน

เมื่อเราเผชิญความยากลำบากในชีวิตและความปรารถนาของเราคือเลียนแบบคุณลักษณะของพระเยซูคริสต์ จำเป็นอย่างยิ่งที่เราต้องพร้อมทางวิญญาณ การพร้อมทางวิญญาณหมายถึงเราได้พัฒนาความแข็งแรงหรือพลังทางวิญญาณมาแล้ว—

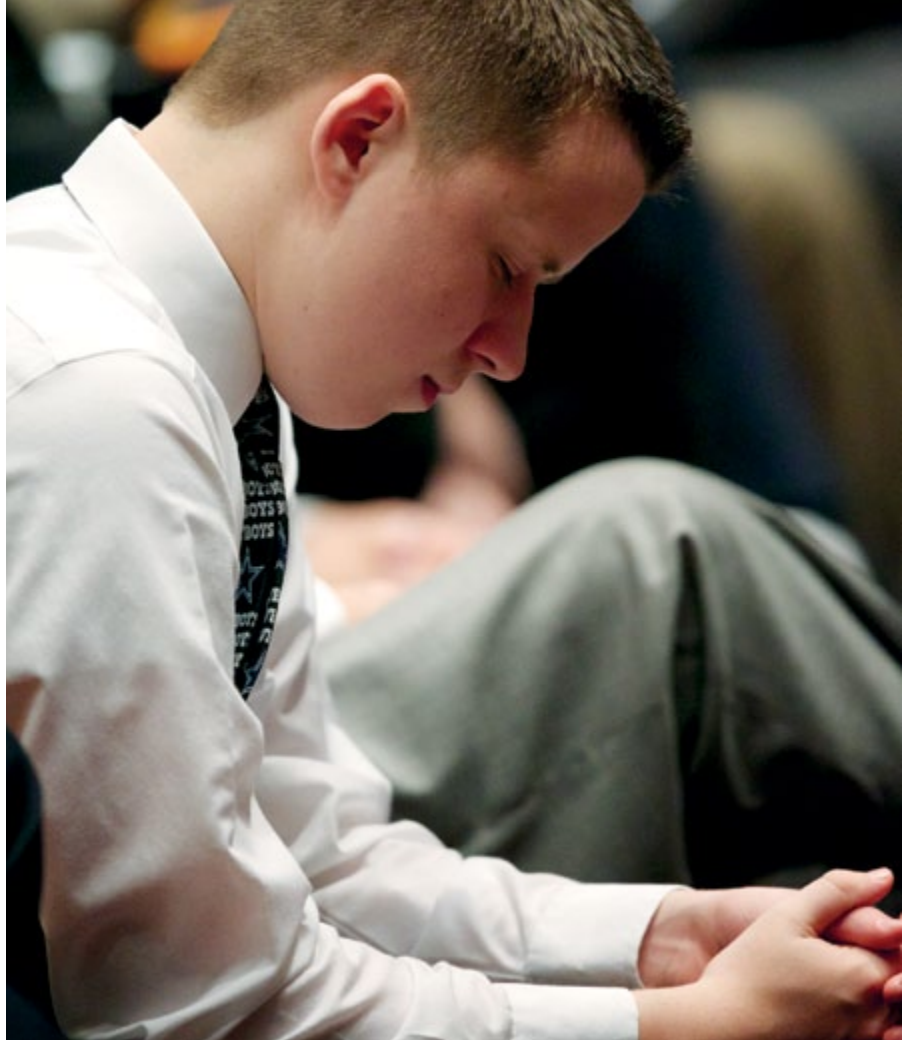
โจเซฟ วัตสัน เมนส์ (ขวา) กับคู่ของเขา กิลพิน เอส. วูลีย์

โรงเรียนวันอาทิตย์ในกลอสเตอร์ ประเทศอังกฤษ ย่างจักรยานของท่านก็ระเบิด ท่านลงจากจักรยานมาสำรวจความเสียหาย เมื่อเห็นว่าเสียหายหนักและต้องใช้เวลาซ่อมสักพัก ท่านจึงบอกคู่ของท่านให้ล่วงหน้าไปก่อนเพื่อเริ่มการประชุมวันอาทิตย์และท่านจะตามไปโดยเร็ว เมื่อพูดข้อความนี้จบ ท่านล้มลงกับพื้น และเสียชีวิตทันทีเนื่องจากหัวใจล้มเหลว

โจเซฟ วัตสัน เมนส์ไม่เห็นภรรยาและลูกทั้งแปดของท่านอีกเลยในชีวิตนี้ พวกเขาจัดการสร้างของท่านกลับมาซอลท์เลคซิตี และจัดพิธีศพที่หอประชุมวอเตอร์ลูอันเก่าแก่ คำพูดที่เอลเดอร์แอนโทนี ดับเบิลยู. ไอวินส์ แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองกล่าวในพิธีศพของท่านสอนบทเรียนสำคัญเกี่ยวกับชีวิต ความตาย และความอดทนกับเราว่า “นี่คือสิ่งที่พระกิตติคุณให้แก่เรา—ไม่ใช่ภูมิคุ้มกันจากความตาย แต่เป็นชัยชนะเหนือความตายผ่านทางความหวังที่เราจะมีการฟื้นคืนชีวิตอันรุ่งโรจน์... ซึ่งใช้ได้กับภรรยาของ [โจเซฟ เมนส์]... ถือเป็นความยินดี เป็นความพึงพอใจและปิติที่รู้ว่ามนุษย์สละชีวิตของเขาในความชอบธรรม ในศรัทธา ด้วยความแน่วแน่ต่อศรัทธา”⁴

เรื่องราวครอบครัวเรื่องนี้เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าทำสุดความสามารถเพื่อทำตามแบบอย่างความอดทนและความแข็งแกร่งทางวิญญาณดังที่คุณทวดของข้าพเจ้าแสดงให้เห็น ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจเท่าเทียมกันจากศรัทธาของเอมิลี ภรรยาของท่าน ซึ่งชีวิตของเธอหลังจากการตายของโจเซฟต้องแบกภาระหนัก ประจักษ์พยานของเธอเข้มแข็งและการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของเธอสมบูรณ์เพราะเธอแน่วแน่ต่อศรัทธาตลอดชีวิตที่เหลือขณะดูแลลูกๆ ทั้งแปดคนด้วยตนเอง

อัครสาวกเปาโลกล่าวว่า “ขอให้เราละทิ้งทุกอย่างที่ถ่วงอยู่ และบาปที่เกาะแน่น ขอให้เรายิ่งคงวิ้งแข่งด้วยความทรหดอดทนในการแข่งขันที่อยู่ข้างหน้าเรา”⁵ การแข่งขันเบื้องหน้าเราบนแผ่นดินโลกนี้เป็นการแข่งขันที่ทรหดและเต็มไปด้วยขวากหนาม ขวากหนามในการแข่งขันนี้คือการท้าทายที่เราตั้งขึ้นมาเผชิญทุกเช้า เราอยู่บนโลกนี้เพื่อวิ้งแข่ง เพื่อใช้สิทธิ์เสรีทางศีลธรรมของเรา และเพื่อเลือกกระหว่างสิ่งถูกและสิ่งผิด เพื่อจะวิ้ง

แข่งให้สำเร็จลงอย่างมีเกียรติและกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ของเรา เราจะต้องแลกด้วยกรากูทิสตน ความอดสูสาหะ และวินัยในตัวเอง เราต้องแข่งแรงทางวิญญาณ เราต้องพัฒนาความแข็งแกร่งทางวิญญาณ เราต้องมีประจักษ์พยานอันเข้มแข็งที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่แท้จริง และผลที่ตามมาคือเราจะพบสันติสุขและพลังภายในที่จำเป็นต่อการอดทนในการท้าทายอะไรก็ตามที่เราจะเผชิญ

ดังนั้นไม่ว่าท่านจะตื่นมาเจอกับการทำทายเป็นอะไรในแต่ละเช้า ฟังระลึกว่า—ด้วยพลังทางวิญญาณที่ท่านสร้างขึ้นมา บวกกับความช่วยเหลือของพระเจ้า เมื่อจบการแข่งขัน ท่านจะสามารถมีความมั่นใจที่อัครสาวกเปาโลบอกไว้เมื่อท่านกล่าวว่า

“เพราะว่าข้าพเจ้าถูกทดลองเหมือนดังเครื่องอัฐมบูชาแล้ว และถึงเวลาที่ข้าพเจ้าจะต้องจากไป

“ข้าพเจ้าได้ต่อสู้อย่างเต็มกำลัง ข้าพเจ้าได้วิ้งแข่งจบครบถ้วน ข้าพเจ้าได้รักษาความเชื่อไว้

“ตั้งแต่นี้ไปมงกุฎแห่งความชอบธรรมก็จะเป็นของข้าพเจ้า ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้พิพากษาที่ชอบธรรมจะประทานเป็นรางวัลแก่ข้าพเจ้าในวันนั้น”⁶

ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานและเป็นพยานถึงความจริงแท้ของพระบิดาบนสวรรค์ ผู้ทรงรักเราและแผนแห่งความสุขอันยิ่งใหญ่ และเป็นนิรันดร์ของพระองค์ ซึ่งนำเรามาบนแผ่นดินโลกในเวลานี้ ขอพระวิญญาณของพระเจ้าทรงดลใจเราทุกคนให้พัฒนาพลังในตัวเราเพื่ออดทน ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. หลักคำสอนและพันธสัญญา 121:7-8.
2. สิวามัน 14:30.
3. 2 นีไฟ 31:20.
4. แอนโทนี ดับเบิลยู. ไอวินส์, สุนทรพจน์ที่พิธีศพของโจเซฟ วัตสัน เมนส์ (บันทึกส่วนตัวของครอบครัวเมนส์).
5. สิบรู 12:1.
6. 2 ทิโมธี 4:6-8.

โดยเจ็ลเคอร์ริชาร์ค จี. สก็อตต์
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

ความเข้มแข็งส่วนบุคคลผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

ผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์เราแต่ละคนจะสะอาดและน้ำหนักแห่งความกบฏของเราจะถูกยกขึ้น

เมื่อนานมาแล้ว ข้าพเจ้าได้รับพรโดยพบกับเยาวชนที่น่าประทับใจที่สุดกลุ่มหนึ่งจากรัฐโอดาโฮ เยาวชนหญิงผู้มีคุณธรรมคนหนึ่งถามข้าพเจ้าว่าสิ่งใดที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่พวกเขาควรทำในชีวิต ช่วงนี้ ข้าพเจ้าแนะนำให้พวกเขาเรียนรู้ที่จะตระหนักถึงพลังแห่งการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ในชีวิตพวกเขา วันนี้ข้าพเจ้าจะอธิบายแง่มุมหนึ่งของพลังนั้น ซึ่งเป็นเรื่องความเข้มแข็งส่วนบุคคลที่เราสามารถรับได้ผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์

ในพระคัมภีร์มอรมอนเราอ่านเรื่องของแอมันและพี่น้องของเขาซึ่งสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์แก่ผู้คนที่ไม่เชื่อและแข็งกระด้างและดุร้าย¹ ผู้คนเหล่านั้นหลายคนเปลี่ยนใจเลื่อมใสและเลือกที่จะทิ้งพฤติกรรมผิดบาปไว้เบื้องหลัง การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของพวกเขาสมบูรณ์จนพวกเขาฝังอาวุธไว้และทำพันธสัญญากับพระเจ้าว่าจะไม่ใช้มันอีก²

ต่อมา พี่น้องที่ไม่ได้เปลี่ยนใจเลื่อมใสของ

พวกเขาจำนวนมากเข้าใจผิดและเริ่มสังหารพวกเขา ผู้คนที่บัดนี้ขอสัตย์ยังเลือกที่จะยอมสยบต่อคมดาบแทนที่จะเสี่ยงชีวิตด้านวิญญาณของพวกเขาโดยจับอาวุธขึ้นสู้ แบบอย่างอันชอบธรรมของพวกเขาช่วยให้ผู้คนแม้จำนวนมากกว่าเปลี่ยนใจเลื่อมใสและวางอาวุธแห่งการกบฏ³

พระเจ้าทรงนำทางพวกเขาผ่านแอมันให้ลิภัยไปอยู่ท่ามกลางชาวนีไฟ และเป็นที่รู้จักในนามผู้คนของแอมัน⁴ ชาวนีไฟปกป้องพวกเขาอยู่หลายปี แต่ในที่สุดกองทัพชาวนีไฟเริ่มถอยกำลังลงและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการกำลังหนุน⁵

ผู้คนของแอมันตกอยู่ในวิกฤตการณ์ของชีวิตด้านวิญญาณ พวกเขาแนวแน่ต่อพันธสัญญาของพวกเขาและไม่มีวันจับอาวุธ แต่พวกเขาเข้าใจว่าบิดาต้องรับผิดชอบในการปกป้องครอบครัวของตน⁶ ความต้องการนั้นดูเหมือนจะสำคัญพอที่จะพิจารณาเล็กน้อยพันธสัญญาของพวกเขา⁷

อีลามัน ผู้นำฐานะปุโรหิตที่ชาญฉลาดของพวกเขาว่าการเลิกล้มพันธสัญญาที่ทำกับพระเจ้าไม่มีวันถูกต้อง ท่านเสนอทางออกที่ได้รับการพอใจ ท่านเตือนพวกเขาว่าบุตรของพวกเขาไม่เคยมีความผิดในบาปเดียวกันนั้น ดังนั้นพวกเขาไม่ต้องทำพันธสัญญานั้นด้วย⁸ แม้บุตรเหล่านั้นจะยังเยาว์ แต่ร่างกายแข็งแรงและที่สำคัญกว่านั้นคือพวกเขาทรงคุณธรรมและบริสุทธิ์ บุตรเหล่านั้นได้รับการเสริมกำลังโดยศรัทธาของมารดา⁹ ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ที่เป็นศาสดาพยากรณ์ของพวกเขา ชายหนุ่มเหล่านี้เข้าแทนที่บิดาของพวกเขาในการป้องกันครอบครัวและบ้าน¹⁰

เหตุการณ์แวดล้อมการตัดสินใจในวิกฤตการณ์ครั้งนี้แสดงให้เห็นวิธีที่การชดใช้ของพระเยซูคริสต์นำความเข้มแข็งส่วนบุคคลมาสู่ชีวิตลูกๆ ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ลองพิจารณาความรู้สึกของบิดาเหล่านั้น พวกเขา รู้สึกอย่างไรที่รู้ว่าการกระทำอันเป็นกบฏในอดีตขัดขวางพวกเขาจากการปกป้องภรรยาและลูกๆ ในเวลาที่เขาเป็นนั้น โดยรู้ในใจตนเองถึงความโหดร้ายที่บุตรของตนจะต้องเผชิญขณะนั้น พวกเขาต้องแอบร้องไห้แอมอนผู้ปกป้องครอบครัวต้องเป็นบิดาไม่ใช่ลูก¹¹ พวกเขาจะต้องโศกเศร้าอย่างยิ่ง

เหตุใดผู้นำฐานะปุโรหิตที่ได้รับการพอใจของพวกเขาจึงเกรงว่าพวกเขาจะพิจารณานำอาวุธกลับมาใช้ อีก “เกลือก... พวกเขาจะสูญเสียจิตวิญญาณของตน”¹² พระเจ้าทรงประกาศว่า “ดูเถิด, คนที่กลับใจจากบาปของเขา, คนคนนั้นได้รับการให้อภัย, และเรา, พระเจ้า, ไม่จำมันอีก.”¹³ บิดาผู้ขอสัตย์เหล่านี้กลับใจจากบาปของพวกเขามานานแล้ว และสะอาดผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เหตุใดพวกเขาจึงได้รับคำแนะนำไม่ให้ปกป้องครอบครัว

เป็นความจริงพื้นฐานที่ว่าผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ เราสะอาดได้ เรากลับมีคุณธรรมและบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม บางครั้งการเลือกผิดของเราทำให้เราต้องยอมรับผลกระทบบระยะยาว ขั้นตอนที่สำคัญมากของการกลับใจคือการยอมรับผลกระทบระยะสั้น

และระยะเวลาของบาปในอดีต การเลือกในอดีตของเขาผลักดันบิดาชาวแอมันเหล่านี้ให้เผชิญกับความต้องการทางโลกที่รุนแรง พวกเขาอาจกลับกลายเป็นจุดที่อ่อนแออีกครั้งซึ่งเป็นสิ่งที่ซาตานมุ่งหมายจะหาประโยชน์

ซาตานจะพยายามใช้ความทรงจำเกี่ยวกับความผิดในอดีตของเราล่อลวงเราให้ตกอยู่ใต้อิทธิพลของเขาอีกครั้ง เราต้องตื่นตัวหลีกเลี่ยงการล่อลวงของเขาอยู่เสมอ นั่นคือกรณีของบิดาชาวแอมันผู้ซื่อสัตย์ แม้จะดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์มาหลายปี เรื่องนี้ยังทำให้พวกเขาต้องปกป้องตนเองด้านวิญญาณจากแรงดึงดูดใดๆ ที่จะนำไปสู่ความทรงจำของบาปในอดีต

ระหว่างการสู้รบหลายครั้ง แม่ทัพโมโรโนสั่งให้เสริมแนวปราการของเมืองที่อ่อนแอที่สุด “เขาให้พวกเขาสร้างที่กำบังทำด้วยท่อนซุงไว้บนฝั่งด้านในของคู และพวกเขาขุดดินขึ้นจากคูใส่ไว้ในที่กำบังที่ทำด้วยท่อน

ซุง... จนกว่าพวกเขาจะล้อมเมือง... ด้วยกำแพงอันแข็งแกร่งทำด้วยท่อนซุงและมูลดิน¹⁴ แม่ทัพโมโรโนเข้าใจความสำคัญของการเสริมกำลังบริเวณที่อ่อนแอเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่ง¹⁵

บิดาชาวแอมันเหล่านี้เป็นเช่นเดียวกัน พวกเขาต้องการปราการที่สูงขึ้นและกว้างขึ้นกันระหว่างการดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์และพฤติกรรมที่ไม่ชอบธรรมในอดีตของพวกเขา บุตรของพวกเขาผู้ได้รับพรจากพระเพณีอันชอบธรรม ไม่มีความอ่อนแอต่อการล่อลวงเช่นนั้น พวกเขาสามารถปกป้องครอบครัวของตนได้อย่างซื่อสัตย์โดยไม่ต้องประนีประนอมตามความผาสุกทางวิญญาณ

ชาวอันนาปีติยินดีสำหรับใครก็ตามที่ปรารถนาจะขจัดผลกระทบของการเลือกผิดในอดีตคือการที่พระเจ้าทรงเห็นว่าความอ่อนแอแตกต่างจากการบกพร่อง ดังที่พระเจ้าทรงเตือนว่าการบกพร่องที่ไม่กลับใจจะนำมาซึ่ง

การลงโทษ¹⁶ แต่เมื่อพระเจ้าตรัสถึงความอ่อนแอ พระองค์ตรัสด้วยความเมตตาเสมอ¹⁷

ไม่ต้องสงสัยเลยว่ายังมีความยินยอมอยู่บ้างตรงที่บิดาชาวแอมันถูกสอนประเพณีที่ไม่ถูกต้องจากบิดามารดาของพวกเขา แต่ลูกๆ ของพระบิดาบนสวรรค์ทุกคนมาสู่ความเป็นมรรตย์พร้อมแสงสว่างของพระคริสต์ โดยไม่คำนึงถึงเหตุแห่งการทำบาปของพวกเขา ผลคือการถูกลำไปสู่ความอ่อนแอทางวิญญาณซึ่งซาตานพยายามหาประโยชน์

ด้วยพระเมตตาพวกเขาได้รับการสอนพระกิตติคุณ กลับใจและโดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์กลับเข้มแข็งทางวิญญาณมากกว่าการล่อลวงของซาตาน ดูเหมือนว่าพวกเขาไม่รู้ลึกถึงการล่อลวงให้กลับไปสู่ออดีตอันโหดร้ายอีก แม้กระนั้นโดยการทำตามผู้นำที่เป็นศาสนาดพยากรณ์ พวกเขาไม่ได้เปิดโอกาสให้ซาตาน “[โงง] จิตวิญญาณพวกเขา, และค่อยๆ [พา] พวกเขาสูงสูนรก”¹⁸ การชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดไม่เพียงชำระพวกเขาให้สะอาดจากบาปเท่านั้น แต่เพราะการเชื่อฟังคำแนะนำของผู้นำฐานะปุโรหิตของพวกเขา พระผู้ช่วยให้รอดทรงสามารถปกป้องพวกเขาจากความอ่อนแอและเสริมกำลังพวกเขาได้ด้วย ความอ่อนน้อมถ่อมตน คำมั่นสัญญาที่จะละทิ้งบาปตลอดชีวิต ปกป้องครอบครัวของพวกเขาได้มากกว่าสิ่งใดที่พวกเขาเคยทำมาแล้วในสนามรบ การยินยอมไม่ได้ตัดพวกเขาจากการรับพร สิ่งนี้เสริมกำลังพวกเขาและเป็นพรแก่พวกเขา และคนรุ่นหลัง

ตอนจบของเรื่องแสดงให้เห็นว่าพระเมตตาของพระเจ้าทำให้ “สิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็ง”¹⁹ บิดาที่ซื่อสัตย์เหล่านี้ส่งบุตรของพวกเขาออกไปภายใต้การดูแลของฮีลามัน แม้บุตรเหล่านี้ต่อสู้ในการสู้รบที่ดุเดือดจนทุกคนอย่างน้อยต้องได้รับบาดเจ็บ แต่ไม่มีใครเสียชีวิต²⁰ ชายหนุ่มเหล่านี้ได้พิสูจน์ตนว่าเป็นการเสริมกำลังที่สำคัญยิ่งแก่กองทัพชาวนีไฟที่อ่อนล้า พวกเขาซื่อสัตย์และเข้มแข็งทางวิญญาณเพิ่มขึ้นเมื่อกลับบ้าน ครอบครัวของพวกเขาได้รับพร ได้รับการปกป้องและเข้มแข็งขึ้น²¹ ในสมัยของเรา นักเรียนพระคัมภีร์มอรมอนนับ

ในคำแนะนำแต่ละข้อมีแนวคิดร่วมคือ: เต็มชีวิตท่านด้วยการรับใช้ผู้อื่น ขณะท่านทุ่มเทในการรับใช้ลูกๆ ของพระบิดาในสวรรค์²³ การล่องลอยของซาตานจะสูญเสียดังอำนาจในชีวิตท่าน

เพราะพระบิดาในสวรรค์ทรงรักท่านมาก การซดใช้ของพระเยซูคริสต์จึงทำให้ความเข้มแข็งนั้นเป็นไปได้ นั่นยอดเยี่ยมใช่ไหม หลายท่านรู้สึกต้องแบกภาระของการเลือกผิด และท่านแต่ละคนสามารถรู้สึกถึงพลังที่ยกขึ้นของการให้อภัย พระเมตตาและความเข้มแข็งของพระเจ้าช่วยให้รอด ข้าพเจ้ารู้สึกถึงสิ่งนี้ และเป็นพยานว่าสิ่งนี้มีพร้อมให้ท่านแต่ละคน ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. แอลมา 17:14; ดูแอลมา 17-27 ด้วย.
2. ดู แอลมา 23:4-7; 24:5-19.
3. ดู แอลมา 24:20-27.
4. ดู แอลมา 27.
5. ดูแอลมา 53:8-9; 56:10-17.
6. ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” *เดย์โฮนา* พ.ย. 2010 หน้า 165.
7. ดู แอลมา 53:10-13.
8. ดูแอลมา 53: 14-16.
9. ดู แอลมา 56:48.
10. ดู แอลมา 53:17-22; 56:3-10, 30-57.
11. ดู *เดย์โฮนา* พ.ย. 2010, 165.
12. แอลมา 53:15.
13. หลักคำสอนและพันธสัญญา 58:42.
14. แอลมา 53:4
15. ดู อีเธอร์ 12:27.
16. ดู 1 ซามูเอล 12:15; อีสยาห์ 1:20; 2 นีไฟ 2:23; โมไซยาห์ 15:26; แอลมา 9:24; หลักคำสอนและพันธสัญญา 76:25; โมเสส 4:3.
17. ดู สุภาษิต 28:13; 1 โครินธ์ 2:3; 15:43; 2 โครินธ์ 13:4; ยากอบ 3:17; 2 นีไฟ 3:13; ยากอบ 4:7; แอลมา 34:17; 3 นีไฟ 22:8; อีเธอร์ 12:26-28; หลักคำสอนและพันธสัญญา 24:11; 35:17; 38:14; 62:1.
18. 2 นีไฟ 28:21.
19. อีเธอร์ 12:27.
20. ดู แอลมา 57:25; 58:39.
21. ดู แอลมา 58:40.
22. หลักคำสอนและพันธสัญญา 1:31.
23. ดู มัทธิว 16:25; หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:125.

ไม่ถ่วงได้รับการจรรโลงใจโดยแบบอย่างของบุตรที่บริสุทธิ์และชอบธรรมเหล่านี้

เราแต่ละคนต่างมีช่วงเวลาในชีวิตที่เลือกผิด เราทุกคนต่างต้องการอำนาจการไถ่แห่งการซดใช้ของพระเยซูคริสต์อย่างยวดยิ่ง เราแต่ละคนต้องกลับใจจากการกบฏทุกอย่าง “เพราะเราพระเจ้าไม่อาจมองดูบาปด้วยระดับความยินยอมแม้เล็กน้อยที่สุด”²² พระองค์ไม่ทรงสามารถทำเช่นนั้นเพราะทรงรู้จักสิ่งที่จะต้องได้รับเพื่อเป็นเหมือนพระองค์

พวกเราจำนวนมากยอมตนให้ความอ่อนแอที่ขึ้นในบุคลิกภาพ เช่นเดียวกับชาวแอมันโดยผ่านการซดใช้ของพระเยซูคริสต์ เราสามารถสร้างปราการทางวิญญาณกันระหว่าง ตัวเรากับความผิดพลาดในอดีตทุกอย่างที่ซาตานพยายามหาประโยชน์ การปกป้องทางวิญญาณที่สร้างขึ้นรายรอบบิดาชาวแอมันเป็นพรและเสริมกำลังพวกเขาเอง ครอบครัว ประเทศ และคนรุ่นหลังของพวกเขา สิ่งนี้เป็นจริงกับเราเช่นกัน

ฉะนั้นเราจะสร้างปราการนิรันดร์เหล่านี้ได้อย่างไร ขั้นตอนแรกต้องมีความจริงจัง กลับใจในทุกสิ่งอย่างหมดจด โดยผ่านการซดใช้ของพระเยซูคริสต์ เราแต่ละคนจะสะอาดและแรงกดดันแห่งการกบฏของเราจะถูกยกขึ้น จำไว้ว่าการกลับใจไม่ใช่การลงโทษ แต่เป็นวิถีทางแห่งความหวังที่นำไปสู่อนาคตอันรุ่งโรจน์กว่า

พระบิดาในสวรรค์ทรงเตรียมเครื่องมือที่จะช่วยสร้างปราการกันระหว่างความอ่อนแอกับความซื่อสัตย์ของเรา ไว้ให้เรา จงพิจารณาคำแนะนำต่อไปนี้

- ทำพันธสัญญาและรับศาสนพิธีเพื่อตนเอง แล้วทำงานอย่างมุ่งมั่นและต่อเนื่องเพื่อประกอบศาสนพิธีในพระวิหารเพื่อบรรพชนของตนเอง
- แบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้ไม่เป็นสมาชิกหรือสมาชิกครอบครัวที่แข็งขันน้อยหรือเพื่อน การแบ่งปันความจริงเหล่านี้สามารถทำให้เกิดความกระตือรือร้นขึ้นใหม่ในชีวิตท่าน
- รับใช้การเรียกในศาสนจักรทุกการเรียกอย่างซื่อสัตย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมอบหมายให้สอนประจำบ้านและการเยี่ยมสอน อย่าเป็นเพียงผู้สอนประจำบ้านหรือผู้เยี่ยมสอนเดือนละ 15 นาที แต่จงเข้าถึงสมาชิกครอบครัวแต่ละคน รู้จักพวกเขาเป็นส่วนตัว เป็นเพื่อนแท้ แสดงให้พวกเขาเห็นว่าท่านห่วงใยพวกเขาแต่ละคนเพียงใดด้วยการกระทำที่มีน้ำใจ
- สิ่งสำคัญที่สุดคือการรับใช้สมาชิกในครอบครัวของท่าน จัดพัฒนาการทางวิญญาณของคู่สมรสและลูกๆ ของท่าน ไว้ในลำดับความสำคัญต่างๆ จงเอาใจใส่เรื่องที่ท่านจะช่วยแต่ละคนได้ ให้เวลาและเอาใจใส่อย่างไม่มีข้อจำกัด

โยบ ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน

“เราจะไม่ละเลยหรือทอดทิ้งเจ้า”

พระบิดาบนสวรรค์ของเรา...ทรงทราบว่าเราเรียนรู้ เติบโต และเข้มแข็งขึ้นเมื่อเราเผชิญและเอาตัวรอดจากการทดลองที่เราต้องผ่าน

ไอนันท์ที่สวนตัวคีนนี้ ข้าพเจ้าจะเขียนว่า “นี่เป็นการประชุมภาคหนึ่งที่เราสร้างแรงบันดาลใจมากที่สุดเท่าที่ข้าพเจ้าเคยเข้าร่วมการประชุมใหญ่สามัญ ทุกอย่างดำเนินไปในลักษณะที่ตีเยี่ยมและสร้างเสริมจิตวิญญาณมากที่สุด”

พี่น้องทั้งหลาย หกเดือนที่แล้วเมื่อเราพบกันในการประชุมใหญ่สามัญ ภรรยาที่รักของข้าพเจ้า ฟรานเชส นอนอยู่ที่โรงพยาบาลเพราะบาดเจ็บจากการหกล้มอย่างรุนแรง เพียงไม่กี่วันก่อนหน้านั้น ในเดือนพฤษภาคมหลังจากต่อสู้เพื่อเอาชนะอาการบาดเจ็บอย่างกล้าหาญ เธอก็ล้มกลับไปสู่นิรันดร การสูญเสียเธอเป็นเรื่องสะเทือนใจอย่างสุดซึ้ง ข้าพเจ้ากับเธอแต่งงานกันในพระวิหารซอลท์เลคเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม ปี 1948 พรุ่งนี้จะเป็นวันครบรอบแต่งงานปีที่ 65 ของเรา เธอเป็นคนที่รัก เป็นคู่ใจ และเป็นเพื่อนสนิทที่สุดของข้าพเจ้า การพูดว่าข้าพเจ้าคิดถึงเธอไม่สามารถสื่อความรู้สึกส่วนลึกของข้าพเจ้าเลยแม้แต่น้อย

การประชุมใหญ่สามัญครั้งนี้เป็นปีที่ 50 นับตั้งแต่ข้าพเจ้าได้รับเรียกเข้าสู่โควรัมอัครสาวกสิบสองโดยประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ตลอดช่วงเวลาเหล่านี้ข้าพเจ้าได้รับแต่การ

สนับสนุนอย่างเต็มที่จากคูชีวิตที่แสนดีของข้าพเจ้า เธอเสียสละเหลือคณานับเพื่อให้ข้าพเจ้ามีสัมฤทธิ์ผลในการเรียก ข้าพเจ้าไม่เคยได้ยินถ้อยคำบ่นว่าจากเธอเมื่อข้าพเจ้าต้องใช้เวลาหลายวันและบางครั้งหลายสัปดาห์หรืออยู่ห่างไกลจากเธอและลูกๆ เธอเป็นนางฟ้าอย่างแท้จริง

ข้าพเจ้าพร้อมครอบครัวปรารถนาจะแสดงความขอบคุณ สำหรับความรักที่หลังไหลมาสู่เราอย่างมหาศาลนับตั้งแต่ฟรานเชสจากไป การคิดและจดหมายหลายร้อยฉบับส่งมาจากทั่วโลกเพื่อแสดงความชื่นชมเธอและแสดงความเสียใจต่อครอบครัวเรา เราได้รับช่อดอกไม้สวยงามหลายสิบช่อ เราขอบคุณสำหรับเงินบริจาคจำนวนมากที่บริจาคในนามของเธอให้แก่กองทุนผู้สอนศาสนาทั่วไปของศาสนจักร ในนามของผู้ที่เธอทิ้งไว้เบื้องหลัง ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณอย่างสุดซึ้งสำหรับความกรุณาและการแสดงออกอย่างจริงใจของท่าน

สิ่งที่ปลอบโยนข้าพเจ้ามากที่สุดในช่วงเวลาอันโหดของการจากไปครั้งนี้คือประจักษ์พยานในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ และความรู้ว่าฟรานเชสที่รักของข้าพเจ้ายังดำรงอยู่ต่อไป ข้าพเจ้าทราบว่า การแยกจากกัน

ของเราเป็นเพียงชั่วคราว เราเฝ้ากันเฝ้ากันในพระนิเวศน์ของพระเจ้าเป็นผู้มีสิทธิอำนาจที่จะผูกไว้บนแผ่นดินโลกและในสวรรค์ ข้าพเจ้าทราบว่าวันหนึ่งเราจะได้อยู่ด้วยกันอีกและจะไม่มีวันพรากจากกันตลอดไป นี่คือความรู้ที่ช่วยคำจูนข้าพเจ้า

พี่น้องทั้งหลาย เราอาจสันนิษฐานได้อย่างปลอดภัยว่าไม่มีใครที่มีชีวิตอยู่โดยปราศจากความทุกข์และความโศกเศร้าเสียทีเดียว ทั้งไม่เคยมีช่วงเวลาใดในประวัติศาสตร์มนุษยชาติที่ไม่ต้องพบกับความโกลาหลและความเศร้าหมอง

เมื่อวิถีชีวิตผกผันอย่างโหดร้าย เราถูกล่อลวงให้ถามว่า “ทำไมต้องเป็นฉัน” บางครั้งดูเหมือนไม่มีแสงสว่างตรงปลายอุโมงค์ ไม่มีรุ่งอรุณมาดับความมืดยามราตรี เรารู้สึกถูกห้อมล้อมด้วยความเศร้าที่มาจากฝันสลาย และสูญเสียจากความหวังที่อันตรธานไป เราเริ่มวิงวอนกับถ้อยคำจากพระคัมภีร์ไบเบิลว่า “ไม่มียารักษาในกิเลอาดหรือ?” เรา รู้สึกถูกทอดทิ้ง ซอกซ้า เดียวดาย เรามีแนวโน้มที่จะมองความอภัพส่วนตัวผ่านปริซึมบิดเบี้ยวของการมองโลกในแง่ร้าย เรากลายเป็นคนใจร้อนต้องการทางออกเพื่อแก้ปัญหา โดยหลงลืมไปว่าบ่อยครั้งเราต้องมีคุณธรรมแห่งสวรรค์ในเรื่องของความอดทน

ความยากลำบากที่เกิดขึ้นให้บททดสอบความสามารถของเราในการอดทน คำถามสำคัญที่เราแต่ละคนยังต้องตอบคือ ฉันควรยอมแพ้ หรือฉันควรไปถึงจุดหมาย บางคนยอมแพ้เมื่อพบว่าตนเองไม่สามารถเอาชนะการท้าทายได้ การไปถึงจุดหมายต้องใช้ความอดทนจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต

เมื่อเราไตร่ตรองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเราทุกคน เราจะพูดได้เช่นเดียวกับโยบในสมัยโบราณว่า “มนุษย์เกิดมาเพื่อความยากลำบาก” โยบเป็นชายที่ “ดีพร้อมและเที่ยงธรรม” ผู้ “ยำเกรงพระเจ้าและหันจากความชั่วร้าย” ด้วยความเคร่งครัดในศาสนา รุ่งเรืองในทรัพย์สินสมบัติอันมั่งคั่ง โยบต้องเผชิญกับบททดสอบที่อาจทำลายทุกคนได้ ขณะสูญเสียทรัพย์สินสมบัติในครอบครอง ถูกมิตรสหายเหยียดหยาม เจ็บปวดจากความทุกข์ทรมานใจแหล่งสลายจากการสูญเสียครอบครัว เขา

ถูกย่ำยีให้ “แข่งพระเจ้าและตายเสีย”⁴ เขา
ต้านทานการล่อลวงนี้และประกาศจากส่วน
ลึกสุดของจิตวิญญาณอันสูงส่งว่า

“ดูเถิด เดียวนี้พยานของข้าก็ประทับในฟ้า
สวรรค์”⁵

“แต่ข้าเองทราบว่ พระผู้ไถ่ของข้าทรง
พระชนม์อยู่”⁶

โยบรักษาศรัทธา เราจะทำเช่นเดียวกัน
หรือไม่หากเราเผชิญการทำทายนั่นด้วย
ตนเอง

เมื่อใดก็ตามที่เราไม่แน่ใจจะรู้สึกเหนื่อย
ใจจากพายุของชีวิต ขอให้เราระลึกว่าคนอื่น
เคยผ่านเส้นทางนี้มาแล้ว อุตทมนมาแล้ว และ
เอาชนะมาแล้ว

ประวัติศาสตร์นักในสมัยการประทานครม
สมบูรณแห่งเวลานี้ เต็มไปด้วยประสบการณ์
ของผู้ที่ต่อสู้ดิ้นรนแต่ยังคงแน่วแน่และชื่นชม
ยินดี เหตุใดนะหรือ เพราะพวกเขาทำให้
พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นศูนย์กลาง
ในชีวิต นี่คือนสิ่งที่จะจุดดึงเราผ่านสิ่งใดก็ตาม
ที่ขวางทางเรา เราจะยังคงประสบสิ่งทำทายน
ที่ยาก แต่เราจะสามารถเผชิญหน้ากับสิ่ง
เหล่านั้น ปะทะกับปัญหา และออกมาพร้อม
ชัยชนะ

จากเตียงแห่งความเจ็บปวด จากหมอน
ขึ้นด้วยน้ำตา เราถูกยกขึ้นสู่สวรรค์ด้วยคำ
รับรองอันศักดิ์สิทธิ์และสัญญาอันล้ำค่าที่ว่า
“เราจะไม่ละเลยหรือทอดทิ้งเจ้า”⁷ คำปลอบ-
โยนเช่นนั้นหาค่ามิได้

ขณะที่ข้าพเจ้าเดินทางไกลไปตามที่ต่างๆ
ทั่วโลกเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการเรียก
ให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ข้าพเจ้าได้รู้ถึงหลายสิ่ง
หลายอย่าง—รวมทั้งข้อเท็จจริงที่ว่าความ
เศร้าเสียใจและความทุกข์เกิดขึ้นกับทุกคน
ข้าพเจ้าไม่อาจตั้งต้นประเมินความปวดร้าว
และโทมัสทั้งหมดที่เคยเห็นมาขณะเยี่ยม
เยียนผู้ที่กำลังรับมือกับความโศกเศร้า ประสบ
ความเจ็บป่วย ต่อสู้กับบุตรีดาที่ต้อวัน หรือ
ทนทุกข์จากผลของบาป รายการอาจยาวไป
ได้เรื่อยๆ เพราะมีปัญหามากมายนับไม่ถ้วน
ที่อาจเกิดขึ้นกับเรา การจะเลือกมาสักหนึ่ง
ตัวอย่างนั้นเป็นเรื่องยาก แต่เมื่อใดก็ตามที่
นึกถึงการทำทายน ข้าพเจ้านึกถึงบราเดอร์
เบรมส์ ครูโรงเรียนวันอาทิตย์คนหนึ่งสมัย
ข้าพเจ้ายังเด็ก เขาเป็นสมาชิกที่ซื่อสัตย์ของ
ศาสนจักร ชายที่มีหัวใจทองคำ เขากับเชดี
ภรรยา มีบุตรแปดคน หลายคนอายุไล่เลี่ยกับ
ลูกๆ ในครอบครัวเรา

หลังจากพรานเซสกับข้าพเจ้าแต่งงานกัน
และย้ายออกจากวอร์ดนั้น เราได้เจอบราเดอร์
และซิสเตอร์เบรมส์กับสมาชิกครอบครัวเมื่อ
มีงานแต่งงาน งานศพ และงานคืนสู่เหย้า
ของวอร์ด

ในปี 1968 บราเดอร์เบรมส์สูญเสียเชดี
ภรรยาของเขา ลูกสองคนในจำนวนแปดคน
เสียชีวิตในเวลาต่อมาเช่นกัน

วันหนึ่งเมื่อเกือบ 13 ปีที่แล้ว หลานสาว
คนโตของบราเดอร์เบรมส์โทรศัพท์มาหา

ข้าพเจ้า เธออธิบายว่าคุณปู่ของเธอครบรอบ
วันเกิดปีที่ 105 แล้ว และกล่าวว่า “ท่านอยู่
ในศูนย์ดูแลเล็กๆ แห่งหนึ่งแต่พบหน้าทุกคน
ในครอบครัวทุกวันอาทิตย์เพื่อสอนบทเรียน
พระกิตติคุณ” เธอกล่าวต่อว่า “วันอาทิตย์ที่
ผ่านมา คุณปู่บอกกับเราว่า ‘หลานรัก ปู่กำลัง
จะตายในสัปดาห์นี้ ช่วยโทรศัพท์หาทอมมี
มอนสันให้หน่อย เขาจะรู้ว่าต้องทำอะไร’”

ข้าพเจ้าไปเยี่ยมบราเดอร์เบรมส์เย็นวัน
ถัดมา ข้าพเจ้าไม่ได้เจอเขามาระยะหนึ่งแล้ว
ข้าพเจ้าพูดกับเขาไม่ได้ เพราะเขาสูญเสีย
การได้ยิน ข้าพเจ้าเขียนข้อความให้เขาอ่าน
ไม่ได้ เพราะเขาสูญเสียการมองเห็น มีคน
บอกว่าครอบครัวสื่อสารกับเขาโดยวิธีจับนิ้ว
มือข้างขวาของเขาเขียนชื่อผู้มาเยี่ยมลงบน
ฝ่ามือข้างซ้าย ชาวสารททุกอย่างต้องสื่อสาร
ด้วยวิธีเดียวกันนี้ ข้าพเจ้าทำตามขั้นตอน
โดยจับนิ้วของเขาสะกดคำว่า “ท-อ-ม-มี ม-
อ-น-สัน” ชื่อที่เขารู้จักข้าพเจ้ามาโดยตลอด
บราเดอร์เบรมส์เปลี่ยนเป็นตื่นตื่นและจับ
มือข้าพเจ้าวางบนศีรษะของเขา ข้าพเจ้ารู้ว่า
เขาปรารถนาจะได้รับพรฐานะปุโรหิต คนขับ
รถที่พาข้าพเจ้ามาที่ศูนย์ดูแลวางมือบนศีรษะ
ของบราเดอร์เบรมส์ร่วมกับข้าพเจ้าและให้
พรตามความปรารถนา นั้น แล้วน้ำตาก็ไหล
จากดวงตาที่มองไม่เห็นคู่นั้น เขาคว่ามือเรา
มาจับไว้ด้วยความขอบคุณ แม้ว่าเขาจะไม่
ได้ยินพรที่เราให้ แต่พระวิญญาณแรงกล้า
และข้าพเจ้าเชื่อว่าเขาได้รับการปลอบใจให้ทราบ
ว่าเราได้ให้พรที่เขาต้องการ ชายแสนดีผู้นี้
มองไม่เห็นอีกแล้ว ไม่ได้ยินอีกแล้ว เขาถูก
จำกัดทั้งวันคืนให้อยู่ในห้องแคบๆ ที่ศูนย์
ดูแล กระนั้นรอยยิ้มบนใบหน้าและคำพูด
ของเขาก็สัมผัสใจข้าพเจ้า “ขอบคุณ” เขา
กล่าว “พระบิดาบนสวรรค์ของผมหวังดีต่อ
ผมมาก”

ภายในหนึ่งสัปดาห์บราเดอร์เบรมส์จาก
ไปดั่งที่ท่านายไว้ เขาไม่เคยจมอยู่กับสิ่งที่
ขาด แต่เขานึกคุณอย่างสุดซึ่งเสมอต่อพร
มากมายที่ได้รับ

พระบิดาบนสวรรค์ของเรา ผู้ประทานมาก
มายให้เราได้สุขใจ ทรงทราบที่เราเรียนรู้
เติบโต และเข้มแข็งขึ้นเมื่อเราเผชิญและเอา
ตัวรอดจากการทดลองที่เราต้องผ่าน เรารู้ว่า

มีช่วงเวลาเมื่อเราต้องประสบกับโศกอันปวดร้าว เมื่อเราต้องโศกเศร้าเสียใจ และเมื่อเราต้องถูกทดสอบจนถึงขีดจำกัดของเรา อย่างไรก็ตาม ความยากลำบากเช่นนั้นเปิดโอกาสให้เราเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น ปรับเปลี่ยนชีวิตเราในวิถีที่พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงสอน และแตกต่างไปจากสิ่งที่เราเคยเป็น—ดีกว่าที่เราเคยเป็น เข้าใจสิ่งต่างๆ ดีขึ้น เข้าใจความรู้สึกผู้อื่นมากขึ้น พร้อมด้วยประจักษ์พยานที่เข้มแข็งกว่าที่เราเคยมี

นี่ควรเป็นจุดประสงค์ของเรา—ใช่เพียงเพื่อเพียรพยายามและอดทนเท่านั้น แต่ยิ่งเพื่อให้เราได้รับการขัดเกลาทางวิญญาณมากขึ้นขณะเดินหน้าฝ่าแสงตะวันและความโศกเศร้า หากมีใช่เพื่อการทำทนายที่ต้องเอาชนะและปัญหาที่ต้องแก้ เราคงไม่ต่างจากเดิมเท่าใดนัก และก้าวหน้าเพียงเล็กน้อยสู่เป้าหมายชีวิตนิรันดร์ของเราหรือไม่ ก้าวหน้าเลย ก็กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันผ่านถ้อยคำต่อไปนี้

ไม้งามไม่ได้เติบโตง่าย

ลมยิ่งแรงปานใด ต้นไม้ยิ่งแกร่ง

ท้องฟ้ายิ่งกว้างใหญ่ ต้นไม้ยิ่งสูง

พายุลมโหมกระหน่ำ ความแข็งแรงยิ่งเพิ่มพูน

ด้วยแสงแดดลมหนาว หายคฝนและหิมะ

ไม้งามเติบโตในดินไม้และมนุษย์

พระอาจารย์ท่านั้นที่ทรงทราบถึงความสลับซับซ้อนของการทดลอง ความเจ็บปวด และความทุกข์ทรมานของเรา พระองค์ท่านั้นที่ทรงมอบสันติสุขนิรันดร์ให้เราในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยาก พระองค์ท่านั้นที่ทรงสัมผัสจิตใจวิญญาณทุกขันธ์ของเราด้วยพระดำรัสปลอบโยนที่ว่า

“บรรดาผู้เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายได้หยุดพัก

“จงเอาแอกของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะเราสุภาพอ่อนโยนและใจอ่อนน้อม และจิตใจของพวกท่านจะได้หยุดพัก

“ด้วยว่าแอกของเราก็พอเหมาะ และภาระของเราก็เบา”⁹

ไม่ว่าจะเป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดหรือเลวร้ายที่สุด พระองค์ทรงอยู่กับเรา พระองค์ทรง

สัญญาว่าสิ่งนี้จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง

พี่น้องทั้งหลาย ขอให้เรายึดความมั่นสัญญาต่อพระบิดาบนสวรรค์ว่าจะไม่แปรปรวนตามกาลเวลาหรือวิกฤตการณ์ในชีวิต เราไม่ควรต้องประสบกับความยากลำบากเพื่อจะได้จดจำพระองค์ และเราไม่ควรต้องถูกบีบบังคับให้อ่อนน้อมถ่อมตนก่อนที่จะถวายศรัทธาและความไว้วางใจแด่พระองค์

ขอให้เราพยายามใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์ของเราอยู่เสมอ การทำเช่นนั้น เราต้องสวดอ้อนวอนและสดับฟังพระองค์ทุกวัน เราต้องฟังพระองค์ทุกโมงยามอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็โมงยามแห่งแสงแดดหรือสายฝน ขอคำสัญญาของพระองค์เป็นถ้อยคำเตือนใจเรากว่า “เราจะไม่ละเลยหรือทอดทิ้งเจ้า”¹⁰

ด้วยสุดพลังแห่งจิตวิญญาณ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์และทรง

รักเรา พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดของพระองค์ทรงพระชนม์และสิ้นพระชนม์เพื่อเรา และพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์คือแสงจ้าที่ส่องผ่านความมืดในชีวิตเรา ขอจงเป็นเช่นนั้นตลอดไป ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. เยเรมีย์ 8:22.
2. โยบ 5:7.
3. โยบ 1:1.
4. โยบ 2:9.
5. โยบ 16:19.
6. โยบ 19:25.
7. โยชูวา 1:5.
8. คักลาส มัลลีสค, “Good Timber,” ใน สเตอร์ลิง คับเบิลยู. ซิลล์, *Making the Most of Yourself* (1971), 23.
9. มัทธีว 11:28–30.
10. โยชูวา 1:5.

โดยเจ็ลเคอร์ เควนทิน แอล. คุก
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

เพลงคร่ำครวญ ของเยเรมีย์: จรรยาวัจนการเป็นทาส

สิ่งที่ทำทนายเรคือหลีกเลี่ยงการเป็นทาสทุกรูปแบบ ช่วยพระเจ้ารวบรวม
ผู้ที่ทรงเลือกไว้และเสียดสเพื่ออนุชนรุ่นหลัง

ช่วงแรกในชีวิตแต่งงานของเรา ข้าพเจ้ากับแม่ริ่ภรรยาข้าพเจ้าตัดสินใจว่าเราจะเลือกกิจกรรมที่เราสองคนจะเข้าร่วมได้บ่อยที่สุดเท่าที่ทำได้ แต่เราต้องรอบคอบเรื่องงบประมาณของเราเช่นกัน แม่ริ่ชอบดนตรีและเห็นได้ชัดว่าเธอกังวลว่าข้าพเจ้าอาจเลือกไปดูการแข่งขันทennis ฟุตบอล เธอจึงตอรองว่าทุกการแข่งขันทennis ฟุตบอลที่ต้องเสียเงินเข้าชม เราต้องไปดูละครเพลง อุปรากรหรือการแสดงสองอย่าง

ที่แรกข้าพเจ้าไม่ค่อยชอบที่ต้องไปดูอุปรากร แต่เวลาผ่านไปข้าพเจ้าก็เปลี่ยนทัศนคติ ข้าพเจ้ากลับขึ้นชอบอุปรากรของจูเซปเป แวร์ดี เป็นพิเศษ สัปดาห์นี้จะครบชาตกาล 200 ปี ของเขา

ในวัยเยาว์ของแวร์ดี เขาสนใจศาสตร์พยากรณ์เยเรมีย์มาก เมื่ออายุ 28 ในปี 1842 เขามีชื่อเสียงจากอุปรากรเรื่อง *นาบูกโก* ซึ่งเป็นชื่อย่อในภาษาอิตาลีของเนบูคัดเนสซาร์

พระราชาแห่งบาบิโลน อุปรากรเรื่องนี้ได้แนวคิดมาจากหนังสือเยเรมีย์ เพลงคร่ำครวญ และเพลงสดุดีในพระคริสตธรรมคัมภีร์เดิม ซึ่งรวมเนื้อหาเกี่ยวกับความปราชัยของเยรูซาเล็ม การตกเป็นเชลยและการเป็นทาสของชาวยิว เพลงสดุดีบทที่ 137 เป็นความซาบซึ้งและแรงบันดาลใจให้แวร์ดีประพันธ์เพลง “Chorus of Hebrew slaves” [เพลงของทาสชาวฮีบรู] หัวเรื่องของเพลงสดุดีบทนี้ในพระคัมภีร์สะเทือนใจมาก “ขณะเป็นเชลยชาวยิวทำให้ริมฝั่งแม่น้ำบาบิโลน—เพราะความโศกเศร้า พวกเขาไม่อาจขับขานบทเพลงแห่งไซอัน”

ข้าพเจ้ามีจุดประสงค์ที่จะทบทวนรูปแบบของการเป็นทาสและภาวะถูกกดขี่ ข้าพเจ้าจะเปรียบเทียบสภาวะการณืบางอย่างในปัจจุบันกับในสมัยของเยเรมีย์ก่อนการล่มสลายของเยรูซาเล็ม ในกรากกล่าวเสียงเตือนข้าพเจ้าซาบซึ้งใจที่สมาชิกศาสนจักรเกือบ

ทั้งหมดหลีกเลี่ยงความประพฤติที่ก่อความขุ่นเคืองพระทัยพระเจ้าดังเช่นสมัยของเยเรมีย์อย่างชอบธรรม

คำพยากรณ์และเพลงคร่ำครวญของเยเรมีย์มีความสำคัญต่อวิถีชีวิตในยุคสุดท้าย เยเรมีย์และเยรูซาเล็ม ในสมัยของท่านเป็นภาพภูมิหลังในบทแรกๆ ของพระคัมภีร์มอรมอน เยเรมีย์เป็นคนร่วมสมัยเดียวกันกับศาสดาพยากรณ์ลีไฮ² พระเจ้าตรัสให้เยเรมีย์ทราบถึงการแต่งตั้งล่วงหน้าของท่าน “เราได้รู้จักเจ้าก่อนที่เราได้ก่อร่างตัวเจ้าขึ้นในครรภ์ และก่อนที่เจ้าคลอดจากครรภ์ เราก็ได้กำหนดตัวเจ้าไว้ เราได้แต่งตั้งเจ้าเป็นผู้เผยพระวจนะแก่บรรดาประชาชาติ”³

ลีไฮมีการเรียก พันธกิจ และงานมอบหมายจากพระเจ้าที่ต่างออกไป ท่านไม่ได้รับเรียกเมื่อยังเยาว์วัยแต่ได้รับเรียกเมื่อท่านมีวุฒิภาวะแล้ว แรกเริ่มท่านกล่าวเสียงเตือน แต่หลังจากประกาศข่าวสารเดียวกันกับเยเรมีย์อย่างซื่อสัตย์ พระเจ้าทรงบัญชาให้ลีไฮพาครอบครัวออกไปในแดนทุรกันดาร⁴ เพราะการนี้ ลีไฮจึงเป็นพรไม่เพียงกับครอบครัวท่านเท่านั้นแต่กับผู้คนทั้งปวงเช่นกัน

ในช่วงหลายปีก่อนความพินาศของเยรูซาเล็ม⁵ ข่าวสารที่พระเจ้าประทานแก่เยเรมีย์นั้นไม่อาจลืมเลือนได้ พระองค์ตรัสดังนี้

“ประชากรของเราได้เอาศักดิ์ศรีของเขาแลกกับสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์...

“...เขาได้ทอดทิ้งเราซึ่งเป็นน้ำพุที่มีน้ำแห่งชีวิต แล้วสกัด...ไว้...เป็นบ่อแตกที่ซึ่งน้ำไม่ได้”⁶

เมื่อกล่าวถึงภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นกับผู้อยู่อาศัยของเยรูซาเล็ม พระเจ้าทรงคร่ำครวญว่า “ฤดูเกี่ยวก็ผ่านไป ฤดูแล้งก็สิ้นสุดแล้ว และ [เขา]ทั้งหลายก็ไม่รอด”⁷

พระผู้เป็นเจ้าทรงประสงค์ให้ชายและหญิงมีอิสระที่จะเลือกกระหว่างความดีกับความชั่ว เมื่อทางเลือกที่ชั่วร้ายกลายเป็นลักษณะที่เด่นกว่าของวัฒนธรรมหรือชนชาติหนึ่ง ผลลัพธ์ร้ายแรงก็จะตามมาทั้งในชีวิตนี้และในชีวิตที่จะมาถึง ผู้คนสามารถตกเป็นทาสไม่เพียงสิ่งเสพติดอันตรายนั่น แต่รวมถึงหลักปรัชญาที่อันตรายนและเสพติด

ด้วยซึ่งหันเหจากการดำเนินชีวิตที่ชอบธรรม เมื่อเราหันไปจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคัมภีร์ และทรงพระชนม์อยู่ ไปนมัสการพระเจ้าผู้เป็นเจ้าปลอมเช่นความมั่งคั่ง ชื่อเสียง และความประพฤติที่ไม่ชอบธรรม จึงส่งผลให้ต้องตกเป็นทาสทุกอย่างที่แฝงไว้ด้วยเล่ห์เพทุบาย สิ่งเหล่านี้รวมถึงการเป็นทาสทางวิญญาณ ร่างกาย และสติปัญญา บางครั้งนำมาซึ่งการทำลายล้าง เยเรมีย์และสโธสอนไว้ว่าผู้ที่ชอบธรรมต้องช่วยพระเจ้าสถาปนาอาณาจักรและอาณาจักรของพระองค์และรวบรวมอิสราเอลที่กระจัดกระจาย^๘

ข่าวสารเหล่านี้ประกาศก้องครั้งแล้วครั้งเล่า ตลอดหลายศตวรรษในทุกสมัยการประทานนี้คือแก่นแท้แห่งการฟื้นฟูพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ในสมัยการประทานสุดท้ายนี้

การตกเป็นเชลยของชาวยิวและการกระจัดกระจายของบรรดาชนเผ่าแห่งอิสราเอล รวมถึงสิบเผ่า เป็นองค์ประกอบของหลักคำสอนสำคัญในการฟื้นฟูพระกิตติคุณ สิบเผ่าที่สูญหายไปเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรอิสราเอลตอนเหนือ ชนเผ่าเหล่านี้ตกเป็นเชลยและถูกนำไปที่อัสซีเรียเมื่อ 721 ปีก่อนคริสตกาล พวกเขาไปยังแผ่นดินทางเหนือ^๙ หลักแห่งความเชื่อข้อสิบกล่าวว่า “เราเชื่อในการรวมกันอย่างเป็นรูปธรรมของอิสราเอล และในการนำกลับคืนมาของเผ่าทั้งสิบ”¹⁰ เราเชื่อเช่นกันว่าในฐานะส่วนหนึ่งของพันธสัญญาที่พระเจ้าทรงทำกับอับราฮัม ไม่เพียงเชื่อสายของอับราฮัมเท่านั้นที่จะได้รับพรแต่ผู้คนที่ปวงของแผ่นดินโลกจะได้รับพรด้วย ดังที่เอ็ดเดอร์เนลสันกล่าวว่า “ไม่ใช่เรื่องของ

สถานที่ทางกายภาพ แต่เป็นเรื่องของคัมภีร์พันธสัญญาส่วนตัว ผู้คนจะได้รับการ ‘นำมาสู่ความรู้เรื่องพระเจ้า’ [3 นิไฟ 20:13] โดยไม่ต้องละทิ้งบ้านเกิดเมืองนอน”¹¹

หลักคำสอนของเราชัดเจน “พระเจ้าทรงทำให้สิบสองเผ่าของอิสราเอลกระจัดกระจายและรับทุกข์ทรมานเนื่องจากความไม่ชอบธรรมและการกบฏของพวกเขา. อย่างไรก็ตาม, พระเจ้ายังทรงทำให้การกระจัดกระจายของผู้คนที่พระองค์ทรงเลือกไว้ในบรรดาประชาชาติของโลกเป็นพรแก่ประชาชาติเหล่านั้น.”¹²

เราเรียนรู้บทเรียนที่มีค่าจากช่วงเวลาอันน่าสลดใจนี้ เราควรทำทุกอย่างที่เราทำได้เพื่อหลีกเลี่ยงบาปและการกบฏซึ่งนำไปสู่การเป็นทาส¹³ เรายังรู้เช่นกันว่าเราต้องดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมก่อนจะช่วยพระองค์รวบรวมผู้คนที่พระองค์ทรงเลือกไว้และในการรวมกันอย่างเป็นรูปธรรมของอิสราเอล

การเป็นทาส ภาวะถูกกดขี่ การเสพติด และภาวะจำยอมมาในหลายรูปแบบ สิ่งเหล่านี้อาจหมายถึงการตกเป็นทาสอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม แต่ก็อาจเป็นการสูญเสียหรือการบั่นทอนสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมซึ่งจะขัดขวางความก้าวหน้าของเราได้ เยเรมีย์บอกไว้ชัดเจนว่าคุณไม่ชอบธรรมและพวกกบฏคือสาเหตุหลักที่ทำให้เยรูซาเล็มพินาศและตกเป็นเชลยในบาบิโลน¹⁴

การตกเป็นทาสในรูปแบบอื่นก็ทำลายวิญญาณมนุษย์ได้เท่าเทียมกัน สิทธิ์เสรีทางศีลธรรมอาจใช้ในทางที่ผิดได้มากมาย¹⁵ ข้าพเจ้าจะพูดถึงพิษภัยสี่อย่างซึ่งอันตรายเป็นพิเศษในวัฒนธรรมสมัยนี้

อย่างแรก การเสพติดที่บั่นทอนสิทธิ์เสรี ขัดแย้งกับความเชื่อทางศีลธรรม และทำลายสุขภาพจนนำไปสู่การเป็นทาส ผลกระทบของยาเสพติดและแอลกอฮอล์ การผิดศีลธรรม สื่อบลาม การพนัน ภาวะถูกกดขี่ทางการเงินและความทุกข์อื่น ๆ ก่อภาวะใหญ่หลวงแก่ผู้ที่ตกเป็นทาสและแก่สังคมจนไม่อาจประมาณได้

อย่างที่สอง การเสพติดหรือความขึ้นชอบบางอย่างซึ่งแม้ไม่ได้เลวร้ายแต่ก็อาจทำให้เราเสียเวลาอันมีค่าแทนที่จะไปทำสิ่งดีงาม

อื่นๆ สิ่งเหล่านี้รวมถึงการใช้โซเชียลมีเดีย วิดีโอเกม กีฬา นันทนาการ และอื่นๆ อีกมากมายจนเกินความจำเป็น¹⁶

เราจะแบ่งเวลาสำหรับครอบครัวได้อย่างไร คือหนึ่งในปัญหาสำคัญที่สุดที่เราเผชิญในเกือบทุกวัฒนธรรม สมัยที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกศาสนจักรเพียงคนเดียวในบริษัทกฎหมายของเรา ทนายสตรีคนหนึ่งอธิบายให้ข้าพเจ้าฟังว่าเธอรู้สึกเหมือนเป็นนักเล่นจิ้งกิ้งที่พยายามโยนรับเลี้ยงลูกบอลไปมาในอากาศสามลูกพร้อมกัน ลูกบอลลูกหนึ่งคืองานกฎหมายของเธอ อีกลูกคือชีวิตแต่งงาน และอีกลูกคือลูกๆ ของเธอ เธอเกือบเลิกหวังแล้วที่จะมีเวลาเป็นของตนเอง เธอกังวลมากกว่าลูกบอลลูกหนึ่งตกอยู่ที่พื้นเสมอ ข้าพเจ้าเสนอให้เราเจอกันเป็นกลุ่มเพื่อสนทนาถึงการจัดลำดับความสำคัญของเรา เราลงความเห็นว่าคุณค่าสำคัญที่เราทำงานคือเพื่อดูแลครอบครัว เราเห็นด้วยว่าการหาเงินมากมายไม่สำคัญเท่ากับครอบครัวของเรา แต่เราเข้าใจว่าการบริการลูกค้าของเราให้ดีที่สุดนั้นเป็นสิ่งจำเป็น จากนั้นเราสนทนาถึงสิ่งที่เราทำในที่ทำงานซึ่งไม่จำเป็นและขัดกับเวลาที่เราจะมีให้ครอบครัว มีแรงกดดันอะไรใหม่ที่จะใช้เวลาในที่ทำงานโดยไม่จำเป็น¹⁷ เราตัดสินใจว่าเป้าหมายของเราจะเป็นสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับครอบครัวของทั้งชายและหญิง ขอให้เราเป็นต้นแบบในการพิทักษ์เวลาสำหรับครอบครัว

อย่างไรก็ตาม ภาวะถูกกดขี่ที่แพร่หลายที่สุดในวันเวลาของเรา ดังที่เป็นมาตลอดประวัติศาสตร์ คือความเชื่อทางมโนคติและการเมืองซึ่งขัดแย้งกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ การแทนที่ความจริงแห่งพระกิตติคุณด้วยปรัชญามนุษย์อาจนำเราออกจากความเรียบง่ายในข่าวสารของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เมื่ออัครสาวกเปาโลเยี่ยมกรุงเอเธนส์ ท่านพยายามสอนเรื่องการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ เราอ่านเรื่องนี้ได้ในหนังสือกิจการของอัครทูต “เพราะชาวเอเธนส์กับชาวต่างประเทศซึ่งอาศัยอยู่ที่นั่นไม่สนใจเรื่องอะไรนอกจากจะกล่าวหรือฟัง *สิ่งใหม่ๆ*”¹⁸ เมื่อฝูงชนตระหนักในถ้อยคำทางศาสนาที่

เรียบง่ายจากข่าวสารของเปาโล ซึ่งไม่แปลกใหม่ พวกเขาจึงปฏิเสธ

เรื่องนี้แสดงให้เห็นวันเวลาของเรา ซึ่งความจริงแห่งพระกิตติคุณมักจะถูกปฏิเสธหรือบิดเบือนเพื่อให้ถูกรสนิยมทางความคิดมากขึ้นหรือเข้ากันได้กับกระแสค่านิยมทางวัฒนธรรมและปรัชญาทางความคิดในปัจจุบัน ถ้าเราไม่ระวังให้ดี เราอาจถูกจับไว้ด้วยค่านิยมเหล่านี้และตกเป็นทาสทางสติปัญญาเวลานี้มีเสียงหลายเสียงที่แนะนำวิถีดำเนินชีวิตให้สตรี¹⁹ พวกเขามักขัดแย้งกันเอง ที่น่ากังวลเป็นพิเศษคือปรัชญาที่วิพากษ์วิจารณ์หรือเริ่มดูหมิ่นดูแคลนสตรีผู้เลือกการเสียสละที่จำเป็นในการเป็นมารดา ครู ผู้เลี้ยงดูหรือเพื่อนแก่บรรดาเด็กๆ

ไม่กี่เดือนที่ผ่านมา หลานสาวคนเล็กสุดของเราสองคนมาเยี่ยมเรา—มาคนละสัปดาห์กัน ข้าพเจ้าอยู่บ้านและเปิดประตู แม้ภรรยาข้าพเจ้าอยู่อีกห้องหนึ่ง ทั้งสองครั้ง หลังจากกอดกัน พวกเขาพูดเกือบเหมือนกัน พวกเขา มองไปรอบๆ และพูดว่า “หนูชอบอยู่บ้าน คุณยาย คุณยายอยู่ในไหนคะ” ข้าพเจ้าไม่ได้บอกพวกเขา แต่นึกในใจ “นี่ก็บ้านคุณตาด้วยไม่ใช่หรือ” แต่ข้าพเจ้าตระหนักว่าสมัยข้าพเจ้ายังเด็ก ครอบครัวของเราไปเยี่ยมบ้านคุณยาย เนื้อร้องจากเพลงที่คุ้นเคยเข้ามาในความคิดข้าพเจ้า “เราข้ามแม่น้ำและเดินผ่านป่าไปหาคุณยายที่บ้าน”

ข้าพเจ้าขอบอกอย่างไม่เคลือบแคลงว่าข้าพเจ้าปลื้มกับโอกาสทางการศึกษา

และโอกาสอื่นๆ ซึ่งมีให้สตรี ข้าพเจ้าชื่นชอบข้อเท็จจริงที่ว่ามีการเรียกร้องให้สตรีเกือบทั่วโลกลดการทำงานที่ต้องใช้แรงและงานบ้านที่หนักมากเพราะความสะดวกสบายสมัยใหม่ และสตรีกำลังสร้างผลงานที่ดีเลิศในการงานทุกสาขาวิชา แต่ถ้าเราปล่อยให้วัฒนธรรมของเราลดความสัมพันธ์พิเศษที่เด็กมีกับมารดาและคุณย่าคุณยายตลอดจนคนอื่นๆ ที่เลี้ยงดูเขา เราจะเสียใจในที่สุด

อย่างไรก็ดี การบังคับซึ่งละเมิดหลักธรรมทางศาสนาอาจส่งผลให้ตกเป็นทาสได้ รูปแบบที่ไม่พึงปรารถนาที่สุดอย่างหนึ่งคือเมื่อคนชอบธรรมที่รู้สึกว่าคุณมีภาระรับผิดชอบต่อพระเจ้าเป็นเจ้าของในด้านความประพฤติ แต่กลับถูกบังคับให้ทำกิจกรรมที่ล่วงละเมิดมโนธรรมของตนเอง ตัวอย่างเช่น ผู้ดูแลสุขภาพถูกบังคับให้เลือกระหว่างการช่วยทำแท้งซึ่งขัดต่อมโนธรรมกับการสูญเสียงาน

ศาสนจักรถือเป็นชนกลุ่มน้อยแม้เมื่อเชื่อมโยงกับผู้คนที่มีความคิดเหมือนกัน ยากมากที่จะเปลี่ยนแปลงสังคมทั่วไป แต่เราต้องปรับปรุงวัฒนธรรมทางศีลธรรมรอบข้างเรา วิสุทธิชนยุคสุดท้ายในทุกประเทศควรเป็นพลเมืองดี มีส่วนร่วมในกิจกรรมของบ้านเมือง หาความรู้เรื่องนโยบายการเมืองและลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

อย่างไรก็ตาม เราควรเน้นที่การเสียสละซึ่งจำเป็นต่อการปกป้องครอบครัวของเราและอนุชนรุ่นหลัง²⁰ พวกเขาส่วนใหญ่ยังไม่ตกเป็นทาสของการเสพติดร้ายแรงหรือมโน-

คดีที่ไม่ถูกต้อง เราต้องขีดวัดขึ้นป้องกันเขา จากโลกที่ฟังดูเหมือนเยรูซาเล็มซึ่งลีไฮและเยเรมีย์ได้ประสบ นอกจากนั้น เราต้องเตรียมพวกเขาให้พร้อมจะทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ ให้เขาเป็นทูตคนสำคัญในการช่วยพระเจ้าสถาปนาศาสนาจักรของพระองค์ รวบรวมอิสราเอลที่กระจัดกระจายและผู้ที่จะนำพระเจ้ทรงเลือกไว้จากทุกหนแห่ง²¹ ดังถ้อยคำอันไพเราะที่อ่านจากหลักคำสอนและพันธสัญญาว่า “เราจะรวมคนชอบธรรมจากบรรดาประชาชาติทั้งปวง, และจะมาสู่ไซอัน, พลังขับขานบทเพลงแห่งปิต่อันเป็นนิจ.”²²

สิ่งที่ทำลายเราคือหลักเสียงการเป็นทาสทุกรูปแบบ ช่วยพระเจ้ารวบรวมผู้ที่ทรงเลือกไว้และเสียสละเพื่ออนุชนรุ่นหลัง เราต้องระลึกไว้เสมอว่าเราไม่ได้ช่วยชีวิตตนเอง เราเป็นอิสระด้วยความรัก พระคุณ และการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการขาดใจของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเมื่อครอบครัวของลีไฮหนีออกมา ความสว่างของพระเจ้านำทางพวกเขา ถ้าเราแน่นต่อความสว่างของพระองค์ ทำตามพระบัญญัติ และฟังพาคณความดีของพระองค์ เราจะไม่ต้องตกเป็นทาสทางวิญญาณ ทางร่างกาย และสติปัญญา ไม่ว่าให้ระหกระเหินอยู่ในแดนทุรกันดารของเราเอง เพราะพระองค์ทรงมีฤทธานภาพที่จะช่วยชีวิต

ขอให้เราหลีกเลี่ยงความสิ้นหวังและความโศกเศร้าของผู้ที่ตกเป็นเชลยจนไม่อาจขับขานบทเพลงแห่งไซอันอีกต่อไป ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. อุปรากรของแวร์ดีหลายเรื่องเช่น *Aida, La traviata*, และ *Il trovatore* เปิดการแสดงและเป็นที่นิยมทั่วโลกในสมัยนี้.
2. ดู 1 นีไฟ 5:13; 7:14.
3. เยเรมีย์ 1:5.
4. ดู 1 นีไฟ 2:2-3.
5. การทำลายล้างพระวิหารซาโลมอน การล่มสลายของเยรูซาเล็ม และการตกเป็นเชลยของชนเผ่ายูดาห์เกิดขึ้นเมื่อประมาณ 586 ปีก่อนคริสตกาล.
6. เยเรมีย์ 2:11, 13.
7. เยเรมีย์ 8:20 เยเรมีย์บันทึกคำร้องเรียกให้กลับใจของพระเจ้าไว้ก่อนหน้านั้น “ข้าบิดตัวด้วยความเจ็บปวด โอ ผันงวงใจของข้าอภัย” (เยเรมีย์ 4:19) และวิงวอน “หาสักคน...ที่ทำการยุติธรรม และ

8. ดู เยเรมีย์ 31; 1 นีไฟ 10:14.
9. ดู 2 พงศกษัตริย์ 17:6; หลักคำสอนและพันธสัญญา 110:11.
10. หลักแห่งความเชื่อ 1:10; ดู 2 นีไฟ 10:22 ด้วย.
11. รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสันใน “The Book of Mormon and the Gathering of Israel,” (คำปราศรัยให้ไว้ ณ การประชุมสัมมนาสำหรับประธานคณะเผยแผ่คนใหม่, 26 มิ.ย. 2013).
12. คู่มือพระคัมภีร์, “อิสราเอล,” scriptures.lds.org.
13. พระเจ้าตรัสในวันเวลาของเรา “โลกทั้งโลกอยู่ในบาป, และครวญครางภายใต้ความมืดและภายใต้พันธนาการแห่งบาป...เพราะพวกเขาไม่ได้มาหาเรา” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:49-50).
14. แน่ใจว่าคนบริสุทธิ์ก็อาจตกเป็นทาสได้เช่นกัน.
15. หลักธรรมคำสอนไม่เปลี่ยนแปลง แต่วิธีการตกเป็นทาส ภาวะถูกกดขี่ และการทำลายล้างได้เพิ่มขึ้นอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน
16. สิ่งนี้เขียนอยู่บนปก *New York Times Magazine* ปีที่แล้ว (8 เม.ย. 2012) อย่างเหมาะสมและค่อนข้างน่าขนลุก ถึงลักษณะเสพติดของแก๊งค์จิตต่าง ๆ อ่านได้ว่า “คิดที่สุด คุณเวลา ทำลายความสัมพันธ์ พลังทำลายมุมมองและการส่อใจของแก๊งค์จิตไร้สาระ” จากนั้นเขียนไว้ด้วยตัวเล็ก ๆ ว่า “(ไม่ใช่ว่าเราไม่ชอบเล่น)” อย่างขำขัน นี่คือนั่นที่เน้นถึงความจำเป็นที่เราต้องใช้ปัญญาในการใช้สติปัญญาทางเทคโนโลยีที่น่าอัศจรรย์แห่งยุคสมัยของเรา
17. มันทราทั่วไปในสภาพแวดล้อมของการทำงานคือ “ทำหนักเล่นหนัก ทำจริงเล่นจริง” แม้ความ

18. สัมพันธระหว่างพนักงานเป็นเรื่องสำคัญ แต่ถ้าการ “ทำและเล่น” เบียดเบียนเวลาของครอบครัว สิ่งนั้นก็ทำร้ายตัวเอง
19. ดู เคลลี กอฟฟี, “Female Ivy League Graduates Have a Duty to Stay in the Workforce,” *Guardian*, 21 เม.ย. 2013, www.theguardian.com/commentisfree/2013/apr/21/female-ivy-league-graduates-stay-home-moms; เชอริล แซนด์เบิร์ก, *Lean In: Women, Work, and the Will to Lead* (2013); แอนน์-มาร์รี สลอปเตอร์, “Why Women Still Can’t Have It All,” *The Atlantic*, 13 มิ.ย. 2012, www.theatlantic.com/magazine/print/2012/07/why-women-still-cant-have-it-all/309020; ลุยส์ เอ็ม. คอลลิโนส, “Can Women ‘Have It All’ When It Comes to Work and Family Life?” *Deseret News*, 28 มิ.ย. 2012, A3; จูดีธ วอร์เนอร์, “The Midcareer Timeout (Is Over),” *New York Times Magazine*, 11 ส.ค. 2013, 24-29, 38; สก็อตต์ ไชแมน, มาร์คัส เซฟเฟอร์, และ มิทเชลล์ แม็คอีวอร์, “When Leaning In Doesn’t Pay Off,” *New York Times*, 11 ส.ค. 2013, 12.
20. ศาสนจักรกระตุ้นให้ฝ่ายอธิการช่วยเหลือครอบครัวโดยการใช้เวลาให้มากขึ้นกับเยาวชนชาย เยาวชนหญิง และคนหนุ่มสาวโสด ฝ่ายอธิการได้รับการกระตุ้นให้มอบหมายความรับผิดชอบเพิ่มเติมในสภาวอร์ดแก่โคออร์ดิเนเตอร์ที่รับผิดชอบด้านสังคม องค์กรช่วยเหลือ และสมาชิกที่มีความสามารถพิเศษในการช่วยเหลือผู้อื่นอย่างเหมาะสม
21. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 29:7.
22. หลักคำสอนและพันธสัญญา 45:71.

โดย เอ็ลเคอร์นึล แอล. แอนเคอร์เซ็น
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

พลังอำนาจในฐานะ ปุโรหิต

ชายอาจเป็นผู้เปิดม่านเพื่อให้แสงแดดอ่อนอบอุ่นส่องเข้ามาในห้อง แต่ชายผู้นั้นไม่ได้เป็นเจ้าของดวงอาทิตย์ หรือแสงสว่าง หรือความอบอุ่นที่มากับแสง

พระฐานะปุโรหิตมีไว้เพื่อทุกคน

ขณะที่เด็กๆ ในการประชุมศีลระลึก ร้องเพลงปฐมวัย “รักได้เอ๋ยที่นี้” อย่างมีความสุข ทุกคนยิ้มด้วยความพึงพอใจ คุณแม่ผู้กล้าหาญเลี้ยงดูลูกห้าคนตั้งใจฟังจนถึงข้อสอง “นี่คือบ้านฉัน ทุกวันได้รับพรโดยอำนาจฐานะปุโรหิต”¹ เธอคิดอย่างเศร้าใจว่า “ลูกๆ ของฉันไม่เคยรู้จักบ้านแบบนี้เลย”²

ข่าวสารของข้าพเจ้าถึงสตรีที่ชื่อสัตย์และทุกคนคือเราสามารถดำเนินชีวิตทุกโมงยาม “ได้รับพรโดยอำนาจฐานะปุโรหิต” ไม่ว่าสภาวะการณ์ของเราจะเป็นเช่นไร

บางครั้งเราเชื่อมโยงพลังอำนาจของฐานะปุโรหิตเข้ากับผู้ชายในศาสนจักรมากเกินไป ฐานะปุโรหิตเป็นพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าที่ประทานไว้เพื่อความรอดและพรของคนทั้งปวง—ชาย หญิง และเด็ก

ชายอาจเป็นผู้เปิดม่านเพื่อให้แสงแดดอ่อนอบอุ่นส่องเข้ามาในห้อง แต่ชายผู้นั้นไม่ได้เป็นเจ้าของดวงอาทิตย์ หรือแสงสว่าง หรือความอบอุ่นที่มากับแสง พรของฐานะปุโรหิตยิ่งใหญ่กว่าบุคคลที่ทำหน้าที่ปฏิบัติของประธานนี้อย่างสุดประมาณ

การรับพร พลังอำนาจและสัญญาของฐานะปุโรหิตในชีวิตนี้และชีวิตหน้าคือหนึ่งในโอกาสและความรับผิดชอบสำคัญของความเป็นมรรตัย ขณะเรามีค่าควร ศาสนพิธีของฐานะปุโรหิตสร้างเสริมชีวิตเราบนแผ่นดินโลกและเตรียมเราให้พร้อมรับสัญญาอันวิจิตรของโลกหน้า พระเจ้าตรัสว่า “ในศาสนพิธี... พลังอำนาจของความเป็นเหมือนพระผู้เป็นเจ้าจึงแสดงให้ประจักษ์”³

มีพรพิเศษจากพระผู้เป็นเจ้าสำหรับผู้มีค่าควรทุกคนที่รับบัพติศมา รับพระวิญญานบริสุทธิ์ และรับส่วนศีลระลึกอย่างเป็นประจำ พระวิหารเพิ่มพูนความสว่างและนำความเข้มแข็งมาพร้อมกับสัญญาแห่งชีวิตนิรันดร์

ศาสนพิธีทั้งหมดเชื้อเชิญให้เราเพิ่มศรัทธาในพระเยซูคริสต์และทำและรักษาพันธสัญญา กับพระผู้เป็นเจ้า ขณะที่เรารักษาพันธสัญญาคักดีสิทธิ์เหล่านี้ เราได้รับพลังอำนาจและพรฐานะปุโรหิต

เราไม่รู้ลึกถึงพลังอำนาจของฐานะปุโรหิตนี้ในชีวิตของเราเองและเห็นอยู่ท่ามกลางสมาชิกศาสนจักรที่รักษาพันธสัญญาหรือ เราเห็นสิ่งนี้ในผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ ขณะก้าวขึ้นจากน้ำแห่งบัพติศมาด้วยความ

รู้สึกถึงการให้อภัยและสะอาด เราเห็นเด็กและเยาวชนของเราไวต่อการกระตุ้นเตือนและการนำทางของพระวิญญานบริสุทธิ์มากขึ้น เราเห็นศาสนพิธีพระวิหารเป็นประกาศแห่งความเข้มแข็งและแสงสว่างสำหรับชายหญิงที่ขอบรรรมทั่วโลก

เดือนที่แล้วข้าพเจ้าเฝ้าดูคู่สามีภรรยาหนุ่มสาวที่ได้รับความเข้มแข็งมากมายจากสัญญาการผนึกในพระวิหารเนื่องจากทารกชายผู้ล้ำค่าของพวกเขาเกิดและอยู่ได้เพียงหนึ่งสัปดาห์ โดยผ่านศาสนพิธีของฐานะปุโรหิต สามีภรรยาหนุ่มสาวคู่นี้และเราทุกคนได้รับการปลอบโยน ความเข้มแข็ง ความคุ้มครอง สันติสุข และสัญญาในวันตรี

เรารู้อะไรเกี่ยวกับฐานะปุโรหิต

บางคนอาจถามด้วยความจริงใจว่า “ถ้าพลังอำนาจและพรของฐานะปุโรหิตมีไว้สำหรับทุกคน ทำไมผู้ชายจึงเป็นผู้ปฏิบัติศาสนพิธีของฐานะปุโรหิต”

เมื่อเทพถามนี้ไปว่า “เจ้ารู้จักพระจริยวัตอันอ่อนน้อมของพระผู้เป็นเจ้าไหม?” นี้ไฟตอบอย่างชื่อสัตย์ว่า “ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรงรักลูกๆ ของพระองค์; กระนั้นก็ตาม, ข้าพเจ้าไม่มีความหมายของเรื่องทั้งหมด”⁶

เมื่อเราพูดถึงฐานะปุโรหิต มีหลายสิ่งที่เรา

ทุกคนเหมือนกันหมด

เรารู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงรักลูกๆ ทุกคนของพระองค์และไม่ทรงเลือกหน้าผู้ใด “พระองค์ไม่ทรงปฏิเสธผู้ใดที่มาหาพระองค์เลย... ชาย [หรือ] หญิง; ... และทุกคนเหมือนกันหมดสำหรับพระผู้เป็นเจ้า”⁷

แน่นอนเช่นเดียวกับที่เราว่าความรักของพระผู้เป็นเจ้า “เหมือนกัน” สำหรับบุตรธิดาของพระองค์ เรารู้เช่นกันว่าพระองค์ไม่ได้ทรงสร้างชายและหญิงให้เหมือนกันทุกประการ เรารู้ว่าเพศคือลักษณะอันสำคัญยิ่งของทั้งอัตลักษณ์และจุดประสงค์มรรตัยและนิรันดร์ของเรา ทั้งสองเพศต่างมีหน้าที่รับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์

จากกาลเริ่มต้น

เรารู้ว่านับจากกาลเริ่มต้นพระเจ้าทรง

สถาปนาวิธีปฏิบัติฐานะปุโรหิตของพระองค์ “อาดัมได้รับฐานะปุโรหิตเป็นคนแรก”⁹ ในอาหัม อับราฮัม และโมเสส ทุกท่านปฏิบัติศาสนพิธีฐานะปุโรหิต พระเยซูคริสต์ทรงเคยเป็นและทรงเป็นมหาปุโรหิตผู้ยิ่งใหญ่ พระองค์ทรงเรียกอัครสาวก “ท่านไม่ได้เลือกเรา” พระองค์ตรัส “แต่เราเลือกพวกท่านและแต่งตั้งท่าน”¹⁰ ในยุคของเราพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์ ยอห์นผู้ถวายบัพติศมา เปโตร ยากอบและยอห์น มาฟื้นฟูฐานะปุโรหิตบนแผ่นดินโลกผ่านศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ¹¹ นี่คือนิยามที่พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงปฏิบัติฐานะปุโรหิตของพระองค์¹²

ของประทานมากมายจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

เรารู้ว่าพลังอำนาจของฐานะปุโรหิตศักดิ์สิทธิ์ทำงานโดยขึ้นอยู่กับศรัทธา พระวิญญาณบริสุทธิ์และของประทานฝ่ายวิญญาณ พระคัมภีร์เตือนว่า “ไม่ให้ปฏิเสธของประทานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เพราะมีอยู่หลายอย่าง... และมีวิธีต่างๆ กันที่จะให้ของประทานเหล่านี้; แต่เป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเดียวกันทรงทำงานในทุกสิ่งและใน [พวกเขา] ทุกคน”¹³

ความมีค่าควร

เรารู้ว่าความมีค่าควรเป็นศูนย์กลางในการประกอบและรับศาสนพิธีฐานะปุโรหิตเสมอ ชิสเตอร์ลินดา เค. เบอร์ดัน ประธาน

สมาคมสงเคราะห์สามัญกล่าวว่า “ความชอบธรรมคือสิ่งที่บ่งบอกคุณสมบัติเหมาะสม... ที่จะเปิดทางให้อำนาจฐานะปุโรหิตเข้ามาในชีวิตเรา”¹⁴

ตัวอย่างเช่น เมื่อพิจารณาการแพร่ระบาดของสื่อลามกที่ลุกลามไปทั่วโลก มาตรฐานแห่งความมีค่าควรของพระเจ้าไม่เปิดโอกาสให้สื่อลามกเข้ามาในหมู่ผู้คนที่ปฏิบัติหน้าที่ในศาสนพิธีของฐานะปุโรหิต พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า

“จงกลับใจจาก...ความน่าชิงชังลับๆ ของเจ้า”¹⁵

“ตาเป็นประทีปของร่างกาย... ถ้าตาของท่านมืดปกปิด ทั้งตัวของท่านก็พลอยมืดไปด้วย”¹⁶

“[เพราะ] ใครมองผู้หญิงด้วยใจกำหนดในหญิงนั้น คนนั้นได้ล่วงประเวณีในใจของเขา กับหญิงนั้นแล้ว”¹⁷

เอลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์กล่าวว่า การปฏิบัติหรือส่งผ่านศีลระลึก การให้พรผู้ป่วย หรือมีส่วนร่วมในศาสนพิธีฐานะปุโรหิตอื่นๆ โดยไม่มีค่าควรเป็นการใช้พระนามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าโดยไม่สมควร¹⁸ ถ้าคนใดไม่มีค่าควร เขาพึงถอนตัวจากการปฏิบัติหน้าที่ในศาสนพิธีฐานะปุโรหิตและเข้าพบอธิการร่วมกับการสวดอ้อนวอนเป็นขั้นตอนแรกของการกลับใจและกลับสู่พระบัญญัติ

ความอ่อนน้อมต่อมตน

เรารู้อีกอย่างหนึ่งว่ามีพรของฐานะปุโรหิตมากมายในครอบครัวที่บิดามารดาผู้ชอบธรรมเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการนำทางลูกๆ ของพวกเขา แต่เรารู้เช่นกันว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงจัดเตรียมพรเดียวกันนี้ให้แก่ผู้ที่อยู่ในสถานการณ์อื่นอีกมากมายด้วยความกระตือรือร้น¹⁹

แม้คนหนึ่งผู้แบกภาระเลี้ยงดูครอบครัวทั้งทางโลกและทางวิญญาณ อธิบายด้วยความรู้สึกละเอียดอ่อนว่าการเรียกผู้สอนประจำบ้านมาให้พรลูกของเธอคนหนึ่งต้องใช้ความนอบน้อม แต่เธอเสริมด้วยความเข้าใจที่ลึกซึ้งว่าเธอไม่ต้องใช้ความนอบน้อมมากไปกว่าผู้สอนประจำบ้านของเธอที่ต้องใช้เพื่อเตรียมให้พรลูกของเธอ²⁰

กฎแฉะของฐานะปุโรหิต

เรารู้ว่าสมาชิกในฝ่ายประธานสูงสุดและโคออร์ดิเนเตอร์สลับสองถึงกฎแฉะฐานะปุโรหิตเพื่อกำกับดูแลงานของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก ประธานสเตคและอธิการได้รับการประสาททูลกฎแฉะฐานะปุโรหิตที่มีอำนาจเฉพาะสำหรับหน้าที่รับผิดชอบในเขตภูมิภาคศาสตร์ของตน และโดยการเปิดเผยพวกเขาเรียกชายหญิงผู้ได้รับการสนับสนุนและวางมือมอบหน้าที่ให้ใช้สิทธิอำนาจที่ได้รับมอบเพื่อสอนและปฏิบัติ²¹

ขณะที่เรารู้ว่ามีเรื่องมากมายเกี่ยวกับฐานะปุโรหิตที่การมองผ่านเลนส์แห่งความเป็นมรรตัยทำให้ไม่อาจเข้าใจการทำงานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้อย่างถ่องแท้เสมอไป แต่พระดำรัสเตือนอย่างอ่อนโยนที่ว่า “เพราะความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของเจ้า และทางของพวกเจ้าก็ไม่ใช่ทางของเรา”²² ทำให้เรามั่นใจว่าด้วยเวลาและมุมมองนิรันดร์เราจะเห็นเรื่องต่างๆ “ดังที่มันเป็นจริง”²³ และเข้าใจความรักที่สมบูรณ์แบบของพระองค์อย่างถ่องแท้มากขึ้น

เราทุกคนเต็มใจรับใช้ บางครั้งเรารู้สึกว่าการเรียกของเรานั้นน้อยเกินไปและปรารถนาจะทำมากขึ้น ครั้งอื่นๆ เราซาบซึ้งใจเมื่อถึงเวลาได้รับการปลด เราไม่ได้ตัดสินใจสำหรับการเรียกของเรา²⁴ ข้าพเจ้าเรียนรู้บทเรียนนี้

ในช่วงแรกของชีวิตแต่งงาน ในฐานะคู่สมรสหนุ่มสาว ข้าพเจ้ากับเคธีภรรยาข้าพเจ้าอยู่ในฟลอริดา วันอาทิตย์นั้นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานเสดคบอกข้าพเจ้าว่าพวกเขาารู้สึกประทับใจที่จะเรียกเคธีเป็นครูเซมินารีเข้าครัว

“เราจะทำอะไร” ข้าพเจ้าถาม “เรามีลูกเล็ก ๆ เซมินารีเริ่มตีห้า และข้าพเจ้าเป็นประธานเยาวชนชายเวอร์ด”

ที่ปรึกษายิ้มพลางพูดว่า “เรื่องนั้นไม่เป็นปัญหา บราเดอร์แอนเดอร์เซ็น เราจะเรียกเธอแล้วปลดคุณ”

และนั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้น

ผลงานจากการอุทิศตนของสตรี

การสอบถาม การฟังความคิดเห็นและข้อกังวลจากสตรีเป็นเรื่องสำคัญยิ่งในชีวิต ในการแต่งงาน และการสร้างอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า

ยี่สิบปีก่อนในการประชุมใหญ่สามัญ เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดกล่าวถึงการสนทนาของท่านกับประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ มีการตั้งคำถามเกี่ยวกับการเสริมสร้างความมีค่าควรของเยาวชนเพื่อเตรียมรับใช้งานเผยแผ่ ซิสเตอร์วิลเลน แจ็คย์มพลางกล่าวว่า “ท่านทราบไหมคะ เอ็ดเดอร์บัลลาร์ด [สตรี] ในศาสนจักรอาจให้คำแนะนำที่ดีได้... ถ้าจะถามพวกเขา ถึงอย่างไร...เราก็ *เป็น*

แม่พวกเขา!”²⁵

ประธานโรมัส เอส. มอนสันมีประวัติการถามและตอบรับข้อกังวลของสตรียาวนานตลอดชีวิตท่าน สตรีผู้มีอิทธิพลต่อท่านมากที่สุดคือซิสเตอร์ฟรานเซส มอนสัน เราทุกคนคิดถึงเธอเหลือเกิน เมื่อวันพฤหัสบดีที่ผ่านมาเอง ประธานมอนสันเตือนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ในเรื่องเดียวกันนี้ว่าในฐานะอธิการท่านเรียนรู้จากหญิงม่าย 84 คนในเวอร์ดของการรับใช้ของท่านและตลอดชีวิต

ก่อนการตัดสินใจร่วมกับการสวดอ้อนวอนของประธานมอนสันเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงอายุผู้รับใช้เป็นผู้สอนศาสนา ไม่น่าแปลกใจที่มีการสนทนากันหลายครั้งกับฝ่ายประธานสามัญองค์การสมาคมสงเคราะห์ เยาวชนหญิง และปฐมวัย

อธิการทั้งหลาย เมื่อท่านทำตามแบบอย่างของประธานมอนสัน ท่านจะรู้สึกว่พระเจ้าหัดดี

วານีย์ ปาเฮลลา

แห่งการนำทางของพระเจ้าเป็นพรต่องานศักดิ์สิทธิ์ของท่านอย่างล้นเหลือ

เราอยู่ในบราซิลหลายปี ไม่นานหลังจากไปถึงที่นั่น ข้าพเจ้าพบกับบอดเดิลสัน ปาเฮลลา ซึ่งรับใช้เป็นเวลาเจ็ดสิบ และน้องชายของเรา ต่อมาข้าพเจ้าพบอดัลตันพี่ชายพวกเขาซึ่งรับใช้เป็นประธานสเคคในโพลเรียนอโปลิส และอเดลโมน้องชายอีกคนหนึ่งรับใช้เป็นอธิการ ข้าพเจ้าประทับใจศรัทธาของพี่น้องชายเหล่านี้จึงถามถึงบิดามารดาของพวกเขา

เมื่อ 42 ปีก่อน ครอบครัวนี้รับบัพติศมาที่ซานตุส บราซิล อดัลสัน ปาเฮลลากล่าวว่า “ช่วงแรก คุณพ่อจะตื่นตื่นมากที่เป็นสมาชิกศาสนจักร แต่ [ไม่นาน] ท่านกลับแข็งขันน้อยและขอบคุณแม่ไม่ไปโบสถ์”

อดัลสันเล่าว่า คุณแม่เย็บเสื้อผ้าให้เพื่อนบ้านพอได้ค่ารถประจำทางให้ลูกๆ ของเธอไปโบสถ์ เด็กชายตัวเล็กสี่คนเดินไปด้วยกันไกลกว่าสองกิโลเมตรเพื่อไปอีกเมืองหนึ่ง ขึ้นรถประจำทางนาน 45 นาที จากนั้นเดินอีก 20 นาทีถึงอาคารนมัสการ

ถึงแม้จะไปโบสถ์กับลูกไม่ได้ แต่ซิสเตอร์ปาเฮลล่ายังอ่านพระคัมภีร์กับลูกชายและลูกสาว สอนพระกิตติคุณให้ลูกและสวดอ้อน

วอนด้วยกัน บ้านหลังเล็กของพวกเขาเปี่ยมไปด้วยพรของอำนาจฐานะปุโรหิต เด็กชายตัวเล็ก ๆ สี่คนเติบโต รับผิดชอบค่าใช้จ่าย การศึกษา และแต่งงานในพระวิหาร บ้านของพวกเขาเปี่ยมไปด้วยพรของฐานะปุโรหิต หลายปีต่อมา ในฐานะสตรีโสด วาเนีย ปาเฮลลาเข้าพระวิหารเพื่อรับเอ็นดาวเมนท์ของตนเองและยังคงรับใช้ในคณะเผยแผ่ที่บราซิลสามครั้ง ปัจจุบันเธออายุ 84 ปี ศรัทธาของเธอดำเนินต่อไปเพื่อเป็นพรแก่คนในรุ่นต่อๆ มา

ประจักษ์พยานและพระสัญญา

พลังอำนาจฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเป็นเจ้ามีอยู่ในศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ข้าพเจ้าเป็นพยานว่า เมื่อท่านมีส่วนร่วมอย่างมีค่าควรในศาสนพิธีของฐานะปุโรหิต พระเจ้าจะประทานความเข้มแข็ง สันติสุข และทัศนคตินิรันดร์แก่ท่าน ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นไร บ้านของท่านจะ “เป็นสุขด้วยความเข้มแข็งของพลังอำนาจฐานะปุโรหิต” และผู้ที่อยู่ใกล้ชิดท่านจะเต็มใจปรารถนาพรเหล่านี้ให้ตนเอง

ในฐานะบุรุษและสตรี พี่น้องชายหญิง บุตรธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้า เราพูดหน้าไปด้วยกัน นี่คือการและความรับผิดชอบของเรา และพรของเรา นี่คือการหมายของเรา—ที่จะเตรียมมาจดจำกรของพระเจ้าเพื่อรับการเสด็จกลับมาจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. “รักได้เอ๋ยที่นี่,” *หนังสือเพลงสำหรับเด็ก*, 102-103.
2. อีเมลส่วนตัว, 5 สิงหาคม 2013.
3. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:20.
4. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:37, 51.
5. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:35; 109:22.
6. 1 นีไฟ 11:16, 17.
7. 2 นีไฟ 26:33.
8. ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เสี้ยวไฮนา*, พฤศจิกายน 2010, 165.
9. *คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท* (2007), 112; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:16 ; 107:40–53; 128:18, 21; รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน “บทเรียนจากเอวา” *Ensign* พฤศจิกายน 1987, 86-89 ด้วย.
10. ยอห์น 15:16.
11. ดูโจเซฟ สมิท—ประวัติ 1:72; ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 13; 27 ด้วย.
12. ดู รัสเซลล์ เอ็ม. บัลลาร์ด “Let Us Think Straight” (BYU Campus Education Week Devotional, 20 สิงหาคม 2013); speeches.byu.edu เอ็ดเดอร์บัลลาร์ดกล่าวว่า “ทำไมผู้ชายได้รับการวางมือแต่งตั้งฐานะปุโรหิตแต่ผู้หญิงไม่ได้รับ” ประธานกอร์ดอน บี. ینگคัลล์อธิบายว่าเป็นเรื่องของพระเจ้าไม่ใช่มนุษย์ “ที่ทรงกำหนดให้ผู้ชายมีฐานะปุโรหิตในศาสนจักรของพระองค์” และเป็นเรื่องของพระเจ้าเช่นกันที่ประทานแก่สตรี “ความสามารถเพื่อดำเนินแนวทางในองค์การที่ยิ่งใหญ่และมหัศจรรย์นี้สำเร็จได้ นั่นคือศาสนจักรและอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเจ้า” (“สตรีในศาสนจักร,” *เสี้ยวไฮนา* ม.ค. 1997 หน้า 80) เมื่อพิจารณาทุกอย่างแล้ว พระเจ้ามิได้ทรงเปิดเผยว่าเหตุใดพระองค์จึงทรงจัดระเบียบศาสนจักรเช่นนั้น”
13. โมโรไน 10:8.
14. ลินดา เค. เบอร์ดัน “Priesthood: ‘A Sacred Trust to Be Used for the Benefit of Men,

- Women, and Children” (คำปราศรัยในการประชุมใหญ่ของสตรีมหาวิทยาลัยบรัคัม ยังค์ 3 พฤษภาคม 2013); ce.byu.edu/cw/womensconference/pdf/archive/2013/lindaBurtonTalk.pdf.
15. 3 นีไฟ 30:2.
  16. มัทธิว 6:22–23.
  17. มัทธิว 5:28; ดู แอลมา 39:9 ด้วย ประธานโรมัส เอส. มอนตันกล่าวว่า “สื่อลามกอันตรายเป็นพิเศษ และเป็นสิ่งเสพติด การดูสื่อลามกด้วยความใคร่รู้สามารถกลายเป็นนิสัยที่ควบคุมเรานำไปสู่สิ่งที่หาบ้ายิ่งกว่าและการล่วงละเมิดทางเพศ จงหลีกเลี่ยงสื่อลามกไม่ว่าต้องแลกกับอะไรก็ตาม” (“การเตรียมตัวนำมาซึ่งพร” *Ensign* หรือ *เสี้ยวไฮนา*, พฤษภาคม 2010, หน้า 80)
  - “ที่นำคใจอย่างยิ่ง...คือรายงานจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อจุดประสงค์อื่นชั่วร้ายและเสื่อมทราม และแพร่หลายที่สุดคือการใช้อินเทอร์เน็ตดูภาพอนาจาร ที่เบื้องหลังหลาย การทำเช่นนั้นจะทำลายวิญญาณของท่าน จงเข้มแข็ง จงสะอาด จงหลีกเลี่ยงสิ่งเลวทรามและรูปแบบของการบ่อนทำลายทุกวิถีทาง—ไม่ว่าเนื้อหาเหล่านี้จะพบได้ในที่ใด! ข้าพเจ้าเปล่งเสียงเตือนนี้ไปยังทุกคนทุกแห่งหน” (“จงกว่าเราจะพบกันอีก” *Ensign* หรือ *เสี้ยวไฮนา*, พฤษภาคม 2009, หน้า 137)
  - “จงหลีกเลี่ยงสื่อลามกทุกรูปแบบเพราะจะทำให้วิญญาณเฉื่อยชาและกัดกร่อนมโนธรรม พระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาบอกเราว่า ‘สิ่งซึ่งไม่จริงใจมิได้มาจากพระเจ้าเป็นเจ้า, และเป็นความมืด.’ [หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:23] (“แน่วแน่ต่อศรัทธา” *Ensign* หรือ *เสี้ยวไฮนา*, พฤษภาคม 2006, หน้า 21-25).
  18. ดู เดวิด เอ. เบดนาร์, *Act in Doctrine* (2012), 53.
  19. ดู คัลลีน เอช. ไรล์, “อำนาจฐานะปุโรหิตในครอบครัวและศาสนจักร,” *Ensign* หรือ *เสี้ยวไฮนา*, พฤศจิกายน 2005, 28-32.
  20. อีเมลส่วนตัว, 5 สิงหาคม 2013; ดู ยากอบ 5:14.
  21. ดู ฮีบรู 5:4
  22. อีสายห์ 55:8.
  23. เจกอบ 4:13
  24. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 81:4; ประธานกอร์ดอน บี. ینگคัลล์กล่าวไว้ว่า “ภาระหน้าที่ในขอบเขตความรับผิดชอบของท่านจริงจึงเท่ากับภาระหน้าที่ของข้าพเจ้าในขอบเขตของข้าพเจ้า ไม่มีการเรียกใดในศาสนจักรนี้เล็กน้อยหรือเกิดผลเพียงน้อยนิด” (“This Is the Work of the Master,” *Ensign*, พฤษภาคม 1995, 71; พระคัมภีร์มอรมอน คู่มือนักศึกษาศาสนา 121–122 [2009], 337).
  25. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “Strength in Counsel,” *Ensign*, พฤศจิกายน 1993, หน้า 76.

โดย เกร็ก เอ็ม. แมคคองกี
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานโรงเรียนวันอาทิตย์สามัญ

การสอนโดยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า

พระเจ้าทรงเตรียมทางไว้สำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายผู้มีความหวังทุกคนที่จะสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด

เราซาบซึ้งเกินกว่าจะบรรยายได้สำหรับบรรดาครูทั้งหลายทั่วศาสนจักร เรายรักท่านและเชื่อมั่นในตัวท่านมาก ท่านเป็นหนึ่งในบรรดาปาฏิหาริย์อันยิ่งใหญ่ของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู

โดยแท้แล้วมีความลับประการหนึ่งในการเป็นครูสอนพระกิตติคุณที่ประสบความสำเร็จ โดยสอนด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าใช้คำว่า *ความลับ* เพราะหลักธรรมที่จะทำให้ครูประสบความสำเร็จนั้นจะเข้าใจได้เฉพาะผู้มีประจักษ์พยานถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเช้าอันสวยงามต้นฤดูใบไม้ผลิของปี 1820

ในการตอบคำสวดอ้อนวอนอันนอบน้อมของเด็กชายอายุ 14 ปี ทำให้สวรรค์เปิด พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาวันรันดร์และพระบุตรของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ทรงปรากฏและตรัสกับศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ การรอคอยอันยาวนานถึงวาระแห่งการฟื้นฟูสรรพสิ่งได้เริ่มต้นขึ้นแล้วและหลักธรรมแห่งการเปิดเผยได้รับการสถาปนาเป็นนิรันดร์ในสมัยการประทานของเรา เราสามารถสรุปข่าวสารของโจเซฟ

และข่าวสารของเราต่อโลกด้วยคำพูดเพียงสองคำ “พระผู้เป็นเจ้าตรัส” พระองค์ตรัสมาแล้วในสมัยโบราณ พระองค์ตรัสกับโจเซฟและพระองค์จะตรัสกับท่าน นี่คือนิสัยที่ทำให้ท่านแตกต่างไปจากครูคนอื่น ๆ ทุกคนในโลกนี้ และนี่คือสาเหตุที่ท่านจะล้มเหลวไม่ได้

ท่านได้รับการเรียกโดยวิญญาณแห่งการพยากรณ์และการเปิดเผย ท่านได้รับการวางมือมอบหน้าที่โดยสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต

โรม อิตาลี

สิ่งนี้หมายความว่าอย่างไร?

ประการแรก หมายความว่าท่านอยู่ในฐานะของพระเจ้า ท่านเป็นตัวแทนของพระองค์ ท่านมีสิทธิอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบแทนพระองค์และกระทำในนามของพระองค์ ในฐานะตัวแทนพระองค์ ท่านได้รับสิทธิในการช่วยพระองค์ ท่านต้องถามตนเองว่า “พระผู้ช่วยให้รอดจะตรัสอะไรถ้าพระองค์กำลังสอนชั้นเรียนของฉันในวันนี้ และพระองค์จะตรัสอย่างไร?” จากนั้นท่านต้องทำเช่นเดียวกัน

ความรับผิดชอบนี้อาจทำให้บางคนรู้สึกว่าตนเองไม่คู่ควรหรืออาจจะกลัวอยู่บ้างในบางครั้ง หนทางนั้นไม่ยาก พระเจ้าทรงเตรียมทางไว้สำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายผู้มีความหวังทุกคนที่จะสอนในวิธีของพระผู้ช่วยให้รอด

ประการที่สอง ท่านได้รับเรียกให้สั่งสอนพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ท่านจะต้องไม่สอนแนวคิดหรือปรัชญาของตนเอง แม้จะผสมด้วยพระคัมภีร์ก็ตาม พระกิตติคุณคือ “อุทยานภาพของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด”¹ และโดยทางพระกิตติคุณเท่านั้นที่เรารอด

ประการที่สาม ท่านได้รับบัญชาให้สอนหลักธรรมพระกิตติคุณตามที่พบในงานมาตรฐานของศาสนจักรเพื่อสอนถ้อยคำของอัครสาวกและศาสดาพยากรณ์ในสมัยปัจจุบัน และเพื่อสอนสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสอนท่าน

ดังนั้นเราจะเริ่มจากที่ใด

ความรับผิดชอบสูงสุดอันดับแรกของเราคือการดำเนินชีวิตเพื่อเราจะมีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อนและผู้นำทางเรา เมื่อไฮรัม สมิธพยายามมีส่วนร่วมในงานยุคสุดท้ายนี้ พระเจ้าตรัสว่า “ดูเถิด, นี่คือนามของเรา, ที่จะรักษาบัญญัติของเรา, แท้จริงแล้ว, ด้วยสุดพลัง, ความนึกคิดและพลังกำลังของเจ้า”² นี่คือนิสัยเริ่มต้น คำแนะนำที่พระเจ้าประทานแก่ไฮรัมเป็นคำแนะนำเดียวกันกับที่พระองค์ประทานแก่วิสุทธิชนในทุกยุคสมัย

ฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวแก่บรรดาครูในปัจจุบันนี้ว่า “ส่วนสำคัญที่สุดในการรับใช้ของท่านคือการเตรียมพร้อมทางวิญญาณในแต่ละวัน รวมถึงการสวดอ้อนวอน ศึกษาพระคัมภีร์ และเชื่อฟังพระบัญญัติ เราใคร่ขอให้ท่านอุทิศตนในการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณด้วยความตั้งใจมากกว่าแต่

อารีโรยาน ปานามา

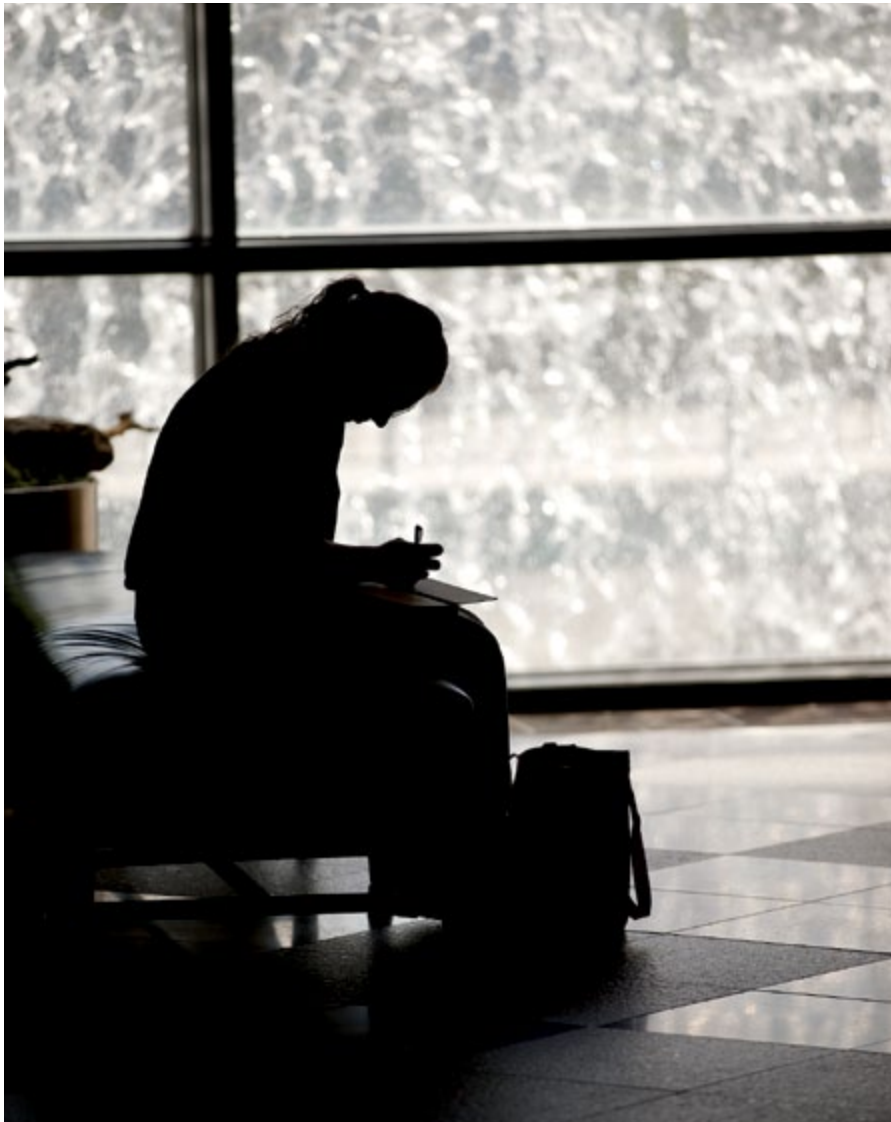
ก่อน”³

มีนัยสำคัญที่ฝ่ายประธานสูงสุดไม่ได้กล่าวไว้ว่าส่วนสำคัญที่สุดในการรับใช้ของท่านคือการเตรียมบทเรียนให้ดีหรือเชี่ยวชาญเทคนิคการสอนที่หลากหลาย แน่แน่นอนว่าท่านต้องเตรียมบทเรียนแต่ละบทอย่างพากเพียรและพยายามเรียนรู้วิธีที่ท่านจะสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนของท่านใช้สิทธิ์เสรีของตนเองและยอมให้พระกิตติคุณเข้าไปในใจพวกเขา แต่ส่วนแรกและสำคัญที่สุดในการรับใช้ของท่านคือการเตรียมพร้อมทางวิญญาณส่วนตัวของท่าน ขณะที่ท่านทำตามคำแนะนำนี้ ฝ่ายประธานสูงสุดสัญญาว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงช่วยให้ท่านรู้ว่าจะทำอะไร ประจักษ์พยานของท่านจะเติบโต การเปลี่ยนใจเลื่อมใสของท่านจะลึกซึ้ง และท่านจะมีพลังเผชิญการทำทายนของชีวิต”⁴

ครูปรารภรณาทวีตที่สำคัญกว่านี้ ต่อจากนั้น พระเจ้าทรงบัญชาว่าก่อนที่เราจะพยายามประกาศพระคำของพระองค์

เราต้องพยายามให้ได้พระคำของพระองค์ก่อน ท่านต้องเป็นชายและหญิงที่มีพื้นฐานความเข้าใจที่ถูกต้องโดยค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร และโดยสังฆเรื่องเหล่านี้ไว้ในใจท่าน จากนั้นขณะที่ท่านขอลความช่วยเหลือจากพระเจ้า พระองค์จะประทานพรท่านด้วยพระวิญญาณและพระคำของพระองค์ ท่านจะมีอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้าในการสร้างความเชื่อมั่นแก่มนุษย์ เปาโลบอกเราว่าพระกิตติคุณมาถึงมนุษย์ในสองวิธี คือด้วยถ้อยคำและด้วยฤทธิ์เดช⁵ ถ้อยคำของพระกิตติคุณมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ และเราจะได้พระคำนั้นมาโดยการค้นคว้าอย่างขยันหมั่นเพียร พลังอำนาจของพระกิตติคุณมาสู่ชีวิตของผู้ที่ดำเนินชีวิตโดยให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นเพื่อน และผู้ที่ทำตามการกระตุ้นเตือนที่ได้รับ บางคนมุ่งเน้นเจตนาของตนเพียงการได้รับพระวจนะและพวกเขากลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้ข้อมูล บางคนละเลยการเตรียมพร้อมและหวังว่าพระเจ้าในคุณงามความดีของพระองค์

จะทรงช่วยพวกเขาให้ผ่านพ้นช่วงการสอนในชั้นเรียนนั้นไปได้ พวกเขาจะคาดหวังไม่ได้ว่าพระวิญญาณจะทรงช่วยท่านจำพระคัมภีร์และหลักธรรมที่ท่านไม่ได้ศึกษาหรือไตร่ตรอง เพื่อให้การสอนพระกิตติคุณให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ท่านต้องมีทั้งถ้อยคำและอำนาจของพระกิตติคุณในชีวิตท่าน แอลมาเข้าใจหลักธรรมเหล่านี้เมื่อท่านยินดีกับบุตรของโมไซยาห์ถึงวันที่พวกเขาสอนโดยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า เราอ่านว่า “พวกท่านเป็นคนที่พื้นฐานความเข้าใจที่ถูกต้องและพวกท่านค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร เพื่อพวกท่านจะรู้พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า “แต่เนี่ยยังไม่หมด; พวกท่านยอมตนในการสวดอ้อนวอน, และการอดอาหารอย่างมาก; ฉะนั้นพวกท่าน...จึงมีวิญญาณแห่งการเปิดเผย”⁷ ถัดไป ท่านต้องเรียนรู้ที่จะฟัง เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์สอนหลักธรรมนี้ให้

ผู้สอนศาสนา ข้าพเจ้าขออ้างอิงคำพูดของ เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์แต่ขออนุญาตเปลี่ยนคำว่า *ผู้สอนศาสนา* และ *ผู้สนใจ* เป็น *ครู* และ *นักเรียน* ตามลำดับ “ประการที่สอง ความรับผิดชอบของ [ครู] ที่รองจากการพึ่งพระวิญญาณคือครูต้องพึ่ง [นักเรียน]...หากเราจะพึ่งด้วยทางวิญญาณ... [นักเรียนของเรา] จะบอกเรา ว่าพวกเขาต้องการได้ยินบทเรียนอะไร!”

เอ็ดเดอร์ฮอลแลนด์กล่าวต่อไปว่า “ข้อเท็จจริงที่สำคัญคือ [ครู] ยังคงมุ่งเน้นไปที่การสอนบทเรียนอย่างสบายๆ ข้าแล้วข้าเล่ามากเกินไปแทนที่จะมุ่งเน้นไปที่ [นักเรียน] เป็นรายบุคคล”⁸

หลังจากที่ท่านเตรียมตัวและเตรียมบทเรียนจนสุดความสามารถของท่านแล้ว ท่านต้องเต็มใจให้พระวิญญาณทรงนำท่าน เมื่อ

การกระตุ้นเตือนเงียบๆ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์เกิดขึ้น ท่านต้องกล้าพอที่จะทิ้งเนื้อหาสาระที่เตรียมไว้แล้วและดำเนินตามการกระตุ้นเตือนเหล่านั้นที่นำท่าน เมื่อท่านทำดังนี้ บทเรียนที่ท่านสอนจะไม่ใช่วิธีเรียนของท่านอีกต่อไป แต่เป็นบทเรียนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ขณะที่ท่านอุทิศตนในการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณด้วยจุดประสงค์สำคัญอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนและค้นคว้าพระคัมภีร์ สิ่งสมไว้ในใจท่าน พระวิญญาณบริสุทธิ์พระองค์เดียวกันนี้ ผู้ทรงเปิดเผยถ้อยคำเหล่านี้แก่อัครสาวกและศาสนทายากรณในสมัยโบราณจะเป็นพยานถึงความจริงแท้ต่อท่าน โดยพื้นฐานเดียวกันนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเปิดเผยให้ท่านใหม่อีกครั้ง เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น ถ้อยคำที่ท่านอ่านจะไม่ใช่ว่าของนี้ไฟ หรือ

ของเปลวไฟหรือของแอลมาอีกต่อไป แต่จะเป็นถ้อยคำของท่านเอง จากนั้น ขณะที่ท่านสอน พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงทำให้ท่านระลึกได้ทุกสิ่ง ตามจริงแล้ว “จะให้มันแก่เจ้าในโมงนั้นนั่นเอง, แท้จริงแล้ว, ในชั่วขณะนั้นนั่นเอง, สิ่งที่เขาจะกล่าว”⁹ เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น ท่านจะพบว่าตนเองพูดบางสิ่งที่ไม่ได้วางแผนจะพูด และหากท่านเอาใจใส่ ท่านจะเรียนรู้บางสิ่งจากเรื่องที่ท่านพูดเมื่อท่านสอน ประธานแมเรียน จี. รอมนี่ก็กล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะรู้เสมอเมื่อข้าพเจ้ากำลังพูดภายใต้การดูแลของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะข้าพเจ้าได้เรียนรู้บางสิ่งบางอย่างจากเรื่องที่ข้าพเจ้าพูดเสมอ”¹⁰ จงจำไว้ ว่าครูก็คือนักเรียนเช่นกัน

สุดท้าย ท่านต้องยืนเป็นพยานด้วยตนเองในเรื่องที่ท่านสอนและไม่ใช้ทำแค่สะท้อนถ้อยคำในคู่มือหรือความนึกคิดของคนอื่น ขณะที่ท่านดื่มด่ำอยู่กับพระวจนะของพระคริสต์และพยายามดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณด้วยจุดประสงค์ที่ยิ่งใหญ่กว่าที่เคยทำมาก่อน พระวิญญาณบริสุทธิ์จะแสดงให้เห็นประจักษ์แก่ท่านว่าสิ่งที่ท่านสอนนั้นจริง นี่คือนิยามแห่งการเปิดเผย และวิญญาณเดียวกันนี้จะนำข่าวสารของท่านไปสู่จิตใจของผู้ที่ปรารถนาและเต็มใจจะรับข่าวสารนั้น

บัดนี้ขอให้เราจบตรงที่ซึ่งเราเริ่มต้น—ในป่าศักดิ์สิทธิ์ เนื่องจากสิ่งที่เกิดขึ้นในเช้าวันหนึ่งของฤดูใบไม้ผลิเมื่อไม่นานมานี้ ท่านมีสิทธิ์ที่จะสอนด้วยพลังอำนาจและสิทธิ์อำนาจของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานอันศักดิ์สิทธิ์ของตนเองถึงสิ่งเหล่านี้ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โรม 1:16.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 11:20.
3. ฝ่ายประธานสูงสุด, ใน *การสอนพระกิตติคุณในวิถีของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด: คู่มือ* จงตามเรามา: แหล่งข้อมูลการเรียนรู้สำหรับเยาวชน (2012), 2.
4. ฝ่ายประธานสูงสุด, ใน *การสอนพระกิตติคุณในวิถีของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด*, 2.
5. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 11:21.
6. ดู 1 เธสะโลนิกา 1:5.
7. แอลมา 17:2-3.
8. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “The Divine Commission” (สัมมนาประธานคณะเผยแผ่คนใหม่, มิถุนายน 26, 2009); เน้นในต้นฉบับ.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 100:6.
10. แมเรียน จี. รอมนี่, ใน บอยด์ เค. แพกเกอร์, *Teach Ye Diligently* (1975), 304.

โดย เอ็ลเคอร์ เควิน เอส. แฮมิลตัน
แห่งสวากเจ็ดสิบ

จงยึดไว้แน่น ตลอดเวลา

ขอให้เรายึดราวเหล็กไว้แน่นตลอดเวลาที่จะนำเราไปสู่ที่ประทับ
ของพระบิดาบนสวรรค์

คุณพ่อข้าพเจ้ายังจำวันนั้นได้แม่นยำ แม้แต่ช่วงเวลานั้น ที่ครอบครัวของท่าน—คุณพ่อ คุณแม่ และลูกๆ สี่คน—ทั้งศาสนจักร มีหลายคนไม่เคยหวนกลับมาอีกในชีวิต ท่านอายุ 13 ปีเป็นมัคทายก และในช่วงเวลานั้นครอบครัวเข้าร่วมโรงเรียนวันอาทิตย์ในตอนเช้าและการประชุมศีลระลึกในตอนบ่าย ในฤดูใบไม้ผลิที่สดใสวันหนึ่งหลังจากกลับบ้านจากการนมัสการเช้าวันอาทิตย์และร่วมรับประทานอาหารกลางวันเป็นครอบครัว คุณแม่ของท่านหันไปหาคุณพ่อและถาม “ที่รัก คุณคิดว่าเราควรกลับไป การประชุมศีลระลึกตอนบ่ายนี้หรือขับรถพาครอบครัวไปเที่ยวในชนบทดี”

ความคิดที่ว่ามีทางเลือกในการไปประชุมศีลระลึกไม่เคยเกิดขึ้นกับคุณพ่อข้าพเจ้าเลย แต่ท่านและพี่น้องวัยรุ่นสามคนลุกขึ้นนั่งและตั้งใจฟัง การขับรถเล่นในชนบทในบ่ายวันอาทิตย์คงจะเป็นกิจกรรมครอบครัวที่สนุกสนานที่สุด แต่การตัดสินใจเล็กๆ นั้นได้เริ่มการนำทางแบบใหม่ขึ้นมา ซึ่งในที่สุดนำครอบครัวของท่านออกจากศาสนจักรที่ปลอดภัย มั่นคงและพรต่างๆ และไปสู่หนทางที่แตกต่างไป

ในฐานะเป็นบทเรียนหนึ่งต่อผู้คนในสมัย

เราที่อาจถูกล่อลวงให้เลือกหนทางที่แตกต่างไป ศาสดาพยากรณ์ฮีโรในพระคัมภีร์อรรถมนได้แบ่งปันนิมิตให้ครอบครัวของท่านซึ่งท่าน “เห็นหมู่ชนเหลือคณานับ, ซึ่งจำนวนมากของหมู่ชนนี้กำลังเบียดเสียดกันออกมา, เพื่อพวกเขาจะได้มาถึงทางซึ่งพามาถึงต้นไม้ที่ [ท่าน] ยืนอยู่

“และ...พวกเขาออกมา, และเริ่มต้นเดินในทางซึ่งนำไปถึงต้นไม้ นั่น.

“และ...เกิดหมอกแห่งความมืด...ถึงกับว่าพวกเขาผู้เริ่มต้นเดินในทางนั้นแล้วหลงทาง, จนพวกเขาพลัดออกนอกทางและหลงไป”¹

จากนั้นฮีโรก็เห็นคนกลุ่มที่สอง “เบียดเสียดกันออกมา, และพวกเขาเข้ามาจับปลายของราวเหล็ก; และพวกเขามุ่งหน้าผ่านหมอกแห่งความมืดไป, โดยยึดราวเหล็ก, แม้จนพวกเขามารับส่วนผลของต้นไม้ นั่น” แต่น่าเสียดาย “หลังจากพวกเขาได้รับส่วนผลของต้นไม้แล้วพวกเขากวาดตาของพวกเขาไปรอบๆ ประหนึ่งว่าพวกเขามีความละอาย” เพราะคนเหล่านั้นที่อยู่ใน “อาคารใหญ่และกว้างหลังหนึ่ง” ซึ่ง “อยู่ในอากัปกิริยาล้อเลียนและขี้มั่วของพวกเขามาทางผู้คนซึ่งเข้ามา...และกำลังรับส่วนผล

นั้น” แล้วผู้คนเหล่านี้ “ตกลงไปในทางที่ต้องห้ามและหายไป”² พวกเขาไม่สามารถหรืออาจไม่ปรารถนาที่จะอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่

อย่างไรก็ตาม กลุ่มที่สามไม่เพียงแต่ไปถึงต้นไม้แห่งชีวิตสำเร็จเท่านั้น แต่หลังจากนั้นพวกเขาก็ไม่ได้ตกไป พระคัมภีร์ได้อธิบายถึงผู้คนเหล่านี้ว่าพวกเขา “ยึดราวเหล็กไว้แน่นตลอดเวลา, จนพวกเขาเข้ามาและถูกดตัวลงและรับส่วนผลของต้นไม้ นั่น”³ สำหรับกลุ่มนี้ราวเหล็กแทนความปลอดภัยและความมั่นคงที่พวกเขาสามารถค้นพบ และยึดไว้แน่นตลอดเวลา พวกเขาปฏิเสธที่จะปล่อยมือ แม้เพื่อบางสิ่งที่ย่างๆ เช่นการไปขับรถเล่นในชนบทในบ่ายวันอาทิตย์

เอ็ลเคอร์ เดวิด เอ. เบดนาร์สสอนเกี่ยวกับคนกลุ่มนี้ว่า “วลีสำคัญในข้อนี้คือ ‘ยึดราวเหล็กไว้แน่นตลอดเวลา’...บางทีกลุ่มที่สามนี้คงอ่าน และ ศึกษา และ ค้นพระคำของพระคริสต์ ตลอดเวลา...นี่คือกลุ่มที่ท่านและข้าพเจ้าควรพยายามเข้าร่วม”⁴

เราที่เป็นสมาชิกของศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้าในปัจจุบันได้ทำพันธสัญญาที่จะติดตามพระเยซูคริสต์และเชื่อฟังพระบัญญัติ

ของพระเจ้าเป็นเจ้า เมื่อรับบัพติศมาเราทำพันธสัญญาว่าจะยืนเป็นพยานเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด⁵ ช่วยเหลือคนที่อ่อนแอและขัดสน⁶ รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า และกลับใจเมื่อจำเป็น ดังเช่นที่อัครสาวกเปาโลสอนว่า “เพราะว่าเราทุกคนทำบาปและ[ตก] จากพระสิริของพระเจ้า”⁷

ในแต่ละสัปดาห์เรามีโอกาสที่จะเข้าร่วมการประชุมศิลาจารึกซึ่งเราสามารถต่อพันธสัญญาเหล่านี้โดยรับส่วนขนมปังและน้ำของศาสนพิธีศิลาจารึก การปฏิบัติต่างๆ นี้ช่วยให้เราปฏิบัติตามตนอีกครั้งว่าจะติดตามพระเยซูคริสต์และกลับใจเมื่อเราตกไป พระเจ้าทรงสัญญาที่จะให้พระวิญญาณของพระองค์เป็นผู้นำทางและปกป้องเรา

จาก *สั่งสอนกิตติคุณของเรา* ผู้สอนศาสนาสอนว่าการเปิดเผยและประจักษ์พยานมาเมื่อเราเข้าร่วมการประชุมศาสนจักรในวันอาทิตย์ “เมื่อเราเข้าร่วมการประชุมต่างๆ ของศาสนจักรและนมัสการด้วยกัน เราสร้างเสริมกันและกัน การสมาคมกับมิตรสหายและครอบครัวทำให้เรากระปรี้กระเปร่า ศรัทธาของเราจะแข็งแกร่งขึ้นเมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์และเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่ได้

รับการฟื้นฟู”⁸

อาจมีคนถามว่า ทำไมเราจึงมีการแยกเป็นสามการประชุมในวันอาทิตย์และเหตุใดจึงจำเป็นต้องมีแต่ละการประชุม ขอให้เราดูการประชุมทั้งสามนี้สั้นๆ

- การประชุมศิลาจารึกให้โอกาสในการเข้าร่วมศาสนพิธีศิลาจารึก เราต่อพันธสัญญาของเรา เรารับพระวิญญาณในระดับที่เพิ่มขึ้น และได้รับพรเพิ่มเติมจากการสอนและการจรรโลงใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์
- โรงเรียนวันอาทิตย์ช่วยให้เรา “สอนหลักคำสอนของอาณาจักรให้กัน”⁹ เพื่อทุกคนจะ “ได้รับการจรรโลงใจและชื่นชมยินดีด้วยกัน”¹⁰ พลังอันยิ่งใหญ่และสันติสุขส่วนตัวมาถึงเมื่อเราเข้าใจหลักคำสอนของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู
- การประชุมฐานะปุโรหิตเป็นเวลาสำหรับผู้ชายและเยาวชนชาย “เรียนรู้หน้าที่ [ของพวกเขา]”¹¹ และ “ได้รับการแนะนำอย่างสมบูรณ์”¹² และการประชุมสมาคมสงเคราะห์ให้สตรีของศาสนจักรมีโอกาสที่จะ “เพิ่มศรัทธา...เสริมสร้างความเข้มแข็ง

ให้ครอบครัวและบ้าน [ของเธอ] และช่วยผู้ขัดสน”¹³

เช่นเดียวกับเยาวชนหญิงและเด็กๆ ที่มีการประชุมและชั้นเรียนของเขาเองที่ได้รับการสอนพระกิตติคุณขณะเตรียมตัวสำหรับความรับผิดชอบสำคัญที่จะมาถึง ในการประชุมที่มีเอกลักษณ์แต่เกี่ยวพันกันนี้ เราเรียนรู้หลักคำสอน สัมผัสถึงพระวิญญาณและรับใช้กันและกัน แม้ว่าอาจจะมีข้อยกเว้นเนื่องจากระยะทาง ค่าเดินทาง หรือสุขภาพ เราควรพยายามเข้าร่วมทุกการประชุมในวันอาทิตย์ ข้าพเจ้าขอสัญญาว่าพรแห่งปิติและสันติสุขอันยิ่งใหญ่จะมาจาก การนมัสการระหว่างตารางการประชุมสามชั่วโมงในวันอาทิตย์ของเรา

ครอบครัวของเราให้คำมั่นที่จะเข้าร่วมการประชุมในวันอาทิตย์ทุกการประชุมของเรา เราพบว่าสิ่งนี้เสริมสร้างศรัทธาของเราและทำให้เราเข้าใจพระกิตติคุณได้ลึกซึ้งขึ้น เราเรียนรู้ว่าเรารู้สึกดีเกี่ยวกับการตัดสินใจเข้าร่วมการประชุมของศาสนจักร โดยเฉพาะขณะที่เรากลับบ้านและยังคงรักษาวันสะบาโต เราเข้าร่วมทุกการประชุมในวันอาทิตย์แม้ว่า

เราพักร้อนหรือเดินทาง ไม่นานมานี้ลูกสาวของเราคนหนึ่งเขียนมาบอกว่าเธอเข้าโบสถ์ในเมืองหนึ่งขณะที่กำลังเดินทาง และเธอกล่าวเพิ่มว่า “ใช่แล้วค่ะคุณพ่อ หนูเข้าร่วมการประชุมทั้งสามชั่วโมง” เรารู้ว่าเธอได้รับพรในการตัดสินใจที่ซอปรธรรมนี้

เราแต่ละคนมีทางเลือกมากมายที่จะรักษาวันสะบาโตให้ศักดิ์สิทธิ์ มักจะมีกิจกรรมที่ “ดี” บางอย่างอยู่เสมอ ที่เราสามารถและควร จะเสียสละเพื่อเลือกสิ่งที่ดีกว่าในการเข้าร่วมการประชุมของศาสนจักร ที่จริงแล้วนี่คือ ทางหนึ่งที่มาว่า “โกงจิตวิญญาณ [ของเรา] และค่อยๆ พา [เรา] ลงสู่นรก”¹⁴ เราใช้กิจกรรมที่ “ดี” เข้าแทนกิจกรรมที่ “ดีกว่า” หรือ แม้แต่ “ดีที่สุด”¹⁵

ยึดราวเหล็กให้แน่นตลอดเวลาหมายความว่าเมื่อเป็นไปได้เราจะเข้าร่วมการประชุมในวันอาทิตย์ การประชุมศีลระลึก โรงเรียนวันอาทิตย์ และการประชุมฐานะปุโรหิตหรือสมาคมสงเคราะห์ เด็กๆ และเยาวชนเข้าร่วมการประชุมในแต่ละกลุ่มของเขาในปฐมวัย เยาวชนชายและเยาวชนหญิง เราไม่ควรเลือกว่าเราจะเข้าร่วมการประชุมไหน เรายึดพระวจนะของพระเจ้าไว้แน่นโดยนมัสการและเข้าร่วมการประชุมในวันสะบาโตของเรา

ยึดราวเหล็กให้แน่นตลอดเวลาหมายความว่าเราพยายามรักษาพระบัญญัติทุกข้อของพระเจ้าเป็นเจ้า สวดอ้อนวอนเป็นส่วนตัวและเป็นครอบครัวทุกวัน และศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน

ยึดราวเหล็กให้แน่นตลอดเวลาเป็นส่วนของหลักคำสอนของพระคริสต์ตามที่สอนไว้ในพระคัมภีร์มอรมอน เราแสดงศรัทธาของเราในพระเยซูคริสต์ กลับใจจากบาปของเรา เปลี่ยนใจของเรา และจากนั้นทำตามพระองค์ โดยลงไปใต้น้ำแห่งบัพติศมาและรับการยืนยันของประธานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ทรงนำทางและปลอบประโลม และแล้วตั้งที่นี้ไฟสอนไว้ เรา “จะมุ่งหน้า, ตีม้าพระวจนะของพระคริสต์” จนกว่าวาระสุดท้ายของชีวิต¹⁶

พี่น้องของข้าพเจ้า เราเป็นผู้คนแห่งพันธสัญญา เราปรารถนาที่จะทำและรักษาพันธสัญญา และคำสัญญาคือเราจะได้รับ “ทุก

สิ่งที่พระบิดาของเรามี”¹⁷ ขณะที่เรายึดราวเหล็กให้แน่นตลอดเวลาโดยการรักษาพันธสัญญาของเรา เราจะได้รับเสริมกำลังให้ต้านทานการล่อลวงและอันตรายของโลก เราจะสามารถเดินอยู่ในชีวิตมรรตย์ที่เต็มไปด้วยการทำทายนั่นจนกว่าเราจะมาถึงต้นไม้ที่มีผลที่ “มีค่าที่สุดและน่าปรารถนาที่สุดเหนือผลอื่นใดทั้งสิ้น”¹⁸

คุณพ่อของข้าพเจ้าโชคดีมากที่สุดที่ได้แต่งงานกับสตรีที่ดีผู้กระตุ้นให้ท่านกลับมาয়งศาสนจักรเมื่อครั้งวัยเยาว์ของท่านอีกครั้งและเริ่มต้นกระบวนการเดินทางนั้นใหม่ ชีวิตที่ซื่อสัตย์ของพวกท่านเป็นพรต่อลูกๆ และรุ่นหลานถัดมา และบัดนี้ถึงรุ่นของหลานแล้ว

เพียงการตัดสินใจง่ายๆว่าจะเข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมการประชุมนมัสการหนึ่งในวันสะบาโตของเรามีผลแตกต่างอย่างมากมายในชีวิตของครอบครัวของคุณพ่อกับข้าพเจ้า การตัดสินใจในทุกวันของเรามีผลต่อชีวิตของเราในวิธีที่สำคัญมาก การตัดสินใจที่ดูเหมือนเล็กน้อย เช่นจะเข้าร่วมหรือการไม่เข้าร่วมการประชุมศีลระลึกสามารถส่งผลไปยาวนาน แม้จนถึงนิรันดร

ขอให้เราเลือกที่จะขยันหมั่นเพียรและเพิ่มพูนพรอันยิ่งใหญ่และการปกป้องที่

จากการรวมกลุ่มกันและรักษาพันธสัญญา ขอให้เรายึดราวเหล็กให้แน่นตลอดเวลาที่จะนำเราไปสู่ที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์ นี่คือการสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้า ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. 1 นีไฟ 8:21–23.
2. 1 นีไฟ 8:24–28.
3. 1 นีไฟ 8:20; เพิ่มตัวเอน.
4. เดวิด เอ. เบตনার “A Reservoir of Living Water” (คำปราศรัยไฟไรซ์ระบบการศึกษาของศาสนจักร 4 ก.พ. 2007), 8–9; speeches.byu.edu.
5. คู โมไซยาห์ 18:9.
6. คู หลักคำสอนและพันธสัญญา 81:5.
7. โรม 3:23.
8. *สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* (2004), 79.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:77.
10. หลักคำสอนและพันธสัญญา 50:22.
11. หลักคำสอนและพันธสัญญา 107:99.
12. หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:78.
13. *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* (2010), 9.1.1.
14. 2 นีไฟ 28:21.
15. คู ดัลลิน เอช. โอคัส “ดี, ดีกว่า, ดีที่สุด”, *เสี้ยวสนา*, พ.ย. 2007, 133–137.
16. 2 นีไฟ 31:20.
17. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:38.
18. 1 นีไฟ 15:36.

โดย **เจ็ลเจอร์เอเคเรียน โอซา**
แห่ง **สวากเจ็ดสิบ**

จงเงยหน้า

วันนี้คือเวลาที่ต้องมองหาแหล่งความจริงและมั่นใจว่าประจักษ์พยานของเราเข้มแข็ง

เมื่อข้าพเจ้าอายุแปดขวบ คริวเรือของเราส่งข้าพเจ้ากับญาติสองคนไปยังเมืองใกล้เคียง เพื่อรับของชำที่จะใช้ในอีก 15 วันข้างหน้า เมื่อมองย้อนกลับไป ข้าพเจ้าประหลาดใจที่คุณยาย คุณป้าและคุณลุงต่างมั่นใจพวกเรามาก ท้องฟ้ายามเช้าสว่างสดใสขณะที่เราออกเดินทางในกองคาราวานเล็กๆ ด้วยม้าสามตัว

ขณะอยู่กลางทุ่ง เราเกิดความคิดขยอเคยคิดว่าเราควรหยุดพักและเล่นลูกแก้วกัน เราเล่นกัน—เป็นเวลานาน เราวิ่งแต่หมกมุ่นในเกมจนไม่ได้สังเกตเห็น “เครื่องหมายบอกเวลา” เหนือศีรษะเมื่อเมฆครีмпกคลุมทั่วท้องฟ้า กว่าจจะรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น เราก็ไม่มีเวลาแม้แต่จะย้ายม้าของเราฝนตกหนักมาก และลูกเห็บปะทะใบหน้าจนเราคิดไม่ออกว่าจะทำอะไรวันแต่ต้องปลดอานม้าและดึงผ้ารองอานม้ามาคลุมตัวไว้

เราเดินทางต่อไปโดยไม่มีม้า ทั้งเปียกและหนาว แต่เราก็พยายามเคลื่อนไปให้เร็วที่สุดเท่าที่ทำได้ เมื่อเรามาถึงที่หมาย เราเห็นน้ำท่วมถนนกว้างที่เข้าสู่เมืองเหมือนกับมีแม่น้ำขวางอยู่ตรงหน้าเรา ตอนนั้นเรามีทางเลือกอยู่ทางเดียวคือวางผ้าคลุมของเราและปีนข้ามรั้วลวดหนามที่กั้นอยู่รอบเมือง คินนั้นตึกมากแล้ว เราเห็นดินเหนียวเมื่อย่ำและเปียกโชก เรายังมองหาที่พักพิงในบ้านหลังแรกที่เรา

เห็นเมื่อเข้ามาในเมือง ครอบครัวหนุ่มสาวที่แสนดีมาช่วยดูแลเราให้แห้งสบายตัว เลี้ยงเราด้วยเบอริโต้แก้วแสนอร่อย แล้วให้เราไปนอนรวมกันในห้อง ไม่นานเราก็พบว่าห้องนั้นมีพื้นเป็นดินร่วน เราเลยเกิดความคิดขยอเคยอีกที เราเขียนวงกลมบนพื้นและเริ่มเล่นเกมลูกแก้วต่อจนเราล้มตัวหลับอยู่ตรงนั้นนั่นเอง

ในวัยเด็กเรามักจะนึกถึงแต่ตัวเรา เราไม่เคยนึกถึงคนที่เรารักซึ่งกำลังตามหาเราอย่างสิ้นหวังให้เรากลับบ้าน—ถ้าเราคิดได้ เราจะไม่ใช่ชะลอการเดินทางและเล่นเกมที่ไร้ประโยชน์นั้น ถ้าเราฉลาดกว่านี้ เราจะแหงนมองฟ้าสังเกตกลุ่มเมฆที่ก่อตัว และเร่งเดินทางก่อนที่พายุจะมา ตอนนั้นข้าพเจ้ามีประสบการณ์มากชิ้นเล็กน้อย ข้าพเจ้าเตือนตนเองเสมอว่า “อย่าล้มเงยหน้า”

ประสบการณ์ของข้าพเจ้ากับญาติ สอนข้าพเจ้าให้เอาใจใส่เครื่องหมายบอกเวลาของเรา เราอยู่ในพายุ วันเวลาที่อันตรายซึ่งเปาโลอธิบายไว้ว่า “เพราะผู้คนจะเห็นแก่ตัว...ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ อกตัญญู ชั่วร้าย...ใส่ร้ายกัน ไม่ยับยั้งชั่งใจ...รักความสนุกมากกว่ารักพระเจ้า” (2 ทิโมธี 3:2-4)

เมื่อพูดถึงวันเวลาเหล่านี้ เจ็ลเจอร์ดีลลินเอช. โอ๊คส์กล่าวว่า “เราต้องเตรียมพร้อมทั้งทางโลกและทางวิญญาณ...และการเตรียม

ที่ถูกละเลยก็คือสิ่งที่มองไม่เห็นและสิ่งที่ยาก—นั่นคือทางวิญญาณ” (“การเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จมาครั้งที่สอง,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2004, 10)

การให้ความสำคัญเร่งด่วนต่อการเตรียมพร้อมทางวิญญาณในช่วงเวลาที่อันตรายเช่นนั้น ข้าพเจ้าขอให้คำเตือนเกี่ยวกับเครื่องหมายบอกเวลาที่สำคัญมากอย่างหนึ่ง ในงานอาชีพของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าอยู่แถวหน้าของเทคโนโลยี ข้าพเจ้าจึงรู้คุณค่าของสิ่งนี้ โดยเฉพาะในด้านการสื่อสาร ข้อมูลข่าวสารของมนุษย์ในปัจจุบันอยู่แค่ปลายนิ้วมือ แต่อินเทอร์เน็ตก็ยิ่งเต็มไปด้วยสิ่งสกปรกและการนำทางที่ผิด เทคโนโลยีขยายเสรีภาพในการพูดของเรา แต่ก็ให้ความน่าเชื่อถือในทางที่ผิดกับบล็อกเกอร์ที่ไร้คุณภาพโดยวัดจากพื้นฐานจำนวนคนที่เข้าชม นี่คือนิสัยที่เราต้องระวังถึงหลักธรรมนิรันดร์นี้มากกว่าเดิม นั่นคือ “พวกท่านจะรู้จักเขาได้เพราะผลของพวกเขา” (มัทธิว 7:20)

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าขอเตือนว่าอย่าดูภาพสกปรกหรือใส่ใจผู้กล่าวร้ายพระคริสต์และศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ การกระทำทั้งสองอย่างส่งผลเหมือนกันคือ การสูญเสียพระวิญญาณบริสุทธิ์และความคุ้มครองจากพระองค์ สูญเสียพลังคำจูน ตามด้วยบาปและไม่มีความสุขเสมอ

พี่น้องที่รัก ถ้าท่านพบเห็นสิ่งที่เป็นเหตุให้ท่านสงสัยประจักษ์พยานในพระกิตติคุณของท่าน ข้าพเจ้าขอให้ท่านเงยหน้า มองหาบ่อเกิดของปัญญาและความจริงทั้งปวง บำรุงเลี้ยงศรัทธาและประจักษ์พยานของท่านด้วยพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า มีคนพวกนั้นในโลกที่พยายามบั่นทอนศรัทธาของท่านโดยผสมคำเท็จกับความจริงครึ่งหนึ่ง นี่คือนิสัยสำคัญที่ท่านต้องคงไว้ซึ่งการมีค่าควรของพระวิญญาณอย่างสม่ำเสมอ การเป็นเพื่อนกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ใช่ความสะดวกสบายน่ายินดีเท่านั้น—แต่เป็นแก่นแท้ต่อความรอดทางวิญญาณของท่าน ถ้าท่านไม่สั่งสมพระคำของพระคริสต์และฟังการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณอย่างใกล้ชิด ท่านจะถูกหลอก (ดู โจเซฟ สมิธ—มัทธิว 1:37) เราต้องทำสิ่งเหล่านี้

พระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งดีพร้อม และโจเซฟ

บราซีเลีย บราซิล

สมิธผู้ยอมรับว่าตนเองไม่ได้ดีพร้อม ทั้งสองเสียชีวิตจากน้ำมือผู้ใส่ร้ายและไม่ยอมรับประจักษ์พยาน เราจะรู้ได้อย่างไรว่าประจักษ์พยานดังกล่าวเป็นความจริง—ว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้าและเป็นเจ้าและโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์ที่แท้จริง

“พวกท่านจะรู้จักเขาได้เพราะผลของพวกเขา” ผลดีจะมาจากต้นเลวได้ไหม ข้าพเจ้าทราบด้วยตนเองว่าพระเจ้าได้ทรงอภัยบาปและปลดแอกให้ข้าพเจ้า ทรงนำข้าพเจ้าสู่สภาพของความสุซึ่งข้าพเจ้าไม่ทราบด้วยซ้ำว่ามีอยู่จริง ข้าพเจ้าทราบด้วยตนเองว่าโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์เพราะข้าพเจ้าทำตามสัญญาในพระคัมภีร์มอรมอน “ทูลถามพระเจ้าเป็นเจ้า, พระบิดาในสวรรค์, ในพระนามของพระคริสต์ (โมโรไน 10:4) ในถ้อยคำเรียบง่าย คือ จงเผยหน้า

บางคนอาจแนะนำว่าท่านต้องมีหลักฐานเป็นรูปธรรมจึงจะเชื่อในการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์หรือความจริงของการฟื้นฟูพระกิตติคุณ สำหรับคนเหล่านั้นข้าพเจ้าขออภัยถ้อยคำที่แอลมากกล่าวแก่คอริธ์อร์ ผู้พยายามชักจูงคนอื่นไม่ให้เชื่อ “ท่านมีเครื่องหมายเพียงพอแล้ว; ท่านจะทดลองพระเจ้าเป็นเจ้าของท่านหรือ? ท่านจะกล่าวหรือว่า, จงแสดงเครื่องหมายแก่ข้าพเจ้า, ในเมื่อท่านมีประจักษ์พยานของพี่น้องทั้งหมดเหล่านี้ของ

ท่าน, และศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ทั้งหมดด้วย? พระคัมภีร์วางอยู่ต่อหน้าท่าน” (แอลมา 30:44)

ข้าพเจ้ากับท่านคือหลักฐานที่มีชีวิตของอำนาจแห่งการไถ่ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราคือหลักฐานที่มีชีวิตของการปฏิบัติศาสนกิจของศาสดาพยากรณ์โจเซฟและความซื่อสัตย์ของวิสุทธิชนในยุคต้นซึ่งยังคงเข้มแข็งในประจักษ์พยาน ปัจจุบัน ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์ขยายไปทั่วโลกและเติบโตอย่างไม่เคยมีมาก่อน—เป็นที่น้อมรับ เจกเช่นช่วงเวลาของพระคริสต์ จากผู้คนที่อ่อนน้อมโดยไม่ต้องเห็นหรือสัมผัสจึงจะเชื่อ

ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าจะเสด็จมาอีกเมื่อใด แต่ตอนนี้เรากำลังเผชิญช่วงเวลาอันตรรายวันนี้คือเวลาที่ต้องมองหาแหล่งความจริงและมั่นใจว่าประจักษ์พยานของเราเข้มแข็ง

ขอย้อนกลับไปเรื่องของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ากับญาติพี่น้องในเช้าที่แสงแดดจ้าและท้องฟ้าสดใส มีชายคนหนึ่งมาเคาะประตูตามหาเด็กชายที่หลงหายสามคน เขาพาเราขึ้นม้าและเริ่มกลับบ้านผ่านทุ่งหญ้าเดิม ข้าพเจ้าไม่เคยลืม สิ่งที่เราเห็นระหว่างทางกลับบ้าน—จำนวนคนมากมายที่ตามหาเราตลอดทั้งคืนนั้น รถแทรกเตอร์และรถบรรทุกของพวกเขาติดอยู่ในหล่มโคลน พวกเขาเจออานม้า

ที่นี่และเจอม้าที่โน่น เมื่อพวกเขาเห็นเรากำลังกลับบ้าน ข้าพเจ้าสามารถสัมผัสได้ถึงความรักและความห่วงใยของพวกเขา เมื่อเข้ามาในเมือง มีหลายคนกำลังรอเราอยู่และข้างหน้าพวกเขาคือคุณยายที่รักของข้าพเจ้ากับคุณลุงคุณป้า พวกท่านสวมกอดเราและร้องไห้ ปิติอย่างล้นเหลือเมื่อได้พบเด็กที่หลงหาย สิ่งนี้เตือนใจให้ข้าพเจ้าระลึกถึงพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักและห่วงใยเรา พระองค์ทรงรอเรากลับบ้านด้วยพระทัยกระวนกระวาย

ใช่แล้ว มีสัญญาของพายุก่อตัวขึ้นรอบข้างเรา ขอให้เราเงยหน้าและเตรียมตัวให้พร้อม มีความปลอดภัยในประจักษ์พยานที่เข้มแข็ง ขอให้เรายึดมั่นและเสริมสร้างประจักษ์พยานของเราทุกวัน

ข้าพเจ้าทราบว่าเราจะอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวนิรันดร์ พระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเรากำลังรอคอยบุตรธิดาของพระองค์ด้วยพระพาหน์ที่เอื้อมออกมา ข้าพเจ้าทราบว่าพระเยซูคริสต์ พระผู้กอบกู้ยังทรงพระชนม์อยู่ เช่นเดียวกับเบเนโต มนุษย์ไม่ได้เปิดเผยเรื่องนี้แก่ข้าพเจ้า แต่พระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ทรงเปิดเผยแก่ข้าพเจ้า (ดู มัทธิว 16:15-19) ในพระนามศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย เอ็ลเคอร์เทเรนซ์ เอ็ม. วินสัน
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

เข้าใกล้พระเจ้ามากขึ้น

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงต้องการให้เรารักพระองค์จนถึงจุดที่ความประสงค์ของเราเป็นพระประสงค์ของพระองค์

โอลิ หลานชายอายุหกขวบของเราผู้ชอบเรียกข้าพเจ้าด้วยความรักว่า “ป๊อปป๊อ” ต้องไปเอาอะไรบางอย่างจากรถ โอลิไม่รู้ว่าคุณพ่อของเขาเย็นอยู่ในบ้านกดเปิดลิ้นคปรุตรงตู้ด้วยวิธีไหนเมื่อโอลิจะเข้าไป แล้วกดลิ้นคอีกครึ่งเมื่อเขาออกมา โอลิวิ่งเข้าบ้านยิ้มแก้มปริ

ทั้งครอบครัวถามเขาว่า “หนูทำให้ประตูรถเปิดได้อย่างไร แล้วก็ล้อคมันอีก” เขาเพียงแต่ยิ้ม

ลูกสาวของเรา คุณแม่ของเขาพูดขึ้นว่า “สงสัยจะเหมือนที่ป๊อปป๊อทำ— สงสัยหนูจะมีเวทมนตร์เหมือนคุณตา”

เมื่อเรื่องนี้เกิดขึ้นอีกเป็นครั้งที่สองในสองสามนาที่ต่อมา เขาก็ตอบคำถามดังกล่าวเกี่ยวกับความสามารถใหม่ของเขาว่า “มันเป็นสิ่งอัศจรรย์ ผมคิดว่าเพราะป๊อปป๊อรักผมและเป็นเพื่อนสนิทของผม ท่านจึงดูแลผม”

ข้าพเจ้าได้รับพรที่ได้รู้เรื่องสิ่งอัศจรรย์ที่แท้จริงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตของวิสุทธิชนผู้ซื่อสัตย์ทั่วแอฟริกา ปาปัวนิวกินี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และหมู่เกาะแปซิฟิก ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับโอลิ—ข้าพเจ้าคิดว่าเพราะผู้คนที่ซื่อสัตย์เหล่านั้นรู้สึกเกี่ยวกับพระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแบบเดียวกันกับ

ที่โอลิรู้สึกเกี่ยวกับข้าพเจ้า พวกเขารักพระเจ้าเป็นเจ้าในฐานะเพื่อนสนิท และพระองค์ทรงดูแลพวกเขา

สมาชิกของศาสนจักรนี้มีสิทธิ์และหลายคนได้รับพยานฝ่ายวิญญาณและทำพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะติดตามพระเจ้า กระนั้นก็ตาม บางคนมุ่งหน้ามาหาพระองค์ขณะที่คนอื่นไม่ได้ทำเช่นนั้น พวกเขาอยู่ในประเภทไหน

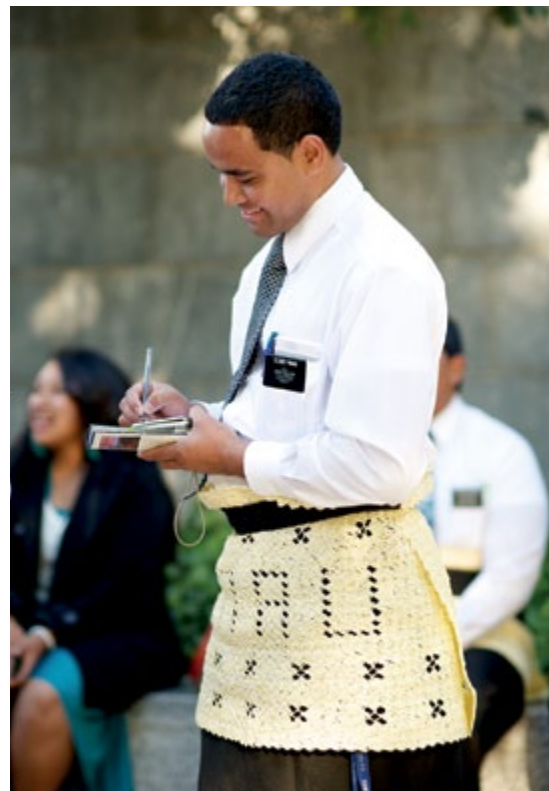
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าควรเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตเรา— เป็นจุดสนใจที่แท้จริงของเรา ใช่หรือเปล่า หรือพระองค์ทรงอยู่ห่างจากความนึกคิดและเจตนาของเราบางครั้ง (ดู โมไซยาห์ 5:13) ให้สังเกตว่าไม่เพียงความนึกคิดของใจเราเท่านั้นที่สำคัญแต่ “เจตนา” ด้วย พฤติกรรมและการกระทำสะท้อนถึงความสุจริตในเจตนาของเราอย่างไร

เป็นลูกชายเรา เมื่ออายุ 16 ปีได้เป็นผู้พูดในการประชุมใหญ่สเตรค เขาถามว่า “ท่านรู้สึกอย่างไรถ้าคนบางคนสัญญาบางอย่างทุกสัปดาห์แต่ไม่เคยรักษาสัญญานั้น” เขาพูดต่อไปว่า “เราจริงจังต่อสัญญาที่เราทำ เมื่อเรารับส่วนศีลระลึกและทำพันธสัญญาที่จะรักษาพระบัญญัติของพระองค์และระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลาหรือไม่”

พระเจ้าประทานหลายวิธีเพื่อช่วยให้เราระลึกถึงพระองค์และพลังคำจูนจากพระองค์ วิธีหนึ่งที่พวกเราส่วนใหญ่ได้รับเหมือนกัน คือ—ความทุกข์ (ดู แอลมา 32:6) เมื่อข้าพเจ้ามองย้อนไปถึงความยากลำบากที่เคยเผชิญ เห็นได้ชัดว่ามีผลต่อการเติบโต ความเข้าใจ และความเอาใจใส่ของข้าพเจ้า สิ่งเหล่านั้นทำให้ข้าพเจ้าใกล้ชิดกับพระบิดาบนสวรรค์และพระบุตรของพระองค์มากขึ้นด้วยประสบการณ์และการชำระใจให้บริสุทธิ์

การนำทางและคำแนะนำของพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง พระองค์ทรงช่วยพี่ชายของเจเร็ดแก้ปัญหาหนึ่งในการทำทนายสองอย่างของเขาเมื่อพระองค์ทรงบอกให้เขาหาอากาศบริสุทธิ์เข้าไปในยานที่เขาสร้างขึ้นด้วยศรัทธา (ดู อีเธอร์ 2:20) พระเจ้าไม่เพียงปล่อยปัญหาในการจัดหาแสงสว่างไว้เพียงชั่วคราวเท่านั้น แต่ทรงทำให้เห็นชัดเจนว่าพระองค์ พระเจ้าทรงยอมให้การทดสอบและการทดลองนี้จำเป็นต่อการแก้ปัญหา และพระองค์นั่นเองที่ทรงส่งลม ผืน และน้ำท่วมมา (ดู อีเธอร์ 2:23–24)

เหตุใดพระองค์จึงทรงทำเช่นนั้น และเหตุใดพระองค์จึงทรงเตือนเราทุกคนให้พาดตนเองออกห่างจากอันตราย ทั้งๆ ที่พระองค์ทรงสามารถหยุดอันตรายนั้นไม่ให้เกิดขึ้นได้ อย่างง่ายดาย ประธานวิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์เล่าเรื่องการเตือนทางวิญญาณให้ย้ายรถม้าที่ท่านกับภรรยาและลูกนอนอยู่ ท่านเห็นกับตาว่าเพียงชั่วครู่หลังจากนั้นได้เกิดพายุหมุน

กระซอกต้นไม้ใหญ่หลุดลอยไปทิ้งรากและ
หล่นลงตรงที่รถม้าเคยจอดอยู่ก่อนหน้านั้น
(ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: วิลฟอร์ด
วูคัฟฟ์ [2004], 48)

ในกรณีตัวอย่างทั้งสองเรื่องนี้ ดินฟ้า
อากาศถูกปรับให้ลดอันตรายนลงได้ แต่นี่คือ
ประเด็น— แทนที่จะทรงแก้ปัญหาด้วยพระ-
องค์เอง พระเจ้าทรงต้องการให้เราพัฒนา
ศรัทธาเพื่อช่วยให้เราพึ่งพาพระองค์ในการ
แก้ปัญหาและวางใจพระองค์ จากนั้นเราจะ
สัมผัสถึงความรักของพระองค์ได้อย่างมั่นคง
ยิ่งขึ้น ทรงพลังยิ่งขึ้น ชัดเจนขึ้น และเป็นส่วน
ตัวมากขึ้น เราจะเป็นหนึ่งเดียวกับพระ-
องค์ และเราสามารถเป็นเหมือนพระองค์
การที่เราเป็นเหมือนพระองค์คือเป้าหมาย
ของพระองค์ อันที่จริง นี่คืออัครมีภาพเช่น
เดียวกับงานของพระองค์ (ดู โมเสส 1:39)

เด็กชายคนหนึ่งพยายามจะปรับพื้นดิน
หลังบ้านให้เรียบเพื่อเขาจะเล่นรถของเขาได้
มีหินก้อนใหญ่ก้อนหนึ่งเป็นอุปสรรค เด็กคน
นั้นทิ้งผลึกทั้งลากจนสุดกำลัง แต่ไม่ว่าเขาจะ
พยายามหนักแค่ไหน หินก้อนนั้นก็ไม่ใช่ขยับ-
เขยื้อนเลย

คุณพ่อเฝ้ามองอยู่ชั่วครู่ แล้วเข้ามาหา
ลูกชายพลางพูดว่า “ลูกต้องใช้กำลังทั้งหมด
เพื่อเคลื่อนย้ายหินก้อนใหญ่ก้อนนี้”

เด็กชายตอบว่า “ผมใช้กำลังทั้งหมดของ
ผมแล้วครับ”

คุณพ่อแย้งว่า “ไม่ ลูกยังใช้ไม่หมด ลูกยัง
ไม่ได้ขอให้พ่อช่วย”

แล้วทั้งสองก็ช่วยกันเคลื่อนย้ายหินออกไป
โดยง่าย

คุณพ่อของเพื่อนข้าพเจ้า ไวบา โรมะ ประ-
ธานสเทศคนแรกของปาปัวนิวกินี ได้รับการ
สอนเช่นกันว่าเขาสามารถหันไปหาพระบิดา
ในสวรรค์ในยามที่ต้องการ เขาและเพื่อนใน
หมู่บ้านจะรอดชีวิตได้ก็ด้วยพืชไร่ที่พวกเขา
เพาะปลูกไว้เท่านั้น วันหนึ่งเขาจุดไฟเผาพื้นที่
ส่วนหนึ่งในไร่ของเขาเพื่อเตรียม
เพาะปลูก แต่เป็นเพราะความแห้งแล้งที่
ยาวนาน และพืชผักที่ปลูกไว้แห้งมาก ไฟ
ที่เขาจุดจึงกลายเป็นไฟแบบเดียวกันกับที่
ประธานโธมัส เอส. มอนสันอธิบายไว้ใน
การประชุมใหญ่ครั้งที่แล้ว (ดู “การเชื่อฟังนำมา
ซึ่งพร,” *เสี้ยวสนา*, พ.ศ. 2013, 89—90) มัน

คอลลีวีลส์ เทกซ์

เริ่มลามไปติดหญ้าและพุ่มไม้ ส่งผลให้เป็น
“ทะเลเพลิง” ตามคำบอกเล่าจากลูกชายของ
เขา เขาเกรงว่าเพื่อนในหมู่บ้านจะสูญเสีย
พืชพันธุ์ธัญญาหาร ถ้าถูกทำลายหมด เขา
จะตกเป็นจำเลยในการพิพากษาของหมู่บ้าน
เนื่องจากไม่สามารถดับไฟได้ เขาจึงระลึกถึง
พระเจ้า

ข้าพเจ้าขออ้างอิงคำพูดของลูกชายเขา
เพื่อนข้าพเจ้า “คุณพ่อคุกเข่าลงบนเนินใน
พุ่มไม้และเริ่มสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์
เพื่อให้ไฟหยุดลาม ทันใดนั้นเกิดเมฆดำก้อน
ใหญ่อยู่เหนือท่านขณะกำลังสวดอ้อนวอน
และฝนก็ตกลงมาอย่างหนัก—แต่เฉพาะ
บริเวณที่ไฟไหม้เท่านั้น เมื่อท่านเหลียวมอง
ไปรอบๆ ท้องฟ้าแจ่มใสทุกแห่งยกเว้นบริเวณ
ที่เปลวไฟลุกไหม้ ท่านแทบไม่เชื่อว่าพระเจ้า
จะทรงตอบคำสวดอ้อนวอนคนธรรมดาเช่น
ท่าน ท่านคุกเข่าลงอีกและร้องไห้เหมือนเด็ก
ท่านบอกว่าท่านชื่นใจที่สุด” (ดู แอลมา 36:3)

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงต้องการให้เรารัก
พระองค์จนถึงจุดที่ความประสงค์ของเราเป็น
พระประสงค์ของพระองค์ แล้วเราจะรู้สึกได้
ถึงความรักนี้และรู้จักอัครมีภาพของพระองค์
จากนั้นพระองค์จะประทานพรเราดังที่พระ-
องค์ทรงต้องการ สิ่งนี้เกิดขึ้นกับนีไฟบุตร
ของฮีลามัน ผู้ก้าวไปถึงจุดที่พระเจ้าวาง
พระทัยเขาอย่างไม่ต้องสงสัย พระองค์จึง
ประทานพรทุกสิ่งที่เขาทูลขอ (ดู ฮีลามัน
10:4-5)

ในหนังสืออธิบายเรื่อง “การเดินทางของ
พาย พาเทล” เขียนโดยยานน์ มาร์เทล พระ-
เอกสงฆ์ซึ่งที่เขาารู้สึกเกี่ยวกับพระคริสต์ว่า
“ผมให้พระองค์ออกจากหัวผมไม่ได้ ยังทำ
ไม่ได้ สามวันมานี้ผมคิดเกี่ยวกับพระองค์
ยิ่งพระองค์อยู่ในหัวผมมากเท่าไร ผมก็ยิ่งสัมผัส
พระองค์ไม่ได้ ยิ่งผมเรียนรู้เกี่ยวกับพระองค์
มากเท่าไร ผมก็ยิ่งไม่อยากจากพระองค์มาก
เท่านั้น” ([2001], 57)

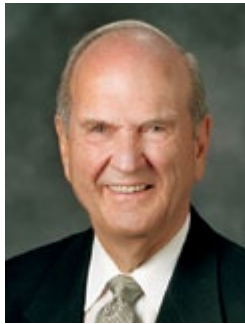
นั่นคือความรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระองค์อยู่ใกล้เสมอ โดยเฉพาะในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และในยามต้องการ ในบางเวลาที่คาดหวังน้อยที่สุด ข้าพเจ้ารู้สึกราวกับว่าพระองค์ทรงแตะไหล่เพื่อให้รู้ว่าพระองค์ทรงรักข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะคืนความรักนั้นได้ในวิธีที่ไม่ดีพร้อมของข้าพเจ้าโดยถวายใจแด่พระองค์ (ดู ค.พ. 64:22, 34)

สองสามเดือนที่ผ่านมาข้าพเจ้านั่งอยู่กับ เอ็ดเดอร์เจฟเฟอรี อาร์. ฮอลแลนด์ขณะที่ท่านมอบหมายผู้สอนศาสนาไปสนามเผยแผ่ของพวกเขา เมื่อเราออกไป ท่านรอข้าพเจ้าขณะที่เราเดิน ท่านโอบไหล่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าบอกท่านว่าท่านเคยทำอย่างเดียวกันนี้ครั้งหนึ่งในออสเตรเลีย ท่านพูดว่า “นั่นเพราะผมรักคุณ” ข้าพเจ้าทราบว่าคุณพูดจริง

ข้าพเจ้าเชื่อว่าถ้าเราสามารถได้รับสิทธิพิเศษในการเดินอย่างเป็นทางการเป็นประจำ พระผู้ช่วยให้รอด เราจะรู้สึกถึงพระพาหุของพระองค์ที่โอบไหล่เราเช่นเดียวกัน ดังเช่นศาสนิกชนที่มุ่งหน้าสู่ออมมาอูส “ใจเรารุ่มร้อนภายใน” (ลูกา 24:32) นั่นคือข้าพเจ้าของพระองค์ “มาดูแลเถิด” (ยอห์น 1:39) นั่นคือคำเชื้อเชิญเป็นการส่วนตัวและการสวมกอดไว้ด้วยคำเชื้อเชิญให้เดินกับพระองค์ด้วยพระพาหุที่โอบไหล่เรา

ขอให้เรามีความรู้สึกมั่นใจเช่นเดียวกับ อีเน็ส ที่แสดงออกในข้อสุดท้ายของหนังสือที่สั้นแต่ลึกซึ้งของท่าน “ข้าพเจ้าชื่นชมยินดีในวันที่ความเป็นมรตัยของข้าพเจ้าจะสวมความเป็นอมตะ, และจะยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์; เมื่อนั้นข้าพเจ้าจะเห็นพระพักตร์พระองค์ด้วยความสุขใจ, และพระองค์จะตรัสแก่ข้าพเจ้า: จงมาหาเราเถิด, เจ้าผู้ได้รับพร, มีที่เตรียมไว้ให้เจ้าอยู่ในปราสาทของพระบิดาแห่งเรา” (อีเน็ส 1:27)

เนื่องจากประสบการณ์ที่หลากหลายและพลังที่พระวิญญาณทรงเป็นพยานต่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ ข้าพเจ้าสัมผัสความรักของพระองค์ เป็นความรู้สึกที่หอมหวานที่สุด ขอให้เราทำสิ่งที่จำเป็นเพื่อให้ความประสงค์ของเราเป็นพระประสงค์ของพระองค์และรักพระองค์อย่างแท้จริง ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย เอ็ดเดอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสัน
แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง

การตัดสินใจเพื่อบริหาร

การใช้เสรีภาพอย่างฉลาดในการตัดสินใจสำคัญยิ่งต่อการเติบโตทางวิญญาณของท่าน ทั้งปัจจุบันและเพื่อบริหาร

พี่น้องที่รักทั้งหลาย แต่ละวันคือวันแห่งการตัดสินใจ ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนเราว่า “การตัดสินใจกำหนดจุดหมายปลายทาง”¹ การใช้เสรีภาพอย่างฉลาดในการตัดสินใจสำคัญยิ่งต่อการเติบโตทางวิญญาณของท่าน ทั้งปัจจุบันและเพื่อบริหาร ท่านไม่เคยเด็กเกินกว่าจะเรียนรู้ไม่เคยโตเกินกว่าจะเปลี่ยนแปลงความปรารถนาอย่างอื่นที่จะเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงเกิดจากความมุ่งมั่นที่ปลูกฝังมาจากสวรรค์เพื่อให้ได้รับความก้าวหน้าในบิรันดร² แต่ละวันนำมาซึ่งโอกาสให้เราตัดสินใจเพื่อบริหาร

เราเป็นสัปดาห์บิรันดร—บุตรธิดาทางวิญญาณของพระบิดาพระมารดาบนสวรรค์ พระคัมภีร์ไบเบิลบันทึกว่า “พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์... และทรงสร้างให้เป็นชายและเป็นหญิง”³ เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าได้ยินคณะนักร้องปฐมวัยร้องเพลงที่เรารัก “ฉันลูกพระเจ้าผู้เป็นเจ้า”⁴ ข้าพเจ้าสงสัยว่า “ทำไมจึงไม่ได้ยินเพลงนั้นจากมารดาที่ขอร้องเพลงหรือบิดาผู้ซื่อสัตย์บ่อกว่านี้” เรา *ทุกคน* มีบุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าหรือหรือ ในความจริงแล้ว ไม่มีใครเลยที่จะ *หยุด* เป็นลูกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้!

ในฐานะบุตรธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เราควรรักพระองค์ด้วยสุดใจและสุดจิตวิญญาณของเรา แม้มากกว่าบิดามารดาบนแผ่นดินโลกของเรา⁵ เราควรรักเพื่อนบ้านของเราดุจพี่น้อง ไม่มีพระบัญญัติใดยิ่งใหญ่กว่าพระ-

บัญญัติเหล่านี้⁶ และเราพึงเคารพคุณค่าชีวิตมนุษย์เสมอ ตลอดช่วงชีวิตมากมายแต่ละช่วง พระคัมภีร์สอนว่าร่างกายและวิญญาณคือจิตวิญญาณของมนุษย์⁷ ในฐานะสัปดาห์ที่ประกอบด้วยสองส่วน ท่านจึงสามารถขอบพระทัยพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสำหรับของประทานอันหาค่ามิได้ของร่างกายและวิญญาณที่ท่านได้รับ

ร่างกายมนุษย์

หลายปีในอาชีพแพทย์ทำให้ข้าพเจ้ามีความเคารพอย่างลึกซึ้งต่อร่างกายมนุษย์ เนื่องจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงสร้างเพื่อเป็นของประทานแก่ท่าน ร่างกายจึงมหัศจรรย์อย่างที่สุด! ลองนึกถึงตาที่ท่านใช้มอง หูที่ท่านใช้ฟัง และนิ้วที่ท่านสัมผัสสิ่งอัศจรรย์รอบกายสมองที่ให้ท่านเรียนรู้ คิด และหาเหตุผล หัวใจที่สูบฉีดไม่หยุดทั้งกลางวันและกลางคืนโดยที่ท่านแทบไม่รู้ตัว⁸

ร่างกายของท่านป้องกันตัวเอง ความเจ็บปวดเกิดขึ้นเพื่อเป็นการเตือนว่ามีบางอย่างผิดปกติและต้องได้รับการดูแล โรคติดเชื้อคุกคามเป็นครั้งคราว และเมื่อเป็นเช่นนั้น ภูมิคุ้มกันจะก่อตัวขึ้นเพื่อเพิ่มแรงต้านทานการติดเชื้อครั้งต่อไป

ร่างกายของท่านซ่อมแซมตัวเอง บาดแผลและรอยฟกช้ำสามานดั้งเดิม กระดูกหักกลับมาแข็งแรงได้อีกครั้ง ข้าพเจ้ายกมาเพียงตัวอย่างเล็ก ๆ น้อย ๆ ของคุณสมบัติอันมหัศจรรย์ที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าประทานแก่ร่างกายของท่าน

แม้กระนั้นยังดูเหมือนว่าในทุกครอบครัว หากไม่ใช่ทุกคน สภาพร่างกายที่เป็นอยู่

บางอย่างต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ⁹ แบบแผนที่ใช้รับมือกับสภาพท้าทายเช่นนั้นประทานมาจากพระเจ้า พระองค์ตรัสว่า “เราให้ความอ่อนแอแก่มนุษย์เพื่อพวกเขาจะนอบน้อม; ... เพราะหากพวกเขาอ่อนน้อมต่อมตน... และมีศรัทธาในเรา, เมื่อนั้นเราจะทำให้สิ่งที่อ่อนแอกลับเข้มแข็งสำหรับพวกเขา.”¹⁰

วิญญานที่แจ่มจรัสจักจะอยู่ในร่างกายที่ไม่สมบูรณ์แบบ¹¹ อันที่จริงของประทานของการมีร่างกายเช่นนั้นสามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวได้เมื่อบิดามารดาและพี่น้องเต็มใจปรับชีวิตเพื่อดูแลเด็กที่เกิดมาพร้อมกับความต้องการพิเศษ

กระบวนการชราภาพเป็นของประทานจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเช่นเดียวกับความตาย ความตายในบั้นปลายชีวิตมรรตัยของท่านจำเป็นต่อแผนอันสำคัญยิ่งแห่งความสุขของพระเจ้า-

เป็นเจ้า¹² เพราะเหตุใดเล่า เพราะความตายจะทำให้วิญญานของท่านกลับบ้านไปหาพระองค์ได้¹³ จากมุมมองนี้วันตร์ ความตายเป็นเรื่องก่อนเวลาอันควรก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นไม่พร้อมที่จะพบพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

เพราะร่างกายของท่านเป็นส่วนสำคัญยิ่งในแผนนิรันดรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า จึงไม่ค่อยน่าแปลกใจที่อัครสาวกเปาโลอธิบายว่าร่างกายเป็น “วิหารของพระเจ้า”¹⁴ แต่แต่ละครั้งที่ท่านมองเข้าไปในกระจก จงมองว่าร่างกายเป็นวิหารของท่าน ความจริงดังกล่าว—ซึ่งเราควรสำนึกคุณทุกวัน—สามารถเป็นอิทธิพลบวกต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีที่ท่านจะดูแลร่างกายและใช้ร่างกาย การตัดสินใจเหล่านั้นจะกำหนดจุดหมายปลายทางของท่าน เป็นเช่นนี้ได้หรือไม่ เพราะร่างกายของท่านเป็นวิหารสำหรับวิญญานท่าน และวิธีที่ท่านใช้ร่างกายส่งผล

ต่อวิญญานของท่าน การตัดสินใจบางอย่างที่จะกำหนดจุดหมายปลายทางนิรันดรของท่านได้แก่

- ท่านจะเลือกดูแลและใช้ร่างกายของท่านอย่างไร
- ท่านจะเลือกพัฒนาคุณลักษณะทางวิญญานข้อใด

วิญญานมนุษย์

วิญญานของท่านเป็นสิ่งนิรันดร พระเจ้าตรัสกับศาสดาพยากรณ์อับราฮัมว่า “ก่อนที่เจ้าจะลอบจากครรภ์ เราก็ได้กำหนดตัวเจ้าไว้”¹⁵ พระเจ้าตรัสคล้าย ๆ กันนี้เกี่ยวกับเยเรมีย์¹⁶ และคนอื่น ๆ มากมาย¹⁷ พระองค์ตรัสแม้กระทั่งเกี่ยวกับท่านในเรื่องนี้¹⁸

พระบิดาบนสวรรค์ของท่านทรงรู้จักท่านมานาน ท่านในฐานะบุตรหรือธิดาของพระองค์ได้รับเลือกจากพระองค์ให้มายังแผ่นดินโลกในช่วงเวลานี้โดยเฉพาะ เพื่อเป็นผู้นำในงานอันยิ่งใหญ่ของพระองค์บนแผ่นดินโลก¹⁹ ท่านได้รับเลือก *ไม่ใช่* เพราะลักษณะทางร่างกายแต่เพราะคุณลักษณะ *ทางวิญญาน* เช่น ความเก่งกาจ ความกล้าหาญ ความสุจริตของใจ ความกระหายความจริง ความหิวโหยปัญญา และความปรารถนาจะรับใช้ผู้อื่น

ท่านพัฒนาคุณลักษณะบางอย่างเหล่านี้มาแล้วก่อนเกิด คุณลักษณะอื่น ๆ ท่านสามารถพัฒนาได้ที่บนแผ่นดินโลก²⁰ เมื่อท่านเพียรแสวงหา²¹

คุณลักษณะสำคัญยิ่งทางวิญญานคือการควบคุมตนเอง—ความเข้มแข็งที่จะให้เหตุผลมาก่อนความต้องการ การควบคุมตนเองสร้างมโนธรรมอันแข็งแแกร่ง และมโนธรรมของท่านกำหนดปฏิกิริยาตอบสนองทางศีลธรรมในสถานการณ์ยาก ๆ ที่ล่อลวงและทดลองเรา การอดอาหารช่วยให้วิญญานท่านพัฒนาการควบคุมความต้องการทางร่างกาย นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มการเข้าถึงความช่วยเหลือจากสวรรค์ เพราะทำให้การสวดอ้อนวอนของท่านมีพลังมากขึ้น เหตุใดจึงต้องควบคุมตนเอง พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงปลุกฝังความต้องการอันทรงพลังไว้ในตัวเราสำหรับการบำรุงเลี้ยงและความรัก ซึ่งสำคัญยิ่งต่อการทำให้เผ่าพันธุ์มนุษย์ดำรงอยู่ต่อไป²² เมื่อเราควบคุมความต้องการของเราภายในขอบเขตกฎของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เราจะมีชีวิตที่ยืนยาวขึ้น มีความรักมากขึ้น และปีติอันบริบูรณ์²³

จึงไม่น่าแปลกใจเลยว่า การล่อลวงส่วนใหญ่ที่จะเบี่ยงเบนจากแผนแห่งความสุขของ

พระเจ้าเป็นเจ้าของมาจากการนำความต้องการ
ประการสำคัญ ๆ ที่พระองค์ประทานให้ไปใช้
ในทางที่ผิด การควบคุมความต้องการไม่ง่าย
เสมอไป ไม่มีใครจัดการความต้องการได้
อย่างสมบูรณ์แบบ²⁴ ความพลัดพลัดเกิดขึ้น
มีการทำผิดพลาด มีการกระทำบาป แล้วเรา
จะทำอย่างไร เราสามารถเรียนรู้จากสิ่งเหล่านั้น
และเราสามารถกลับใจได้อย่างแท้จริง²⁵

เราสามารถเปลี่ยนพฤติกรรม แม้ความ
ปรารถนาของเราเปลี่ยนแปลงได้ อย่งไร
นะหรือ? มีเพียงหนทางเดียว การเปลี่ยน-
แปลงที่แท้จริง—การเปลี่ยนแปลงถาวร—
สามารถเกิดขึ้นได้ผ่านอำนาจการรักษา ซ้ำระ-
ล้าง และทำให้เป็นไปได้แห่งการชดใช้ของ
พระเยซูคริสต์²⁶ พระองค์ทรงรักท่าน—ท่าน
ทุกคน!²⁷ ทรงยอมให้ท่านเข้าถึงเดชะานุภาพ
ของพระองค์เมื่อท่านรักษาพระบัญญัติด้วยความ
กระตือรือร้น จริงจัง และเคร่งครัด ซ้ำ
เรียบง่ายและชัดเจน พระกิตติคุณของพระเยซู
คริสต์ คือ พระกิตติคุณของการเปลี่ยนแปลง!²⁸

วิญญาณมนุษย์ที่เข้มแข็ง ผู้สามารถควบคุม
ความต้องการทางเนื้อหนังได้ ย่อมเป็นนาย
เหนืออารมณ์และกิเลสโดยไม่ตกเป็นทาสของ
มัน อิสราภาพเช่นนี้สำคัญยิ่งต่อวิญญาณเอก
เช่นออกซิเจนสำคัญต่อร่างกาย! อิสราภาพที่
เกิดจากการเป็นทาสตนเองคือการทำหลุดพ้นที่
แท้จริง!²⁹

เรา “เป็นอิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิต

นิรันดร์...หรือจะเลือกการเป็นเชลยและความ
ตาย”³⁰ เมื่อเราเลือกเส้นทางที่สูงกว่าไปสู่
เสรีภาพและชีวิตนิรันดร์ เส้นทางนั้นมีการ
แต่งงานรวมอยู่ด้วย³¹ วิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ประกาศว่า “การแต่งงานระหว่างชายและ
หญิงได้รับแต่งตั้งจากพระเจ้าเป็นเจ้าของ
ครอบครัวเป็นศูนย์กลางต่อแผนของพระเจ้า
สร้างเพื่อจุดหมายปลายทางนิรันดร์ของบุตร
ธิดาของพระองค์” เรายังทราบด้วยว่า “เพศ
เป็นบุคลิกภาพสำคัญของแต่ละบุคคลก่อน
ชีวิตมรตัย ขณะมีชีวิตมรตัย และเป็นเครื่อง
บ่งบอกอัตลักษณ์และจุดประสงค์นิรันดร์”³²

การแต่งงานระหว่างชายและหญิงเป็น
รากฐานหลักคำสอนของพระเจ้าและสำคัญ
มากต่อแผนนิรันดร์ของพระเจ้าเป็นเจ้าของ
แต่งงานระหว่างชายและหญิงเป็นแบบแผน
ของพระเจ้าสำหรับชีวิตอันบริบูรณ์บน
แผ่นดินโลกและในสวรรค์ แบบแผนการแต่ง-
งานของพระเจ้าไม่อาจนำไปปฏิบัติโดย
มิชอบ เข้าใจผิด หรือตีความหมายผิด ๆ ได้³³
ถ้าคุณต้องการมีปิตีที่แท้จริง แบบแผนการ
แต่งงานของพระเจ้าปกป้องอำนาจการ
ให้กำเนิดอันศักดิ์สิทธิ์และปิดันเกิดจากความ
สัมพันธ์ที่แท้จริงระหว่างคู่สมรส³⁴ เราทราบ
ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของแต่งงานให้อาตมกับเอวา
ก่อนที่พวกเขาจะประสบปิตจากความสัมพันธ์
ฉันสามีภรรยา³⁵

ในสมัยเรา รัฐบาลห่วงใยเป็นพิเศษเรื่อง

ปกป้องการแต่งงาน เพราะครอบครัวที่เข้มแข็ง
ถือเป็นวิถีที่ดีที่สุดในการเลี้ยงดูอนุชนรุ่นหลังให้
มีสุขภาพดี มีการศึกษา ความผาสุก และความ
เจริญรุ่งเรือง³⁶ แต่รัฐบาลถูกอิทธิพลครอบงำ
อย่างหนักจากกระแสสังคมและปรัชญาทาง
โลกเมื่อร่างกฎหมาย แก้ไข และนำไปบังคับ
ใช้ ไม่ว่ารัฐจะบัญญัติกฎหมายไว้อย่างไร
หลักคำสอนของพระเจ้าเกี่ยวกับการแต่งงาน
และศีลธรรม *จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง*³⁷ พึง
ระลึกว่า บาป ถึงแม้มนุษย์จะทำให้ชอบด้วย
กฎหมาย แต่ก็ยังเป็นบาปในสายพระเนตร
ของพระเจ้าเป็นเจ้าของอยู่!

แม้ว่าเราต้องเลียนแบบความกรุณาปรานี
และการอุณยธรรมของพระเจ้าช่วยให้รอด แม้ว่า
เราต้องให้ความสำคัญต่อสิทธิและความรู้สึก
ของบุตรธิดาทุกคนของพระเจ้าเป็นเจ้าของ
แต่เราไม่สามารถเปลี่ยนหลักคำสอนของพระองค์ได้
ไม่ใช่หน้าที่ของเราที่จะเปลี่ยน เรามีหน้าที่
ศึกษา ทำความเข้าใจ และอ้างหลักคำสอน
ของพระองค์

วิถีพระชนม์ชีพของพระเจ้าช่วยให้รอดนั้นดี
วิถีของพระองค์รวมถึงความบริสุทธิ์ทางเพศ
ก่อนแต่งงานและความซื่อสัตย์ต่อคู่ครองใน
ชีวิตแต่งงาน³⁸ วิถีของพระเจ้าเป็นหนทาง
เดียวให้เราประสบความสุขที่ยาวนาน วิถีของ
พระองค์นำการปลอบโยนอันยั่งยืนมาสู่เรา
และนำสันติสุขอันจีรังมาสู่บ้านของเรา ยิ่งไป
กว่านั้น วิถีของพระองค์นำเรากลับบ้านไปหา

พระองค์และพระบิดาบนสวรรค์ของเรา นำเราไปสู่ชีวิตนิรันดร์และความสูงส่ง³⁹ นี่เป็นส่วนสำคัญที่สุดในงานและรัศมีภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ⁴⁰

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า แต่ละวันคือวันแห่งการตัดสินใจ และการตัดสินใจของเรากำหนดจุดหมายปลายทางให้เรา วันหนึ่งเราแต่ละคนจะยืนเบื้องพระพักตร์พระเจ้าในการพิพากษา⁴¹ เราแต่ละคนจะมีการสัมภาษณ์ส่วนตัวกับพระเยซูคริสต์⁴² เราจะต้องชี้แจงการตัดสินใจต่าง ๆ ที่เราทำเกี่ยวกับร่างกายของเรา คุณลักษณะทางวิญญาณของเรา และวิธีที่เราให้เกียรติแบบแผนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสำหรับการแต่งงานและครอบครัว ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังขอให้เราเลือกอย่างฉลาดในแต่ละวันเพื่อวันนั้น ในพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โทมัส เอส. มอนตัน, “Decisions Determine Destiny” (ไฟรีเชิร์ชระบบการศึกษาของศาสนจักร, 6 พ.ย. 2005), 3; speeches.byu.edu.
2. แนวคิดเรื่องความก้าวหน้าในนิตินทรีย์ไว้อย่างดี โดย คัมเบิลยู. คัมเบิลยู. เฟลล์ส ในข้อความเพลงสวด “If You Could Hie to Kolob” (*Hymns*, บทเพลงที่ 284) ข้อ 4 อ่านว่า “ไรกาลอวสานคุณธรรม / ไรกาลอวสานคุณทนาย / ไรกาลอวสานปัญญา / ไรกาลอวสานความสว่าง / ไรกาลอวสานเอกภาพ / ไรกาลอวสานวัยเยาว์ / ไรกาลอวสานฐานะปุโรหิต / ไรกาลอวสานสิ่งจา” ข้อ 5 จบว่า “ไรกาลอวสานรัศมีภาพ / ไรกาลอวสานความรัก / ไรกาลอวสานการดำรงอยู่ / ไรกาลอวสานบ่อน้ำ”
3. ปฐมกาล 1:27; ดู โคลโลสี 3:10; แอลมา 18:34; อีเธอร์ 3:15; โมเสส 6:9 ด้วย.
4. “ฉันถูกพระเจ้าเป็นเจ้าของ,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 149.
5. ดู มัทธิว 10:37.
6. ดู มาระโก 12:30–31.
7. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:15.
8. กลไกอื่น ๆ จากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของในร่างกายของท่านเช่นกัน ธาตุต่าง ๆ เช่น โซเดียม โพแทสเซียม และแคลเซียม รวมทั้งสารประกอบต่าง ๆ เช่น น้ำ กลูโคส และโปรตีน ล้วนจำเป็นต่อการอยู่รอด ร่างกายจัดการกับแก๊ส เช่น ออกซิเจนและคาร์บอนไดออกไซด์ สร้างฮอร์โมน เช่น อินซูลิน แอดรีนาลีน ไทรอกซิน ระดับของแต่ละอย่างก็กล่าวมานี้และส่วนประกอบอื่น ๆ อีกหลายอย่างในร่างกายจัดระเบียบตัวเองโดยอัตโนมัติภายในขอบเขตที่แน่นอน มีกลไกควบคุมที่สัมพันธ์กันระหว่างต่อมต่าง ๆ ในร่างกาย ตัวอย่างเช่น ต่อมไทรอยด์ที่อยู่ล่างสุดของสมองปล่อยฮอร์โมนหนึ่งออกมากกระตุ้นส่วนนอกของต่อมหมวกไตเพื่อผลิตฮอร์โมนของต่อมหมวกไตชั้นนอก เมื่อระดับฮอร์โมนชั้นนอกเพิ่มขึ้นจะไปกดปริมาตรถ่ายออกของฮอร์โมนกระตุ้นที่เกิดจากต่อมไทรอยด์และในทางกลับกันด้วยเช่นกัน อุณหภูมิร่างกายของท่านรักษาระดับปกติอยู่ในช่วง 98.6 F หรือ 37 C ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่เส้นศูนย์สูตรหรือขั้วโลกเหนือก็ตาม

9. สภาพบางอย่างเห็นได้ชัดอย่างง่ายดาย แต่บางอย่างแฝงเร้น บางอย่างเป็นกรรมพันธุ์ บางอย่างไม่ใช่ บางคนมีความโน้มเอียงที่จะเกิดมะเร็ง บางคนมีภูมิแพ้ และอื่น ๆ เราแต่ละคนสามารถให้ตัวตนต่อความอ่อนแอของตนเองและเรียนรู้ด้วยความอ่อนน้อมถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงสอน เพื่อที่ความอ่อนแอนั้นจะกลับเป็นความเข้มแข็งได้
10. อีเธอร์ 12:27.
11. สภาพบางอย่างจะไม่ได้รับการแก้ไขอย่างสมบูรณ์จนกว่าจะถึงการฟื้นคืนชีวิต เมื่อ “สิ่งทั้งปวงจะทรงนำกลับคืนสู่ร่างอันถูกต้องและบริบูรณ์” (แอลมา 40:23)
12. ดู แอลมา 42:8.
13. ผู้แต่งหนังสือสวดเขียนว่า “ความตายของผู้จงรักภักดีต่อพระองค์สำคัญในสายพระเนตรพระยาห์เวห์” (สวด 116:15) ความตายเป็นสิ่งสำคัญล้ำค่า เพราะสำหรับวิสุทธิชน นั่นคือ “การต้อนรับกลับบ้าน” ไปสู่พระเจ้า
14. 1 โครินธ์ 3:16; ดู 6:19 ด้วย.
15. อับราฮัม 3:23.
16. ดู เยเรมีย์ 1:5.
17. ดู แอลมา 13:2–3.
18. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 138: 55–56.
19. ดู แอลมา 13:2-3; หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:38-57.
20. คุณลักษณะแห่ง “ศรัทธา, คุณธรรม, ความรู้, ความซื่อสัตย์, ความอดทน, ความกล้าหาญที่นิ่ง, ความเหมือนพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, จิตกุศล, ความนอบน้อม, [และ] ความขยันหมั่นเพียร” (หลักคำสอนและพันธสัญญา 4:6) ล้วนอยู่ในบรรดาของประทานฝ่ายวิญญาณที่เราสามารถพัฒนาและได้รับ ความสำคัญคุณเป็นคุณลักษณะทางวิญญาณอีกอย่างหนึ่งที่สามารถพัฒนาได้ ความสำคัญคุณมีอิทธิพลต่อสภาพอารมณ์และประสิทธิภาพการทำงาน เมื่อท่าน “เกิดทางวิญญาณจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแล้ว” ท่านจะรับรูปลักษณะของพระองค์ไว้ในสีหน้าของท่านด้วยความสำคัญคุณ (ดู แอลมา 5:14)
21. ดู 1 โครินธ์ 14:1–12; โมโรไน 10:8–19; หลักคำสอนและพันธสัญญา 46:10–29.
22. บางคนถูกล่อลวงให้รับประทานมากเกินไป “โรคอ้วนอยู่ในขั้นระบาดไปทั่วโลกแล้ว ด้วยอัตราผู้เสียชีวิตอย่างน้อย 2.8 ล้านคนต่อปีอันเป็นผลเนื่องมาจากภาวะน้ำหนักเกิน” (“10 Facts on Obesity,” องค์การอนามัยโลก, มี.ค. 2013, www.who.int/features/factfiles/obesity/en) บางคนถูกล่อลวงให้รับประทานน้อยเกินไป ภาวะเบื่ออาหารและโรคบูลิเมียทำลายชีวิตมากมาย รวมถึงชีวิตแต่งงานและครอบครัว บางคนถูกล่อลวงด้วยความปรารถนาทางเพศที่พระเจ้าสร้างทรงห้าม รายละเอียดซึ่งแจ้งอยู่ใน *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* ซึ่งกล่าวว่า “กฎแห่งความบริสุทธิ์ทางเพศของพระเจ้าถือการละเว้นความสัมพันธ์ทางเพศนอกการแต่งงานตามกฎหมายและการซื้อสัตย์ในชีวิตสมรส... การล่วงประเวณี การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศระหว่างชายกับชายหรือหญิงกับหญิง และการปฏิบัติทุกอย่างที่ไม่บริสุทธิ์ผิดธรรมชาติ หรือผิดศีลธรรม ถือว่าเป็นบาป” อ้างอิงต่อจากคู่มือ “พฤติกรรมรักร่วมเพศถือว่าละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ขัดกับจุดประสงค์ด้านพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ และทำให้ผู้คนสูญเสียพรซึ่งจะพบได้ในชีวิตครอบครัว

- และในศาสนพิธีแห่งความรอดของพระกิตติคุณ ... แม้ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมรักร่วมเพศ แต่ศาสนจักรเข้าไปและเคารพบุคคลที่ถูกต้องซึ่งใจให้สนใจเพศเดียวกัน” ([2010], 21.4.5; 21.4.6)
23. ดู 1 โครินธ์ 6:9–20; ยากอบ 1:25–27; หลักคำสอนและพันธสัญญา 130:20–21. และเราพึงระลึกเสมอว่า “มนุษย์เป็นอยู่, เพื่อพวกเขาจะมีบิด” (2 นิโไฟ 2:25)
  24. ชีวิตมรดกเป็นช่วงเวลาแห่งการทดสอบ ดังที่อธิบายไว้ในพระคัมภีร์ว่า “พวกเขาจะพิสูจน์พวกเขาโดยวิธีนี้, เพื่อรู้ว่าพวกเขาทำอะไรทั้งปวงไม่ว่าอะไรก็ตามที่พระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาจะทรงบัญชาพวกเขาหรือไม่” (อับราฮัม 3:25)
  25. ดู โมไซยาห์ 4:10; แอลมา 39:9; สีมานัน 15:7. *คู่มือเล่ม 2* ซึ่งมีข้อความนี้ “พฤติกรรมรักร่วมเพศจะได้รับภัยผ่านกรกลับใจอย่างแท้จริง” (21.4.6)
  26. โดยผ่านการชดใช้ของพระเยซูคริสต์และโดยการเชื่อฟังหลักธรรมพระกิตติคุณ มนุษยชาติทั้งปวงจะรอด “ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 138:4; หลักแห่งความเชื่อข้อ 3)
  27. ดู อีเธอร์ 12:33–34; โมโรไน 8:17.
  28. ดู โมไซยาห์ 5:2; แอลมา 5:12–14.
  29. ดู โรม 8:13–17; กาลาเทีย 5:13–25; หลักคำสอนและพันธสัญญา 88:86.
  30. 2 นิโไฟ 2:27.
  31. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 131: 1–4.
  32. “ครอบครัว, ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เล็โฮนา*, พ.ย. 2010, ปกหลังด้านใน.
  33. ดู มัทธิว 19:4–6; โมไซยาห์ 29:26–27; สีมานัน 5:2. แต่ละคนเกิดมาพร้อมกับลักษณะพิเศษเฉพาะตัว โครโมโซม และดีเอ็นเอ (กรดดีออกซีไรโบนิวคลีอิก) ดีเอ็นเอเป็นโมเลกุลที่มีรหัสคำสั่งพันธุกรรมซึ่งใช้ในพัฒนาการและการทำหน้าที่ของเซลล์สิ่งมีชีวิต ดีเอ็นเอของแต่ละคนสร้างขึ้นเมื่อดีเอ็นเอจากบิดาและมารดา มารวมกันเพื่อสร้างดีเอ็นเอของร่างกายใหม่—นี่คือความเป็นหุ้นส่วนกันระหว่างบิดา มารดา และบุตร
  35. ดู ปฐมกาล 2:24–25; 3:20–21; 4:1–2, 25.
  36. ดร.แพทริก เอฟ. ฟาแกน เขียนว่า “หน่วยโครงสร้างจำเป็นซึ่งส่งผลต่อภาวะทางเศรษฐกิจ (คือ) ครีวเรือนของบิดามารดาที่สมรสกัน—โดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัวที่มีบุตรและนมัสการเป็นประจำทุกสัปดาห์ การสมรสทุกครั้งที่ให้เด็กวัยเรียนใหม่ขึ้นมา ซึ่งเป็นหน่วยเศรษฐกิจอิสระที่สร้างรายได้ใช้จ่าย ออมเงิน และลงทุน” (“The Family GDP: How Marriage and Fertility Drive the Economy,” *The Family in America*, vol. 24, no. 2 [Spring 2010], 136.
  37. ดู อพยพ 20:14; เลวีนิติ 18:22; 20:13; เฉลยธรรมบัญญัติ 5:18; มัทธิว 5:27–28; มาระโก 10:19; ลูกา 18:20; โรม 1:26–27; 13:9; โมไซยาห์ 13:22; 3 นิโไฟ 12:27–28; หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:24; 59:6.
  38. ดู กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “This Thing Was Not Done in a Corner,” *Ensign*, พ.ย. 1996, 49.
  39. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 14:7.
  40. ดู โมเสส 1:39.
  41. ดู 2 นิโไฟ 9:41, 46; โมไซยาห์ 16:10.
  42. เราจะได้รับการตัดสินใจตามการกระทำและความปรารถนาของเรา (ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 137:9; ดู ฮีบรู 4:12; แอลมา 18:32; หลักคำสอนและพันธสัญญา 6:16; 88:109 ด้วย).

โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน

จนกว่าเราจะพบกันอีก

ขอให้เรามีเมตตาต่อกันมากขึ้น และขอให้เราทำงานของพระเจ้าอยู่เสมอ

พี่น้องทั้งหลาย ใจข้าพเจ้าอิมเอบเมื่อเรามาถึงช่วงสุดท้ายของการประชุมใหญ่สามัญที่ยอดเยี่ยมของศาสนจักร เราได้รับอาหารทางวิญญาณเมื่อเราฟัง

คำแนะนำและประจักษ์พยานของผู้พูดในแต่ละภาคการประชุม นับเป็นพรที่เราได้มาประชุมกันที่ศูนย์การประชุมใหญ่อันโออาแห่งนี้อย่างสงบและ

ปลอดภัย การประชุมใหญ่นี้ครอบคลุมข้ามทวีปไปยังผู้คนทุกหนแห่งอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน แม้ในความเป็นจริงเราจะอยู่ห่างไกลจากหลายท่าน แต่เราสัมผัสถึงวิญญาณของท่าน

ถึงเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับการปลดในการประชุมใหญ่ครั้งนี้ ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณจากใจจริงแทนผู้คนที่ศาสนจักรสำหรับวันเวลาที่ท่านอุทิศตนรับใช้ ผู้คนนับไม่ถ้วนได้รับพรจากการที่ท่านกระทำคุณประโยชน์ในงานของพระเจ้า

ข้าพเจ้าขอขอบคุณคณะนักร้องประสานเสียงแทเบอรนาเคิลและคณะนักร้องอื่นๆ ที่มีส่วนร่วมในการประชุมใหญ่ครั้งนี้ บทเพลงของท่านไพเราะและเพิ่มพระวิญญาณอย่างมากซึ่งเราสัมผัสได้ในแต่ละภาคการประชุม

ข้าพเจ้าขอบคุณท่านทั้งหลายสำหรับคำสวดอ้อนวอนเพื่อข้าพเจ้าและเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ตลอดจนเจ้าหน้าที่ระดับสามัญทุกคนของศาสนจักร คำสวดอ้อนวอนเหล่านั้นเสริมกำลังเรา

ขอพรจากสวรรค์จงสถิตกับท่าน ขอให้บ้านของท่านเต็มไปด้วยความรัก ความสุขภาพ อ่อนน้อม และพระวิญญาณของพระเจ้า ขอให้ท่านบำรุงเลี้ยงประจักษ์พยานในพระกิตติคุณตลอดเวลา เพื่อประจักษ์พยานจะคุ้มครองท่านจากความทุกข์ทรมานของปฏิภักษ์ บัดนี้การประชุมใหญ่สิ้นสุดลงแล้ว ขอให้เราเดินทางกลับบ้านอย่างปลอดภัย ขอพระวิญญาณซึ่งเราสัมผัสที่นี่ทรงสถิตกับเราเมื่อเราทำสิ่งต่างๆ ที่ต้องทำในแต่ละวัน ขอให้เรามีเมตตาต่อกันมากขึ้น และขอให้เราทำงานของพระเจ้าอยู่เสมอ

พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอพระเจ้าเป็นเจ้าประทานพรท่าน ขอให้สันติสุขที่พระองค์ทรงสัญญาไว้อยู่กับท่านเวลานี้และตลอดไป ข้าพเจ้ากล่าวคำอำลาจนกว่าเราจะพบกันอีกในหกเดือน ในพระนามของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา แม้พระเจ้าพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

โดย ลินคา เค. เบอร์ตัน
ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

พลังอำนาจ ปิติ และ ความรักจากการรักษา พันธสัญญา

*ดิฉันเชื่อเชิญให้เราแต่ละคนประเมินว่าเรารักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพียงใด โดย
วัดจากว่าเรามีความสุขเพียงใดในการรักษาพันธสัญญา*

ดิฉันจะเริ่มต้นด้วยการเล่าเรื่องราวที่
ประทับใจดิฉัน
คำวันหนึ่งชายคนหนึ่งเรียกแกะ
ห้าตัวของเขาให้เข้าคอกในเวลากลางคืน
ครอบครัวของเขา มองด้วยความสนใจยิ่ง
ขณะที่เขาเพียงพูดว่า “มานี่” และในทันใด
แกะทั้งห้าตัววิ่งมาหาเขา ด้วยความรักความเมตตา
เขาลูบหัวแกะสี่ตัวอย่างนุ่มนวล แกะตัวเล็ก
เสียงของเขาและรักเขา

แต่แกะตัวที่ห้าไม่ได้วิ่งมาหา แกะตัวนี้
เป็นแกะเทศเมียตัวใหญ่ เมื่อไม่กี่สัปดาห์
ก่อนหน้านั้นเจ้าของเอามาให้เขาบอกว่ามัน
ไม่เชื่อง คือ และมักพาให้แกะตัวอื่นออกนอก
ทาง เจ้าของใหม่รับแกะเข้ามาและผูกมันไว้
ในทุ่งของเขาเองสองสามวันเพื่อจะเรียนรู้ไม่
หนีไปที่อื่น เขาสอนมันอย่างอดทนให้รักเขา
และรักแกะตัวอื่นจนในที่สุดเหลือแต่เชือก
สั้นๆ ผู้ครอบครองเท่านั้น ไม่ต้องผูกติดไว้กับหลัก

คำวันนั้นขณะที่ครอบครัวของเขาเฝ้าดู
ชายคนนั้นเดินเข้าไปหาแกะเทศเมียตัวนั้น

ซึ่งยืนอยู่ชายทุ่ง เขาพูดอย่างนุ่มนวลอีกครั้ง
ว่า “มานี่สิ เจ้าไม่ถูกล่าแล้วนะ เจ้าเป็นอิสระ
แล้ว” จากนั้นเขาเอื้อมมือออกไปด้วยความ
รักและวางมือบนหัวมัน และเดินกลับมากับ
มัน พร้อมกับแกะตัวอื่นไปที่คอก¹

ด้วยเจตนาธรรมของเรื่องราวนี้ ดิฉันสวด
อ้อนวอนขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยให้
เราเรียนรู้ด้วยกันในคำคืนนี้เกี่ยวกับการรักษา
พันธสัญญา การทำและรักษาพันธสัญญา
หมายถึงการเลือกที่จะผูกมัดตนเองกับพระ-
บิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ เป็นการ
ให้คำมั่นว่าจะติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เป็น
การวางใจในพระองค์และปรารถนาที่จะแสดง
ความสำนึกคุณสำหรับราคาที่พระองค์ทรง
ชำระเพื่อปลดปล่อยให้เราเป็นอิสระผ่านของ
ประทานอันเป็นนิจแห่งการชดใช้

เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์อธิบาย
ว่า “พันธสัญญาคือข้อตกลงที่ผูกมัดทาง
วิญญาณ สัญญาอันศักดิ์สิทธิ์กับพระเจ้าผู้เป็น
เจ้าพระบิดาของเราว่าเราจะดำเนินชีวิต คิด
และกระทำตามวิธีที่กำหนด—วิธีที่พระบุตร

ของพระองค์ พระเจ้าพระเยซูคริสต์ พระบิดา
พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสัญญา
จะประทานสง่าราศีของชีวิตนิรันดร์เป็นการ
ตอบแทน”² ในสัญญาที่ผูกมัดนั้น พระเจ้า
ทรงกำหนดเงื่อนไขและเราตกลงที่จะรักษา
เงื่อนไข การทำและรักษาพันธสัญญาของ
เราเป็นการแสดงออกถึงคำมั่นของเราที่จะ
เป็นเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด³ แนวคิดคือ
พยายามที่จะมีเจตคติที่กล่าวไว้เป็นอย่างดี
ในสภามวลีต่อไปนี้เป็นเพลงสวดอันเป็นที่ชื่น
ชอบ “ข้าจะไปที่พระองค์บัญชา... ข้าจะพูด
สิ่งพระองค์บัญชา... ข้าจะเป็นดังพระองค์
บัญชา”⁴

เหตุที่ต้องทำและรักษาพันธสัญญา

1. การรักษาพันธสัญญาเสริมสร้าง
ความเข้มแข็ง ทำให้มีพลังอำนาจ และ
ให้ความคุ้มครอง

นี่ไฟเห็นในนิมิตถึงพรสำคัญที่พระเจ้า
ประทานแก่ผู้รักษาพันธสัญญา “และเหตุ-
การณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นีไฟ, เห็น
เดชานุภาพของพระเมษโปดกของพระเจ้าผู้เป็น
เจ้า, ว่าลงมา... บนผู้คนแห่งพันธสัญญาของ
พระเจ้า,... และพวกเขาเมื่ออายุคือความชอบ
ธรรมและเดชานุภาพของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าใน
รัศมีภาพอันยิ่งใหญ่.”⁵

เมื่อเร็วๆ นี้ดิฉันพบกับเพื่อนใหม่คนหนึ่ง
เธอเป็นพยานว่าหลังจากที่เธอได้รับเอ็นดาว-
เมนท์พระวิหาร เธอรู้สึกถึงความเข้มแข็งด้วย
พลังอำนาจที่จะต่อต้านการล่อลวงที่เธอเคย
มีปัญหามาก่อน

เมื่อเรารักษาพันธสัญญาของเรา เราได้รับ
ความกล้าหาญและความเข้มแข็งด้วยเพื่อ
ช่วยให้เราแบกภาระของกันและกัน ซิสเตอร์
ที่ใจแตกสลายคนหนึ่งมีลูกชายที่กำลังประสบ
กับการทำหายทางศีลธรรมที่หนักหน่วง เนื่อง
จากศรัทธาของเธอที่มีต่อพี่น้องสตรีสมาคม
สงเคราะห์ในฐานะผู้รักษาพันธสัญญา เธอ
รวบรวมความกล้าเชื่อเชิญพวกเขาออกอาหาร
และสวดอ้อนวอนให้ลูกชายของเธอ สตรีคน
หนึ่งกล่าวว่าเธอน่าจะขอคำสวดอ้อนวอน
เช่นเดียวกันจากพี่น้องสตรีของเธอ หลายปี
ก่อน ลูกชายของเธอเองมีปัญหา เสียหายที่
เธอไม่ได้เชื่อเชิญให้พี่น้องสตรีช่วยครอบครัว
เธอแบกภาระนี้ พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า
“ถ้าท่านรักกันและกัน ดังนั้นแหละทุกคนก็จะ
รู้ว่าท่านเป็นสาวกของเรา”⁶

เรียบง่าย

บิดามารดาที่ซื่อสัตย์มีสิทธิ์ที่จะรู้ว่าพวกเขาจะตอบสนองความต้องการของลูกๆ ได้ดีที่สุดอย่างไร ขณะที่บิดามารดาแสวงหาและกระทำตามการเปิดเผยส่วนตัว ปรีชาด้วยกัน ดูแลและสอนหลักการเรียบง่ายของพระกิตติคุณ พวกเขาจะมีพลังอำนาจที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งและคุ้มครองครอบครัวของพวกเขา สมาชิกครอบครัวคนอื่นๆ สามารถช่วยได้ด้วย คุณปู่ที่น่ารักของดิฉันสอนถึงความสำคัญของการรักษาสัญญาผ่านเพลงธรรมดาเพลงหนึ่งที่ร้องอย่างนี้ “ก่อนที่จะทำสัญญา นึกถึงความสำคัญเสียก่อน จากนั้นเมื่อทำไปแล้ว สลักมันไว้ในใจ สลักมันไว้ในใจ” เพลงสั้นๆ นี้สอนด้วยความรัก ความเชื่อมั่น และพลังอำนาจ เพราะคุณปู่สลักคำสัญญาของท่านไว้ในใจท่าน

มารดาที่ฉลาดคนหนึ่งที่ดีฉันรู้จักตั้งใจให้ลูกๆ พยายามพร้อมกับเธอในการรักษาพันธสัญญาของเธอ เธอแบกรับภาระของเพื่อนบ้าน มิตรสหาย และสมาชิกในครอบครัวอย่างมีความสุข—และปลอบโยนผู้ที่ต้องการคำปลอบโยน ไม่แปลกใจเลยที่ไม่นานมานี้ ลูกสาวที่อายุน้อยของเธอมาขอความช่วยเหลือเพื่อจะรู้วิธีปลอบโยนเพื่อนของเธอที่คุณพ่อเพิ่งจะเสียชีวิต นั่นเป็นสถานการณ์ดียิ่งที่จะสอนว่าความปรารถนาและการกระทำของเธอที่จะปลอบโยนเพื่อนเป็นวิธีหนึ่งในการรักษาพันธสัญญาบัพติศมาของเธอ เราจะคาดหวังให้เด็กทำและรักษาพันธสัญญาพระวิหารได้อย่างไรถ้าเราไม่คาดหวังให้พวกเขา รักษาพันธสัญญาแรก—พันธสัญญาบัพติศมา

เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตตีให้ข้อสังเกตว่า “พรยิ่งใหญ่ที่สุดประการหนึ่งที่เราจะให้โลกได้คือพลังของบ้านที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง บ้านที่สอนพระกิตติคุณ รักษาพันธสัญญา และอบอวลด้วยความรัก”¹¹ มีวิธีใดบ้างที่เราสามารถสร้างบ้านที่เตรียมลูกๆ ของเราให้ทำและรักษาพันธสัญญาพระวิหาร

- เราสามารถค้นพบด้วยกันถึงความหมายของการมีค่าควรต่อในบริบทของพระวิหาร
- เราสามารถค้นพบด้วยกันถึงวิธีที่จะฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์ เนื่องจากเรา

โอ พี่น้องสตรี เราทุกคนมีภาระที่ต้องแบก และภาระที่ต้องแบงับัน คำเชื่อเชิญให้แบกภาระของกันและกันคือคำเชื่อเชิญให้รักษาพันธสัญญาของเรา คำแนะนำของลูซี่ แม็คสมิธถึงพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์กลุ่มแรกตรงกับยุคสมัยนี้มากกว่ายุคสมัยใด “เราจะต้องทะนุถนอมกัน ดูแลกัน ปลอบโยนกัน และได้รับคำสั่งสอน เพื่อเราทุกคนจะนั่งอยู่ในฟ้าสวรรค์ด้วยกัน”⁷ นี่คือการรักษาพันธสัญญาและการเยี่ยมสอนในรูปแบบที่ดีที่สุด

พระคัมภีร์มอรมอนเตือนเราว่าแม้กระทั่งศาสดาพยากรณ์แอลมาก็ต้องแบกภาระของการมีบุตรชายที่ดีอรัน แต่แอลมาได้รับพรที่พี่น้องในพระกิตติคุณที่รักษาพันธสัญญา ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสอย่างลึกซึ้งสู่พระเจ้าและเรียนรู้อึ้งถึงความหมายของการแบกภาระของกันและกัน เราคุ้นเคยกับข้อพระคัมภีร์ที่โมไซยาห์พูดถึงศรัทธาอันยิ่งใหญ่แห่งคำ

สวดอ้อนวอนของแอลมาเพื่อบุตรของท่าน แต่บันทึกได้กล่าวไว้ว่า “พระเจ้าทรงได้ยิน คำสวดอ้อนวอนจากผู้คน *ของพระองค์*, และ คำสวดอ้อนวอนจากผู้คน *จากแอลมา*, ผู้รับใช้ของพระองค์ด้วย”⁸

เรารู้ว่าพระเจ้าทรงเบิกบาน “ในจิตวิญญาณที่กลับใจ”⁹ แต่เราปรารถนาเห็นสิ่งอื่นใดคือให้ลูกหลานของเราทำตามคำแนะนำของประธานเฮนรี่ บี. อาयरริงก์ให้ “เริ่มต้นแต่เนิ่นๆ และมุ่งมั่น” ในการทำและรักษาพันธสัญญา¹⁰ เมื่อไม่นานมานี้ มีคำถามที่จริงจังและกระตุ้นความคิดในสภาฐานะบุโรฮีตและผู้นำองค์กรช่วย “เราคาดหวังจริง ๆ ไหมที่จะให้เด็กอายุแปดขวบรักษาพันธสัญญาของพวกเขา” ขณะที่เราปรึกษากัน มีคำแนะนำว่าวิธีหนึ่งที่จะเตรียมเด็กให้ทำและรักษาพันธสัญญาบัพติศมาอันศักดิ์สิทธิ์คือช่วยให้พวกเขาเรียนรู้ที่จะทำและรักษาคำสัญญาที่

เอ็นดาวแมนท์พระวิหารโดยการเปิดเผย เราจึงต้องเรียนรู้ทักษะอันสำคัญนั้น

- เราสามารถค้นพบด้วยกันถึงวิธีเรียนรู้ผ่านทางการใช้สัญลักษณ์ โดยเริ่มด้วยสัญลักษณ์ศักดิ์สิทธิ์ของบัพติศมาและศีลระลึก
- เราสามารถค้นพบด้วยกันว่าทำไมร่างกายจึงศักดิ์สิทธิ์ ทำไมบางครั้งจึงกล่าวว่าเป็นพระวิหาร เสื้อผ้าและการแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเกี่ยวข้องกับธรรมชาติอันศักดิ์สิทธิ์ของเสื้อผ้าพระวิหารอย่างไร
- เราสามารถค้นพบแผนแห่งความสุขในพระคัมภีร์ ยิ่งเราค้นเคยกับแผนของพระบิดาบนสวรรค์กับการขอใช้ในพระคัมภีร์มากเท่าไร การนมัสการที่พระวิหารจะยิ่งมีความหมายมากขึ้นเท่านั้น
- เราสามารถเรียนรู้เรื่องราวของบรรพชนด้วยกัน ค้นคว้าประวัติครอบครัว ทำดัชนี และทำงานพระวิหารแทนคนตายให้คนที่เรารักซึ่งล่วงลับไปแล้ว
- เราสามารถค้นพบด้วยกันถึงความหมายของคำต่างๆ เช่น เอ็นดาวแมนท์ ศาสนพิธี การฝึกหัด ฐานะปุโรหิต กุญแจ และคำอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการนมัสการในพระวิหาร
- เราสามารถสอนว่าเราไปพระวิหารเพื่อทำพันธสัญญากับพระบิดาบนสวรรค์—เรากลับบ้านเพื่อรักษาพันธสัญญาเหล่านั้น¹²

ขอให้เราระลึกถึงแนวคิดเรื่อง “ดี ดีกว่า และดีที่สุดใน” ขณะที่เราสอน¹³ เป็นเรื่องดีที่จะสอนลูกๆ ของเราเกี่ยวกับพระวิหาร เป็นการดีกว่าที่จะเตรียมและคาดหวังให้พวกเขาทำ และรักษาพันธสัญญา เป็นการดีที่สุดที่จะแสดงให้พวกเขาเห็นโดยการเป็นแบบอย่างว่าเราแนบสนิทกับพันธสัญญาบัพติศมาและพันธสัญญาพระวิหารของเราอย่างขึ้นบาน ฟีน้องสตรี เราตระหนักถึงบทบาทอันสำคัญในงานแห่งความรอดขณะที่เรารำรุงเลี้ยงสอน และเตรียมลูกๆ ให้ก้าวหน้าไปตามเส้นทางแห่งพันธสัญญาใหม่? พลังอำนาจที่จะทำเช่นนี้จะเกิดขึ้นเมื่อเรายกย่องและรักษาพันธสัญญาของเรา

2. การรักษาพันธสัญญาจำเป็นต่อความสุขที่แท้จริง

ประธานโรมัส เอส. มอนสันสอนว่า “พันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์มีไว้ให้เรายกย่อง และความ

ซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาเหล่านี้เป็นข้อเรียกร้องสำหรับความสุข”¹⁴ ใน 2 นี้ไฟกล่าวไว้ว่า “และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือเรามีชีวิตอยู่ตามทางแห่งความสุข”¹⁵ ในตอนต้นของบทเดียวกันนี้เราเรียนรู้ว่านี่ไฟและผู้คนของเขาเพิ่งสร้างพระวิหาร แน่ใจว่าพวกเขาเป็นผู้รักษาพันธสัญญาที่มีความสุข และในแอลมาเราอ่านว่า “แต่คุณเถิดนับแต่วันเวลาของนีไฟแล้ว, ไม่เคยมีเวลาใดเลยในบรรดาผู้คนของนีไฟที่เป็นสุข, ยิ่งไปกว่าในวันเวลาของโมโรไน”¹⁶ ทำไม เราเรียนรู้ในข้อก่อนหน้านั้นว่าพวกเขา “ซื่อสัตย์ในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า”¹⁷ ผู้รักษาพันธสัญญาคือผู้รักษาพระบัญญัติ

ดิฉันชอบพระคัมภีร์ที่อ่านว่า “และบัดนี้เมื่อผู้คนได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ [หมายถึงถ้อยคำที่อธิบายถึงพันธสัญญาบัพติศมา], พวกเขาปรบมือด้วยปีติ, และร้องว่า: นี่คือการปรารถนาของใจเรา.”¹⁸ ดิฉันชอบความปรารถนาของใจพวกเขา พวกเขาปรารถนาอย่างมีความสุขที่จะทำและรักษาพันธสัญญาของพวกเขา

วันอาทิตย์วันหนึ่งสตรีสาวคนหนึ่งเปล่งเสียงร้องอย่างรื่นเริงว่า “วันนี้ฉันรับศีลระลึก” ท่านชื่นชมยินดีในสิทธิพิเศษนี้เป็นครั้งสุดท้ายเมื่อไร และเราจะแสดงออกถึงสิ่งนี้ได้อย่างไร เราทำสิ่งนี้โดยระลึกถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด *เสมอ* และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ *เสมอ* ซึ่งรวมถึงการรักษาวันสะบาโตของพระองค์ให้ศักดิ์สิทธิ์ เราทำสิ่งนี้โดยระลึกถึงพระองค์ *เสมอ* เมื่อเราสวดอ้อนวอนส่วนตัวและเป็นครอบครัว ศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน และจัดสังสรรค์ในครอบครัวทุกสัปดาห์ *เสมอ* เมื่อเราสับสนหรือไม่จริงจังกับสิ่งที่สำคัญเหล่านี้ เรากลับใจและเริ่มต้นอีก

การทำและรักษาพันธสัญญาของเราอย่างเบิกบานให้เหตุผลและความหมายแก่ศาสนพิธีแห่งความรอดอันศักดิ์สิทธิ์และสำคัญที่เราต้องได้รับเพื่อจะได้ “ทุกสิ่งที่มีพระบิดามี”¹⁹ ศาสนพิธีและพันธสัญญาเป็น “หลักชัยทางวิญญาณ” ที่ประธานฮิงส์ลีย์กล่าวถึงเมื่อท่านสอนว่า “วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นผู้คนแห่งพันธสัญญา นับจากวันที่ได้รับ

บัพติศมาผ่านประสบการณ์ทางวิญญาณเรื่อยมา เราทำสัญญากับพระเจ้าและพระองค์ทรงทำสัญญากับเรา พระองค์ทรงรักษาสัญญาของพระองค์ *เสมอ* ผ่านทางผู้รับใช้ที่มีอำนาจของพระองค์ แต่สิ่งนี้เป็น การทดสอบที่สำคัญยิ่งของชีวิตเราเพื่อดูว่า *เรา* จะทำและรักษาพันธสัญญากับพระองค์หรือไม่”²⁰

3. การรักษาพันธสัญญาของเราแสดงให้เห็นถึงความรักของเราที่มีต่อพระเจ้า ช่วยให้อวดและพระบิดาในสวรรค์ของเรา

จากเหตุผลทั้งปวงที่เราควรจะทำเพื่อ ยิ่งขึ้นในการรักษาพันธสัญญาของเรา เหตุผลข้อนี้มีความน่าสนใจมากกว่าทุกข้อ—ความรัก ข้อหนึ่งในพันธสัญญาเดิมเป็นข้อที่ประทับใจดิฉันเมื่อเราไตร่ตรองถึงหลักธรรมแห่งความรัก มีใครบ้างในบรรดาพวกเราที่ไม่ประทับใจกับความรักของยาโคบและราเชลของเรื่องความรักในไบเบิลดังที่เราอ่าน “ยาโคบก็รับให้อยู่เจ็ดปีเพื่อได้ราเชล เป็นเหมือนน้อยวันเพราะเขารักเธอ”²¹ ฟีน้องสตรี เรารักษาพันธสัญญาของเราด้วยความรักที่ล้ำลึกและอุทิศตนเช่นนี้หรือไม่

เหตุใดพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเติมพระทัยรักษาพันธสัญญาของพระองค์กับพระบิดา และทรงทำพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ให้เกิดสัมฤทธิ์ผลเพื่อขอใช้บาปของโลก นั่น

ที่จะเป็นผู้รักษาพันธสัญญา นี่จะเป็นวิธีที่เราแสดงความรักของเราที่มีต่อพระบิดาในสวรรค์และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา ทั้งสองพระองค์ที่ดิฉันเป็นพยานด้วยความรักยิ่ง ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. คู ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “ท่านเป็นอิสระ,” *เลียวโฮนา* มี.ค. 2013, 16-18.
2. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “รักษาพันธสัญญา: ข่าวสารสำหรับคนที่รับใช้งานเผยแผ่,” *เลียวโฮนา*, ม.ค. 2012, หน้า 49.
3. คู “เข้าใจพันธสัญญาของเรากับพระผู้เป็นเจ้า,” *เลียวโฮนา*, ก.ค. 2012, หน้า 23.
4. “ข้าจะไปที่พระองค์บัญชา,” *เพลงสวด*, บทเพลงที่ 136.
5. 1 นิโอฟ 14:14.
6. ยอห์น 13:35.
7. Lucy Mack Smith, ใน *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 25.
8. โมไซยาห์ 27:14; เน้นด้วยเอน.
9. หลักคำสอนและพันธสัญญา 18:13.
10. คู เฮนรี่ บี. อายริงก์, “การเตรียมพร้อมทางวิญญาณ: เริ่มต้นแต่เนิ่นๆ และมุ่งมั่น,” *เลียวโฮนา*, พ.ย. 2005, หน้า 45-48.
11. ริชาร์ด จี. สก็อตต์, “เพื่อให้มีสันติสุขในบ้าน,” *เลียวโฮนา*, พ.ค. 2013, 30.
12. คู D. Todd Christofferson, “The Gospel Answers Life’s Problems and Challenges” (worldwide leadership training meeting, Feb. 2012), LDS.org/broadcasts.
13. คู คลิน เอช. โอลด์, “ดี ดีว่า ดีที่สุด,” *เลียวโฮนา*, พ.ย. 2007, หน้า 133.
14. Thomas S. Monson, “Happiness—the Universal Quest,” *Ensign*, Oct. 1993, 4; or *Liahona*, Mar. 1996, 5.
15. 2 นิโอฟ 5:27.
16. แอลมา 50:23.
17. แอลมา 50:22.
18. โมไซยาห์ 18:11.
19. หลักคำสอนและพันธสัญญา 84:38.
20. คู เฮนรี่ บี. อายริงก์ “เป็นพยานของพระผู้เป็นเจ้า” *เลียวโฮนา* มี.ค. 1997 หน้า 33.
21. ปฐมวัย 29:20.
22. ยอห์น 3:16.
23. Joseph Fielding Smith, “Importance of the Sacrament Meeting,” *Relief Society Magazine*, Oct. 1943, 592.
24. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ “พระบัญญัติสำคัญข้อแรก” *เลียวโฮนา*, พ.ย. 2012 หน้า 84.
25. ยอห์น 14:21.
26. ยอห์น 10:11.

คือความรักของพระองค์ต่อพระบิดาของพระองค์และความรักของพระองค์ที่ทรงมีต่อเรา เหตุใดพระบิดาจึงเต็มพระทัยที่จะยอมให้พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดและพระบุตรที่ดีพร้อมของพระองค์ทนทุกข์ต่อความเจ็บปวดเกินกว่าพรณาได้เพื่อแบกรับบาป ความปวดร้าวใจ ความป่วยไข้ และความทุพพลภาพของโลกและทุกสิ่งที่ไม่ยุติธรรมในชีวิตนี้ เราพบคำตอบในถ้อยคำเหล่านี้ “พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์”²²

“ถ้าเราสำนึกในพระกรุณาธิคุณต่อพรอันมากมายของเราอย่างเต็มที่ซึ่งเป็นของเรา ผ่านการไถ่ที่กระทำเพื่อเรา ไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าจะทรงขอจากเราแล้วเราจะไม่กระตือรือร้นและเต็มใจทำ”²³ จากคำพูดนี้ของประธานโจเซฟ ฟิลดิงก์ สมัยที่กล่าวว่าการรักษาพันธสัญญาเป็นวิธีหนึ่งที่จะแสดงความรักของเราต่อการขาดใจอันเป็นนิจที่เข้าใจไม่ได้ของพระผู้ช่วยให้รอดและพระผู้ไถ่และความรักอันดีพร้อมของพระบิดาในสวรรค์ของเรา

เอ็ดเดอร์ฮอลล์แลนด์แนะนำอย่างน่าประทับใจว่า “ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าประสบการณ์ของเราจะเป็นอย่างไรในวันพิพากษา แต่ข้าพเจ้าจะแปลกใจมากถ้าในการสนทนานั้นพระผู้-

เป็นเจ้าจะไม่ทรงถามเราอย่างเดียวกับที่พระคริสต์ตรัสถามเปโตร ‘เจ้ารักเราไหม’²⁴ ดิฉันนี่ดิฉันเชื่อเชิญให้เราแต่ละคนประเมินว่าเรารักพระผู้ช่วยให้รอดเพียงใด โดยวัดจากว่าเรามีความสุขเพียงใดในการรักษาพันธสัญญา พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่า “ใครที่มีบัญญัติของเราและประพฤติตามบัญญัติเหล่านั้น คนนั้นเป็นคนที่รักเราและคนที่รักเจ้านั้นพระบิดาจะทรงรักเขาและเราจะรักเขาและจะสำแดงตัวให้ปรากฏแก่เขา”²⁵ เราทุกคนต้องการการมาปรากฏของพระผู้ช่วยให้รอดเป็นประจำในชีวิตประจำวันของพวกเขาเพียงไร

ขอให้เราจดจำว่าแม้ผู้ที่เคยออกนอกกลุ่มนอกทางในอดีตหรือผู้ที่ประสบปัญหาที่จะรู้สึกถึงการสัมผัสจากพระหัตถ์ของพระเมษบาลผู้ประเสริฐบนศีรษะของพวกเขาและได้ยินสุรเสียงของพระองค์กล่าวว่า “มาสิ เจ้าไม่ได้ถูกกล่าวอีกต่อไป เจ้าเป็นอิสระแล้ว” พระผู้ช่วยให้รอดผู้ตรัสว่า “เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี ผู้เลี้ยงที่ดียอมสละชีวิตของตนเพื่อฝูงแกะ”²⁶ พระองค์ทรงพูดเช่นนั้นได้เพราะพระองค์ทรงรักษาพันธสัญญาของพระองค์ด้วยความรัก จากนั้นคำถามของเราคือ เราจะพูดเช่นนั้นได้ไหม ขอให้เรารุดหน้าด้วยศรัทธา จิตใจอันร่าเริง และด้วยความปรารถนาอันยิ่งใหญ่

โคย แคลโรล เอ็ม. สตีเฟนส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

เรามีเหตุผลสำคัญ ที่จะชื่นชมยินดี

เมื่อท่านรัก เฝ้าดูแล และรับใช้ผู้อื่นในวิธีเล็กน้อยและเรียบง่าย ท่านกำลังมีส่วนอย่างแท้จริงในงานแห่งความรอด

เมื่อพ่อสามีของดิฉันสิ้นชีวิต ครอบครัวเรามาารวมกันเพื่อทักทายผู้ที่มาร่วมแสดงความอาลัย ตลอดเย็นวันนั้นเมื่อดิฉันพบปะสนทนากับครอบครัวและเพื่อนๆ ดิฉันมักจะสังเกตเห็นพอร์เตอร์ หลานชายวัย 10 ขวบของเรายืนอยู่ใกล้แม่สามีดิฉัน—“คุณยายทวด” ของเขา บางครั้งเขายืนอยู่ข้างหลังเธอ เฝ้ามองเธอ ครั้งหนึ่งดิฉันสังเกตเห็นเขาคดองแขนกับเธอ ดิฉันมองเขาดูมือเธอ กอดเธอเล็กน้อย และยื่นเคียงข้างเธอ

หลายวันหลังจากนั้น ดิฉันดึงภาพนี้ออก

ไปจากความคิดไม่ได้ ดิฉันได้รับการกระตุ้นเตือนให้ส่งข้อความไปหาพอร์เตอร์ บอกเขาถึงสิ่งที่ดิฉันสังเกตเห็น ดิฉันส่งอีเมลไปหาเขา บอกเขาว่าดิฉันเห็นอะไรและรู้สึกอย่างไร ดิฉันเตือนพอร์เตอร์ถึงพันธสัญญาที่เขาทำเมื่อรับบัพติศมา โดยยกคำพูดของแอลมาในโมไซยาห์บทที่ 18

“และบัดนี้, เมื่อท่านปรารถนาจะเข้ามาสู่คอกของพระผู้เป็นเจ้า, และเรียกว่าเป็นผู้คนของพระองค์, และเต็มใจจะแบกภาระของท่านและกัน, เพื่อมันจะได้เบา;

“แท้จริงแล้ว, และเต็มใจที่จะโคกเศร้ากับคนที่โคกเศร้า; แท้จริงแล้ว, และปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน, และยื่นเป็นพยานเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าทุกเวลาและในทุกสิ่ง, และในทุกแห่งที่ท่านอยู่, แม้จนถึงความตาย, ...เพื่อท่านจะมีชีวิตนิรันดร์—

“...หากนี่เป็นความปรารถนาของใจท่านแล้ว, ท่านมีอะไรขัดข้องเล่าที่จะรับบัพติศมาในพระนามของพระเจ้า, เพื่อเป็นพยานต่อพระพักตร์พระองค์ว่าท่านเข้ามาในพันธสัญญากับพระองค์, ว่าท่านจะรับใช้พระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์, เพื่อพระองค์จะเทพระวิญญาณของพระองค์ลงมาให้ท่านให้มากมายยิ่งขึ้น?”¹

ดิฉันอธิบายกับพอร์เตอร์ว่าแอลมาสอนไว้ว่าผู้ที่ต้องการรับบัพติศมาต้องเต็มใจรับใช้พระเจ้าโดยการรับใช้ผู้อื่น—ซึ่งชีวิต! ดิฉันบอกว่า “ยายไม่ทราบว่าคุณรู้หรือไม่ว่าแต่ที่หลานแสดงความรักความห่วงใยคุณยายทวด นั่นคือการรักษาพันธสัญญาของหลาน เรา รักษาพันธสัญญาทุกวันเมื่อเรามีเมตตา แสดงความรัก และดูแลกัน ยายแค่อยากจะบอกว่าภูมิใจในตัวหลานที่เป็นผู้รักษาพันธสัญญา! เมื่อหลานรักษาพันธสัญญาซึ่งทำไว้เมื่อรับบัพติศมา หลานจะพร้อมรับการแต่งตั้งสู่ฐานะบรูโรทิด พันธสัญญาเพิ่มเติมนี้จะให้โอกาสหลานมากขึ้นในการเป็นพรและรับใช้ผู้อื่น ทั้งยังช่วยเตรียมหลานให้พร้อมรับพันธสัญญาที่จะทำในพระวิหาร ขอบใจหลานที่เป็นแบบอย่างที่ดีเช่นนั้นให้กับยาย! ขอบใจที่แสดงให้ยายเห็นว่าผู้รักษาพันธสัญญาเป็นอย่างไร!

พอร์เตอร์ตอบกลับมา “คุณยายครับ ขอบขอบคุณสำหรับข้อความ ทุกครั้งเมื่อผมกอดคุณยายทวด ผมไม่ทราบที่ผมกำลังรักษาพันธสัญญาของผมอยู่ แต่ผมรู้สึกอบอุ่นในใจ และรู้สึกดีมาก ผมทราบว่าคุณพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ในใจผม”

ดิฉันรู้สึกอบอุ่นในใจเช่นกันเมื่อตระหนักว่าพอร์เตอร์เชื่อมโยงการรักษาพันธสัญญาของเขากับสัญญาที่จะ “มีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับ [เรา] ตลอดเวลา”²—สัญญานี้เกิดขึ้นได้โดยการรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

พอร์เตอร์ (ขวา) กับคุณยายทวดของเขา

พี่น้องสตรีทั้งหลาย เมื่อดิฉันได้พบปะสนทนากับท่านทั่วโลก ดิฉันสังเกตเห็นว่าพวกท่านหลายคนเป็นเหมือนพอร์เตอร์ ท่านยื่นเป็นพยานถึงพระเจ้าเป็นเจ้าอย่างเรียบง่าย โศกเศร้ากับคนที่โศกเศร้า และปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยนโดยที่ไม่รู้ว่าท่านกำลังรักษาพันธสัญญาของท่าน—พันธสัญญาซึ่งทำไว้ในน้ำบัพติศมาและในพระวิหาร เมื่อท่านรัก ใฝ่ดูแล และรับใช้ผู้อื่นในวิถีเล็กน้อยและเรียบง่าย ท่านกำลังมีส่วนอย่างแข็งขันในงานแห่งความรอด งานของพระเจ้า—เป็นเจ้า “คือการทำให้เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์”³

ในฐานะ “ธิดาในอาณาจักร [ของพระเจ้า]”⁴ เราทำพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ เรากำลังเดินในทางที่นี้ไฟเรียกว่า “ทางคับแคบและแคบนี้ซึ่งนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์”⁵ เราทุกคนอยู่ในสถานที่ต่างกันบนเส้นทางนี้ แต่เราสามารถทำงานร่วมกันได้เพื่อช่วยกัน “มุ่งหน้าด้วยความแน่วแน่ในพระคริสต์, โดยมีความเจิดจ้าอันบริบูรณ์แห่งความหวัง, และความรักต่อพระเจ้าเป็นเจ้าและต่อมนุษย์ทั้งปวง.”⁶

ฉันนี้รับใช้เป็นผู้ให้คำปรึกษาเยาวยวชนหญิงหลายเดือนมาแล้วเธอเรียนรู้เกี่ยวกับกิจกรรมที่กำลังจะเกิดขึ้นสำหรับเยาวยวชนในวอร์ด นั่นคือ การเดินเข้าไปยังที่ซึ่งเรียกว่ายอดมาลิน เธอตื่นเต้นเพราะไม่นานมานี้เธอตั้งเป้าหมายที่จะปีนเขาดังกล่าว

เมื่อเธอมาถึงต้นทางเดินขึ้นเขา แอชลีย์เพื่อนสนิทของเธอเข้ามาหา คล่องแคล่วฉันนี้พร้อมอาสาจะเดินกับเธอ เธอพูดว่า “ฉันจะไปกับเธอ” แอชลีย์ ซึ่งเวลานั้นอายุ 16 ปี มีปัญหาทางร่างกายซึ่งทำให้ยากมากสำหรับเธอที่จะปีนเขาอย่างรวดเร็ว ดังนั้นเธอกับฉันจึงเดินช้าๆ สังเกตงานสร้างของพระบิดาบนสวรรค์ ก่อนขึ้นบนยอดเขาเหนือบริเวณนั้นและดอกไม้รอบข้างพวกเธอ ต่อมาฉันนี้บอกว่า “ไม่นานดิฉันก็ลืมเรื่องเป้าหมายที่ดิฉันจะเดินขึ้นเขานั้น เพราะมันกลายเป็นการผจญภัยในอีกรูปแบบหนึ่ง—การผจญภัยที่ชี้ให้เห็นความสวยงามตามทางเดิน หลายอย่างที่ดีฉันอาจจะพลาดไปถ้าดิฉันแค่เดินขึ้นไปถึงยอดมาลินตามเป้าหมาย”

เมื่อฉันนี้และแอชลีย์เดินเขาต่อไป พวกเธออยู่รั้งท้ายกลุ่มที่มาด้วยกัน เอมมา เยาวยวชนหญิงอีกคนในวอร์ดตัดสินใจรอพวกเธอและเดินไปด้วยกัน เอมมาเข้ามาเพิ่มความสนุกสนาน เธอสอนฉันนี้กับแอชลีย์ร้องเพลงสนับสนุนและให้กำลังใจเป็นพิเศษ ฉันนี้เล่า “เรานั่งพัก เราชั่งเพลง พุดคุยและหัวเราะ ดิฉันได้รู้จักแอชลีย์กับเอมมาในวิถีที่ดิฉันคงจะไม่รู้จักถ้าไม่เป็นอย่างนี้ คือนั่นไม่ได้มีเพียงเรื่องราวเกี่ยวกับภูเขา—แต่มีอะไรมากกว่านั้น เกี่ยวกับการช่วยเหลือกันและกันตามทาง ที่ละก้าว”

เมื่อฉันนี้ แอชลีย์ และเอมมาเดินขึ้นเขา ร้องเพลง หยุดพัก และหัวเราะไปด้วยกัน พวกเธอคงไม่ได้คิดว่า “ตอนนี้อากำลังรักษาพันธสัญญาของเรา” แต่พวกเธอกำลังรักษาพันธสัญญาของพวกเธอ พวกเธอรับใช้กันด้วยความรัก ความกรุณา และคำมั่นสัญญา พวกเธอเสริมสร้างศรัทธาให้แก่กันเมื่อพวกเธอให้กำลังใจและช่วยเหลือดูแลกัน

เอลเดอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสันสอนว่า “เมื่อเราตระหนักว่าเราเป็นลูกหลานแห่งพันธสัญญา เรารู้ว่าเราเป็นใครและพระเจ้าเป็นเจ้าทรงคาดหวังอะไรจากเรา กฎของพระองค์จารึกไว้ในใจเรา”⁷

มาเรีย คูชีนาเป็นธิดาในพันธสัญญาของพระเจ้าเป็นเจ้า เธอรู้ว่าเธอเป็นใครและพระเจ้าเป็นเจ้าทรงคาดหวังสิ่งใดจากเธอ เมื่อเธอต้อนรับดิฉันที่บ้านของเธอในเมืองออสต์ริเชีย ดิฉันคิดว่าดิฉันไปที่นั่นเพื่อรับใช้เธอ แต่ไม่นานดิฉันก็ตระหนักว่าดิฉันไปที่นั่นเพื่อเรียนรู้จากเธอ มาเรียเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใส เธอดำเนินชีวิตตามคำแนะนำในลูกา 22 “เมื่อท่านหันกลับแล้ว จงชูกำลังใจพี่น้องทั้งหลายของท่าน”⁸ เธอมีศรัทธาในถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ที่ยังมีชีวิตอยู่ ประธานโรเบิร์ต เอส. มอนสัน ผู้กล่าวว่า

“บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่สมาชิกและผู้สอนศาสนาจะร่วมมือกัน ทำงานด้วยกัน เพื่อลงแรงในสวนองุ่นของพระเจ้าในการนำจิตวิญญาณมาหาพระองค์...”

“...เมื่อเราลงมือทำด้วยศรัทธา พระเจ้าจะทรงแสดงให้เห็นวิธีที่จะเสริมสร้างความ

เข้มแข็งให้ศาสนจักรของพระองค์ในวอร์ดและสาขาต่างๆ ที่เราอาศัยอยู่ พระองค์จะทรง สถิตกับเราและจะทรงเป็นหุ้นส่วนที่แข็งขันในการทำงานเผยแผ่ศาสนาของเรา

“...ใช้ศรัทธา...ขณะท่านพิจารณา่วมกับการสวดอ้อนวอนว่าญาติของท่าน เพื่อนของท่าน เพื่อนบ้าน และผู้ที่ท่านคุ้นเคยคนใดที่ท่านต้องการเชิญมาที่บ้านเพื่อพบกับผู้สอนศาสนา เพื่อให้พวกเขาได้รับฟังข่าวสารแห่งการฟื้นฟู”⁹

มาเรียทำตามคำแนะนำนี้โดยการใฝ่ดูแลช่วยเหลือพี่น้องสตรีที่เธอเยี่ยมสอน และเธอยังทำมากกว่าที่ได้รับมอบหมายเช่นกัน เธอมีเพื่อนหลายคนซึ่งแข็งขันน้อยหรือยังไม่ได้ยินข่าวสารแห่งพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ ในแต่ละวันเธอใช้ศรัทธาและสวดอ้อนวอนเพื่อให้รู้ว่าใครต้องการความช่วยเหลือจากเธอ และจากนั้นเธอทำตามการกระตุ้นเตือนที่ได้รับ เธอโทรศัพท์ไปหา แสดงความรัก และบอกเพื่อนเธอว่า “เราต้องการคุณ” เธอจัดสังสรรค์ในครอบครัวที่อาร์ทเมเนตของเธอทุกสัปดาห์ และเชิญเพื่อนบ้าน สมาชิกและผู้สอนศาสนา มาร่วมสังสรรค์—และเลี้ยงอาหารพวกเขาด้วย เธอเชื้อเชิญพวกเขาให้มาโบสถ์ ดูแลพวกเขา และนั่งกับพวกเขาเมื่อมาถึง

มาเรียเข้าใจค่าเตือนของเอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์เมื่อไม่นานมานี้ ท่านกล่าวว่า “การเชื้อเชิญที่เกิดจากความรักซึ่งเรามีต่อผู้อื่นและพระเจ้าพระเยซูคริสต์...จะไม่มีวันถูกมองว่าเป็นการก่อความขุ่นเคืองหรือตัดสินผู้อื่น”¹⁰ เธอเก็บรายชื่อของผู้ที่บอกว่าเขาถูกทำให้ขุ่นเคืองใจ เธอดูแลช่วยเหลือพวกเขาต่อไป เพราะพวกเขารู้ว่าเธอรักพวกเขา เธอจึงบอกพวกเขาได้ว่า “อย่าเคืองกันเลย เรื่องแค่นี้!”

มาเรียคือสานุศิษย์ของพระเยซูคริสต์ผู้รักษาพันธสัญญา แม้เธอไม่มีผู้ดำรงฐานะปุโรหิตในบ้าน แต่เธอสัมผัสถึงอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้าทุกวันในสัมฤทธิ์ผลของพันธสัญญาพระวิหารขณะที่เธอรูดหน้าต่อไปบนเส้นทาง โดยยอดทพจนกว่าชีวิตจะหาไม่และช่วยผู้อื่นให้มีส่วนร่วมในงานแห่งความรอด

ระหว่างทาง

ขณะที่ดิฉันแบ่งปันประสบการณ์เหล่านี้กับท่าน ท่านเห็นตัวเองในงานแห่งความรอดหรือยัง ใช้เวลาครุ่นหนึ่งนึกถึงธิดาของพระผู้เป็นเจ้าผู้ต้องการกำลังใจที่จะกลับมาเดินบนทางแห่งพันธสัญญาหรือผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเล็กน้อยที่จะไม่ออกนอกทางนี้ ทูลถามพระบิดาในสวรรค์เกี่ยวกับเธอคนนั้น เธอคือธิดาของพระองค์ พระองค์ทรงรู้จักชื่อเธอ พระองค์ทรงรู้จักท่านเช่นกัน พระองค์จะทรงบอกท่านว่าเธอต้องการอะไร จงอดทน มีศรัทธาและสวดอ้อนวอนเพื่อเธอต่อไป จงทำตามการกระตุ้นเตือนที่ได้รับ เมื่อท่านทำตามการกระตุ้นเตือนเหล่านี้ พระวิญญูญาณจะทรงยืนยันว่าเครื่องพิสูจน์ของท่านเป็นที่ยอมรับต่อพระเจ้า

“ซิสเตอร์เฮไลซา อาร์. สโนว์...รับรู้อย่างซาบซึ้งใจต่อความพยายามของพี่น้องสตรีที่จะเสริมสร้างกันและกัน...เธอบอกพี่น้องสตรีที่ว่าแม้ศาสนจักรไม่ได้เก็บบันทึกการบริจาครายอย่างที่เราชอบมอบให้เพื่อช่วยเหลือผู้ขัดสน แต่พระเจ้าทรงเก็บบันทึกอันสมบูรณ์ของงานแห่งความรอดของพวกเขา

“...ประธานใจเซฟ สมิกกล่าวว่ามีสมาคมนี้จัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยชีวิตวิญญูญาณให้รอด [เรา

กำลังทำ] อะไรเพื่อนำผู้ที่หลงทางกลับมา—เพื่อให้ผู้ที่มีใจอันเย็นชาต่อพระกิตติคุณอบอุ่นขึ้น—มีหนังสืออีกเล่มหนึ่งบันทึกศรัทธาของท่าน ความกรุณาของท่าน งานดีของท่าน และถ้อยคำ [ของท่าน] ไม่มีสิ่งใดสูญเปล่า”¹¹

ในพระคัมภีร์มอรมอน แอมนันพูดถึงเหตุผลสำคัญที่เราต้องชื่นชมยินดี ท่านกล่าวว่า “และบัดนี้, ข้าพเจ้าถาม, พรอันสำคัญยิ่งอะไรบ้างที่ [พระผู้เป็นเจ้า] ประสาทแก่เรา? ท่านบอกได้ไหม?”

ด้วยความตื่นเต้น แอมนันไม่รอคำตอบ ท่านพูดว่า “ดูเถิด, ข้าพเจ้าตอบแทนท่าน; ...นี่คือพรซึ่งประสาทบนเรา, คือทำให้เราเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อนำมาซึ่งงานอันสำคัญยิ่งนี้”¹²

เราคือธิดาแห่งพันธสัญญาในอาณาจักรของพระเจ้า และเรามีโอกาสที่จะเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระองค์ เมื่อเรามีส่วนร่วมในงานแห่งความรอดแต่ละวันแม้ในวิธีเล็กน้อยและเรียบง่าย—เฝ้ามอง เสริมสร้าง ความเข้มแข็ง และสอนกัน—เราจะได้สมทบกับแอมนัน ผู้ประกาศว่า

“ดูเถิด, ปิตีของข้าพเจ้าเต็มเปี่ยม, แท้จริงแล้ว, ใจข้าพเจ้าปริ่มด้วยปิตี, และข้าพเจ้าจะชื่นชมยินดีในพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า

“แท้จริงแล้ว, ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าไม่ได้เป็นอะไรเลย; ตามกำลังของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอ่อนแอ, ฉะนั้นข้าพเจ้าจะไม่โอ้อวดตน, แต่ข้าพเจ้าจะรอดอ้างพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า, เพราะในพลังกำลังของพระองค์ข้าพเจ้าทำได้ทุกอย่าง”¹³

ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงสิ่งนี้ ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. โมไซยาห์ 18:8—10.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:77.
3. โมเสส 1:39.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 25:1.
5. 2 เนไฟ 31:18.
6. 2 เนไฟ 31:20.
7. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “พันธสัญญา,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2011, 113.
8. ลูกา 22:32.
9. โรนัลด์ เอส. มอนสัน, “ศรัทธาในงานแห่งความรอด,” (การถ่ายทอดการอบรมผู้นำทั่วโลก, มิ.ย. 2013), [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts).
10. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “หน้าที่รับผิดชอบของเราที่จะเชื่อเชิญ,” (การถ่ายทอดการอบรมผู้นำทั่วโลก, มิ.ย. 2013), [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts).
11. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 83.
12. แอลมา 26:2–3.
13. แอลมา 26:11–12.

โดย ลินคา เอส. ริฟส์
ที่ปรึกษาที่สอนโนฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ

จงมารับพรแห่ง พันธสัญญาของท่าน

เมื่อเราต่อและให้เกียรติพันธสัญญาของเรา ภาระของเราจะเบาลง และเราจะ
ได้รับการทำให้บริสุทธิ์และเสริมความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่องได้

พี่น้องสตรีทั้งหลาย ช่างยอดเยี่ยมที่
ได้อยู่กับพวกท่านอีกครั้ง
ไม่นานมานี้ดิฉันพบกับสตรีคน
หนึ่งที่กำลังเตรียมรับบัพติศมา วันอาทิตย์
วันหนึ่งเธอเดินลุยโคลนสองไมล์ (3 กิโลเมตร)
เพื่อมาโบสถ์ เธอตรงไปห้องน้ำทันที ถอด
เสื้อผ้าเปื้อนโคลนออก ล้างเนื้อล้างตัว และ
ใส่ชุดไปโบสถ์ที่สะอาด ในชั้นเรียนสมาคม
สงเคราะห์เธอเล่าเรื่องการเปลี่ยนใจเลื่อมใส
ของเธอ ดิฉันรู้สึกประทับใจในความปรารถนา
อันเหลือล้นของเธอที่จะได้รับการชำระให้
สะอาดและบริสุทธิ์ผ่านการกลับใจและการ
พลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระผู้ช่วย
ให้รอด และความเต็มใจของเธอที่จะละทิ้ง
“ชีวิตเก่า” เพื่อทำพันธสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์
กับพระบิดาบนสวรรค์ของเรา เธอแยกทาง
จากแฟนของเธอ เอาชนะการเสพติดเพื่อ
ดำเนินชีวิตตามพระคำแห่งปัญญา ลาออกจาก
งานวันอาทิตย์ และสูญเสียมิตรภาพของ
คนที่เธอรักเมื่อเธอประกาศว่าจะรับบัพติศมา
เธอกะตือรือร้นที่จะกลับใจจากบาปทั้งหมด
ของเธอ เพื่อเธอจะได้รับการชำระให้สะอาด
และสัมผัสถึงความรักแห่งการไถ่ของพระผู้
ช่วยให้รอด เช้าวันนั้นดิฉันได้รับการตลใจ
จากความปรารถนาของเธอที่จะสะอาดทั้ง

ทางกายและทางวิญญาณ
เราคิดว่าพวกท่านหลายคนเสียสละอย่าง
เดียวกันเมื่อท่านสัมผัสถึงพยานของพระ-
วิญญาณบริสุทธิ์และปรารถนาที่จะกลับใจ
รับบัพติศมา และรับการชำระให้สะอาด อาจ
ไม่มีเวลาไหนอีกแล้วที่เราจะได้สัมผัสถึง
ความรักแห่งสวรรค์ของพระผู้ช่วยให้รอด
อย่างท่วมท้นเท่ากับเมื่อเรากลับใจและรู้สึก
ถึงพระพหุอันเปี่ยมด้วยความรักของพระ-
องค์ซึ่งยื่นออกมาโอบกอดเราและปลอบใจ
เราด้วยความรักและการยอมรับของพระองค์
ไม่กี่อาทิตย์ที่ผ่านมาเมื่อดิฉันฟังคำสวด

ศีลระลึก ดิฉันซาบซึ้งใจกับการที่ปุโรหิตอ่าน
แต่ละคำด้วยความรู้สึกที่ลึกซึ้ง ต่อมาดิฉัน
โทรศัพท์หาเขาเพื่อจะขอบคุณที่ช่วยทำให้
พิธีศีลระลึกเป็นประสบการณ์ทางวิญญาณที่
ล้ำลึกสำหรับดิฉันและผู้เข้าร่วมการประชุม
เขาไม่อยู่บ้าน แต่คุณแม่ของเขาตอบ “เขาจะ
มีความสุขมากที่คุณโทรมา! นี่เป็นครั้งแรกที่
เขาสวดศีลระลึก และเราได้เตรียมพร้อมด้วย
กัน คุยกันถึงความสำคัญของศีลระลึกและ
การต่อพันธสัญญาบัพติศมากับพระผู้ช่วยให้
รอดอย่างมีค่าควร” ดิฉันขอบคุณแม่ที่น่ารักคน
นี้ที่สอนลูกชายเกี่ยวกับพลังของพันธสัญญา
บัพติศมาและว่าเขาจะช่วยให้สมาชิกออร์ด
สัมผัสถึงพลังนั้นได้อย่างไร

ดิฉันรู้จักคุณแม่อีกคนหนึ่งที่นั่งหงอยเหงา
ในโบสถ์กับลูกสี่คนของเธอเป็นเวลาหลายปี
น้อยครั้งที่เธอจะมุ่งความสนใจไปที่พระผู้ช่วย
ให้รอดระหว่างพิธีศีลระลึกได้ เธอจึงหาวิธี
ตอนนี้เธอพยายามใช้เวลาในแต่ละเสาร์ทบท-
ทวนตลอดสัปดาห์ของเธอและคำนึงถึงพันธ-
สัญญาของเธอและสิ่งที่เธอต้องกลับใจ เธอ
บอกว่า “จากนั้นไม่ว่าดิฉันจะมีประสบการณ์
ใดๆ กับลูกๆ ในวันอาทิตย์ ดิฉันพร้อมที่จะรับ
ส่วนศีลระลึก ต่อพันธสัญญา และสัมผัสถึง
พลังแห่งการชำระให้สะอาดของการชดใช้”

พี่น้องสตรีที่รัก เหตุใดพระผู้ช่วยให้รอดจึง
ให้ความสำคัญมากกับพิธีศีลระลึก การต่อ
พันธสัญญาบัพติศมาทุกสัปดาห์สำคัญอย่าง
ไรกับชีวิตของเรา เราได้รับรู้ถึงความสามารถ
ของพระผู้ช่วยให้รอดที่จะชำระเราให้สะอาด
หมดจดเมื่อเราใคร่ครวญรับส่วนศีลระลึก
อย่างมีค่าควรใหม่ ประธานบอยด์ เค. แพค-
เกอร์เป็นพยานว่า “นั่นคือคำสัญญาของพระ-
กิตติคุณของพระเยซูคริสต์และการชดใช้...
เมื่อชีวิต [ของเรา] สิ้นสุด [เรา] จะสามารถ
ผ่านเข้าไปในม่าน โดยการกลับใจจากบาป
[ของเรา] และถูกชำระให้สะอาดผ่านทาง
พระโลหิตของพระคริสต์”¹

ฝ่ายประธานของเราปลื้มปีติมากเมื่อพี่
น้องสตรีของเราและครอบครัวของพวกเธอ
ทำและรักษาพันธสัญญา แต่ใจของเราปวด
ร้าวกับพวกท่านที่ประสบกับความทุกข์ใหญ่
หลวงในชีวิตเพราะผู้คนที่ท่านรักไม่รักษา
พันธสัญญา ศาสดาพยากรณ์เจacob น้อง
ชายของนีไฟ ได้รับบัญชาจากพระเจ้าให้พูด
กับพี่น้องชายของท่านเกี่ยวกับสตรีและเด็กที่

ชอบธรรมในสมัยของท่าน ดิฉันเป็นพยานว่า คำของท่านสงวนไว้เป็นพิเศษสำหรับในสมัยของเรา ท่านพูดกับเราเหมือนกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตรัสเอง เจคออบ “ถูกถ่วงด้วย... ความกังวลมาก” เมื่อท่านเป็นพยานต่อบรรดาสามีและบิดาว่า

“มันทำให้ข้าพเจ้าเศร้าโศกที่ต้องใช้คำพูด อาจหาญยิ่งนัก... ต่อหน้าภรรยาและลูกท่าน, ซึ่งความรู้สึกรักของพวกเขามากหลายคนละเอียดอ่อนและบริสุทธิ์ทางเพศและเปราะบาง...

“...เสียงสะท้อนของใจพวกเขาขึ้นไปถึงพระเจ้า... ใจหลายดวง [ได้] ตาย, ด้วยถูกทิ่มแทงเป็นแผลลึก”²

เจคออบสัญญาต่อบรรดาสตรีและเด็กที่รักษาพันธสัญญาในสมัยของท่านและของเราว่า:

“จงมองพระเจ้าผู้เป็นเจ้าด้วยจิตใจมุ่งมั่น, และสวดอ้อนวอนพระองค์ด้วยศรัทธายิ่ง, และพระองค์จะทรงปลอบประโลมท่านในความทุกข์ของท่าน...

“...จงยกหน้าขึ้นและรับพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าซึ่งเป็นที่น่าพอใจ, และจงดื่มด่ำความรักของพระองค์.”³

พี่น้องสตรีทั้งหลาย ดิฉันเป็นพยานถึงพละกำลังและพลังแห่งการสวดอ้อนวอนเมื่อเรา

แสดงให้พระบิดาบนสวรรค์เห็นถึงความเจ็บปวดและความปรารถนาอันลึกซึ้งที่สุดของเรา และคำตอบที่ได้รับเมื่อเรา “ดื่มด่ำ” พระคัมภีร์ และถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ที่ยังมีชีวิต

เกือบสามปีมาแล้วเพลิงเผาผลาญทำลายภายในอาคารแทเบอร์นาเคิลแห่งประวัติศาตร์อันเป็นที่รักในโพรวู ยูทาห์ การสูญเสียนี้จึงถือเป็นภัยพิบัติที่ร้ายแรงของทั้งชุมชนและสมาชิกศาสนจักร หลายคนสงสัย “เหตุใดพระเจ้าจึงทรงปล่อยให้สิ่งนี้เกิดขึ้น พระองค์ทรงสามารถป้องกันไฟหรือหตุการทำลายล้างได้”

สิบเดือนต่อมา ระหว่างการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 2011 มีเสียงฮือฮาเมื่อประธานโรมัส เอส. มอนสันประกาศว่า แทเบอร์นาเคิลที่ถูกทำลายเกือบหมดสิ้นจะกลายเป็นพระวิหารศักดิ์สิทธิ์—พระนิเวศน์ของพระเจ้า! ทันใดนั้นเราเห็นได้ว่าพระเจ้าทรงรู้เสมอมา! พระองค์ไม่ได้ทรงทำให้เกิดเพลิงไหม้ แต่ทรงปล่อยให้เพลิงทำลายภายในอาคาร พระองค์ทรงเห็นแทเบอร์นาเคิลเป็นพระวิหารที่สง่างาม—พระนิเวศน์ถาวรสำหรับทำพันธสัญญานับวันอันศักดิ์สิทธิ์⁴

พี่น้องสตรีที่รัก พระเจ้าทรงปล่อยให้เราถูกทดลองและถูกทดสอบ บางครั้งจนถึงที่สุด

ของเรา เราได้เห็นชีวิตของคนที่เรารัก—และอาจชีวิตของเราด้วย—เปรียบเสมือนมอดใหม่หมดสิ้นและข้อใจว่าเหตุใดพระบิดาบนสวรรค์ผู้เปี่ยมด้วยความรักและความเอาใจใส่จึงปล่อยให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น แต่พระองค์ไม่ทรงทิ้งเราไว้ในกองเถ้าถ่าน พระองค์ทรงยื่นกางพระพาหุเชื้อเชิญเราอย่างกระตือรือร้นให้มาหาพระองค์ พระองค์ทรงกำลังสร้างชีวิตเรา ให้เป็นพระวิหารที่สง่างามที่พระวิญญาณของพระองค์จะดำรงอยู่ได้เป็นนิรันดร์

ในหลักคำสอนและพันธสัญญา 58:3-4 พระเจ้าตรัสกับเรา:

“เจ้าจะมองเห็นแผนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยดวงตาฝ่ายธรรมชาติของเจ้าไม่ได้, ในเวลานี้, เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นซึ่งจะมาถึงในภายหน้า, และรัศมีภาพซึ่งจะตามมาหลังจากความยากลำบากยิ่ง.

“เพราะหลังจากความยากลำบากมากมาย จึงบังเกิดพร. ดังนั้น จึงมีวันที่เราจะสวมมงกุฎเจ้าด้วยรัศมีภาพยิ่ง”

พี่น้องสตรี ดิฉันเป็นพยานว่าพระเจ้าทรงมีแผนสำหรับชีวิตเราแต่ละคน พระองค์ไม่ตกพระทัยหรือประหลาดพระทัยกับสิ่งใดๆ ที่เกิดขึ้น พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่งและรักทุกสิ่ง พระองค์ทรงปรารถนาที่จะช่วยเรา ปลอบโยนเรา

และบรรเทาความเจ็บปวดของเราเมื่อเราพึ่งพาพลังแห่งการชดใช้และให้เกียรติพันธสัญญาของเรา การทดลองและความยากลำบากที่เราประสบอาจเป็นสิ่งที่นำเราไปสู่พระองค์และยึดมั่นในพันธสัญญาของเราเพื่อเราจะไต่กลับไปในที่ประทับของพระองค์และรับทุกสิ่งที่พระบิดาทรงมี

ปีที่ผ่านมานี้ดิฉันปรารถนาและต้องการสัมผัสถึงความรักของพระเจ้าอย่างลึกซึ้งมากขึ้น เพื่อจะรับการเปิดเผยส่วนตัว เพื่อจะเข้าใจพันธสัญญาพระวิหารของดิฉันมากขึ้น และทำให้ภาระของดิฉันเบาลง เมื่อดิฉันสวดอ้อนวอนเป็นพิเศษสำหรับพรเหล่านี้ ดิฉันรู้สึกว่าการวิญญานทรงนำดิฉันให้ไปพระวิหารและตั้งใจฟังพรแต่ละคำที่เอ่ยให้ดิฉัน ดิฉันเป็นพยานว่าเมื่อดิฉันตั้งใจฟังมากขึ้นและพยายามใช้ศรัทธา พระเจ้าทรงเมตตา ดิฉันและช่วยทำให้ภาระของดิฉันเบาลง พระองค์ทรงช่วยให้ดิฉันสัมผัสถึงสันติสุขอันยิ่งใหญ่ของคำสวดอ้อนวอนที่ยังไม่ได้รับคำตอบ เราผูกมัดพระเจ้าที่จะรักษาสัญญาของพระองค์เมื่อเรารักษาพันธสัญญาของเรา

และใช้ศรัทธาของเรา⁵ พี่น้องสตรีที่รัก จงมาพระวิหาร และมารับพรของท่าน!

ดิฉันอยากจะพูดถึงอีกวิธีหนึ่งที่จะค่อยๆ นำมาซึ่งความมั่นใจและศรัทธา บางครั้งเราในฐานะสตรี มีแนวโน้มที่จะจ้องจับผิดตัวเองมาก ช่วงเวลาเหล่านี้เราต้องแสวงหาพระวิญญานและถามว่า “นี่คือสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้ฉันคิดเกี่ยวกับตัวเอง หรือคือซาตานที่พยายามทำให้ฉันหมดกำลังใจ” จงจำพระลักษณะของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ผู้ทรงมีความรักอันสมบูรณ์และไม่หมดสิ้น⁶ พระองค์ทรงต้องการเสริมสร้างเราไม่ใช่ทำให้เราท้อแท้

ในฐานะสมาชิกของศาสนจักรบางครั้งเรารู้สึกว่าเราต้องเป็นส่วนหนึ่งของ “ครอบครัวแอลดีเอสที่ตีพร้อม” เพื่อพระเจ้าจะทรงยอมรับ ป่อยครั้งเรารู้สึก “ไม่มีค่าพอ” หรือไม่คู่ควรในอาณาจักรหากเรารู้สึกว่าเรามีครอบครัวไม่ดีพร้อม พี่น้องสตรีที่รัก เมื่อทุกอย่างเสร็จสิ้นแล้ว สิ่งที่สำคัญต่อพระบิดาในสวรรค์คือว่าเรารักษาพันธสัญญาของเราดีเพียงใดและเราพยายามทำตามแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วย

ให้รอด พระเยซูคริสต์มากเพียงใด

ดิฉันเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์คือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา เพราะการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้ของพระองค์ เราจะรับการชำระให้สะอาดได้ทุกสัปดาห์ เมื่อเรารับส่วนศีลระลึกของพระองค์คืออย่างมีค่าควร เมื่อเราต่อและให้เกียรติพันธสัญญาของเรา ภาระของเราจะเบาลง และเราจะได้รับการทำให้บริสุทธิ์และเสริมความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่องได้ เพื่อว่าเมื่อชีวิตสิ้นสุดเราจะถูกนับว่ามีค่าควรที่จะรับความสูงส่งและชีวิตนิรันดร์ ดิฉันเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้ในพระนามของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้เป็นที่รักของเรา พระเยซูคริสต์ เอเมน ■

อ้างอิง

1. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “การชดใช้,” *เล็ชโชนา*, พ.ศ. 2012, 77.
2. เจกอบ 2:3, 7, 35.
3. เจกอบ 3:1-2.
4. คู โมไซยาห์ 23:21-22.
5. คู หลักคำสอนและพันธสัญญา 82:10.
6. คู รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน “Divine Love,” *Ensign*, ก.พ. 2003, 20-25; *เล็ชโชนา*, ก.พ. 2003, 12-17.

โคย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน

เราไม่มีวันเดินตามลำพัง

สักวันหนึ่งเมื่อท่านยืนหลบอยู่ข้างๆ และพิจารณาช่วงเวลาที่ย่างก้าวของท่าน ท่านจะตระหนักว่าพระองค์ทรงอยู่เคียงข้างท่านเสมอ

ฟิน้องสตรีที่รัก พระวิญญานที่เรา รู้สึกค่าคั้นนี้สะท้อนถึงพลัง การอุทิศตน และความดีงามของท่าน พระอาจารย์ตรัสดังนี้ “ท่านทั้งหลายเป็นเกลือแห่งโลก ... ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก”¹

ขณะที่เราไตร่ตรองโอกาสที่จะปราศรัยกับท่าน ข้าพเจ้านึกถึงความรักที่พรานเซสกรรยาที่รักของข้าพเจ้ามีต่อสมาคมสงเคราะห์ ในช่วงชีวิตของเธอ เธอรับใช้มากมายหลายตำแหน่ง ในสมาคมสงเคราะห์ เมื่อเราทั้งคู่เพิ่งอายุ 31 ปี ข้าพเจ้าได้รับเรียกเป็นประธานคณะเผยแผ่แคนาดา ระหว่างงานมอบหมายสามปีนั้น พรานเซสดูแลสมาคมสงเคราะห์ทั้งหมดในพื้นที่กว้างใหญ่ ซึ่งครอบคลุมรัฐออนแทรีโอ และควิเบก มิตรสนทที่ที่สุดของเธอบางคนเกิดขึ้นเนื่องด้วยงานมอบหมายนั้น และจากการเรียกมากมายที่เธอทำภายหลังในสมาคมสงเคราะห์วอร์ด เธอเป็นธิดาที่ซื่อสัตย์ของพระบิดาบนสวรรค์ คู่ชีวิตที่ข้าพเจ้ารักมาก และเพื่อนรักที่สุดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าคิดถึงเธอเกินคำบรรยาย

ข้าพเจ้ารักสมาคมสงเคราะห์เช่นกัน ข้าพ-

เจ้าเป็นพยานต่อท่านว่าองค์การนี้จัดตั้งโดยการตั้งใจและเป็นส่วนสำคัญยิ่งของศาสนจักรของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก เราไม่อาจคำนวณสิ่งดีงามทั้งหมดที่มาจากองค์การนี้และทุกชีวิตที่ได้รับพรเพราะองค์การดังกล่าว

สมาคมสงเคราะห์ประกอบด้วยความหลากหลายของสตรี มีหลายท่านเป็นโสด—อาจจะเรียนอยู่ อาจจะกำลังทำงาน—ที่กำลังหล่อหลอมชีวิตที่ดีและน่าพอใจ บางท่านเป็นคุณแม่ที่ยู่อยู่กับการเลี้ยงลูก อีกหลายท่านสูญเสียสามีเพราะการหย่าร้าง หรือความตายและกำลังดิ้นรนเลี้ยงดูลูกโดยปราศจากความช่วยเหลือของสามีและบิดา บางท่านเลี้ยงดูลูกๆ จนโตแต่ก็ตระหนักว่าพวกเขาต้องการให้ท่านช่วย หลายท่านมีบิดามารดาที่แก่ชราผู้ต้องการความรักความเอาใจใส่ซึ่งท่านเท่านั้นจะให้ได้

ไม่ว่าเราจะอยู่จุดใดในชีวิต ย่อมมีเวลาที่เราทุกคนประสบความท้าทายและเรื่องทุกข์ใจ ถึงแม้จะต่างกันไป แต่เกิดขึ้นกับทุกคน เรื่องท้าทายมากมายที่เราพบเจอเกิดขึ้นเพราะเราอยู่ในโลกมรรตัยนี้ ซึ่งมีคนทุกรูปแบบ บางครั้งเราถามด้วยความสิ้นหวังว่า

“ฉันจะให้สายตาจับจ้องอยู่กับโลกซีเลสเชียลได้อย่างไรขณะที่ฉันยังวนว่ายอยู่ในโลกที่เลสเชียลนี้”

มีเวลาที่ท่านต้องเดินบนเส้นทางเต็มไปด้วยขวากหนามและความยากลำบาก อาจมีบางเวลาที่ท่านรู้สึกโดดเดี่ยว—แม้กระทั่งถูกแยก—จากพระผู้ประทานของประทานอันดีทุกอย่าง ท่านกังวลว่าท่านเดินตามลำพัง ความกลัวแทนที่ศรัทธา

เมื่อท่านรู้สึกตัวว่าตกอยู่ในสภาวะการณ์เช่นนั้น ข้าพเจ้าขอรับรองท่านให้ถึงการสวดอ้อนวอน ข้าพเจ้าชอบคำพูดของประธานเอสรา เทพท์ เป็นอันเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน ท่านบอกว่า

“ตลอดชีวิตข้าพเจ้า คำแนะนำให้ฟังการสวดอ้อนวอนมีค่ามากกว่าข้อเสนอแนะเกือบทั้งหมดที่ข้าพเจ้าเคย...ได้รับ การสวดอ้อนวอนเป็นส่วนสำคัญของข้าพเจ้า—เป็นสมอเป็นบ่อเกิดอันคงที่ของพลัง และพื้นฐานความรู้ของข้าพเจ้าในเรื่องศักดิ์สิทธิ์...”

“...แม้เกิดความล้มเหลว ในการสวดอ้อนวอนเราจะพบความมั่นใจใหม่ เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าจะรับสิ่งความสงบแก่จิตวิญญาณความสงบนั้น วิญญานแห่งความเยือกเย็นเป็นพรประเสริฐสุดของชีวิต”²

อัครสาวกเปาโลเตือนว่า

“จงทูลพระเจ้าให้ทรงทราบทุกสิ่งที่คุณท่านขอ

“แล้วสันติสุขของพระเจ้าที่เกินความเข้าใจ จะคุ้มครองจิตใจและความคิดของท่านทั้งหลายไว้ในพระเยซูคริสต์”³

สัญญานี้ประเสริฐนัก! สันติสุขคือสิ่งที่เราแสวงหา สิ่งที่เราโหยหา

เราไม่ได้ถูกวางไว้บนโลกนี้ให้เดินตามลำพัง บ่อเกิดอันนำพิศวงของอำนาจ พลัง และการปลอบโยนมิให้เราแต่ละคน พระองค์ผู้ทรงรู้จักเรามากกว่าเรารู้จักตัวเราเอง พระองค์ผู้ทรงเห็นภาพใหญ่กว่าและทรงรู้จักจุดจบนับแต่กาลเริ่มต้นทรงรับรองกับเราว่าพระองค์จะทรงอยู่ให้ความช่วยเหลือเราที่นั่นถ้าเราเพียงแต่ทูลขอ เรามีสัญญาว่า “สวดอ้อนวอนเสมอ, และจงเชื่อ, และสิ่งทั้งปวงจะร่วมกัน

ส่งผลเพื่อความดีของเจ้า”⁴

เมื่อคำสวดอ้อนวอนของเราขึ้นถึงสวรรค์ จงอย่าลืมพระดำรัสที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนเรา เมื่อพระองค์ทรงเผชิญความปวดร้าวแสนสาหัสในเกทเสมนีและบนทางเขน พระองค์ทรงสวดอ้อนวอนพระบิดาว่า “อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”⁵ บางครั้งอาจยากสำหรับเราเช่นกันที่จะวางใจพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงทราบดีที่สุดว่าจะให้ความช่วยเหลือที่เราแสวงหาอย่างไร เมื่อใด และในรูปแบบใด

ข้าพเจ้าชื่นชมถ้อยคำของกวีท่านหนึ่ง

ฉันไม่รู้ว่าจะโดยวิธีใด

แต่รู้ว่าใช่คือทรงตอบคำสวดอ้อนวอน

ฉันรู้ว่าพระองค์ทรงล้นวาจาไว้

ว่าจะฟังคำสวดอ้อนวอนทุกครั้งไป

และจะทรงตอบให้ ไม่เร็วก็ช้า

ฉันจึงสวดอ้อนวอนและคอยท่า

ไม่รู้ว่าจะพรที่ทูลขอไว้

จะมาในวิธีที่คิดใหม่

ฉันจะสวดอ้อนวอนพระองค์แต่ผู้เดียว

ผู้ทรงฉลาดเฉลียวยิ่งกว่าใคร

*ฉันมั่นใจว่าจะประทานให้ตามที่ขอ
หรือไม่มีก็ส่งพรยิ่งกว่าที่ขอมาให้ฉัน”⁶*

แน่นอนว่า เราไม่เพียงสวดอ้อนวอนเฉพาะเวลาทุกซบซี้ แต่พระคัมภีร์บอกเราหลายครั้งว่า “จงสวดอ้อนวอนเสมอ”⁷ และสวดอ้อนวอนในใจตลอดเวลา⁸ คำร้องของเพลงสวดที่ขึ้นขอบและคันทูตตั้งคำถามซึ่งจะดีมากถ้าเราถามตนเองทุกวันว่าเรา “สวดอ้อนวอนหรือเปล่าว?”⁹

พันธมิตรผู้ช่วยเราผจญโลกที่ยุ่งยากอยู่เนื่องนิตย์ควบคู่กับการสวดอ้อนวอนคือการศึกษาคัมภีร์ ถ้อยคำแห่งความจริงและการไตร่ตรองที่พบในงามมาตรฐานทั้งสี่เล่มเป็นสมบัติล้ำค่าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่เคยเบื่ออ่านพระคัมภีร์ การค้นคว้าพระคัมภีร์ช่วยยกระดับทางวิญญาณข้าพเจ้าทุกครั้ง ถ้อยคำศักดิ์สิทธิ์แห่งความจริงและความรักนำทางชีวิตข้าพเจ้าและชี้ทางสู่ความดีพร้อมนิรันดร์

เมื่อเราอ่านและไตร่ตรองพระคัมภีร์ เราจะพบเสียงกระซิบอ้อนวอนของพระวิญญาณต่อจิตวิญญาณเรา เราจะพบคำตอบของคำถาม เราเรียนรู้เกี่ยวกับพรซึ่งมาจากการ

รักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า เราได้รับประจักษ์พยานแน่นอนถึงพระบิดาบนสวรรค์และพระผู้ช่วยให้รอดของเราพระเยซูคริสต์ และความรักที่พระองค์ทรงมีต่อเรา เมื่อการศึกษาพระคัมภีร์ผนวกกับการสวดอ้อนวอน เราจะรู้แน่แก่ว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นความจริง

ประธานาธิบดีดอน บี. อิงค์ลีก็กล่าวว่า “ขอพระเจ้าประทานพรเราแต่ละคนให้เต็มคำ [พระวจนะ] อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ และดึงพลัง สันติสุข และความรู้ ที่เกินความเข้าใจ” มาจาก [พระวจนะเหล่านั้น] (ฟป. 4:7)”¹⁰

เมื่อเราจดจำการสวดอ้อนวอนและใช้เวลาอ่านพระคัมภีร์ ชีวิตเราจะได้รับพรมากขึ้นโดยไม่สิ้นสุดและภาระของเราจะเบาลง

ข้าพเจ้าขอเล่าให้ท่านฟังว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนและคำวิงวอนของสตรีผู้หนึ่ง พระองค์ประทานความสงบและความมั่นใจที่เธอแสวงหาสดชีวิตอย่างไร

ความยุ่งยากของทีฟฟานีเกิดขึ้นปีที่แล้ว เมื่อมีแขกมาบ้านเธอในวันขอบคุณพระเจ้า และอีกครั้งในวันคริสต์มาส สามิเธอเรียนแพทย์และเวลานี้เรียนแพทย์เฉพาะทางปีสอง เนื่องจากเขาต้องทำงานหลายชั่วโมง เขาจึงไม่สามารถช่วยเหลือได้มากเท่าที่ทั้งสองอยากให้ออก และด้วยเหตุนี้นอกจากจะดูแลลูกเล็กๆ สี่คนแล้ว งานส่วนใหญ่ที่ต้องทำในเทศกาลวันหยุดช่วงนี้จึงตกเป็นของทีฟฟานี เธอมีงานล้นมือ และต่อมาเธอทราบว่าคนที่เธอรักได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นมะเร็ง ความเครียดและความกังวลเริ่มถาโถมใส่เธอ เธอเกิดความท้อแท้สลดหดหู่โดยไม่รู้ตัว เธอขอความช่วยเหลือจากแพทย์ แต่ไม่มีอะไรเปลี่ยน ความอยากอาหารหายไป น้ำหนักตัวเริ่มลด ซึ่งทำให้ร่างเล็กบางของเธอไม่แข็งแรง เธอแสวงหาความสงบผ่านพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอนขอการปลดปล่อยจากความหตุซึ่งกำลังเกิดขึ้นกับเธอ เมื่อดูเหมือนสันติสุขและความช่วยเหลือไม่เกิดขึ้น เธอจึงเริ่มรู้สึกว้าพระผู้เป็นเจ้าทรงทอดทิ้งเธอ

ครอบครัวและเพื่อนๆ สวดอ้อนวอนให้เธอ และพยายามช่วยเธออย่างเต็มที่ พวกเขาทำอาหารที่เธอชื่นชอบมาให้โดยมุ่งหมายจะให้เธอมีร่างกายแข็งแรง แต่เธอรับประทานได้ไม่กี่คำและไม่สามารถรับประทานได้หมด

ในวันที่ยากมากวันหนึ่ง เพื่อนคนหนึ่งพยายามชักชวนเธอให้รับประทานอาหารที่เธอชอบมาตลอด แต่ไร้ผล เมื่อเธอไม่ยอมรับประทาน เพื่อนจึงพูดว่า “จะต้องมี *สักอย่าง* ที่คุณอยากกิน”

ทิฟฟานีนึกอยู่ครู่หนึ่ง และตอบว่า “อย่างเดียวที่ฉันคิดว่าอยากกินคือขนมปังโฮมเมด” แต่ไม่มีขนมปังแบบนั้น

บ่ายวันนั้นมีคนมากดกครั้งที่ประตูบ้านของทิฟฟานี สามีเธออยู่บ้านพอดีและเปิดประตูรับ เมื่อเขากลับมา เขาก็ถือขนมปังโฮมเมดแฉกหนึ่ง ทิฟฟานีประหลาดใจเมื่อเขาบอกว่าขนมปังมาจากผู้หญิงชื่อเซอริที่เธอแทบไม่รู้จัก เธอเป็นเพื่อนของนิโคลน้องสาวของทิฟฟานี อยู่ในเดนเวอร์ โคโลราโด นิโคลแนะนำเซอริให้รู้จักกับทิฟฟานีและสามีเธอสั้นๆ เมื่อหลายเดือนก่อนขณะนิโคลกับครอบครัวเธออยู่กับทิฟฟานีในวันขอบคุณพระเจ้า เซอริอยู่ในโอมาฮาและตอนนั้นมาบ้านของทิฟฟานีเพื่อพูดคุยกับนิโคล

ตอนนี้ หลายเดือนให้หลัง ทิฟฟานีถือขนมปังอ้อยอยู่ดูใจขณะโทรหานิโคลน้องสาวเพื่อขอบคุณที่เธอส่งเซอริมาทำภารกิจแห่งความเมตตา แล้วเธอก็ทราบวานิโคลไม่ได้ส่งใครมาเยี่ยมและไม่รู้เรื่องนี้เลย

เรื่องราวที่เหลือเผยว่านิโคลตรวจสอบกับเซอริเพื่อนของเธอเพื่อสืบว่าอะไรกระตุ้นเตือนให้เธอส่งขนมปังแฉกนั้นมา สิ่งที่เธอรู้เป็นแรงบันดาลใจให้เธอ ให้ทิฟฟานี ให้เซอริ—และเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้า

ตอนเช้าวันที่มาส่งขนมปัง เซอริได้รับการกระตุ้นเตือนให้ทำขนมปังสองแฉกแทนที่จะทำหนึ่งแฉกตามที่วางแผนไว้ เธอบอกว่าเธอรู้สึกว่าจะต้องนำขนมปังแฉกที่สองติดรถไปด้วยวันนั้น แม้ไม่รู้ว่าทำไม หลังอาหารกลางวันที่บ้านเพื่อน ลูกสาววัยหนึ่งขวบของเธอ

เริ่มร้องไห้และเธอต้องพากลับไปนอนกลางวันที่บ้าน เซอริลังเลเมื่อเกิดความรู้สึกชัดเจนว่าเธอต้องเอาชนะมั้งแฉกนั้นไปให้ทิฟฟานีพี่สาวของนิโคลซึ่งอยู่อีกด้านหนึ่งของเมืองห่างออกไป 30 นาทีและเป็นคนที่เธอแทบไม่รู้จัก เธอพยายามไม่สนใจความคิดนั้น เพราะอยากพาลูกสาวที่เหนื่อยมากกลับบ้านและรู้สึกอวยที่ต่อเอาชนะมั้งหนึ่งแฉกไปให้คนแปลกหน้า แต่ความรู้สึกว่าต้องไปบ้านของทิฟฟานีแรงกล้าจนเธอเอาใจใส่การกระตุ้นเตือนนั้น

เมื่อมาถึง สามีของทิฟฟานีเปิดประตู เซอริบอกเขาว่าเธอเป็นเพื่อนของนิโคลคนที่เขาเคยพบเพียงครู่เดียวในวันขอบคุณพระเจ้า เธอยื่นขนมปังให้เขา แล้วเดินจากไป

เหตุการณ์นั้นแสดงว่าพระเจ้าไม่เพียงส่งคนแปลกหน้าอีกด้านหนึ่งของเมืองมาส่งขนมปังโฮมเมดเท่านั้นแต่มาส่งข่าวสารที่ชัดเจนด้วยว่าพระองค์ทรงรักทิฟฟานี สิ่งที่เกิดขึ้นกับเธอไม่สามารถอธิบายเป็นอื่นได้

เธอมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องรู้ว่าเธอไม่โดดเดี่ยว—พระเจ้าเป็นทรงนึกถึงเธอและไม่ทรงทอดทิ้งเธอ คนที่เธอแทบไม่รู้จัก คนที่ไม่รู้ความต้องการของเธอ แต่ฟังและทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณได้ส่งขนมปัง—สิ่งที่เธอต้องการ—มาให้เธอ นั่นเป็นสัญญาณชัดเจนบอกทิฟฟานีว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรับรู้ความต้องการของเธอและทรงรักเธอมากพอจะส่งคนมาช่วย พระองค์ทรงชานับเสียงร้องขอการบรรเทาทุกข์ของเธอ

พี่น้องที่รัก พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักท่าน—ทุกๆ ท่าน ความรักนั้นไม่มีวันเปลี่ยน รูปลักษณะภายนอกของท่าน ทรัพย์สินสมบัติของท่าน หรือจำนวนเงินที่ท่านมีในบัญชีธนาคาร ไม่มีผลต่อความรักนั้น พระสวรรค์และความสามารถของท่านไม่เปลี่ยนความรักนั้น ความรักนั้นมีอยู่จริง มีให้ท่านยามท่านทุกข์หรือสุข ลึนหวังหรือมีหวัง ความรักของพระเจ้าเป็นเจ้า

มีให้ท่านไม่ว่าท่านจะรู้สึกว่าจะสมควรได้รับ หรือไม่ก็ตาม ความรักนั้นมีให้ท่านเสมอ

เมื่อเราทูลพระบิดาบนสวรรค์ผ่านการสวด อ้อนวอนที่จริงใจและทุ่มเทศึกษาพระคัมภีร์ อย่างตั้งใจจริง ประจักษ์พยานของเราจะเข้ม- แข็งและหยั่งรากลึก เราจะรู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้า- ทรวงรักเรา เราจะเข้าใจว่าเราไม่มีวันเดินตาม- ลำพัง ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าสักวันหนึ่ง- เมื่อท่านยืนหลบอยู่ข้างๆ และพิจารณาช่วง- เวลาที่ยากของท่าน ท่านจะตระหนักว่า- พระองค์ทรงอยู่เคียงข้างท่านเสมอ ข้าพเจ้า- รู้ว่าสิ่งนี้เป็นความจริงในการจากไปของคุณ- ชีวิตนิรันดร์ของข้าพเจ้า—ฟรานเชส เบเวอร์ลีย์- จอห์นสัน มอนสัน

ข้าพเจ้าฝากพรไว้กับท่าน ฝากความชอบ- คุณไว้สำหรับความดีทั้งหมดที่ท่านทำและ- ชีวิตที่ท่านดำเนินอยู่ ขอให้ท่านได้รับพรด้วย- ของประทานอันดีทุกอย่าง นี่คือการสวดอ้อน- วอนของข้าพเจ้าในพระนามของพระเจ้าผู้ช่วย- ให้รอดและพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา แม้พระเยซูคริสต์- พระเจ้า เอเมน ■

อ้างอิง

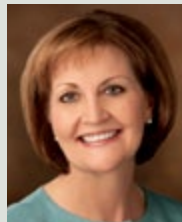
1. มัทธิว 5:13–14.
2. เอสรา เทพท์ เป็นสัน, “Pray Always,” *Ensign*, ก.พ. 1990, 4–5; หรือ *Tambuli*, มิ.ย. 1990, 4–5, 6.
3. ฟิลิปปี 4:6–7.
4. หลักคำสอนและพันธสัญญา 90:24.
5. ลูกา 22:42.
6. เฮไลซา เอ็ม. ฮิกค็อก, “Prayer,” ใน เจมส์ กิลคริสต์ ลอว์สัน, ed., *The Best Loved Religious Poems* (1933), 160.
7. ลูกา 21:36; คู 2 นีไฟ 32:9; 3 นีไฟ 18:15; หลักคำสอนและพันธสัญญา 10:5; 19:38; 20:33; 31:12; 61:39; 88:126; 93:49 ค้วย.
8. คู 3 นีไฟ 20:1.
9. “สวดอ้อนวอนหรือเปล่า?” *เพลงสวด*, บทเพลง ที่ 61.
10. กอรัคตอน บี. ฮิงค์ลีย์, “Feasting upon the Scriptures,” *Ensign*, ธ.ค. 1985, 45; หรือ *Tambuli*, มิ.ย. 1986, 4.

ฝ่ายประธานองค์การช่วยสามัญ

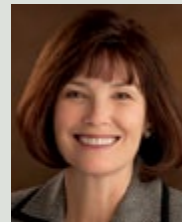
สมาคมสงเคราะห์

แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

ลินดา เค. เบอร์ดัน
ประธาน

ลินดา เอส. รีฟส์
ที่ปรึกษาที่สอง

เยาวชนหญิง

แครอล เอฟ. แมคคองกี
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน
ประธาน

เนลล์ เอฟ. แมร์ริวอลด์
ที่ปรึกษาที่สอง

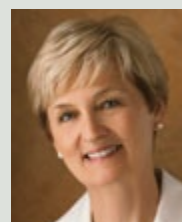
ปฐมวัย

จิน เอ. สตีเวนส์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

โรสแมรี เอ็ม. วิกขอม
ประธาน

เชอริล เอ. เอสพอลม
ที่ปรึกษาที่สอง

เยาวชนชาย

แลร์รี่ เอ็ม. กิบสัน
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

เดวิด แอล. เบค
ประธาน

แรนดัลล์ แอล. ริดด์
ที่ปรึกษาที่สอง

โรงเรียนวันอาทิตย์

เดวิด เอ็ม. แมคคองกี
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

รัสเซลล์ ที. ออสกูธอร์พ
ประธาน

แมททิว โอ. ริชาร์ดสัน
ที่ปรึกษาที่สอง

ดัชนีเรื่องเล่าในการประชุมใหญ่

ต่อไปนี้เป็นประสบการณ์ที่เลือกสรรมาจากคำปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญเพื่อใช้ในการศึกษาส่วนตัว การสังสรรค์ในครอบครัว และการสอนอื่นๆ ชื่อผู้พูดเรียงลำดับตามตัวอักษร และหมายเลขที่ให้ไว้คือหน้าแรกของคำปราศรัย

ผู้พูด	เรื่องเล่า
นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น	(92) มารดาชาวบราซิลผู้ซื่อสัตย์ ถูกสามีห้ามไม่ให้ไปโบสถ์ แต่เธอส่งลูก ๆ ของเธอไปโบสถ์
เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด	(43) ครอบครัวหนึ่งชื่นชมกับความสำเร็จในงานเผยแผ่หลังจากจริงจังกับคำท้าทายเพื่อแรงงานแห่งความรอด
เดวิด เอ. เบตนาร์	(17) ครอบครัวของซูซาน เบตนาร์ (ขณะนั้นเป็นเยาวชนหญิง) ได้รับพรจากการดำเนินชีวิตตามกฎส่วนสิบ
เจราร์ด คอสเซ	(49) เจราร์ด คอสเซและครอบครัวพบว่าการอาศัยอยู่ในเมืองใหม่ง่ายขึ้นเพราะการต้อนรับอันอบอุ่นจากวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน	(29) แอนนา เดนส์เข้าร่วมกับกลุ่มอาสาสมัครและช่วยชุมชนของเธอเอาชนะอคติที่มีต่อวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ควอนทิน แอล. คุก	(88) ควอนทิน แอล. คุกและทายาทคนอื่นๆ ในบริษัทของท่านตัดสินใจสร้างสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เป็นมิตรต่อครอบครัว
เอ็ดเวิร์ด ดูเบ	(15) มารดาของเด็กหนุ่มเอ็ดเวิร์ด ดูเบบอกให้เขามองไปข้างหน้า ไม่ให้มองข้างหลัง ขณะทำงานด้วยกันในไร่
ทีโมธี เจ. ไคคส์	(37) คอร์ เทน บุม ให้ภักย์อดีตทหารนาซีที่เคยเป็นยามสมัยเธออยู่ที่ค่ายกักกันแห่งหนึ่ง
เฮนรี่ บี. อายริงก์	(58) เฮนรี่ บี. อายริงก์สมัยเป็นเด็กหนุ่มได้รับพรขณะไปกับอธิการเพื่อเยี่ยมสมาชิกที่ซัดสน (69) มิลเดรดกับเฮนรี่ อายริงก์ เป็นหนึ่งเดียวกันในการตัดสินใจย้ายกลับยูทาห์ ซึ่งอยู่ใกล้ครอบครัวของเธอ
แรนดี้ ดี. ฟิงก์	(52) หลังจากฟังเรื่องราวของโจเซฟ สมิธในภาษาที่เธอไม่เข้าใจ ผู้สนใจคนหนึ่งได้อินเดียอธิบายบทพิศมลา
เควิน เอส. แฮมิลตัน	(99) ครอบครัวหนึ่งเริ่มมอจากศาสนาจักรด้วยการตัดสินใจไปขับรถเล่นวันอาทิตย์แทนที่จะมาการประชุมศิโรลิก
เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์	(40) สตรีคนหนึ่งพบจุดประสงค์ของการเป็นมารดาหลังจากได้รับบาดเจ็บสาหัสในเหตุการณ์เครื่องบินตก
ริชาร์ด เจ. เมนส์	(79) คุณทวดของริชาร์ด เจ. เมนส์ เสียชีวิตจากภาวะหัวใจล้มเหลวขณะรับใช้งานเผยแผ่
โรมัส เอส. มอนสัน	(61) ผู้สอนประจำบ้านที่ซื่อสัตย์เปี่ยมด้วยความสำนึกคุณเมื่อคนที่เขาไปเยี่ยมเป็นเวลาหลายปีเข้าร่วมศาสนาจักร (85) โรมัส เอส. มอนสันให้พรฐานะปุโรหิตแก่บราเดอร์สูงวัยคนหนึ่งที่มีมองไม่เห็นและไม่ได้ยิน
เอส. กิฟฟอร์ด นีลเซ็น	(33) ประธานสวดคนหนึ่งนำร่องเท้าขาดรุ่งริ่งของผู้สอนศาสนาที่ประสบความสำเร็จไปขูบทองสัมฤทธิ์
เอเดรียน โอชวา	(102) สมาชิกครอบครัวชื่นชมยินดีเมื่อเด็กหนุ่มเอเดรียน โอชวาและลูกพี่ลูกน้องสองคนกลับถึงบ้านหลังจากพายุรุนแรง
บอนนี่ แอล. ออสคาร์สัน	(76) แอ็กเนส ฮอกแกนปฏิเสธที่จะให้ลูกสาววัย 16 ปีได้รับอุปการะเข้าสู่ครอบครัวที่ไม่ใช่แอลดีเอส
บอยด์ เค. แพคเกอร์	(26) บอยด์ เค. แพคเกอร์ได้รับคำแนะนำให้กระตุ้นสมาชิกของสวดที่กำลังประสบปัญหาให้อ่านพระคัมภีร์
แอล. ทอม เพอร์รี่	(46) สมัยเด็ก แอล. ทอม เพอร์รี่ และเด็กปฐมวัยคนอื่นๆ เดินเท้าไปยังจุดที่พวกเขาขอบบนแคนยอนพร้อมกับคุณครู
ลินดา เอส. รีฟส์	(118) สตรีคนหนึ่งที่กำลังก้าวหน้าไปสู่การรับพิศมลาเดินลุยโคลนสองไมล์ (3 กม.) เพื่อไปโบสถ์
อูลิสเสส ซวาเรส	(9) โมเสส มาห์ลังกูและคนอื่นๆ ในแอฟริกาได้นั่งอยู่นอกโบสถ์เพื่อฟังการประชุมผ่านทางหน้าต่าง
แคโรล เอ็ม. สตีเฟนส์	(12) พี่น้องสตรีที่ซื่อสัตย์ในฮอนดูรัสได้รับพรฐานะปุโรหิตจากผู้นำศาสนาจักรของพวกเขา (115) เด็กชายวัย 10 ขวบคนหนึ่งรักษาพันธสัญญาที่จะโคกคร่ำกับผู้อื่นขณะปลอมโยนคุณทวดของเขา
ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ	(21) ชายคนหนึ่งฝันว่าสามีภรรยาวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคู่หนึ่งอธิบายถึงโอกาสรับใช้ในศาสนาจักร (55) ดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟล้มขณะเล่นสกีและลุกขึ้นไม่ได้จนกระทั่งหลานชายมาช่วย
อาร์นูลโฟ วาเลนซูเอลา	(35) สตรีเข้มขันน้อยคนหนึ่งที่กลับมาศาสนาจักรหลังจากรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ขณะร้องเพลงสวดกับผู้เยี่ยมสอนของเธอ
เทเรนซ์ เอ็ม. วินสัน	(104) คำสวดอ้อนวอนของสมาชิกศาสนาจักรที่ซื่อสัตย์คนหนึ่งในปีวันวิกนิตได้รับคำตอบเมื่อจู่ๆ ฝนตกลงมาดับไฟที่กำลังไหม้พืชผลของหมู่บ้าน

ประกาศการเพิ่มขึ้นของสมาชิกภาพและจำนวนผู้สอนศาสนาที่การประชุมใหญ่สามัญ

สมาชิกภาพของศาสนจักรเพิ่มขึ้นถึง 15 ล้านคนแล้ว ประธานโรมัส เอส. มอนสันประกาศที่ภาคเปิดการประชุมใหญ่สามัญถึงปีครั้งที่ 183 เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม ค.ศ. 2013 ท่านประกาศด้วยว่าเนื่องจากการลดอายุสำหรับการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาในเดือนตุลาคม ค.ศ. 2012 จำนวนผู้สอนศาสนาเต็มเวลาที่รับใช้ทั่วโลกจึงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว—จาก 58,500 คนเป็น 80,333 คน

“ศาสนจักรเติบโตอย่างต่อเนื่องและเปลี่ยนชีวิตผู้คนมากขึ้นเรื่อยๆ ทุกปี” ประธานมอนสันกล่าว “ศาสนจักรกำลังแผ่ขยายไปทั่วโลก ขณะกองกำลังผู้สอนศาสนาเสาะหาคนเหล่านั้นที่กำลังแสวงหาความจริง”

ท่านกระตุ้นสมาชิกและผู้สอนศาสนาให้ร่วมมือกันแบ่งปันพระกิตติคุณ “บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่สมาชิกและผู้สอนศาสนาจะพร้อมใจกันลงแรงทำงานด้วยกันในสวนองุ่นของพระเจ้าเพื่อนำจิตวิญญาณมาหาพระองค์” ประธานมอนสันกล่าว ท่านรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา 50 ปี

ที่การประชุมภาคบ่ายวันเสาร์ สมาชิกในโครัมที่หนึ่งแห่งสวากเจ็ดสิบ—เอลเดอร์จอห์น บี. ดิคสัน, พอล อี. โคลลิเคอร์, และเอฟ. ไมเคิล วัตสัน—ได้รับการปลดอย่างสมเกียรติและรับสถานะเกียรติคุณ เอลเดอร์

เคนท์ ดี. วัตสันจากโครัมที่สองแห่งสวากเจ็ดสิบได้รับการปลดอย่างสมเกียรติเช่นกัน นอกจากนี้ สูลิโอ เอ. อังกูโล อายุ 45 ปี จากโบโกตา โคลอมเบีย; ปีเตอร์ เอฟ. อีแวนส์ อายุ 54 ปี จากซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา; และ เจนนาดีย์ เอ็น. พอดโวโดฟ อายุ 47 ปี จากโดเนตสค์ ยูเครนได้รับการ

สนับสนุนเป็นสวากเจ็ดสิบภาค และประกาศปลดซีชาร์ เอช. ฮูเคอร์ และเครก ที. ไวท์จากสวากเจ็ดสิบภาค

หลายล้านคนทั่วโลกเข้าชมหรือรับฟังการประชุมใหญ่ผ่านโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต วิชยู และการถ่ายทอดผ่านดาวเทียม เป็นครั้งแรกที่ภาคฐานปุโรหิตเย็นวันเสาร์ถ่ายทอดทางโทรทัศน์และตามเวลาจริงทางอินเทอร์เน็ต จำนวนผู้เข้าร่วมการประชุมทั้งห้าภาคที่ศูนย์การประชุมใหญ่ในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์เมื่อวันที่ 5 และ 6 ตุลาคมมีมากกว่า 100,000 คน การประชุมใหญ่มีให้อ่านผ่านสื่อต่างๆ 95 ภาษา ถ่ายทอดไป 197 ประเทศและเขตการปกครองพิเศษ

ประธานมอนสันจบการประชุมด้วยการขอรับรองสมาชิกศาสนจักรให้แสดงความเมตตาต่อกันมากขึ้นและ “ทำงานของพระเจ้าอยู่เสมอ” ■

ประธานมอนสันเป็นอัครสาวกมา 50 ปี

การประชุมใหญ่สามัญถึงปี เดือนตุลาคม 2013 เป็นวันครบรอบปีที่ 50 ของการเรียกประธานโรมัส เอส. มอนสันสู่โครัมอัครสาวกสิบสอง ท่านได้รับการสนับสนุนเป็นอัครสาวกเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม ค.ศ. 1963 เมื่ออายุ 36 ปี

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับชีวิตการรับใช้ของประธานมอนสันดูได้ที่ lds.org/go/monson50years ■

โรมัส เอส. มอนสันที่แทเบอร์นาเคิลบริเวณเทมเปิลสแควร์ในปี ค.ศ. 1963 ช่วงเวลาก่อนได้รับการสนับสนุนเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่

สร้างเพจสื่อสังคมสำหรับ ผู้นำศาสนจักร

โดย เอริก เมอร์ค็อค
ข่าวและเหตุการณ์ใน LDS.org

ศาสนจักรสร้างเพจสื่อสังคมอย่างเป็นทางการสำหรับสมาชิกในฝ่ายประธานสูงสุดและโควรัมอัครสาวกสิบสองบนเฟซบุ๊กและกูเกิลพลัส เพจเหล่านี้จะทำหน้าที่เป็นสื่อสังคมอย่างเป็นทางการสำหรับเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่แต่ละท่านซึ่งจะกำกับดูแลเพจดังกล่าวขณะที่ศาสนจักรดำเนินการแทนพวกท่าน

ท่านจะพบบัญชีเฟซบุ๊กและกูเกิลพลัสอย่างเป็นทางการโดยค้นหาบน facebook.com/lds และ plus.google.com มองหาโลโก้ของศาสนจักรเพื่อให้ทราบว่าเป็นหรือเพจสื่อสังคมที่พบนั้นเป็นทางการหรือไม่

คนที่กำลังติดตามเพจเหล่านี้จะได้รับอัปเดตเป็นประจำเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่แต่ละท่าน “ศาสนจักรจะโพสต์ลิงก์ไปที่คำพูด บทความ วิดีทัศน์ และเนื้อหาอื่นที่เกี่ยวข้องแทนพวกท่าน” เดล โจนส์โฆษกของศาสนจักรกล่าว

เพจเหล่านี้จะช่วยให้ผู้คนพบถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตง่ายขึ้นและ “การกดไลค์” เพจจะทำให้เนื้อหาของเพจเหล่านั้นอยู่ในฟีดเฟซบุ๊กของผู้กดไลค์ที่สามารถดูและแบ่งปันกับคนอื่นๆ ได้อย่างรวดเร็ว

การสร้างเพจอย่างเป็นทางการช่วยให้สมาชิกทราบว่าศาสนจักรดำเนินการเพจใดและคุ้มครองแต่ละคนจากเพจปลอม ■

ถ่ายภาพโดย มิคัล คาร์ริงเกอ. อัปเดตโดย CHURCHNEWS

ข่าวพระวิหาร

เบิกดินสร้างพระวิหารแห่งแรกใน คอนเนตทิคัต

การก่อสร้างพระวิหารวิสุทธิชนยุคสุดท้ายแห่งแรกในคอนเนตทิคัต สหรัฐอเมริกาเริ่มขึ้นแล้วหลังจากประธานโธมัส เอส. มอนสันนำพิธีเบิกดินในฮาร์ตฟอร์ดเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม พระวิหารฮาร์ตฟอร์ด คอนเนตทิคัตจะเป็นแห่งที่สองในนิวอิงแลนด์ (อีกแห่งหนึ่งอยู่ในบอสตันแมสซาชูเซตส์) และเป็นหนึ่งในพระวิหารแอลดีเอส 170 แห่งที่เปิดใช้อยู่ระหว่างก่อสร้าง หรือในขั้นวางแผนทั่วโลก

พระวิหารแห่งที่สองในโคโลราโด

วันเสาร์ที่ 24 สิงหาคม เอ็ดเดอร์โรนัลด์ เอ. ราสแบนด์จากฝ่ายประธานโควรัมสาวกเจ็ดสิบประกอบพิธีเบิกดินสำหรับพระวิหารแห่งที่สองในโคโลราโด สหรัฐอเมริกา คือพระวิหารพอร์ตคอลลินส์ โคโลราโด พระวิหารอีกแห่งอยู่ในเดนเวอร์ ทางตอนใต้ของพอร์ตคอลลินส์ ประมาณ 59 ไมล์ (95 กม.) ■

จัดตั้งสเตคใน โรมและปารีส

เอลเดอร์ดัลลิน เอช. ไฮคส์และเอลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองจัดตั้งสเตคแห่งที่สองในโรม อิตาลี และสเตคแห่งที่สามในปารีส ฝรั่งเศส ระหว่างการเยือนเขตนั้นในเดือนกันยายน ค.ศ. 2013 ซึ่งรวมถึงการประชุมในลีดส์และแมนเชสเตอร์ อังกฤษ และมาดริด สเปน พระวิหารกำลังก่อสร้างในโรม และจะสร้างอีกแห่งเร็วๆ นี้ในปารีส

“ศาสนจักรมีชีวิต ดำเนินไปด้วยดีและเจริญก้าวหน้าอย่างน่าประทับใจในยุโรป” เอลเดอร์ไฮคส์กล่าว เอลเดอร์บัลลาร์ดบอกสมาชิกชาวยุโรปว่าศาสนจักรควร “รับรู้พระเจ้ากำลังทรงเร่งงานแห่งความรอดและเราทุกคนต้องร่วมมือ” ■

คำสอนแห่งยุคสมัยของเรา

ตั้งแต่เดือนตุลาคม ค.ศ. 2013 ถึงเดือนมีนาคม ค.ศ. 2014 บทเรียนของฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคและสมาคมสงเคราะห์ในวันอาทิตย์ที่สี่จะเตรียมจากคำพูดที่ให้ไว้ในการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2013 หนึ่งเรื่องหรือมากกว่านั้น ในเดือนเมษายน ค.ศ. 2014 คำพูดอาจเลือกมาจากการประชุมใหญ่เดือนตุลาคม 2013 หรือเมษายน 2014 ประธานสเตคและประธานท้องถิ่นควรเลือกที่จะใช้คำพูดเรื่องใดในเขตของพวกเขา หรืออาจมอบหมายความรับผิดชอบนี้ให้อธิการและประธานสาขา

เรียนรู้เพิ่มเติมโดยดูบทความ “คำสอนแห่งยุคสมัยของเรา” ใน *เสี้ยวสนา* พฤษภาคม 2013 ■

แบริดัลล์ แอล. ริดด์

ที่ปรึกษาที่สองคนใหม่ใน
ฝ่ายประธานเยาวชนชาย
สามัญ

แบริดัลล์ แอล. ริดด์เป็นบุตรของผู้ที่ทำงานในแวดวงการก่อสร้าง ท่านเรียนรู้แต่เยาว์วัยถึงความสำคัญของการทำงานอย่างถูกวิธี หลายครั้งแบริดัลล์วัยหนุ่มทำงานเสร็จเรียบร้อยแต่กลับได้ยินเสียง ริดด์ บิดาของท่านประกาศว่า “ดูยังทำไม่เสร็จ”

ความขี้เม่งวดเช่นนั้นฝากรอยประทับอันยั่งยืนไว้กับบุรุษท่านนี้ซึ่งเวลานี้รับใช้เป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญ จนถึงทุกวันนี้บางครั้งท่านยังได้ยินคำพูดหนักแน่นแต่เต็มไปด้วยความรักของบิดาขณะที่ท่านปฏิบัติหน้าที่ในงานอาชีพ ครอบครัว และศาสนา “ดูยังทำไม่เสร็จ ทำให้ถูก”

บราเดอร์ริดด์กล่าวว่าจริยธรรมในการทำงานของครอบครัวท่านเป็นพรในชีวิตท่านตลอดมา ด้วยเหตุนี้จึงมีครูพี่เลี้ยงและผู้นำฐานะปุโรหิตคอยสะกิดท่านบางครั้งให้ไปตามเส้นทางพระกิตติคุณ แม้เพื่อนร่วมชั้นหลายคนจากโรงเรียนมัธยมปลายจะยอมรับการเรียกเป็นผู้สอนศาสนาเมื่ออายุ 19 ปี แต่แบริดัลล์เลือกลงทะเบียนเรียนในมหาวิทยาลัยและเข้ารับราชการทหาร ต่อมาท่านทำงานเป็นเจ้าหน้าที่เอ็กซ์เรย์ขณะยังคงศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งยูทาห์ คนฉลาดสองสามคนกล้าพอจะบอกท่านว่าที่ของท่านอยู่ในสนามเผยแผ่ ท่านทำตามการชี้แนะของพวกเขาและเขียนใบสมัครเพื่อรับใช้ จากนั้นไม่นานท่านไปแบ่งปันพระกิตติคุณในคณะเผยแผ่เม็กซิโกเหนือ “ข้าพเจ้านึกภาพไม่ออกว่าชีวิตจะเป็นอย่างไรถ้าข้าพเจ้าไม่รับใช้งานเผยแผ่” ท่านกล่าว

ท่านกลับบ้าน เรียนต่อ และแต่งงานกับทามิลา โรอาร์คินในพระวิหารซอลท์เลคเมื่อปี 1975 ครอบครัวริดด์เลี้ยงดูบุตรสี่คนขณะบราเดอร์ริดด์ประกอบอาชีพด้านอสังหาริมทรัพย์เพื่อการพาณิชย์และวิสาหกิจอื่นๆ ด้านธุรกิจ

ท่านยังคงรักงานเผยแผ่ศาสนา ท่านเป็นประธานคณะเผยแผ่ไกวย์อาทิลเหนือ เอกวาดอร์ตั้งแต่ปี 2005 ถึง 2008 และได้ประจักษ์ด้วยตนเองอีกครั้งถึงการเปลี่ยนแปลงที่งานเผยแผ่เต็มเวลาทำให้เกิดขึ้นได้ในชีวิตชายหนุ่มหรือหญิงสาว

บราเดอร์ริดด์กำลังรับใช้เป็สมาชิกในคณะกรรมการเยาวชนชายสามัญเมื่อท่านได้รับเรียกให้อยู่ในฝ่ายประธานเยาวชนชายสามัญในเดือนพฤษภาคม ปี 2013

© ไมเคิล ที. มอลล์, แอื้อเพื่อโดย ILLUME GALLERY OF FINE ART, ไม่นุญดให้ทำสำเนา

A Peaceful Heart (ใจที่สงบสุข) โดย ไมเคิล ที. มอลล์

“และพระวิญญาณทรงให้ความสว่างแก่มนุษย์ทุกคนที่มาในโลก; และพระวิญญาณทรงให้ความสว่างแก่ทุกคนทั่วโลก,
ผู้ที่สดับฟังสุรเสียงของพระวิญญาณ” (คพ. 84:46)

“ขอให้เราพยายามใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์ของเราอยู่เสมอ”
ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน กล่าวระหว่างการประชุมใหญ่
สามัญประจำปีของศาสนจักรครั้งที่ 183 ภาคเช้าวันอาทิตย์
“การทำเช่นนั้น เราต้องสวดอ้อนวอนและสวดฟังพระองค์ทุกวัน
เราต้องฟังพระองค์ทุกโมงยามอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นโมงยาม
แห่งแสงแดดหรือสายฝน ขอคำสัญญาของพระองค์เป็นถ้อยคำ
เตือนใจเราว่า ‘เราจะไม่ละเลยหรือทอดทิ้งเจ้า’”

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

